

بۇلاق

BULAK

1992

ئابدۇلجېلىل تۇران كۈتۈبخانىسى

مكتبة عبدالجليل توران

Abduljelil Turan Kitaphanasi

www.abduljelil.com

بۇلاق

تۇرغۇن كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە خەلق پەنخىزىنە ئەدەبىياتى
پەسلىمات شۇرئىلى

13 - يىل نەشىرى

نومۇرى 38 - سان

1992

باش مۇھەررىر: ئوبۇل ئىسلام.
مۇئاۋىن باش مۇھەررىر: مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن.
مۇھەررىرلەر: مەھمەتتۇرسۇن مەرزىئەخمەت، پەرىدەئىمىن.

تەھرىر ھەيئەت ئەزالىرى (ئېلىنىپ تەرتىپى بويىچە)
ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، ئابدۇسالام ئابباس، ئابدۇشۈكۈر تۇردى، ئابدۇۋېلى خەلىپەتوپ،
ئابلەت ئۆمەر، ئەخمەت ھاشىم، رەھىمتۇللا جارى، شەرىپىدىن ئۆمەر، قەييۇم تۇردى،
قۇربان بارات، مەھمەت يۈسۈپ، مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن، مەھمەت رېھىم،
مەھمەت زۇنۇن، ئوبۇل ئىسلام، ئىبراھىم مۇتىشى، ئىمىن تۇرسۇن.

— خەلق ئېغىزىدە بىياتىدىن —

- (131) شاھزادە بەھرام ۋە ھەلىكە دىلەرز (داستان)
 نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئەخمەت ھەمەت
- (143) شاھ ئادىلخان (چۆچەك)
 توپلاپ رەتلىگۈچى: مۇھەممەت ئىسمىن قۇربان
- (147) سەنئەت ۋە بەرگۈلگە نېمە قىلدى، گۈل سەنئەت ۋە بەرگە نېمە قىلدى (چۆچەك)
 توپلاپ رەتلىگۈچى: ئەخمەت ھاشىم
- (165) رىۋايەتلىرى
 ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: ھەسەن سېلىم
- (171) ئىبىرە تىلىگە ھېكايەتلەر
 تاللاپ نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ھەتتاق سەم ۋە كەرەم
- (175) بېيىت - قوشاقلار
 توپلاپ رەتلىگۈچى: ئەنۋەر ھەتتاق سەم
- (178) چاغاتايچە لۇغەت
 نەۋائى تۇغۇلغانلىقىنىڭ 550 يىللىقى خاتىرىلەندى چۈرئەت كامىل (208)

* * *

رەسسام: مەھمەت ئابۇپ.
 تىئول ۋە مۇندەرىجە نەقىشلىرىنى ئىشلىگۈچى: تۇردى قادىر نازىرى.
 مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ليۇ پېيچىڭ.
 مۇقاۋىنىڭ بىرىنچى بېتىدە: «تاھىر ۋە زۇھرا» داستانىغا ئىشلەنگەن قىستۇر-
 ما سۈرەت — زۇھرا (رەسسام: بەن دىگىلىڭ).
 ئىككىنچى بېتىدە: نىزارى مۇخەممەتلىرىنىڭ قول يازما نۇسخىسىدىن ئېلىنغان
 فوتو سۈرەت.
 ئۈچىنچى، تۆتىنچى بەتلەردە: ئەلىشىر نەۋائى تۇغۇلغانلىقىنىڭ 550 يىللىقىنى
 خاتىرىلەش يىغىنىدىن كۆرۈنۈشلەر (ھېسابتىن ھاجى فوتوسى).

«شەھنامەنى تۈركىي» دىن

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: رەھىمىتۇللا جارى

مۆھەررىردىن: «شەھنامە» مەشھۇر پارس شائىرى ئەبۇلقاسىم فىردەۋسى (مىلادى 940-941- يىللار ئەتراپىدا تۇغۇلۇپ، مىلادى 1025-يىلى ۋاپات بولغان.) تەرىپىدىن يېزىپ چىقىلغان دۇنياۋى شۆھرەتكە ئىگە بۈيۈك ئەسەردۇر. بۇ ئەسەرنىڭ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى تەسىرى ۋە شان-شۆھرىتىمۇ مىڭ يىللاردىن بېرى ئۈزۈل-مەي ساقلىنىپ ۋە داۋام قىلىپ كەلمەكتە. بولۇپمۇ بۇ ئەسەر تۈركىي تىلىغا تەرجىمە قىلىنغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىكى قىسىملەر خەلقىمىز ئارىسىدا تېخىمۇ كەڭ تارقىلىپ، كلاسسىك ئۇيغۇر فولكلورى ۋە يازما ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىغا يەنىمۇ كۆرۈنەرلىك ھالدا تەسىر كۆرسەتكەن.

«شەھنامە» XVIII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئەينى دەۋردىكى مەرىپەتپەرۋەر ھۆكۈمدارلاردىن خوجا جاھان ئەرشى (مىلادى 1685-1756) نىڭ ئەشەببۇسى بىلەن پارسچە نەزمىي مەتىندىن تۈركىي تىلغا نەسرىي شەكىلدە تەرجىمە قىلىش باشلانغان. بۇ ئىش تالانتلىق ئەدىب ۋە تەرجىمان شاھ مۇھەممەد ئىمىنشاخۇن (تەخەللۇسى: شاھ ھىجران) ئىبنى خوجا نىزامىددىنغا تاپشۇرۇلغان. شاھ ھىجران زور شىجائەت بىلەن بۇ ئىشقا كىرىشكەن بولسىمۇ، بىراق ئەينى دەۋردىكى ئۇرۇش قالايمىقانچىلىقى تۈپەيلىدىن بۇ خىزمەتنى ئاخىرلاشتۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان. موللا خامۇشاخۇن يەركەندىن ئەسلىمە بېرىشچە، ئاخۇن موللاشاھ ھىجران يەركەن شەھىرىدە «شەھنامە» نىڭ كۆپ قىسمىنى تەرجىمە قىلىپ بولغان ۋە بۇ «تۈركىي شەھنامە» ئەتراپىغا تونۇلۇپ، شۆھرەت قازىنىۋاتقان بىر چاغدا، بىرمۇنچە باشباشتاق كىشىلەر تاغ ئىچىگە يىغىلىپ، بىرىنى ئۆزىگە سەردار قىلىپ، پايتەخت يەركەنگە بېسىپ كىرگەن. شۇ قېتىمقى جەڭدە نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ئۆلگەن. شاھ ھىجرانمۇ ئاشۇ ئۇرۇشتا ئۆلۈپ كەتكەن. ئۇنىڭ تەرجىمىلىرىنىڭ بىر قىسمى ئاشۇ كىشىلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىپ زاپا بولغان. يەنە بىر قىسمى پارچە - پارچە ھالەتتە خەلق ئىچىگە تارقىلىپ كەتكەن.

ھىجرىيە 1194- (مىلادى 1780-) يىلىغا كەلگەندە، ئەمىر ئەبۇ ئىدبار ناملىق يەنە بىر ھۆكۈمدارنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن موللا خامۇشاخۇن يەركەندى شاھ ھىجراننىڭ تەرجىمىلىرىنى رەتلەش ۋە كەم قىسمىنى تەرجىمە قىلىشقا كىرىشكەن. موللا خامۇشاخۇن

يەرگەندى شاھ ھىجران ئىمىلىگەن تەرجىمىنى رەتلىپ بىر كىتاب قىلغان، ئۆزىنىڭ تەرجىمىلىرىنى يەنە بىر كىتاب قىلغان. خامۇشئاخۇن ئۆز تەرجىمىسىگە كىرىشتىن بۇرۇن، شاھ ھىجرانغا ۋە ئۇنىڭ تەرجىمىلىرىگە ناھايىتى يۇقىرى باھا بېرىدۇ. شاھ ھىجراننىڭ ئۆلۈمىنى ناھايىتى قايغۇلۇق ھېسسىياتى بىلەن بايان قىلىدۇ. ئاندىن ئۆزىنىڭ بۇ ئەسىرىنى «بىجەن نەۋجۇۋان» داستانىدىن باشلاپ «ئىسكەندەرنامە» نىڭ ئاخىرىغا قەدەر تەرجىمە قىلغانلىقىنى ئېنىق ئېيتىدۇ. خامۇشئاخۇن ئۆز تەرجىمىسىنىڭ ئاخىرىغا ئىلاۋە قىلغان بىر شېئىردا ئىككىنچى كىتابنىڭ تەرجىمىسى ھىجرىيە 1211-يىلى (مايەۋن يىلى) مۇھەررەم ئاينىڭ 10- كۈنى (جۈمە كۈنى) تامام بولغانلىقىنى ئېيتقان. بۇ ۋاقىت مىلادى 1796-1797- يىللارغا توغرا كېلىدۇ. دېمەك، خامۇشئاخۇن بۇ ئىشنى 16، 17 يىلدا تاماملىغان. يۇقىرىقى ئىككى نەپەر ئالانلىق ئەدىبىنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك جاپالىق ئىلمىي ئەمگەكلىرى نەتىجىسىدە «شەھنامەنى تۈركىي» ناملىق بۇ زور ھەجىملىك نەسرىي ئەسەر ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈلگەن. «شەھنامەنى تۈركىي» ئۇيغۇر كلاسسىكىسىگە ئەدەبىياتتىكى نەسرچىلىك ۋە تەرجىمە ساھەسىدە مەيدانغا كەلگەن بىر زور نامايەندە. مۇھەممەد ئىمىنئاخۇن شاھ ھىجران بىلەن موللا خامۇشئاخۇن يەرگەندى ئۇيغۇر كلاسسىكىسىگە ئەدەبىياتىدا كۆزگە كۆرۈنگەن ئىستېداتلىق ئەدەبىي تەرجىمانلاردۇر. ئۇلارنىڭ ھاياتى پائالىيەتكە ئائىت ماتېرىياللار كەمچىل. شۇڭا بۇ ھەقتە داۋاملىق ئىزدىنىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ. «شەھنامەنى تۈركىي» ھازىر نەشىرگە تەييارلىنىۋاتىدۇ. تەھرىر بۆلۈمىمىز بۇ كىتاب نەشىرگە بېرىلىشتىن ئىلگىرى ژۇرنىلىمىز سەھىپىمىزدە ئۇنىڭدىن ئازغىنا نەمۇنە بېرىشنى لايىق تاپتى.

زەھەكەننىڭ فەرىدۇنى چۈشىدە كۆرگەنلىكى

لىكىنى بۇ ئاي يۈزلۈكلەرگە تەلەپ بەرگەن ئىدى. ئالەم ئىچىدە جادۇگەرلىكىنى، ئىبلىس تەلەمىنى يايغان بىردىنبىر كىشى زەھەك ھاك ئىدى. بىر كېچە زەھەك ئەرنەۋازنىڭ ھۇجرىسىدا ياتقان ئىدى. چۈشىدە ئۈچ كىشى پەيدا بولدى. بۇلار زەھەكەننىڭ تەختىگە يۈزلىنىپ، جېنىغا قەست قىلدى. بىرى چوڭ ياشلىق، بىرى ئوتتۇرا ياش، يەنە بىرى يىگىت ئىدى. ياش يىگىت قولىغا ئۆكۈز باش ئۇمۇدىنى تۇتقۇن ھالدا ھەيۋەت بىلەن زەھەكەننىڭ بېشىغا

ھېكايە سۆزلىگۈچىلەر ۋە قىسىم-لەرنى شىرىن سۆز بىلەن نەقىل قىلغۇچىلار ئانداق خەۋەر بېرىدۇكى، جەمىش زەھەكەننىڭ قولىدا ھاياك بولغان چاغدا، ئىپپەت پەردىسى ئىچىدە ساقلانغان ئىككى سىڭلىسى بار ئىدى. * ھەبەر ئىككى كىملىسى ئاي يۈزلۈك نىگار ئىدى. بىرىنىڭ ئېتى سەرۋان، يەنە بىرىنىڭ ئېتى ئەرنەۋاز ئىدى. بۇ ئىككى قىزنى زەھەك ئوردا مەلىكىسى قىلغان ئىدى. زەھەكەن شەيتاندىن ئۆگەنگەن بارلىق سېھىرگەر-

* قولمىمىزدىكى قوليازمىدە جەمىشنىڭ سىڭلىلىرى دەپ يېزىلغان، بەزى نۇسخىلاردا «جەمىشنىڭ قىزلىرى» دەپ يېزىلغان.

جىمىي دانىشمەنلەر ئۈچىنچى كۈنى
 زەھىياك ھۇزۇرىدا ھازىر بولدى.
 — قېنى، جاۋابىڭلار قانداق؟— دەپ
 سورىدى زەھىياك.

— ئەي شاھ، راست جاۋاب بېرىپ
 مى دېسەك، سەندىن قورقىمىز. شۇنداق
 بولسىمۇ راستنى ئېيتساق، پادىشاھ قەھ-
 مۇرەس ئەۋلادىدىن فەرىدۇن ئاتلىق بىر
 كىشى جىمىي ئالەمنى ئۆزىگە بۇيسۇندۇرىدۇ،
 سېنىڭ پادىشاھلىقىڭغا زاۋاللىق يەتكۈزىدۇ.

نەزمە

بۇ دانىش ئېلى ئىچىرە بىر تېز ھۇش،
 تۇشۇرگەن كۆڭۈلگە سەراسەر خۇرۇش.

خىرەدەندى پىندار زىرى لەقەب،

بارى ئەقىل ئىچىرە نېكۇ نەسەب.

كى ئول دېدى: ئەي خۇسرەۋى نام جۇي،
 بەسى قىلماغىل ئەمدى سەن گۇفت گۇي.

ئەمەس كىمگە مىراس بۇ شاھلىق،

ھەمە مۈلكلەردىن ئاگاھلىق.

جەھان داراسىدىن بىرۇن كۆب ئىمدى،

كى تەختى شەھى ئۆزىرە مەرغۇب ئىمدى.

بارىيدۇر ئۇلار ھەم غەمى دەرد ئىسلە،

بېرىپ جانلارنى بىردەمى سەرد ئىملە.

خۇرۇج ئەيلەگەي بىر شەھى نامدار،

سېنى ئەزل ئېتىپ ئول بولۇر پايدار.

ئاتىدۇر فەرىدۇنى فەررۇخ نەۋاد،

بەسى پاك گەۋھەر، بەسى پاك زاد.

ئەلقسىسە، زەھىياك بۇ سۆزنى

ئىشتىكەچ بىخۇد بولۇپ تەختتىن يىقىلى-

دى. يەنە ھوشىغا كېلىپ:

— بۇ ئىشنى ئەمدى نېچچۈك بىر

تەرەپ قىلاي؟— دېدى. تەبىرىچىلەر دېدى:

نەزمە

جەھان ئافەرىنىكى جەھاندار ئول،

كەلدى، ئۇنى ئاينىماي تۇرۇپ، تەختىدىن
 يىقىتتى. قول-پۇتىغا كىشەن سېلىپ باغى-
 لاپ، دېمىۋەندە تېغى چوققىسىغا سۆرەپ
 ئېلىپ باردى.

بۇ چۈشنىڭ قورقۇنچىدىن زەھىياك
 «ۋاي» دەپ قاتتىق بىر ئاھ تارتىپ، ئوي-
 غىنىپ كەتتى.

— نېمە بولدى، نېمىشقا مۇنداق
 ئاھ تارتىسەن؟— دەپ سورىدى ئەرنەۋاز.
 زەھىياك چۈشنىڭ كەيپىياتىنى بايان
 قىلدى.

— ھېچ گەپ يوق،— دېدى مەل-
 كە،— بەزى چۈشنىڭ ئەتىۋارى يوق.
 ئەگەر بولسا، ئازغىنا خاپىچىلىقتىن كېيىن
 ھەممە ئىش تۈگەيدۇ.

زەھىياك مەلىكىنىڭ بۇ تەسەللىسىگە
 قايىل بولماي، تاڭ يىدورۇش بىلەنلا شور-
 لىدىن قوپۇپ، كۆڭۈلىمىز ھالدا تەخت
 گۈستىگە چىقىپ ئولتۇردى. جىمىي دانىشمەن

مەن تەبىرىچىلەرنى، چۈش ئورۇڭچىلەرنى
 يىغىپ، كۆرگەن چۈشنى بايان قىلىپ، تېز
 تەبىرى بېرىشنى تەلەپ قىلدى. تەبىرىچىلەر
 چۈشنىڭ ماھىيىتىنى بىلىشمە، لېكىن بۇ
 بەتتەختتىن قورقۇپ، جاۋاب بەرمەس ئىمدى.
 ئەمما زەھىياك دەپ غەزەپ بولۇپ:

— ئۈچ كۈنگىچە چۈشۈمگە تەبىر
 بېرىڭلار، ئەگەر تەبىر بەرمىسەڭلار، ئەھىل-
 ئايال، بالا-چاقاڭلار بىلەن ۋىسدالىشىپ
 كېلىڭلار،— دېدى.

تەبىرىچىلەر بىر پىكىمگە كېلىشتى:
 راست ئېيتماقتىن بۆلەك ھېچ ئىلاج يوق.

نەزمە

دېدى بىر مۇئەببىر بەسى خۇردەدان،
 دېدى تۈز دېمەك سۆزنىگەر چىمىسا جان،
 كىشى سۆزلىسە راست، تابغاي نەجات،
 خەلەت سۆزدە مەزكۇر قەتئىي ھەيات.

يېقىنلاشمىسۇن، دەپ يارىلىق قىلدى. بارچە ئەر كىشىلەرنى شەھەرنىڭ تاشقىرىسىغا چىقىرىۋەتتى. خوتۇن كىشىلەرنى شەھەر ئىچىدە ساقلاشتى. ئەمما بۇ چاغدا قەھرىب ماننىڭ نەۋرىسى ئاتىمىن زەھھاك لەشكىب رىنىڭ سىپەھسالارى * بولۇپ، كېچە كۈندۈز زەھھاكنىڭ قېشىدا قاراۋۇللۇق قىلاتتى. ۋاقىت زەھھاكنىڭ ھۆكۈمىدىن ئىككى كۈن ئۆتۈپ، ئۈچىنچى كۈنى بولغاندا، كېچىسى ئاتىمىننىڭ خوتۇنىدا ئېرى بىلەن يېقىنلىشىش ئارزۇسى تۇغۇلۇپ قالدى. ئۇ تامام زوق-شوق بىلەن دەرھال ئورنىدىن قوپۇپ، شاھنىڭ ئۇ تاغغا يۈزلەندى. قارىسا، جىمى دەرۋازىب ۋەنەلەر اغەپىلەت ئۇيقۇسىدا مۈگدەپ تۇرۇپتۇ. مىڭمىر ھىيلە - مىڭمىر بىلەن ئېرىنىڭ قېشىغا كەلدى. ئاتىمىن فەرەنەك بانۇنى كۆرۈپ، نېمىشقا كەلگەنلىكىنى سورىدى. فەرەنەك بانۇ مەقسىتىنى ئىزھار قىلدى. دەرھال كامبىدىل ھاسىل قىلىشتى.

نەزمە

ئەگەر بولسا تەقدىرى پەرۋەردىگار،
ئاڭا رازى بولماقدىن ئۆزگە نە بار؟

ئەگەر كىمنى شاد ئەتسە مۇختار ئول.
بىرەۋگە بېرىپ لەھزەدە ئول زەفەر،
بېرۇركىم ئاڭا تاجۇ زەررىن كەمەر.

ئەلقسىسە، زەھھاك: نېمە ئۈچۈن
فەرىدۇن بۇنداق خۇسۇمەت-ماجرانى تۇغ-
دۇرىدۇ، بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ دەپ
سورىدى.

— ئىلگىرىكى ئىشلارنى ئەسلىسەك،
دەپ جاۋاب بەردى دانىشمەنلەر، — سەن
دىن كۆپ زۇلۇملار سادىر بولدى.

زەھھاك بۇ سۆزنى ئىشتەكچە، ئۆت-
كۈزگەن يامان ئىشلىرى سەۋەبىدىن خى-
جىل بولۇپ تۇرغاندا، شەيتان تەسۋىقۇن
بولۇپ، يەنە پىتىنە ئىشىكىنى ئاچتى.

— بۇ ئادەم مەزكۇر ئالەم ئىچىدە
بارمۇ-يوقمۇ؟ دەپ سورىدى زەھھاك
ئىككىنچى قېتىم.

— تېخى ۋۇجۇدقا كەلمەپتۇ، — دې-
دى تەبىرچىلەر، — ئاتا پۇشتىدىن ئانا
ھامىلىدارلىقىغا ئۆتمەپتۇ.

— ئۇ بالايمىكەپتە قاچان پەيدا
بولدۇ؟

دانىشمەنلەر ئۈچ كۈننى مۇئەييەن
لەشتۈردى. زەھھاك شۇ ئۈچ كېچە ئۆتۈپ
كەتكۈچە ئەر كىشىلەر خوتۇنلىرى بىلەن

فەرىدۇننىڭ تۇغۇلغانلىقى

ئەجىمىلەرنى يىغىدۇردى-دە، ئۈچ كۈن
ئىچىدىكى ئەھۋالنى بۇلاردىن سورىدى.
مۇنەججىمىلەر تەھقىقلەپ، بىردىنبىلا قول
لىرىنى بېشىغا ئۇرۇپ:

— ئەي شاھ، كۆرگەن تەدبىرلىرىمىز-
نى تەقدىر بۇزۇپتۇ، دەرەخ، مىڭ دەرەخ! —
دېيىشتى.

باشلىق مەنىسىدە.

ئەلقسىسە، شۇ كېچىسى بىباھا گۆ-
ھەر شاھ فەرىدۇن ئاتىسى پۇشتىدىن ئانا
قارىغا ئۆتتى. شۇ سائەت فەرەنەك بانۇ
ئۆيىگە قايتىپ كەلدى.

نۇرلۇق قۇياش بېشىنى ئاسمان ياقى-
سىدىن چىقىرىپ ئالەم يورۇغاندا، زالىم
زەھھاك تەخت ئۈستىگە چىقىپ، جىمى مۇ-

* سىپەھسالار-باش قوماندان، ھەربىي

چۈنكى ئۇ ئىسسىق ئۇچۇرلاردا بىگىنە كىشىلەر بار ئىدى. پەرزەنت يوقلۇق ئۆيىدىن ھاياتلىق مەنزىلىگە قەدەم قويغاندا فەرانەك بانۇ دەككە-دۈككەگە چۈشۈپ، ئۆيىنىڭ بىر بۆلۈكىگە بېرىپ، بوۋاقنى يوشۇرۇشنىڭ ئىلاجىنى تاپالماي تۇرغاندا، ئوساتتىن ئۆيىنىڭ بىر تېمى يېرىلدى. قارىسا، تامنىڭ يورۇقىدىن بىرى بېشارەت بېرىپ، بالىنى ئېلىپ غايىب بولدى. ئانىنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپ ئولتۇرغاندا، زەھھاك نىڭ گۇماشتىلىرى ئۆيىنىڭ ئىچىنى تەكشۈرۈپ، فەرانەكنىڭ يوشۇرۇن تەۋەللىۋ قىلغانلىقىنى كۆرۈپ، چىقىپ كېتىشتى.

ئەللىسىمە، بالىنىڭ تۈرەلمىسى ئاتىسىدىن ئانا قارىغا ئۆتكەنلىكىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، زەھھاك ئۇزاق ھەيىرەتتە قالدى، ئەجەب، شەھەر ئىچىدە دەرۋازىۋەنلەردىن بۆلەك كىشى قالمىغانىدى، ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ بىرەرىدىن سادىر بولغاندۇ، دەپ ئويلاپ، قاراۋۇللارنىڭ ھەممىسىنى مۇرىسىدىكى يىلانغا يەم قىلدۇردى. ئاندىن سوڭ ھەربىر مەزلۇم ئوغلان تۇغسا ئۆلتۈرۈڭلار، دەپ ئەمىر قىلدى. شۇ تەرىقىدە بىر يىل ئۆتتى. فەرانەك بانۇنىڭ تۇغۇتى يېقىنلاشتى، نېمە ئىلاج قىلىشنى بىلمەي ھەيران ئىدى.

سەيپىر * بەرمايەنىڭ فەرىدۇنى ئېھتىكەنلىكى

چىقىپ، تام لەشكەرنى دەم تارتىپ، ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋەتتى. ھەممىسى باس رۇق بولۇپ ئۆلدى. زەھھاك ئۆزى مىڭ بىر ھىيلە بىلەن خالاس بولدى. ئەللىسىمە، زەھھاك پەتتە مەرتەم بەرمايە ئۇستىگە لەشكەر تارتىپ بېرىپ، زەر-بە يېدى. بۇنىڭدىن كېيىن فەرىدۇنىڭ ئانىسى ھەزرەتى كەيۈمەرسنىڭ بېشارىتى بىلەن پەرزەنتىنى ئىنىكىئاندىن ئېلىپ، ئېلىۋۇرۇپ تېغىغا ئېلىپ بېرىپ، بىر ياخشى كىشىگە تاپشۇرۇپ ياندى. لېكىن زەھھاك قورقۇنچىدىن كېچەك كۈندۈز ئازام ئالماس ئىدى. سەككىزىنچى قېتىم لەشكەر تارتىپ بېرىپ، ئاخىرىدا سەيپىر بەرمايەنى ئۆلتۈردى. ئەمما فەرىدۇنىڭ ئىزىنى تاپالمىدى. غەمكىن ۋە پەرىشان ياندى. يېمەك-ئىچمەكنى ۋە ئۇيقۇنى ئۇنتۇدى.

رەۋايەتچىلەر ۋە قىسسىلەرنى شىرىن سۇخەن بىلەن نەقىل قىلغۇچىلار ئانداق خەۋەر بېرىدۇكى، ھېلىقى كۈنى كەيۈمەرس بۇ بوۋاقنى ئېلىپ چىقىپ، نەۋرەندە چاڭگىلىغا ئېلىپ بارغاندىن كېيىن بەرمايە ئىسىملىك بىر سەيپىر ئىنىكىئانغا بەردى. چۈنكى كەيۈمەرسنىڭ دەۋرىدە تامام ئادەم ۋە پەرى، ياۋايى ھايۋانلار ۋە ئۇچار قۇشلار، ئىنسى-جىن ۋە دېۋىلەر كەيۈمەرسنىڭ ئەمىر-پەرمانىنى تۇتاتتى. بۇ سەيپىر ئىنىكىئانغا كەيۈمەرسنىڭ ئەمرى بىلەن بالىنى تەرىمىيە قىلاتتى. ئاخىر بۇ خەۋەر ئالەمگە يېيىلدى. زەھھاك خەۋەرنى ئىشىتىپ كېيىن بىنھىساب لەشكەر بىلەن ناۋرەند توقايزارلىقىغا راۋان بولدى. فەرىدۇن توقايزارلىقتىكى ئوتلاق جايىدا ئىدى. زەھھاك لەشكەرى بىرىنچى قېتىم توقايزارلىققا بارغاندا، ھېلىقى سەيپىر ئەجدىھا سۈرىتىدە

* بەزى نۇسخىدا «مارال» دەپ يېزىلغان.

فەردۇننىڭ ئانىسىدىن ئۆز ئاتىسىنىڭ ئەھۋالىنى سورىغانلىقى

دى. كۆپ ئۆتمەي زالىم پادىشاھ ئۈستىگە قەتئىي ئاتلىنىشقا خاھىش بىلدۈردى. ئانىسى نەسىمەت بىلەن توستى. ئەمما فەردۇن جەڭ قىلىش خاھىشىدىن قايتمىدى. نەزمە

فەردۇن بەسى بولدى ئاشۇقتە ھال،
ئانىسى سۆزىدىن تاپىپ ئۆزگە ھال.
سالىپ ئىككى قاشى ئاراسىغا چىن،
تۇشۇپ كۆڭلىگە دەرد، باشىغا كىن.
بۇ يەڭلىغ دېدىكىم بۇ فەرخۇندە قال،
مېنى بىقارار ئەيلەمىش بۇ خەيال.
قەدەم قويمىشام تا تىرىكمەن ئەگەر،
زەھەككىدىن دەمى قويمىغايمەن ئەسەر.

فەردۇن ئون ئالتە ياشقا كىرگەندە تاغدىكى تەرىپىمچىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ، ئانىسى قېشىغا كەلدى. ئانىسىدىن ئاتىسىنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. ئانىسى ئاتىسىنىڭ ئۆلگەنلىكىنى، فەردۇننىڭ ئۇنىدىن كېيىن دۇنياغا كەلگەنلىكىنى، فەردۇننى كەيۈمەرىسىنىڭ بېشارىتى بىلەن سەيىر بەرمايەنىڭ قېشىدا قويغانلىقىنى ۋە بۇ سەيىرنىڭ زەھەك لەشكىرى قولىدا ئۆلگەنلىكىنى بىر-بىر بايان قىلدى.

فەردۇن بۇ سۆزنى ئىشىتىش بىلەن لاۋجۇدغا ئوت تۇتىشىپ، زەھەك ئاداۋىتى ئۈچۈن جەڭ قىلماققا كەمەر باغلى

تۆمۈرچى كاۋە قىسسىسى

كەلتۈردى. ئاندىن تېرە پەشتارتىمىسىنى بىر ياغاچنىڭ ئۇچىغا چىكىپ، تۇغ قىلدى. شۇندىن كېيىن ئارقا-ئارقىدىن «پادىشاھى فەردۇن» دەپ توۋلاپ، داڧا-دۇمباق چېلىشقا باشلىدى. بەزىلەرنىڭ ئاتىسى، بەزىلەرنىڭ ئاغىسى، بەزىلەرنىڭ ئىنىسى ياكى پەرزەنتى يىلانغا يەم بولغانىدى. زۇلۇم چەككەنلەر تەرەپ-تەرەپتىن جەم بولۇشتى. ئۇلار تۆمۈرچى كاۋە باشلىق ئەلەم كۆتۈرۈپ، شاۋقۇن-سۈرەن بىلەن زەھەك دەرگاھىغا كەلدى. زەھەك كۆپ رۇنۇش بەرمەسلىككە ئىلاج تاپمىدى. خالايدىق بۇ زالمنىڭ يامان ئىشلىرى توغرىلۇق تىل ئاچتى. دەھشەتلىك سۆزلەرنى ئايم-جاستىن ياغدۇردى.

دېۋايەتچىلەر ئانداق خەۋەر بېرىدۇكى، كاۋە ئىسمىلىك بىر مەرد تۆمۈرچى بار ئىدى. ئۇنىڭ يەتمىش ئىككى* ئوغلى بار ئىدى. يەتمىش ئوغلى زەھەكنىڭ سەۋەبىدىن مۇرىسىدىكى يىلانغا يەم بولغان ئىدى. تۆمۈرچى پەرزەنتلىرىنىڭ بىراقىدا كېچە-كۈندۈز تۇرمۇش-روزگارىنى يىمغا-زار بىلەن ئۆتكۈزەتتى. بىر كېچە ھەزرەتتى كەيۈمەرىس ئادەم چۈشىدە بېشارەت بېرىپ: «پەرىشان بولمىغىن، ئەتە تاڭ ئاتىقاندە، لەشكەر توپلاپ، فەردۇنغا قوشۇلغىن، بۇ بىرەھىم زالمنىڭ جازاسىنى فەردۇن بەرگەي» دېدى.

ئەتىسى تۆمۈرچى كاۋە ئۇيقۇدىن بىدار بولۇپ، خۇدايىماتالغا شۇكرى بەجا

* ئەسلىدە يەتمىش ئىككى ئەمەس، ئون سەككىز بولۇشى كېرەك. كاتىپنىڭ سەۋەبلىكى بولۇشى مۇمكىن.

زەھھاكنىڭ ھۇزۇرىدىكىلەر كاۋەگە يۇمشاقلىق قىلىشنىڭ سەۋەبىنى سورىغاندا، ئۇلۇغلارغا مۇنداق جاۋاب بەردى: — كاۋە ئىشىكتىن كىرىش بىلەنلا كۆڭلۈمدە قورقۇنچ پەيدا بولىدى. ئۇ شۇنداق بىر پالساۋان سۈپەتكى، ھەر قېتىم ماڭا ئېتىلىپ كەلگەندە، ئۇنىڭ ئۇلۇغۋار سالاپىتىدىن ئەيىمىنىپ بىر نېمە دېيىش ئىلاجىنى تاپالمايمدۇم.

بۇ سۆزدىن خالايمىكەن يامان تەسىردە بولۇپ، زەھھاكتىن يۈز ئۆرۈپ، كاۋە ئەت راپىغا يىغىلىشتى. ئاز ۋاقىت ئىچىدە يەت مىڭ مىڭ كىشى جەم بولىدى. كاۋە بۇ لەشكەر بىلەن شاھ فەرىدۇننى ئىستەپ، بەلخ ۋىلايىتىگە باردى. بۇ يەردە فەرىدۇننى تېپىپ، ئۇنى شاھانە كىيىم بىلەن ياساپ-جاپدۇپ، جەمىشنىڭ تەختى تا-جىنى تاپتۇرۇشقا كىرىشىپ كەتتى. كاۋە بايرىقىنى فەرىدۇن بېشىدا جىلۋىگە كىرگۈزدى.

ئاتىسى زەھھاكنىڭ قولىدا ئۆلگەن شاھزادىلەر، پالۋانزادىلەر، ئەكابرزادىلەر ئاتىلىرىنىڭ خۇن ئىنتىقامىنى ئالماق ئۈچۈن ھەممىسى ئاتقا سۇۋارى بولدى.

شاھ فەرىدۇن ئەڭ دەسلەپ: «ئەگەر زەھھاكنى تابۇتقا تارتىپ، پادىشاھلىق تەختىدە ھۆكۈمدار بولسام، تامام ئالەمنىڭ يىملىق خىراجىنى پېقىر-پۇقرالارغا ئېھسان قىلىمەن، يەنە بىر يىملىق خىراجىنى بۇ ئالەمگە سەرپ قىلىمەن. باشقا پادىشاھلارمۇ بۇ بايراق ئاستىدا بولۇشقا مۇيەسسەر بولسا، ئۆز مەملىكىتىنىڭ بىر يىملىق خىراجىنى بۇ ئالەمگە سەرپ قىلسۇن» دەپ ۋەسىيەتنامە يازدى. ۋەسىيەت باقمى قالدى.

نەزمە

قۇلاق سالغىل، ئەي شاھ، بەد ئەندىش كار، يامانلىقنى قىلدىڭ جەمانغا نىسار. جەھان شەھلىقى كىمگە جاۋىد ئەمەس، كى ئاقىل بۇ فانىنى باقمى دېمەس. زۇھۇر ئەيىلەدى شەھرىيارى جەھان، بەس ئەمدى جەھەننەم سارى بول، يامان.

بىزاۋغا، شاھ، بەزمەگىن سەن ئازار، جەھاندا تۇرالماس بۇ قىزىق بازار. سېنىڭ ئۆلگەنىڭ ياخشىراقدۇر ئەي شاھ، بۇ جەبر-سۈلۈمۈڭدىن ئەل بارى ئاگاھ.

ئەلقسىسە، زەھھاك بۇلاردىن مۇنداق سۆزلەرنى ئىشىتىپ، رەڭگىروپى ئۆزگەرتىپ كەتتى. ھېچ جاۋاب بېرەلمىدى، ئائىلاج مۇلايىم سۆزلەر، چارە-تەدبىر بىلەن كاۋەنى بارگاھىدىن چىقاردى.

نەزمە

قويۇپ گەردەننىگە ئۇمۇدى گەران،
بولۇپ شاھى زەھھاك سارى ئول رەۋان.
يولۇقتى بەيەكبىارە كوهى بەلەند،
مەقام ئەيلەدى ئول شەھى ئەرچۇمەند.

تۆمۈرچى كاۋە شاھ فەرىدۇنغا بىر
ئۇمۇد تەييار قىلدى. ئۇمۇدنىڭ ۋەزنى
مىڭ يەتتە يۈز يەتمىش يەتتە پاتمان ئىمدى.
ئۇمۇدقا «ئۇمۇدى كاۋەرى» دەپ نام قويدى.

فەرىدۇننىڭ زەھھاكقا قارشى جەڭگە ئاتلانغانلىقى

شاھ فەرىدۇننىڭ ئىككى ئاكىسى بار
ئىدى. ئىككىلىسى بۇ كىچىك ئىنىسىنىڭ
شانۇ شەۋكىتىنى كۆرۈپ، ھەسەتتىن بەدد-
ئىددىكى ھەر بىر تال موپى تىك قوپىتى.
بۇلار شاھ فەرىدۇننى ئۆلتۈرۈشنىڭ قەس-
تىگە چۈشتى. شاھ تەخت ئۈستىدە راھەت
ئويۇقىسىدا ئۇخلاۋاتقان چاغدا بۇ ئىككى
سىپاھ تۇيۇقسىز تاغ تۆپىسىدىن بىر چوڭ
تاشنى شاھ فەرىدۇننىڭ بېشىغا يۈمىلىتىپ
قويۇپ بەردى. خۇدايىمىتائالانىڭ ئەمر-
پەرمانى بىلەن ئول تاش ساداسىدىن
فەرىدۇن ئويغىنىپ، ئاسماندىن بىر تاشنىڭ
ناھايىتى تېز بېشى ئۈستىگە يېتىپ كېلىپ-
ۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ھېلىقى چۈشىدە
كۆرۈنگەن سامىيەجامال ئۆگەتسەن ئەپ-
سۇن يادىغا كەلدى، بۇ ئەپسۇننى دەرھال
تاشقا ھۇرۇۋىدى، تاش يەتسەن يېرىدە
توختاپ قالدى.

شاھ فەرىدۇن ئورنىدىن قوپۇپ، ۋەقە-
نى ھېچكىمگە ئىزھار قىلماي، ئۇ يەردىن كۆ-
چۈپ، دەجلە دەرياسى لېۋىگە يېتىپ باردى.
فەرىدۇننىڭ ھېسابسىز لەشكەر بىلەن
يېتىپ كەلگەنلىكىدىن باغداد ئېلى خەۋەر-
دار بولۇپ، تامام كېمىلەرنى شەھەر تە-
رەپكە ئېلىپ كەتتى ۋە زەھھاكقا: «شاھ
فەرىدۇن كېمىگە چۈشۈشكە تەييارلىق قىل-
غانىدى، بىز بەرمىدۇق» دېگەن مەزمۇندا

ئەلقىسىسە، بەلخ ۋىلايىتىدە لەشكەر-
لەر چېدىر-بارگاھلار تىكىپ ئازام ئال-
دى. كېچىسى فەرىدۇن بىر چۈش كۆردى.
چۈشىدە بىر ئاي يۈزلۈك ھۈر ئۇنىڭغا
يامان ئىشنى قايتۇرىدىغان بىر ئەپسۇننى
تەلىم بەردى. فەرىدۇن جىمى ئىلمىلەرنىڭ
تاشقا نەقىش قىلىنغاندەك كۆڭلىگە پۈتۈلگەن-
لىكىنى ھېس قىلدى. ئۇيۇقۇدىن دەرھال
ئويغىنىپ، خۇدايىمىتائالالاغا شۆكۈرى بەجا
كەلتۈردى.

نەزمە

كېچە ئۇيقۇ سارى مەيلى ئەتتى شاھ،
خىرامان كېلىپ دەپتى بىر ئىكى خاھ.
لەتافەتلىك ئول چەۋرەلەر ئىچىرە تاق،
بېرىپ زۇلفىغى تاپ باشدىن ئاياق.
سەۋرۈشى بولۇپ بەردى ئول خوش
خەبەر،

كى ئېيتقاي فەرىدۇنغا ئول سەر بەسەر.
كېلىپ شاھ قاشىغە يەسانىپ پەرى،
بېرىپ تۇرقە ئەفسۇن ئەفسۇن گەرى.
يىلىپ باد ئەفسۇن ماڭا دەم-بۇدەم،
تىلىمكى بولسا بۇ قىلغاي ئەدەم.
قويۇپ ئۇيۇقۇدىن شاھ بىدار بەخت،
.....
بولۇپ شادلىقىدىن ئۆزى ئەر غەۋان،
كۆرۈپ دۆلەتنى تازە ئول نەۋجەۋان.

ئاتىلىق بىر پالساۋانىنى سەردار قىلغا-
 ندى. فەرىدۇن زەھھاكنىڭ سېھرىدىن ۋا-
 قىپ ئىدى، مەزكۇر تىلىسىمنىڭ ئۈستىگە يې-
 تىپ كەلگەندىن كېيىن ئاسمان گۈمبەزى-
 دەك ئېغىر ئۇمۇدىنى باش ئۈستىدە ئايلان-
 دۇرۇپ، بۇ تىلىسىمنى بەربات قىلىشقا
 كىرىشتى. شىر ياكى ئەجدىھا سۈرىتىدە
 يۈزمۇ يۈز تاقابىل تۇرغان ھەربىر دىۋ-
 نى شاھ فەرىدۇن ئۇمۇدى بىلەن بىر تە-
 رەپ قىلاتتى. ئاندىن كېيىن زەھھاكنىڭ
 راۋىقىنى ئەپسۇن بىلەن خاراڭ قىلىپ،
 يەر بىلەن يەكسان قىلىۋەتتى.

خەت يېزىپ، چاپارمەندىن ئەۋەتىۋەتتى.
 فەرىدۇن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، دەر-
 غەزەپ بولدى ۋە «تامام لەشكەر دەرياغا
 كىرسۇن!» دەپ بۇيرۇق قىلدى. لەشكەر-
 لەر دەريانى شاۋقۇنلۇق شامالداك تېز
 كېچىپ ئۆتتىكى، ئاتلارنىڭ تۇيىقى زەر-
 رەنەم بولمىدى. ئەمما زەھھاك فەرىدۇن-
 دىن قورقۇپ، بەيتۇل - مۇقەددەس ئالدى-
 ندا تىلىسىم باغلىغانىدى. جەمىشىدىن
 تاجۇ ئەختىنى ۋە خەزىنە، دەپنىلىرىنى شۇ
 تىلىسىمغا بېكىتىپ، جەمىشىدىن ئىككى
 سىڭلىسىنى قاراۋۇللۇققا بەلگىلىگەنىدى.
 بۇلارنىڭ ئۈستىگە دېۋە نەسەب كۈندەرەۋ

فەرىدۇننىڭ جەمىشىدىكى سىڭلىلىرى بىلەن ئۇچراشقانلىقى

چىغا ۋە جەمىشىدىن ئىككى سىڭلىسىغا چى-
 دىماي، بۇ گۈلچېھىرىلەرنىڭ بىرەرسىنى
 ئۆلتۈرۈش قەستىدە قارا پالاس يېپىنىپ،
 شاھ فەرىدۇننىڭ ئوردىسىغا كەلدى، قارىسا
 ھەممىسىنى غەپلەت ئۇيقۇسى غەرق قىلىپ
 تۇ، ھېچبىر جان ئىگىسى مېدىرلىمايدۇ.
 پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىپ، بېلىدىن كە-
 مەرنى يەشتى، ئۇنىڭ ئۇچىنى ھالقا قى-
 لىپ، قەسىرىنىڭ كۈنگۈرىسىگە ئاتتى، يەنە
 بىر ئۇچىنى بېلىگە مەھكەم باغلاپ، ئېگىز
 تامنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە فەرىدۇن
 ئۇيقۇدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ، بۇ ۋەقەنى
 كۆردى - دە، دەرھال ئادەملىرىنى بۇيرۇپ،
 ئۇنىڭ قەستىنى نابۇت قىلدى. ئاندىن
 كېيىن تەختى ئۈستىگە چىقىپ: «زەھھاكنىڭ
 ياتاق ئۆيىدىن جەمىشىدىن سىڭلىلىرى
 كەلتۈرۈلسۇن» دەپ بۇيرۇق قىلدى.
 ئەلقىسىسە، بۇ ئاي يۈزلۈكلەر ئۆز-
 لىرىنى پاكىپاكىز قىلىپ، يېڭى لىباس
 كىيىپ، زىبۇ زىننەتلەر بىلەن فەرىدۇن شاھ

ئەلقىسىسە، فەرىدۇن جەمىشىدىن ئىككى
 سىڭلىسىنى ۋە باشقا ئاي يۈزلۈك كېنىزەك-
 لىرىنى تامام خىزمەتكارلىرى بىلەن بىللە
 ئۆزىگە بويسۇندۇردى. كۈندەرەۋ قېچىپ
 يېرىپ زەھھاكقا خەۋەر يەتكۈزدى. زەھھاك
 ئائىلاچ لەشكەر تارتىپ فەرىدۇن ئۈستىگە
 ھۇجۇم قىلىپ كەلدى. يەتتە قېتىم جەڭ
 قىلىپ، ئاخىرىدا ھەممە لەشكىرى باسرىق
 بولۇپ ياندى. بەزىسى باسرىقتا ئۆلدى.
 زەھھاك ئۆزىنى ئاتتىن تاشلاپ مىڭبىر
 ھەمىلە بىلەن قېچىپ قۇتۇلدى. قالغان لەش-
 كەرلىرى تامامەن فەرىدۇنغا ئىتائەت قىلىپ،
 باش قويدى. بەزى لەشكەر باشلىقلىرى
 زەھھاكنى ئىستەپ تاپالمىدى. جەنگى - چې-
 دەل ۋە قىرىش - چېچىشتىن قولى بوشاپ،
 ھەممە ئارامگاھلىرىدا قارار تېپىشتى.
 ئەلقىسىسە، زەھھاك شۇ كېچىسى ئۆ-
 لۈكلەر ئارىسىغا كىرىپ ئامان تاپتى. كې-
 چىدىن ئىككى ھەسسىسى ئۆتۈپ، بىر
 ھەسسىسى قالغاندا، جەمىشىدىن تەختۇتا

ئەلقىسسە، جەمشىدىنىڭ سىڭىلىلىرىغا ئۆز ھۇزۇرىدا ئورۇن بەردى ۋە ياتاقخاننى سىمغا مەھرەم قىلدى.

نەزمە

كى ئول دوختەرانى جەھاندار ھەم،
بېرىپ نەرگېسىدىن قىزىل گۈلغەنەم.
ئاچىپ غۇنچە يەڭلىغ لەبىن ئىككى قىز،
شەھەنشاھغە تەئىزىم ئۈچۈن بۈكتى تىز.
دېدى بۇ شەھەنشاھ.....

«خۇدادىن ساڭا ئېردى بۇ سەرلەۋىشت.
يېتىپ سىزگە بىسىيار رەنج بەلا،
قىلىپ كۆپ جەفالارنى بۇ ئەۋدېھا.
نەلەر يەتتى، بىلىدۈك بۇ دەيچۈرىدىن،
ۋەفا كۆرمەدۈك سىزگە بۇ دەۋرىدىن.
جەھان ئىچرە يوقدۇر كىشى زەھرەسى،
مۇڭا دو بەرو بولغالى بەھرەسى.
چۇ بېداددىن بولسا بو نېكىبەخت،
كىشى قالماغاي جاۋىدانە، نە بەخت.
توغۇلدۇم مەن ئول ئابىتىن تۇخىمىدىن،
ئاڭا يۇرت ئولۇب مۈلكى ئىران زەمىن.
مۇنىڭدىن كېيىن قويدۇم ئول سارى روي،
تىرىكدۇر باشىم، مەن ئاڭا كىنەجوي.

نە ئەيلەپ ئىدى بېزەبان چارپاي،
نە كەلىشى قولىدىن بىل، ئەي پاك راي.
بېلىم باغلادىم، لاجەرەم مەن ئاڭا،
خۇدادىن كېلىۋر ھەر نە كەلسە ماڭا...»
بۇ سۆزنى ئىشىتمەك بىلەن ئەرنەۋاز،
ئاچىپ غۇنچەدەك لەبلەزىن تۈكتى راز:
«مەگەر سەن فەرىدۇنى فەررۇخ نەزاد،
نەدەرسەن موسەللەمدۇر، ئەي پاك زاد».

ئەلقىسسە، شاھ فەرىدۇن بۇ قىزلارغا:
— ئەھۋالىڭلارنى ماڭا بايان قىلىڭلار،
ھەممىنى ئايان قىلىڭلار، — دېدى.
بۇ قىزلار زەھھاكىنىڭ تۇرغان يېرى

خىزمىتىگە كېلىشتى. سالام — تەزىم ئاداسى —
دىن كېيىن فەرىدۇن بۇ گۈلچېھرىلەرگە
چادۇگەرلىك قىلماسلىققا، ئۆتكەن ئىشلىرىغا
توۋا قىلىشقا نەسىھەت قىلدى. خۇدانىڭ
بىرلىكى يولىنى كۆرسەتتى، مۇسۇلمانچىلىق
ئەدەب — قائىدىلىرىنى تەلىم بەردى.

نەزمە

كى بۇ دادىگەرى پاك كۆرسەتتى يول،
دېدى بولما بەددىن، خۇداجوي بول.
بۇلار بارچەسى بۇت پەرەست ئېرىدلەر،
سەراسىمە، ھەيرانۇ مەست ئېرىدلەر.

نىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىشتى؛
 — ئەي شاھ، تەبىرىچىلەر سېنىڭ
 پادىشاھ بولۇشۇڭ ۋە بۇ زالىمنىڭ سېنىڭ
 قولۇڭدا ئۆلۈشى توغرىلىق خەۋەر بەر-
 گەندىن تارتىپ تا ھازىرغىچە بەتئەست
 زەھھاكتا نە كۈندۈزى ئارام، نە كېچىسى
 كۆزدە ئۇيقۇ بولسۇن، سېنىڭ كېلىد-
 ۋىدىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىشتى؛

خانىلىقىڭنىڭ مۇئەييەن ئىكەنلىكىنى بىلىپ،
 كېچىسى بىرخىل، كۈندۈزى يەنە بىرلەك
 خىل ياسىنىپ يۈردى. بۇ يەردە زەھ-
 ھاكتىڭ خەزىنىسىگە پاسىپانلىق قىلىدىغان
 بىر سەردار بار، ئېتى كۈندەرەۋ، ئۇنىڭ
 تەدبىرىنى زەھھاكتا قوبۇل قىلاتتى، ھەر-
 نېمە دېسە ماقۇل كۆرەتتى.

كۈندەرەۋنىڭ فەرىدۇن ھۇزۇرىغا كەلگەنلىكى

ئەلئىسىسە، كۈندەرەۋ شاھ فەرىدۇن-
 نىڭ زەھھاكتا سەلتەنەتتىكى ئۆز ئىلىكىگە
 ئالغانلىقىنى، جەشمىدىن تاجۇ تەختىنى
 قولغا چۈشۈرگەنلىكىنى ۋە زەھھاكتىڭ
 تىلىسىمنى نابۇت قىلىپ، خەزىنىسە دەپ
 ئىشلەرنى قولغا كىرگۈزگەنلىكىنى ۋە تېز-
 دىن پادىشاھ بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، مېڭى-
 سىدىن ئۇتۇن چىقتى. شەھەرگە كېلىپ
 قارىسا، يات لەشكەرلەر تولۇپ كېتىپتۇ،
 ھەيران بولدى. ئۆزىنى مۇساپىر ئادەم
 كۆرسىتىپ، تۈمەن مىڭ قورقۇنچ بىلەن
 بارگاھ ئىچىگە كىردى. قارايدۇكى، سەلتە-
 نەت يارىشىدىغان بۇ پاكىز چىراي ياش
 يىگىت جەشمىدە تەختى ئۈستىدە ئولتۇرۇپ-
 تۇ. بىر يېنىدا ئەرئەۋاز، يەنە بىر يېنىدا
 شەھنەۋاز ئولتۇرغان. بۇنى كۆرگەچ كالى-
 لىسىدىن ھوشى كەتتى. يەنە ھوشىغا كەل-
 گەندىن كېيىن فەرىدۇنغا قاراپ بىر مەھەل
 تۇرۇپ قالدى. شاھ بۇ ئادەمنى كۆرۈپ:

بۇيرۇق قىلغانىدى. فەرىدۇننىڭ پادى-
 شاھلىقىنى تەبىرىكلەش ئۈچۈن ئۇيۇشتۇ-
 رۇلغان بۇ بەزمىگە كۈندەرەۋمۇ قاتناشتى.
 فەرىدۇن مەي ئىچىپ، خالايمىقىنىڭ
 كۆڭلىنى شاد قىلىپ، يۇ ئولتۇرۇشنى راسا
 قىزىتىۋاتقان چاغدا، كۈندەرەۋ ئاستا
 چىقىپ، ئېتىغا مىنىدى. دە، زەھھاكتا
 تەزەبىكە راۋان بولدى. زەھھاكتىڭ قېشىغا
 كەلگەندىن كېيىن كۆرگەنلىرىنىڭ ھەممى-
 سىنى بىر-بىر بايان قىلدى. زەھھاكتا
 ھوشىدىن كېتىپ، يەنە ھوشىغا كەلدى. دە،
 دېدى:

— ھېچ گەپ يوق، ئۇ مېھمان، ئاڭا
 زىياپەت بېرىش كېرەك.
 — ئۇ مېھمان بولسا، تىلىسىمنىڭنى
 نابۇت قىلىپ ھەرەم ئۇيۇڭىگە كىرمەس
 ئىدى، — دېدى كۈندەرەۋ، — پالۋان
 لىرىڭنى ئولتۇرمەس ئىدى.

ئەزىمە
 ئەگەر بولسا ئول شاھ مېھمان ساڭا،
 نە ئىش بار شەبىستانىڭ ئىچىرە ئاڭا.
 جەھاندار ھەم قىزلارى بىرلە شاھ،
 ئىچىپ مەي، قىلىپ ئەيش ئەنگىز ئادام
 تۇتۇپ بىر قولىدا روخى ئەرئەۋاز،
 يەنە بىرى بىرلە كېلىپ شەھنەۋاز.

— سەن كىم؟ — دەپ سورىدى ۋە
 يېقىن كېلىشكە ئىشارەت قىلدى.
 كۈندەرەۋ قورقۇنچتىن بويسۇنماي-
 لىققا جۈرئەت قىلالىمىدى. بۇ كۈنى شاھ
 ئەغمىچىلەر بىلەن رەققاسلارنى يىغىپ،
 ئۆزى ئۈچۈن چوڭ توي ئۆتكۈزۈشكە

يەنە سەپھە لەشكەر توپلاپ، گەردەن كەشان پالۋانلار بىلەن فەرىدۇن شاھ تەرىپىمگە ئاتلاندى.

ئەلقىسسە، زەھەك بۇ سۆزنى ئىشىپ كىۋىگىلى ئاستىن - ئۈستۈن بولدى، يەلكى ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى. غەزەپ ئوتى مېڭىسىدىن تىۋۇن يەڭلىغ ئۆرلەپ،

فەرىدۇننىڭ زەھەكنى تۇتۇن قىلغانلىقى

كەندەك، قومۇشلۇققا ئوت تۇتاشقانداك جەڭ شۇنداق قىلىپ كەتتىكى، سەھەردىن نامازدىگەرگىچە زەھەك لەشكەرى ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى. جەڭدىن قايتىش دۈمبەقى چېلىنىپ، ئىككىمىلا لەشكەر مەيداندىن ئارامگاھلىرىغا يېنىپ كېلىشتى. فەرىدۇن بىلەن يەككە-يەك ئېلىشىپ باققان پالۋانلارنىڭ ساق قانغانلىرى بۇ قېتىمقى جەڭدە ئۆلگەنلەر. نىڭ كۆپچىلىكى فەرىدۇننىڭ قولىدا ئۆلگەنلىكىنى كۆرگەنىدى، ئۇلار بىر-بىرلەپ شاھنىڭ خىزمىتىگە كېلىشتى. زەھەك ئىشىنىڭ قولىدىن كەتكەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن دەرھال كېچىلىك لىباس كىيىپ سۈرىتىنى ئۆزگەرتتى. ئاندىن كۈندەرهۋى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ خان ھالدا فەرىدۇننىڭ ئوردىسىغا يەنە كەلدى. بېلىدىن كەمەن باغنى يېشىپ، بىر ئۆچمىنى ھالقا قىلدى. دەپ سېپىلىنىڭ كۈنگۈرىسىگە تاشلىدى. كەمەن باغقا ئېسىلىپ يۇقىرىغا چىققاندىن كېيىن يەنە شۇ كەمەن باغ بىلەن ئاستىن سىمىرىلىنىپ سارايسىغا چۈشتى. ئاندىن شەھىنەۋازنىڭ ھەرەم ئۆيىگە بېرىپ، شۇنداق قارىسا، بۇ گۈلچىپەرە فەرىدۇن بىلەن ئۇشش-ئۇشش رەت بىناسى ئۈستىگە چىقىپ، پاراغەت ئاستۇقىغا يوللىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. زەھەك بۇنى كۆرگەچ ھاياتىدىن تويۇپ، دەرھال

ئەلقىسسە، زەھەك چۈمۈلە - چېكەت كىدەك بىمەپساب لەشكەر توپلاپ، فەرىدۇن بىلەن جەڭ قىلىشقا كەلگەندە، بۇ تەرەپتىن شاھ فەرىدۇنمۇ سان - ساناقسىز لەشكەرنى جەڭگە تەييارلىدى. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرلىرى بىر - بىرلىرىگە يۈزمۇ يۈز سەپ تۈزۈشتى. جەڭ دۈمبەقى ئىككىمىلا تەرەپتىن ياڭرىدى، ئىككىمىلا دەريايى لەشكەر بىر - بىرىگە ئاقاپل تۇرۇپ بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇرغاندا شامال چاڭ - توزاننى سۈپۈرۈپ كەتتى. بۇلۇت سۇ چاچتى. شۇنىڭ بىلەن جەڭ مەيدانى دوستلارنىڭ كۆڭلىدەك روشەن ۋە تاپ تازا بولدى. ئىككىمىلا تەرەپتىن پالۋانلار مەيدانغا كىرىپ جەڭ قىلدى. فەرىدۇن گۈرۈزى ۋە ئۇمۇد بىلەن دۈش مەن جىسمىنى يەر بىلەن يەكسان قىلاتتى، زەھەك يېگانەلىكىنى، بىگانەلىك ياخىلىمىراق دەپ لەشكەرلەرگە بىر يولى مەيدانغا كىرىپ ھۇجۇم قىلىشقا يارلىق قىلدى. فەرىدۇن ئوڭ قاناتتىكىلەرنى سول قاناتقا، سول قاناتتىكىلەرنى ئوڭ قاناتقا سۈرۈپ توقاي قىلىپ، شۇنداق قاتتىق جەڭ قىلدىكى، گويى قىيامەت ئاشكارا بولدى. ھەركەتنىڭ ئېشىشىغا تىغ ئۇرسا قەلەمدەك كېسىلىپ يەرگە چۈشەتتى. ھەركەتنىڭ بېلىگە چاپسا، گەۋدىسى ئىككى بۆلەك بولاتتى. گىويا كالا پادىسىغا شىم چۈش

مەقام ئەيلەسۇن ئاندا تا ۋەقتى كار».
 فەردۇن ئىشىنى بۇ سۆزنى دەلەر،
 مۇھەببەت قىلىپ شۇل زەمان مىسلى شېر.
 ئالىب تاسماسىنى كەمەند ئەيلەدى،
 بۇ مەھكەم كەمەند بىرلە بەند ئەيلەدى.

ئەلقىسسە، شاھ فەردۇن زەھھاكىنى
 تۇتقۇن قىلىپ، ئۇنىڭ شۇكرانىمىگە
 خۇدايىمىتائالاغا سەجدە بەجا كەلتۈردى.
 ئاندىن جاكارچىلارغا فەرمان قىلدى:
 «شۇنى جاكار قىلىڭلاركى، كىشىلەر بىر-
 بىرى بىلەن جېدەل - ماجىرا قىلىشمىسۇن،
 ھەركىم ئۆز ئارامگاھىدا ئارام ئالسۇن،
 زالىم زەھھاكىنىڭ ئىشى بىر تەرەپ
 بولدى...»

بۇ خەۋەر زەھھاكىنىڭ لەشكىرىگە
 يەتكەچ، بۇلارنىڭ ئەچمىدىكى بىر توپ
 يامانلىرى قېچىش يولىنى تۇتتى. فەرب
 دۇننىڭ پادىشاھلىقىدىن بۇرۇنلا خەۋەر
 تاپقان خېلى كۆپ دانىشمەن كىشىلەر بار
 ئىدى، ئۇلار سالام، تەزىمگە كېلىشتى.
 جاھان يۈزىنىڭ زەھھاك ئىپلاسلىقىدىن
 پاك بولغانلىقىنىڭ شۇكرانىمى ئۈچۈن پەر-
 ۋەردىگارىغا شۇكرى - سانا ئېيتىشتى.

ئەلقىسسە، شاھ فەردۇن تامام ئۇلۇغ
 لۇق ۋە گەپ سىغمايدىغان ھەشىمەت
 بىلەن تەخت ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇردى.
 ئالەم ئەھلى فەردۇننى مۇبارەك باد قىلىش
 تى. تۈرلۈك تىلدا سۆزلەشكۈچى ئالەم
 ئەھلى ھەرىق، ھەرىق تىن كېلىپ، شاھقا
 ھەمدۇسنا ئېيتىشتى. ئەتراپ مەملىكەت
 لەردىن ئادەملەر توپ - توپ، ئايماق - ئايد
 جاق، سانجاق - سانجاق، گۈرۈھ - گۈرۈھ
 بولۇپ كېلىشىپ، خىزمەتكارلىق زىرىسىنى
 قۇلاقلىرىغا سېلىپ، ئەقىدە كەمىردىنى بەك

تارقىسىغا ياندى. قەسىرنىڭ بىر يېرىدە
 چېنىنى ئالقىنىغا ئېلىپ، ئۆتكۈر خەنجەر -
 نى غىلمىمىدىن چىقاردى - دە، ئىككى
 گۇاچېھرنىڭ بىرەرسىنى ئۆلتۈرۈش قەس-
 تىگە چۈشتى. بۇ چاغدا ھەرەمخانا راۋب
 قىنىڭ ئۈستىدىن پەسكە قاراپ تۇرغان
 قاراۋۇللار تىسواتىن بىر قارا كىيىم كىي-
 گەن ئادەمنىڭ قولىدا خەنجەر تۇتقان
 ھالدا ساراينىڭ ھەرەمخانىسى ئەتراپىدا
 ئايلىنىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ قالدى - دە،
 فەردۇنغا خەۋەر قىلدى، شاھ دەرھال
 كاۋە گۈرۈزىسىنى سىمپەر ئۈستىگە قويۇپ،
 شۇ ئادەمگە ئۆزىنى ئاتتى. بۇ قارا كىيىم
 لىكىنىڭ چوققىسىغا گۈرۈزى بىلەن بىرنى
 سالاي دەپ تۇرغاندا، ئۇ فەردۇننىڭ
 ئايىغىغا يىقىلدى. ئۇنى بىسويىندىن باغ-
 لاپ، پۇت - قولىنى مەھكەم چىكىدى.
 قارىسا، زەھھاك ئىكەن. پارقىراق خەنجەر
 رىنى غىلاپتىن چىقىرىپ، بېشىنى تېنى
 دىن جۇدا قىلاي دېگەندە، غايىمىتىن بىر
 ئاۋاز كەلدى: «بۇنى ھازىر ئۆلتۈرۈش
 ۋاقتى ئەمەس، تاغ ئىچىدە بىر قۇدۇق
 بار، ئۇنى شۇ يەرگە ئېلىپ بېرىپ، بېشى-
 نى تۆۋەن، پۇتىنى ئاسمانغا قىلىپ ئېسىپ
 قويغىن...». شاھ فەردۇن ئاشۇ غايىم
 تىن كەلگەن نىمدانىڭ مەزمۇنى بىسويىچە
 ئىش قىلدى.

نەزمە

فەردۇن قۇلاقىغا مۇنداغ نىمدا،
 كېلىپ دېدىكىم «نەۋجەۋان گەدخۇدا.
 باشنى قەلەم قىلما زەھھاكىنىڭ،
 ئۆلەر چاغى ئېرىمەس بۇ ناپاكنىڭ.
 باشىدىن ئاياغىغىچە بەند ئېتىپ،
 قولنى پۇتلىرى بىرلە پەيۋەند ئېتىپ.
 ئىككى تاغ ئارا قىل ئانى ئۇستۇۋار،

قۇدۇقنىڭ ئىچىگە ئاستى. قۇدۇقنىڭ ئاغ-
زىنى مەھكەم ئېتىسىپ، بارچىنى تاش ۋە
خىش دۆۋىلەشكە بۇيرۇدى. ھەممىنىڭ
كۆڭلى خاتىرجەم بولۇشتى. فەرىدۇن
زەھەك ناپاكنىڭ ئىسمىنى بىر تەرەپ قىل-
غاندىن كېيىن خۇدايىمىتائالاغا شۈكرى
بەجا كەلتۈرۈپ، ئۆز بارگاھىغا ياندى.
بىر رىۋايەتتە زەھەك قۇدۇقنىڭ ئىچىدە
يەنە يەتتە يۈز يىل ئازاب چەككەن، دېيىلىدۇ.
ئەلقىسسە، شاھ فەرىدۇن جەمىئەت بار-
گاھىغا كېلىپ، تەخت ئۈستىگە ئولتۇر-
غاندىن كېيىن پۈتۈن مەملىكەت ئەمەل-
دارلىرىنى جەم قىلىپ، بۇلار ئارىسىدىن
مىڭ تۆت يۈز كىشىنى خان قىلىپ
شەھەرلەرگە ياندۇردى، بىر مىڭ بىر يۈز
ۋەزىرنى ئۆز ئورنىغا قويدى. ئىككى مىڭ
ئاكسىزادىلەرنى مەنسەپكە تەيىنلىدى.
بۇلارنىڭ بەزىسىنى قەسرەي ئايۋان
ئىچىدە تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغۇزدى،
بەزىسىگە كۇرسىدىن ئورۇن بەردى.

لىرىگە باغلاپ، خىزمەت كۈتۈپ تۇرۇشات-
تى. شاھ فەرىدۇن ھەرقايسىسىنىڭ مەرتىۋ-
سىگە قاراپ، لايىقىدا ئىلتىپات كۆر-
سەتتى. تامام خەلق فەرىدۇننىڭ قىلغان
ئىشلىرىنى ماختاشتى، زەھەكقا لەنەت
ياغدۇرۇشتى، فەرىدۇن شاھ خالايىقنىڭ
نام-ئەمالىغا مۇۋاپىق ئىشقا ئورۇنلاش-
تۇردى، ھەرقايسىسىغا ئۆز ھالىغا يارىشا
مەنسەپ بەردى.

ئەلقىسسە، غايىمىتىن خەۋەر بەرگۈ-
چىنىڭ ئىما-ئىشارىتى بىلەن زەھەك-
نى زىنداندىن چىقىرىپ، بىر تاغنىڭ
ئېتىكىگە ئېلىپ بېرىشتى. بۇ يەردە غايىم-
نىڭ كۆڭلىدىن قارا، بەخلىنىڭ گۆرىدىن
چوڭقۇر بىر جاينى تېپىشتى. تۆمۈرچى
بۇيرۇق بىلەن بىر تۆمۈر تاختا تەييارلى-
دى، زەھەكنى شىرنىڭ تېرىسىدىن قىلىپ
خان ئاسما بىلەن باغلاپ، تۆمۈر تاختىنىڭ
ئۈستىگە ئاغدى. ئاندىن ئۇنىڭ بېشىنى
تۆۋەن، ئىككى پۇتىنى ئاسمانغا قىلىپ،

گۇرەشەسىپنىڭ فەرىدۇنغا قارشى ئاتلانغانلىقى

جىمى دۆلەت كاتتىلىرى بىلەن چوڭ مەس-
لىھەت ئۆتكۈزدى. بىرنەچچە سائەتتىن
كېيىن گۇرەشەسىپنىڭ ئىز-ئالامەتلىرى
پەيدا بولدى. دەشت يۈزىدىن چاڭ-تو-
زان كۆتۈرۈلۈپ، بىر بېشى ئاسمانغا
ئۇلاشتى.

نەزمە

چۈن يىراقىدىن كۆرۈندى چەتەر ئەلەم،
بولدى مەيدان مىيالى باغ ئېرەم.
تۇغ-تۇغ سىپاھ شور ئەنگىز،
كۆردىلەر كەلدى بىر بۆلۈك شور ئەنگىز.

ئەلقىسسە، گۇرەشەسىپ ئوتىرودىنىڭ
بارگاھىدىن يېنىپ كەلدى. قارىسا، زەھ-
ەكنى ئولتۇرۇپتۇ، يۇرت فەرىدۇنغا قاپ-
تۇ. گۇرەشەسىپ زەھەكنىڭ فەرىدۇن
قولىدا ئۆلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، غەزەپ ئوتى
بېشىغا ئۆرلدى. بېھساب لەشكەر بىلەن
فەرىدۇن ئۈستىگە راۋان بولدى.

شاھ فەرىدۇن گۇرەشەسىپنىڭ جەڭ
قىلىش خىيالى بىلەن كەلگەنلىكىنى ئاڭ-
لاپ، چېدىر-بارگاھنى شەھەر تېشىدا
تېكىشكە پارلىق قىلدى. فەرىدۇن شەھەر-
دىن چىقىپ بارگاھىغا كىرگەندىن كېيىن

جەڭ قائىدىلىرىنى نامايان قىلدى، گۈل دۇرمامىدەك نەرە تارتىپ، مەردى مەيدان تەلەپ قىلدى. فەرىدۇن تەرەپتىن مەيدانغا كىرىپ، گۇرۇشەسىپ بىلەن ئېلىشقۇدەك ھېچكىم چىقمىدى. ئائىلاج شاھ ئۇچقۇر ئېتىنى چاپتۇرۇپ مەيدانغا ئۆزى كىردى. ئەمما فەرىدۇن گۇرۇشەسىپ بىلەن يۈز كۆرۈشكەندىن كېيىن دەرھال ئېتىدىن چۈشۈپ، مەيدانغا زىلچە - پالاس سېلىشقا بۇيرۇق قىلدى ۋە پالانى كۆرۈپ تۈشەك ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. گۇرۇشەسىپ شەھەنشاھنىڭ دۆلىتىدىن يۈزى قىزىرىپ، بۇرۇنقى غۇرۇرىدىن چۈشتى - دە، ئائىلاج تەخت ئالدىدا شاھقا قۇللۇق قىلىش رەسمىيىتىنى ئادا قىلدى.

ئەلقىسسە، فەرىدۇن جاھان پالوان گۇرۇشەسىپكە، كۆپ ئىلتىپات كۆرسىتىپ، ئەسلى نەسەبىنى بايان قىلدى، زەھھاكنىڭ جەمىئىتىنىڭ بېشىنى ھەرىدەپ ئۆلتۈرگەنلىكىنى، ئاتا - بوۋىسىنى زۇلۇم بىلەن قەتل قىلغانلىقىنى بىر - بىر سۆزلەپ بەردى. - مەن، - دېدى فەرىدۇن شاھ، - زۇلۇمغا تۇچرىغانلارنىڭ خۇن ئىنتىقامىنى ئالدىم. ئەسلى پادىشاھلىق ساڭا تېگىشلىك، مېنىڭمۇ مىراسىمدۇر. ئەگەر ئىختىيار قىلساڭ، تاجۇ تەختنى ساڭا بېرىپ، خىزمىتىڭدە جانبازلىق كۆرسىتى.

بۇ سۆز گۇرۇشەسىپنىڭ كۆڭلىگە تولىمۇ ماڭۇل كەلدى. ئەمما جەمىئىتىنىڭ ۋەسىيەتنامىسىگە ئەمەل قىلىپ، شاھ فەرىدۇنغا ئىتائەت قىلىشنى بىلدۈردى، ئاندىن شەھەنشاھنى ئېتىغا يۆلەپ مىندۈرۈپ، بىرلىكتە جەڭ مەيدانىدىن يېتىپ چىقىشتى.

ھەر بىرى ئافەتى جەھان كۆرۈنۈپ، مەردى خۇنزىز پەھلەۋان كۆرۈنۈپ. ھەر بىرىدۇركى مىسلى ئەژدەرھا، مەردلىق بابىدا يەككەئى تەنھا.

ئەلقىسسە، پالوان گۇرۇشەسىپ، چاڭ - توزان ياقىسىنى چاڭ ئېتىپ، سىماب يەڭلىخ ئىزتىراپ بىلەن يېتىپ كېلىپ، سەپ تارتىپ تۇردى.

بۇ تەرەپتىن شاھ فەرىدۇن ۋەزىر ۋە لەشكەر باشلىقلىرىدىن مەسلىھەت سورىغانىدى، ھەممىسى باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ ئۈنچىقىشىمىدى. شاھ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۆز لەشكىرى ئىچىدە بۇ پالوان بىلەن جەڭ قىلىپ، ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان كىشى يوقلۇقىنى چاڭلىدى. ئائىلاج قازاغا رىزا، بالاغا سەۋر قىلىپ تۇرغانىدى، غايىتىن ئاۋاز كېلىپ، جەڭ دۈمبىقىنى چېلىشقا رۇخسەت بەردى. شۇنداق قىلىپ، بۇ تەرەپتىنمۇ شاھ پەرمانى بىلەن دۆلەت ناغرىسى ياڭراشقا باشلىدى. شامال چىقىپ، يولنى چاڭ - توزاندىن ئېرىتىدى.

قۇياش ئاسمان راۋىقىنىڭ دېرىزىسىدىن باش چىقىرىپ، ئۇيغۇدىن يېڭى ئويغانغان جانىدەك مۇنەۋۋەر جامالىنى كۆرسىتىپ، ئالەمنى نۇرغا تولدۇرغاندا، ئىككى تەرەپتىن لەشكەرلەر توپ - توپ، ئايماق - ئايماق، سانجاق - سانجاق، گۇرۇھ - گۇرۇھ مەيدانغا كېلىپ، جەڭنىڭ تەرتىپى قائىدىلىرىنى بەجا كەلتۈردى. ھەر ئىككى تەرەپ، ئوڭ ۋە سول قاناتتا بېستىرما قويدى.

ئەلقىسسە، گۇرۇشەسىپ گۇرۇزىسىنى جەڭ مەيدانىدا جەۋلان قىلدۇرۇپ، پالوانلىق ئويۇنىنى كۆرسەتتى، بىر مۇنەچە

بەزىل ئېھسانىدىن بارى تاپتى كام،
شاھغە قۇللۇق ئەتتى سەيپىمىڭرام.
ئەلغىسسە، فەرىدۇن سۈزۈك مەي
ئىچمىپ، خۇش كەيىپ بولدى. خەزىنىلەر-
نىڭ ئىشىكىنى ئېچمىپ، ھەممىگە ئىنىسام
قىلدى. زابۇلىستان ۋىلايىتىنى گۇرۇشە-
سىپكە بېكىتىپ بەردى. جاھان پالۋان
شاھىغا تەزىم بەجا كەلتۈردى.

گۇرۇشەسىپ فەرىدۇننىڭ ئېتىنىڭ
تىزگىنىدىن تۇتۇپ، شەھەنشاه-نىڭ بار-
گاھىغا يېتىپ كەلگۈچە پىيادە ماڭدى.
شاھ گۇرۇشەسىپكە تەختتىن ئورۇن بەردى.
ئۇنىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن قىرىق كىپچە-
كۈندۈز جەمىش بەزمىسى ئۆتكۈزۈلدى.
بۇدۇق بىلەك ساقىپلار مەي قەدەھلىرىنى
توختاتماي ئايلاندۇرۇپ تۇردى.

نەزمە

نۇش ئېتىمب مەجلىس ئىچرە بادەئى ناب،
شادلىق بەھرىدە بولۇپ غەرقى ئاب.

گۇرۇشەسىپنىڭ ئەجدىھانى ئۆلتۈرگەنلىكى

شاھ خۇش ۋاقىت بولۇپ:
— ئەي پالۋان، مەن سېنى خۇ-
دايىمىتائالاغا تاپشۇردۇم، — دېدى.
پالۋان قورال ئەسلىھەلىرىنى
ئېسىپ، بارچە مۇلازىملىرىنى ئۆزىگە
ھەمراھ قىلىپ، ئىنانى دېگەن تاغ تە-
رەپكە يۈزلەندى. كەچكە يېقىن بىر
مەنزىلگە چۈشۈپ، مەي-شاراب بىلەن
تۇننى كۈنگە ئۆلدى.
ئەتىسى توساتتىن مۇشۇ ئەتراپنىڭ
بىر توپ ئادەملىرى قەتراندەك قاپقارا
بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، سەۋەبىنى
سوردى. بۇ كىشىلەر جاۋابىدا: «ئەجدىد-
ھانىڭ دەم-نەپىسى دۇتىدىن مۇشۇنداق
قارا بولۇپ كەتتۇق» دەپ، ئۇ مەخلۇق
نىڭ سۈپىتىنى بايان قىلدى. پالۋان
نىڭ مۇلازىملىرى بۇ سۆزنى ئىشتمىش
بىلەنلا چىرايى ئۆگىدى. بۇلار پالۋان
بىلەن بىللە ئەجدىھا ئالدىغا بېرىشقا
جۈرئەت قىلالماي توختاپ قېلىشتى،
ئائىلاج گۇرۇشەسىپ ئۆزى يالغۇز راۋان
بولدى. بىر يەرگە يەتتىكى، بۇ يەر ئاب

نەچچە كۈندىن كېيىن فەرىدۇن
شىكارغا ئاتلاندى. شىر، يولۋاس، سوڭ
گۈز، بۆرە جەسەتلىرى ھەر يەر-ھەر
يەردە تاغدەك دۆۋىلەندى. شاھ شاد-خۇ-
رام ئوۋ ئوۋلاپ يۈرگەندە شۇ ئەتراپتىن
كى خەلقلەر ئەرز-داد ئېيتىپ كېلىشكە
باشلىدى. سەۋەبىنى سورىغاندا:
— ئەي شاھ، بۇ يەرگە كېلىشىمىزنىڭ
سەۋەبى شۇكى، — دېيىشتى ئۇلار، —
ئىنانى دېگەن تاغ جىلغىسىدا بىر ئەجدىد-
ھا پەيدا بولۇپتۇ. ئۇزۇنلۇقى ئىككى
يۈز گەز، توغرىسى يۈز گەز، ئېنىقى،
بىر دەم تارتسا، ئالەمنى يۇتۇپ كېتىدۇ،
جىمى ئىشلىرىمىزنى ۋەيران قىلىدۇ. بىز-
لەر ئامان قالمايمىز.
شاھ بۇلارنىڭ سۆزىگە نېمە دەپ
جاۋاب بېرىشنى بىلمەي تۇرغاندا، گۇر-
شەسىپ ئاق بوز ئېتىدىن چۈشۈپ تە-
زىم بەجا كەلتۈردى — دەپ دېدى.
— ئەي شاھ، ئەگەر مېنى ئالتۇن قى-
لىۋېتىدىغان نەزەرنىڭ مەن تەرەپكە چۈشسە،
ئىنشائاللا بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن ئۆزۈم
چىقىمەن.

لىرىنىڭ قېشىغا كەلدى. ئەمما پالۋاننىڭ پۇتىغا ئەجدىھاننىڭ زەھىمىرى ئۆتكەن ئىكەن، ماڭالماي قالدى. جىمى تېۋىپلار زەھەرنى قايتۇرۇش ئۈچۈن داۋا چارپ لىرىنى قىلدى. ئەمما نەتىجە بەرمىدى. بۇ دەردنى پەقەت دېڭىز ئىچىدىكى ئارالدا ئۆسۈمۈرى بار گىمىياھ بىلەن داۋالاش مۇمكىن ئىكەن، باشقا ئىلاج يوق ئىكەن. ئەمما بۇ گىمىياھ بىر غەۋۋاس دىۋىنىڭ مۈلكىدە ئىدى. ھېچكىم ئۇ دىۋىگە بىر نەرسە دېيەلمەيتتى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ پالۋان ھەيرەتتە قالدى. شۇ چاغدا نەرىمان قوپۇپ رۇخسەت ئالدى - دە، بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ، ئازالغا يېتىپ باردى. غەۋۋاس دىۋى قەددى قامەتلىك بىر پالۋاننىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئالدىغا كەلدى ۋە شۇ ئان نەرىمان بىلەن ئېلىشقا بەل باغلىدى. يەتتە كېچە - كۈندۈز جەڭ تالاش قىلىپ، ئاخىرىدا نەرىمان دىۋىنى يىمىرتىپ، ئۆزىگە بويسۇندۇردى، يەتتىنچى خىل گىمىياھ دورىنى غەۋۋاسى دىۋى بىلەن گۈر - شەھىپىنىڭ ھۇزۇرىغا كەلتۈردى. جاھان پالۋان دىۋىنى ئىنتام، ئېھسان بىلەن جايىغا ياندۇردى. ھەممىلەر بۇ دورىلار بىلەن پالۋاننى داۋالدى.

ھايىتى خۇش ھاۋالىق، ياپىيېشىلىق قاپلىغان چىمەنزار ئىكەن، كەۋسەردەك تەملىك بۇلاق سۈيى ئېقىپ تۇرۇپتۇ. بۇ يەرنى سەيىلە قىلىپ يۈرۈپ، بىر چىملىغىغا يەتتى. ئەجدىھادىن ھېچ ئەسەر كۆرۈنمىدى. پالۋاننىڭ شاراب ئىچىش خۇمارى تۇتتى، ئۇ بۇلاق بېشىغا بېرىپ، بىر دەرخەننىڭ سايمىسىدە ئولتۇرۇپ راھەت قىلىشقا كىرىشتى. پالۋان ئازراق ئۇخلاپ، بىرەر سائەت ئۆتكەندى، ئەجدىھا پەيدا بولدى. مۇلازىملىرى ھەر - قانچە بەرىدە، چىملىغان بولسىمۇ، پايدا بەرمىدى. ئەجدىھا يېقىن كېلىپ، پالۋاننى دەم تارتتى. پالۋان يوتىسىغىچە ئەجدىھاننىڭ ئىچىگە كىردى. ئەجدىھا بۇ تۇتمىنى پۈتۈنلەي يۇتۇشنىڭ ئىمكانى يوقلۇقىنى بىلىپ، چىشىلىرىنى بىلەپ، يۇتقىنىنى پارە - پارە قىلىۋەتمەكچى بولغانىدى، پالۋان دەرخەزەپ بولۇپ، بىر قولىدا ئەجدىھاننىڭ ئۈستى كالىپۇكىنى، يەنە بىر قولىدا ئاستى كالىپۇكىنى تۇتۇپ ماتانى يىرتقان دەك يىرتىپ باشتىن - ئاياغ ئىككى بۆلەك قىلىپ تاشلىدى. قانداق ئاۋانغا شۇكرى بەجا كەلتۈر - گەندىن كېيىن ئېتىمغا مىنىپ، مۇلازىمەت

فەرىدۇننىڭ ئوغۇللىرى ھەققىدە قىسسە

بىر ئاتا - بىر ئانىدىن بولسۇن، ئاتا - ئانىسى نەسلى نەسەب ۋە داڭقى شۆھرەتتە ئوخشاش بولسۇن. شۇ چاغدىلا بۇ پاك گۆھەرلەرنى ئاشۇ بەخت يۇلتۇز - لۇق گۈزەللەر بىلەن جۇپ قىلىشقا مۇ - يەسسەر بولغان بولاتتى. شاھنىڭ جەندىل ئاتلىق بىر ۋەزىر

پەسلى داستان ئىشىتمەك كېرەككى، خۇدايىمىتائالا ئۆز كامالى قۇدرىتى بىلەن فەرىدۇن شاھقا ئۈچ ئوغلان ئاتا قىلدى. بۇ ئوغۇللار بالاغەتكە يەتكەندى. شاھنىڭ بېشىغا ئۈچ ئوغۇلنى ئۆيلەش ھەۋدىسى چۈشتى. شەرت شۇ ئىدىكى، كېلىن بولىدىغان ئۈچ ماھىي پەيكەر

ياتىمنى سوردى. جەندىل ئۆزىنىڭ ئەل چىملىكىگە كەلگەنلىكىنى بايان قىلدى. يەمەن شاھى بۇ سۆزنى ئىشتىكەچ ئۆرە-تۆپە بولۇپ كەتتى. چۈنكى ھەرەمخانىدىن تاشقىرىغا چىقىپ باقمىغان بۇ قىزلىرىدىن بۆلەك پەرزەنتى يوق ئىدى. كېچە - كۈندۈز كۆڭلىنىڭ ئارامى بۇلار بىلەن ئىدى.

نەزمە

ئىشتىكەچ بۇ سۆزلەرنى شاھى يەمەن،
قاراردى كۆزى بۇ شەبى قەدر دەن.
دېدى: «بولماسا ئۈچ قىزىم قاشىمە،
نە كەلگۈسىدۇر بۇ قارا باشىمە.
ماڭا روزى رەۋشەن بولۇر تىپىرە شەب،
يېمەككىدىن، دېمەككىدىن تىكىپ ئىككى
لەب...»

ئەلئىسىسە، يەمەن شاھى جەندىلگە بېرىدىغان جاۋابىنى كېڭىشىپ كۆرۈشكە قالدۇردى. جىمى ۋەزىرلەر ۋە ئاكابىر ئىشرەبلەرنى بىر خىل ۋەت جايغا يىغدى. بۇلارنىڭ ھەربىرىدىن مەسلىھەت سورىدى. ۋەزىرلەر ۋە شاھنىڭ يېقىن كىشىلىرىمۇ شۇنداق دېيىشتى.

— ئەي پادىشاھ، نېمىنى پەرمان قىلساڭ، بىز سېنىڭ پەرمانىڭنى تۇتىمىز. لېكىن ئۇ فەرىدۇن شاھ يەر يۈزىنىڭ پادىشاھىدۇر. گۇرۇشەسپ دېگەن بىر پالۋانى بار، ئۇنىڭ سام ئاتلىق بىر ئوغلى بار، نە دىۋە، نە پەرزات، نە ئادەمزات بۇلارغا تاقابىل بولالمايدۇ.

نەزمە

ئېرۇر ئول فەرىدۇن جەھان شەھرىيار،
شاھ ئالدىدا قۇلغە نەدۇر ئېتىبار.

رى بار بولۇپ، دانا، ئىش بىلەرمەن ئادەم ئىدى. ئۇنىڭغا پەرمان قىلىپ دېدىكى، ئەتراپ ئالەمنى كېزىپ، بىر ئاتا، بىر ئانىدىن بولغان ئۈچ قىزى بار بىر پادىشاھنى تاپساڭ، شاھزادىلەر ئۇلۇغ دۆلەتنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن بولاتتى.

جەندىل ۋەزىر شۇنداق پادىشاھنى ئىزدەپ سەپەرگە ئاتلاندى. ئالەمدە نامى چىققان ھەربىر شەھەر ۋە قەلئەلەرگە بېرىپ، ئەھۋال ئۇقۇشتى. فەرىدۇن شاھنىڭ يارلىقىدا كۆرسىتىلگەندەك شاھزادىلەرگە لايىق قىزلىرى بار پادىشاھ تېپىپ مايتتى. بىر كۈنى يەمەن شەھىرىنىڭ چېگرىسىغا بېرىپ قالدى. شەھەر ئىچىدىن خەۋەر ئېلىپ يۈرگەندە، يەمەن شاھىنىڭ ئىپپەت پەردىسى ئىچىدە ساقلىنىۋاتقان ئۈچ مەسۇم قىزى بارلىقىنى ئېنىقلىدى.

نەزمە

ھەمە ناز ئەندامۇ خۇرىشىمىن روي،
ھەمە سەرۋ قەددۇر، سۇخەندىدە گوي.
كېلىپ ھۆسن ئىلە ھەر بىرى بىر پەرى،
نە دەيىكىم پەرى، خۇبىلار سەرۋەرى.
يۈزىدىن خىجىل ئېردى ئاي بىرلە كۈن،
ساچمىدىن داغى كەسب ئېتەر تىپىرە تۈن.

ئەمما بۇ قىزلارنى ئاتا ۋە ئانىسى مېھرىبانلىق بىلەن خاس بىر ئىسىم بىلەن ساقلايتتى.

ئەلئىسىسە، جەندىل يەمەن شاھى بىلەن كۆرۈشۈپ، سالام، تەزىم رەسمىيەتنى ئادا قىلغاندىن كېيىن شاھ فەرىدۇننىڭ سالىمىنى يەتكۈزدى. يەمەن شاھى جەندىلنى كۆپ تاۋازو بىلەن كۈتۈۋېلىپ، بۇ يەرگە كېلىشىنىڭ كەيپى

بېسىپ، يەمەن مەملىكىتىگە يېتىپ كەلدى. يەمەن شاھى شاھزادىلەرنىڭ كەلگەنلىكىدىن ۋاقىپ بولۇپ، ئالدىغا چىقتى ۋە كۆپ ئىززەت، ئىكرام بىلەن ئۇلارنى شەھەرگە ئېلىپ كىردى. كەچ كىرىپ قالغاندى. يەمەن شاھى بىرمۇنچە ئىشلارنى سىناپ بېقىش ئۈچۈن كۆڭلىدىن ئۆتكۈزگەنىدى. بۇ ئىشلارنى شاھزادىلەردە زىيادىسى بىلەن كۆردى. شۇنداق بولسىمۇ، يەنە بىر مىكر ئىشلىتىپ شاھزادىلەر ئۈچۈن سەھرادا قونالغۇ قۇرۇپ سەھەر ۋاقتىدا غارايىپ ئىش پەيدا قىلدى. جەدى يايۋىسى ھايۋانلار، ئۇچار قۇشلار سوغۇقنىڭ شىددىتىدىن ئويۇر - توپۇر بولۇشۇپ، ھەممىسى ئۆز ئورنىدا مۇزلاپ قالدى. شاھزادىلەر بۇ سىرنىڭ تېگىگە يەتكەندىن كېيىن ئەپ سۇن بىلەن ئۆزىنى ساقلاپ ھۇزۇر بىلەن شاراب ئىچىشتى، يەمەن شاھى شاھزادىلەرنىڭ ھۆكۈمرەپ ئسۇرغان شىمرەك شاراب ئىچىپ ئولتۇرۇشقانلىقىنى كۆرۈپ، بۇلاردا ھېچبىر نۇقسان تاپالمىدى. ئاھىلاچ قازاغا رىزا بولۇپ، شەھەرنىڭ كوچا-گۈزەللىرىگە زىننەت بەرگۈزۈپ قىرىق كېچە - كۈندۈز توي ئۆتكۈزدى. شاھزادىلەرنىڭ بېشىدىن خەزىنە - خەزىنە ئالتۇن - زەر، دەپنە - دەپنە ئېسىل رەختلەرنى چاچقۇ قىلدى. سازەندىلەر بىلەن ناخشىچىلار ھەممىنى مەنۇن قىلىپ، تويىنى قىزىتمەۋەتتى. شۇ جاينىڭ قانۇن - قائىدىسى بويىچە قىزلارنى ئەقىدە - نىكاھ قىلىپ شاھزادىلەرگە بەردى. شۇ تەرىقە ياشلار كۆڭۈل ئىستەكلىرىنى تاپقاندىن كېيىن يەمەن شاھىدىن ئىجازەت ئېلىپ، شاھىشاھ دەرگاھىغا يېنىپ كېلىشتى.

ئەگەر ھەرنە دەر شاھ ئەمرى رەسۇل، چەراچۇن دېمەك بىزدىن ئېرمەس قەبۇل.

ئەلقسىسە، يەمەن شاھى فەرىدۇن بىلەن چېدەللىشىپ، ھۆددىسىدىن چىقىشنىڭ يولى يوقلۇقىغا كۆزى يەتكەندىن كېيىن ئائىلاچ جەندىلىنى چاقىرتىپ، تەييارلىغان جاۋابىنى مەلۇم قىلدى:

— فەرىدۇن شاھ ھۆكۈمىنىڭ ھەممىسىنى قوبۇل قىلىدۇق، لېكىن مەن كەمسەنە بەندىنىڭ بىر ئەرزى شاھ ئالىيچانايغا يېتىپ مەلۇم بولسۇنكىم، ئۆزىنىڭ كۆز نۇرى بولغان قىممەتباھا ئۈچ گۆھىرىنى ئىنايەت قىلىپ، بىز تەرەپكە ئەۋەتسە، ئۇلارنىڭ كېلىشى بىلەن خىمرە كۆزلىرىمىز روشەن ۋە بۇ ۋەيرانە مەملىكىتىمىز گۈل شەن بولاتتى. پەرزەنتلىرىمىنى بۇ دۆلەت ئەزىم بىلەن بەختىيار ئەتىمەكلىرىدىن كۆپتىن - كۆپ ئۈمىد تۇتمىز.

جەندىل يەمەن شاھىنىڭ تۇتقان ئەرزىسىنى شاھىشاھقا يەتكۈزدى. فەرىدۇنمۇ بۇ شاھزادىلەرنى يەمەن مەملىكىتىگە ئەۋەتىشكە ماقۇل بولدى. ئەۋەتشتىن بۇرۇن پەرزەنتلىرىگە تەلىم بېرىپ، مۇنداق دېدى:

— ئەي كۆزۈمنىڭ نۇرى بولغان ئەزىم بالىلىرىم، سىزلەرنى سىناش ئۈچۈن قىزلار ئوتتۇراچىڭلارنى تۈردە، كىچىك كىڭلارنى ئوتتۇرىدا، چوڭمىڭلارنى تىۋۇن پەگاھتا ئولتۇرغۇزىدۇ. سىزلەرمۇ ئۇششۇ تەرتىپ بىلەن ئولتۇرۇڭلار. شۇ چاغدا قىزلارنىڭ ئېتىبارى مەلۇم بولىدۇ.

شاھ پەرزەنتلىرىگە يەنە بىرمۇنچە نەسىھەت قىلىپ ۋىدالاشتى. ئۈچ ئوغۇل بۇ يەردىن چىققاندىن كېيىن قاتتىق يول

شەھەرنىڭ زەربىسى بىلەن ھالاك بولسەن».

فەرىدۇن ئوغلانلىرىدىن بۇ ئالامەت-لەرنى كۆرگەندىن كېيىن ئەسلى سۈرىتىگە كېلىپ، لەشكەرلىرىنىڭ ھەمراھلىقى بىلەن پەرزەنتلىرىنىڭ ئالدىغا يېپىتىپ كەلدى.

ئەلقسەسە، شاھزادىلەر شاھنى كۆرۈش بىلەنلا يۈگۈرۈپ بېرىپ، شاھنىشاھنىڭ ئاياغلىرىغا كۆزلىرىنى سۈرتتى. شۇندىن كېيىن يولغا ئاتلىنىپ شاھنىشاھنىڭ بارگاھىغا كېلىشتى. بۇلار يول ھاردۇقىمىنى چىقىرىپ كۆڭلى خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن ئاتىلىرى خىزمىتىدە بولۇپ، ئەجدىھاننىڭ قىسىمىنى بايان قىلدى.

شاھ ئوغۇللىرىغا قاراپ مۇنداق دېدى:

— سىزلىرىگە ئۇچرىغان ئۇ ئەجدىھان مەن ئىدىم. سىزلىرىنى سىناپ بېقىش ئۈچۈن بۇ ئىشنى قىلغانىدىم. چۈنكى تاكى بۇ ۋاقىتقىچە سىزلىرىگە ئات قىويغىنىم يوق. ئەمدى ئات قويمىمەن.

شاھ چوڭ ئوغلىغا قاراپ: «سەن سالامەتلىكىنى ئىختىيار قىلىدىكەن، ساڭا سەلىم ئات قويدۇم» دېدى. ئوتتۇرانچى ئوغلىغا قاراپ: «سەن بىر مۇنچە جۈرئەت-جاسارەت كۆرسەتتىكەن، سېنىڭ ئېتىمىڭ تۇر بولسۇن» دېدى. كىچىك ئوغلىغا قاراپ: «سەن ئەقىللىك ھەم ئالەمچان بولجەنسەن، سېنىڭ ئېتىمىڭ ئىراج بولسۇن» دېدى.

بۇ شاھزادىلەرنىڭ ھەرەمخانىسىغا كىرىپ، كېلىنلىرىگەمۇ يېڭىدىن ئات قويدى. چوڭنىڭ ئېتىمى ماھروى، ئوتتۇرانچىنىڭ ئېتىمى ئازادخۇي، كىچىكىنىڭ ئېتىمى ھۈرسەھى قويدى.

بۇلارنىڭ خىزمىتىدە ئاي يۈزلىك كېنىمزەكلەر ۋە ئالتۇن كەمەر باغلىغان غۇلاملاردىن مىڭ كىشى مەنزىل، ئۆتەڭلەرنى بېسىپ بىلە كېلىشتى. بۇنىڭدىن فەرىدۇن شاد - خۇرام بولدى.

ئەمما يەمەن شاھى شاھزادىلەرنى ياندۇرغان چاغدا: «قاچاندا بولمىسۇن مەن دىدار كۆرۈشۈشنى ئارزۇ قىلسام، بۇ ئەرزى نامەم بارغان ھامان پەرزەنتلىرىم بىلەن بۇ گۈلچىرىلەرنى ئەۋەتىپ بېرىشلىرىدىن ئۈمىدۋارمىز» دەپ يازغاندى.

ئەلقسەسە، شاھزادىلەرنىڭ كېلىۋاتقانلىقى خەۋىرىنى ئاڭلاپ، فەرىدۇن دەرد-ھال بۇلارنىڭ ئالدىغا چىقتى. ئۇ ھەم-راھ بولۇپ چىققان لەشكەرنى بىر يەردە قويۇپ، ئۆزى باشقا بىر مەنزىلىگە باردى. دە، ئەجدىھان سۈرىتىدە بولۇۋېلىپ، يول ئۈستىدە تۇردى. ئاۋۋال چوڭ ئوغلى بۇ يەرگە يېتىپ كېلىپ، تۈسەتتىن بىر سائەتلاپەتلىك ئەجدىھاننىڭ قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزىنى دالدىغا ئالدى. شۇ ئەسنادا ئوتتۇرانچى ئوغلى يېتىپ كەلدى. ئەجدىھان قىياپىتىگە كىرىۋالغان شاھ بەش تۈرلۈك خىمىرىنى قىلدى. ئوتتۇرانچى شاھزادە شىبىر سۈرۈپەت قەيسەرلىك بىلەن ئېتىمنى چاپتۇرۇپ كېلىپ، كەيلىنى كامانىنى قولىغا ئالدى. دە، بىر ئوقيا بىلەن ئەجدىھاننىڭ ئىشىنى تامام قىلماقچى بولدى. شۇ پەيتتە شاھنىڭ كىچىك ئوغلى قاتتىق ئاۋاز بىلەن خىتاب قىلدى: «ئەي زۇۋانسىز ئەجدىھان، بىز شاھ فەرىدۇننىڭ ئوغلانلىرىدۇرمىز. سەن ئول ئالىي پادىشاھنىڭ ئېتىمىنى ئاڭلىمىغانمىدىكەن؟ يولدىن يىراق تۇر، ئۇنداق بولمىغاندا،

فەرىدۇن ۋەزىر، دانىشمەنلەر بىلەن كېڭەش - مەسلىھەت ئۆتكۈزگەندىن كېيىن مەملىكەتنىڭ غەربىي قىسمىدا رۇم ۋىلايىتىنى سەلمىگە بەردى. شەرقىي قىسمى تاكى چىنخەنچە تۇرغا تەگدى. بۇ زېمىن تۇران دەپ ئاتىلىدۇ. مەملىكەتنىڭ مەركىزى بولغان ئىران زېمىنىنى ئىراجغا بېرىپ، ئۆزى ئىراج بىلەن ئىراندا قالدى.

فەرىدۇننىڭ پادىشاھلىقىدىن بەش يۈز يىل ئۆتكەچ، پانىي دۇنيادىن كۆڭلى سۈۈۈپ، ئىراجنى ۋەلىئەھد قىلىپ تەيىنلىدى. شۇندىن كېيىن تامام خەلق، سەردارلار ۋە پىالىۋان گەردەن كەشانلار، بارچە ئەھلى يارانلار ۋە دىسلاۋەرلەر، بارگاھتىكى خىزمەتكار غۇلاملار ئىراجقا بويسۇندى. فەرىدۇن ئۆزى خىلىۋەت جايىنى ئىختىيار قىلىپ، ئىبادەتكە مەشغۇل بولدى.

ئۇندىن كېيىن فەرىدۇن مۇنەججىم - لەرنى بىر خىل ۋەتكە يىغىپ، ئوغلانلىرىنىڭ گەلگۈسى قىسمىنى سوردى. مۇنەججىملەر: «سەلىم بۇئالەم پانىيىدىن باقىي دۇنياغا ئىپتىداسىز ئالدىدا ئۆتىدۇ، تۇر جاھاندا سان - ساناقسىز پىتىنە - ئىغۋا تۇغدۇرۇپ ئۆمۈر كەچۈرىدۇ. ئىراجنىڭ ئۆمرى قىسقا بولىدۇ. ئىككى ئاكتىسنىڭ قولىدا ئۆلىدۇ. لېكىن كەيىن تەختۇ تاج تاكى ئاخىر زامانغىچە بۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا مەنسۇپ بولىدۇ» دەپ ئالدىدىن خەۋەر بەردى.

فەرىدۇننىڭ ئىراج توغرىسىدىكى گەپ - سۆزدىن كۆڭلى غەمكىن بولۇپ، مەملىكەتنى ئۈچ ئوغلىغا تەقسىم قىلىپ بېرىش قارارىغا كەلدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۆز قىسمىتىگە رازى بولۇپ، ئۆز - ئارا نىزا - ماجىرالارنى پەيدا قىلماس دەپ ئۈمىد قىلغانىدى.

گۇر شەسىپنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكى

ئوۋلاش بىلەن بولۇپ كەتتى. كۈتۈلمىگەندە گۇر شەسىپ تاغ ئىچىدە ئوۋ قىلىپ يۈرۈپ ئۇسساپ كەتتى. ئېزىتقۇ سەرابنى دەريا دەپ پەرەز قىلىپ، تاغدىن تاغقا ئاشاتتى. توساتتىن بىر يەرگە بېرىپ قارىسا، مۇناپىقىلار كۆڭلىدەك قارا، بېخىلار گۆرىدىن چوڭقۇر بىر قۇدۇق تۇرۇپتۇ. قۇدۇقنىڭ سۈيىنى ئىمكاننىڭ بارىچە ئىچتى. يەنە شىكار قىلىماقچى بولۇپ يۈرەتتى. ئەمما ئىچى قىزىپ، كۆڭلى ئاينىشقا باشلىدى. ئاھ، بۇ پالىۋاندا يۈرۈش ۋە تۇرۇشنىڭ ھېچ ئىلاجى قالمىدى. بۇ ھالدا ئۇزۇن

رىۋايەت قىلغۇچىلار شۇنداق خەۋەر بېرىدۇكى، بىر كۈنى شاھنىڭ ئىختىيار تىزگىنىنى ئېلىپ بۇرىس تېغىنى زىيارەت قىلىش ھەۋىسى ئۆز ئىلكىگە ئېلىپ، ئۇنى سەراندېب تەرەپكە ئېلىپ كەتتى. بەزى يۇرت كاتتىلىرى ۋە پالىۋانلار ھەزكۇر جاي تەرەپكە يۈزلەندى. كىشىلەر ئۇ جايغا بېرىشنى ھەر قانچە توسقان بولسىمۇ، قوبۇل قىلىدى. ئاخىر سەراندېب تېغىغا كېلىپ، ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىشتى. بۇ تاغنىڭ ئېتىكىدىن ئورۇن تۇتۇشتى. پالىۋانلار ۋە نەۋجۇۋانلار ئوۋ

بىلىمەي ئىسچىپتۇ. نەرىمان ياقىسىنى چاك قىلدى. مەست تۆگىدەك بوزلاپ، غەزەپلىك شىردەك ھۇۋلاپ ئەجدىھاننىڭ ئالدىغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن ھەيۋەت بىلەن ئۇنىڭغا تاشلاندى. ئەجدىھا ماڭا بىر يەم پەيدا بولۇپ قالدى، دەپ دەم تار- تاشقا باشلىدى. ئەمما ئاغزىدىن چىققان دۇد پالۋانغا تەسىر قىلمىدى. نەرىمانغا گىويا يۈز مىڭ كەمەن باغ ئۈستىگە چۈشۈپ، بۇنى ئېتى بىلەن قوشۇپ سۇردۇۋاتقاندا بىلىندى. پالۋان ئۆتكۈر قىلچىنى دەرھال يالىڭاچلاپ، جەر راجەر نەئىرە تارتىپ ئەجدىھانى شۇنداق چاپتىكى، تەڭمۇ تەڭ ئىمكىكى بۆلەك بولدى. شۇندىن كېيىن نەرىمان ئاتىسى يېنىغا كېلىپ قارىسا، پانىي دۇنيادىن باقىي دۇنياغا سەپەر قىلىپتۇ.

نەزىمە

ۋەفاسىز جەھاندىن ۋەفا ئىستەمەڭ،
سۇ ئۈستى كۆپۈكتىن بەقا ئىستەمەڭ.
بولۇپ كىمسە ئۇندىن دەمى نۇش خەند،
بېرىپ ئاقىبەت زەھرى بىرلە گەزەند.

ئەلقىسسە، شاھ فەرىدۇن نەرىمان بىلەن بىللە پالۋاننىڭ جەستىنى ئېلىپ، پايئەختىگە قايتىپ كېلىشتى. كېيىن نەرىمان شاھتىن رۇخسەت ئېلىپ، ئاتىسىنىڭ جەستىنى جەشمىد چىدىرىغا ئېلىپ كېلىپ دەپنە قىلدى.

تۇننى پەرزەنت قايغۇسىدا ئۆتكۈزدى. پالۋاندىن ئايرىلىپ قالغانلار بۇرۇنلا پارگاھقا قايتىپ كېلىشكەنىدى. ئۇلار گۇرۇشەسىنى بىر-بىرلىرىدىن سوراشتى. ھېچكىم بىلمەيدىكەن.

كۈننىڭ تىغ قىلچى ئاسمان ياقىسىنى چاك قىلدى. شاھ فەرىدۇن نەرىماننىڭ ھەمراھلىقىدا تامام لەشكەر بىلەن پالۋاننى تاغ ئارىسىدا ئىزدەپ يۈرەتتى. ئوساتتىن نەرىمان پالۋاننىڭ ئېچىنىشلىق ھالەتتە ياتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. رەڭگىرۈپى ئۆچكەن، نەرىمان قاتتىق بىر نەرسە تارتىپ، شاھ ۋە تامام لەشكەرنى پالۋاننىڭ ھالىدىن خەۋەردار قىلدى. بارچە ئاكابىرلار، دانىشمەنلەر ۋە ھۆكۈمالارنىڭ ھەممىسى جەم بولۇشتى. كېسەللىك سەۋەبىنى سوراشتى.

— جاھان پالۋان زەھەر ئىچكەن بولسا كېرەك، — دېدى فەرىدۇن.
— بۇ ئىش كىمدىن بولغاندۇر؟ — دەپ سوراشتى ھەممە ھەيرەتتە قېلىپ.

— بۇ كىشىنىڭ قىلغان ئىشى ئەمەس. پەرزەت شۇكى بىرىدە بۇلاق ئۇچرىغان بولسا، بۇلاقتا زەھەر بولسا، ئۇنى بىلىمەي ئىچكەندۇر.

ئۇلار ئالدىراشلىق بىلەن سەۋەبىنى ئىزدەشكە كىرىشتى. تاغنىڭ بىر تەرىپىدە كۆل بولۇپ، بۇ كۆلنىڭ لېۋىدە بىر ئەجدىھانى كۆرۈشتى. ئېنىقلاپ بىلىشتىكى، بۇ كۆلنىڭ سۈيى ئەجدىھاننىڭ قۇسقان سەپىراسى ئىكەن. پالۋان ئۇنى

ئابدۇرېھىم نىزارى

نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن: نىزارى مول ئىجادىي مىراسلىرى بىلەن كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخىمىزدا ئۆزىگە خاس شۆھرەتلىك ئورۇن تۇتۇپ كەلگەن نامايەندىلەرنىڭ بىرى. ئۇ 1776 - يىلى قەشقەر شەھىرىنىڭ «بۇلاق بېشى» مەھەللىسىدە تۇغۇلۇپ، 1850 - يىلى ۋاپات بولغان. نىزارى ئۆزىنىڭ بىر ئۆمۈر ئىجادىي پائالىيىتى داۋامىدا ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى گۈللىنىدە ئاجايىپ رەڭدار گۈللەرنى ئېچىپ چىقىرىدى. ئۇ نەۋائىنىڭ «خەمىسە» چىلىمىگە ئەنئەنىسىگە ۋازىسلىق قىلىپ، «لەيلى - مەجنۇن»، «مەھزۇن - گۈلنەسا» ۋە (زىيائى بىلەن بىرلىكتە) «چاھار دەرۋىش»... قاتارلىق بىر قانچە يىرىك داستانلارنى ياراتتى. بۇ داستانلار نورۇزخۇن كاتىب زىيائى ۋە تۇردۇش ئاخۇن غەرىبى قاتارلىق ھەممەنەپەس شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن بىللە «غەرىبىلار ھېكايىتى» ناملىق توپلامغا مۇجەسسەملەشتۈرۈلگەن. نىزارى كۈللىمىياتىنىڭ ھازىرغىچە مەلۇم بولۇپ كېلىۋاتقان بىر قانچە قول يازما نۇسخىسى بار. ئۇنىڭدىن بىرى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق تارىخى موزېيىدا ساقلىنىۋاتقان №009 ئىنۋېنتارى نومۇرلىق قول يازما. يەنە بىرى، سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ شەرقشۇناسلىق ئىنستىتوتى لېنىنگراد بۆلۈمى قول يازمىلار فوندىدا ساقلىنىۋاتقان نىزارى كۈللىمىياتى بولۇپ، ئۇنىڭ فورماتى 24 × 32 س. م. بۇ قول يازمىنىڭ باش - ئاخىرى تولۇق ۋە ياخشى ساقلانغان.

مەزكۇر قول يازما تەركىبىدىكى نىزارىنىڭ دىداكتىك ئەسىرى «زادۇن - نەجات» نىڭ ھاشىيەسىگە شائىرنىڭ 35 پارچە مۇخەممىسى كۆچۈرۈلگەن. جەمئىي 49 بەتنىڭ ھاشىيەسىگە كۆچۈرۈلگەن بۇ مۇخەممەسلەر 290 كۆپلىمى، 1450 مىسراى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. نىزارىنىڭ بۇ مۇخەممەسلەردىن ئەلچىسى نەۋائى غەزەللىرىگە يېزىلغان تەخمىنەن 1450 مۇسراى رەت بولۇپ، غەزەللەر «چاھار دىۋان» دىن مۇۋاپىق نىسبەتتە تاللاپ ئېلىنغان. مەسىلەن:

1 - دىۋان — «غەرايىپبۇس - سىغەر» دىن 4 غەزەل؛

2 - دىۋان — «نەۋادىرۇش - شەباب» دىن 13 غەزەل؛

3 - دىۋان — «بەدايىمۇل - ۋەسەت» دىن 5 غەزەل؛

4 - دىۋان — «فەۋايىدۇل - كىمبەر» دىن 12 غەزەل.①

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، نىزارى يۇقىرىقى غەزەللەرنى «چاھار دىۋان» نىڭ تۈزۈلۈش تەرتىپىگە ھۆرمەت قىلغان ئاساستا، چاغاتاي يېزىقىنىڭ ئېلىمىيەسىدىكى-

① «ع» قاپسىلىك بىر غەزەلنىڭ قايسى دىۋانغا تەئەللۇقلىقى ھازىرچە ئېنىق بولمىغانلىقىدىن يۇقىرىقى سانغا كىرگۈزۈلمەيدۇ.

26 ھەرپنىڭ ھەر بىرى بىلەن قاپىيەلىنىدىغان غەزەللەرنى بىر-بىرلەپ تاللاپ ئالغان. آ، ب، ھ ھەرپلىرى بىلەن قاپىيەلىنىدىغان غەزەللەردىن بولسا تەكرار تاللىغان ۋە ھەر بىر ھەرپ بىلەن قاپىيەلىنىدىغان غەزەلگە «ھۇرۇفىل آ»، «ھۇرۇفىل بە» دېگەنگە ئوخشاش مەۋزۇ قويۇپ چىققان.

تالانتلىق شائىر ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ ئەلىشىر نەۋائى غەزەللىرىگە تەخمىس ياز-غانلىقى، بىرىنچىدىن، ئۇنىڭ ئەلىشىر نەۋائى بىلەن بولغان ئەدەبىي ئالاقىسىنىڭ نەقەدەر قويۇقلىقى، ئۇستاز نەۋائىغا بولغان ھۆرمىتىنىڭ نەقەدەر چوڭقۇرلىقىنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ. ئىككىنچىدىن، نىزارىنىڭ ئىپتىخار شېئىرىيەتتىلا ئەمەس، بەلكى لىرىك شېئىرىيەت تىمى يۇقىرى ئىستىدات ئىگىسى ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئەينى دەۋردە غەزەلىياتىنىڭمۇ بولغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

نىزارى ئەسەرلىرىنى يىغىش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش ۋە نىزارى ئەسەرلىرىنىڭ تولۇق مۇكەممەل نۇسخىسىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش خىزمىتىگە ياردىمى بۇلار، دېگەن مەقسەتتە بۇ مۇخەببەتلەر نەشىرگە تەييارلاندى.

آ (ئا) ھەرپى

ساغۇرۇ ۋەھدەت بىلە ئەيلەپ ئەھارەت، ئابددا،
قىل مۇمىلەببەت دەيىردە پىرى مۇغانغە ئىقتىدا،
ئەيلەگىل باشىڭغە ئۆلدەم بادەپالادىن رەۋا،
ئەشەرەقەت مىن ئەكسى شەئىسىل - كەئسى ئەنۋارۇل - ھۇدا،*
يار ئەكسىن مەيدە كۆر، دەپ جامدىن چىقتى سەدا.

سىپقارنىپ ۋەھدەت مەيىن قىل مانسەۋەللاھنى ئەدەم،
دەپ نىدا چەككەي ھىدايەت پىرى چۈن ھەر سۇبھىدەم،
زەۋق بىرلە تىز قويغىل، ئەي كۆڭۈل، ئول يان قەدەم،
غەيىرى نەقىشىدىن كۆڭۈل جامىدە بولسە زەڭگى غەم،
يوقتۇر، ئەي ساقى، مەيى ۋەھدەت مەسەللىك غەمزەدا.

مەي گەدالىق ئەيلەبان بولمە كۆڭۈل سەرگەشتە ھال،
تۇتقۇسى ساقى ئەزەل ھەر سۇبھىدەم جامى ۋىسال،
ئۆزلۈكۈڭنى ئەيلەگىل ۋەھدەت مەيىگە پايمىمال،
ئەي، خۇش ئول مەيىگىم، ئاڭا زەرق ئولسە بىز سىنىڭ سەفال،
جام ئولۇر گىتىنمەما جەشمىدە، ئانى ئىچكەن گەدا. ①

* 1 - دىۋان - «غەرايىبۇس - سىغەر» دىن. آ (ئا) تەركىبىدىكى 1 - غەزەل ① ئەسلى قول يازمىدا مۇشۇ مىسرا بىلەن ئۇنىڭ ئۆلىستىدىكى مىسرا ئالمىشىپ قالغان.

گەر مۇيەسسەر بولسە ئول مەي، خەمدىن ئايرىلماق بولۇر،
 نۇش ئېتىپ ئەھلى فەنا سىلىكىگە قاتىلماق بولۇر،
 ماسەۋەللاھ بارىنىڭ ئەشغالدىن تىپماق بولۇر،
 جام مەي گەر بۇيلەدۇر، ئول جام ئۇچۇن قىلماق بولۇر،
 يۈز جەھان ھەر دەم نىسار، ئول مەي ئۇچۇن مىڭ جان فىدا.

كىم تەئەققۇل ئەھلى شەيدا بولغالى، ئەي مۇغىبەچە،
 ئالىبى دىلخەستە ئەھيا بولغالى، ئەي مۇغىبەچە،
 چۈن نەۋا ئەھلىگە ئەفشا بولغالى، ئەي مۇغىبەچە،
 دەير ئارا ھۇش ئەھلى رەسۋا بولغالى، ئەي مۇغىبەچە،
 جامى مەي تۇتساڭ مەنى دىۋانەدىن قىل ئىبتىدا.

مەي ئىنايەت بولسە كىمگە دەيرى پىرىدىن ئەگەر،
 ئۆزلۈكىن نابۇد ئىتىپ ھەم كۆڭلىدىن ئاپماس خەبەر،
 قالماغاي جانۇ دىلىدا غەيرى نەقىمدىن ئەسەر،
 ئاكى ئول مەيدىن كۆڭۈل جامىدا بولغاچ چىلۋەگەر،
 چىمەرەئى مەقسۇدى مەھۇ ئولغاي ھەم ئول دەم مائىدا.

قالسە بۇ ئالەم ئارا نەفىسى - ھەۋا دام ئىچرەكىم،
 ئاپماسە قۇربەت ھەرىمىن سۇبھ ئىملە شام ئىچرەكىم،
 چىمەرەئى مەقسۇدىنى تاپقاي جامى گۇلغام ئىچرەكىم،
 ۋەھدەتى بولغاي مۇيەسسەر مەي بىلە جام ئىچرەكىم،
 جامۇ مەي لەفزىن دېگەن بىر ئىسىم ئىملە قىلغاي ئەدا.

ساغەرۇ ۋەھدەتنى ئىچكەن ئۆزلۈكى نابۇد ئىپرۇر،
 ھۇش زايىل ئەيلەبان ئول دەيدردە بىخۇد ئىپرۇر،
 ساغەرۇ سەھبا ھەمە ئىشىق ئەھلىگە مەقسۇد ئىپرۇر،
 سەن گۇمان قىلغاندىن ئۆزگە جامۇ مەي مەۋجۇد ئىپرۇر،
 بىلمەيمىن نەفى ئەتمە بۇ مەيخانە ئەھلىن، زامىدا.

سۇبھىدەم كەلگەي ئىمدا ھەر تۇن فەلەك ئاقسىدىن،
 پوق دەۋا غەمگە بۆلەك چۈن بادە تەرىقىسىدىن،
 مەي گەدالىق قىل، نىزارى، دەير ئۇششاقسىدىن،

تەشنىلەپ ئولمە نەۋائى، چۈن ئەزەل ساقسىدىن،
ئىشرەبۇ يا ئەيىۋەھەل - ئەتشان كېلۇر ھەر دەم نىمدا.

* *

دوستلار، يوقتۇر ۋەفا ئىمكانى بۇ دەۋران ئارا،
رەختىنى تارتاركى «كۈللى مەن ئەلەيھا فان» ① ئارا،
چەككۈسى بادى ئەجەل جان نەقدىنى پىنھان ئارا،
يا رەب، ئول سائەتكى تۇشكەي ھەجر جىسمۇ جان ئارا،
سالغۇك ئايىمىنى فىراق ئول گەنج بۇ ۋەيران ئارا.*

مىۋەسىنى ئارزۇ ئەيلە ھىدايەت باغىنىك،
دەردىنى دەفئ ئەت كۆڭۈلدىن يارى ئۇلغەت داغىنىك،
كوھكەن يەڭلىغ قىل ئۆزنى كىم مۇھەببەت تاغىنىك،
سەرسەر ئاھى بىر قۇيۇن قىلغاي بەدەن تۇپراغىنىك،
چۇزۇۋى - چۇزۇن بىر - بىر ئۇشۇبۇ گۈنەبەزى گەردان ئارا.

چىپرەئى مەقسۇدغە غەپلەت پەردەسىنى ياپماغاي،
تەرك ئىتىپ بارى جەھاننى ئاندا خۇررەم ئوينىماغاي،
دەھرى بىپايان ئارا ئاقىل ئىنقىمەت قىلماغاي،
ئۇيەلە ساۋرۇلغاي ئەناسىر بىر تەرەفكىم، تاپماغاي
بىر - بىرىدىن نىشان بۇ ۋادىنى ھىرمان ئارا.

ئاقىبەت قىلغاي سېنى دەۋران فەنا كۈنجىدا ئەزل،
ئۇمرىنى تۇتغىل غەنىمەت، ئەيلەگىل نەفسىڭگە ئەدل،
جان قۇشى پەرۋاز ئېتەر خاكى تېنىك تۇفراقغە ۋەسل،
جىسم تەركىبى پەرىشان ئولغاي ئول يەڭلىگى ئەقل،
سوڭرە جەمۇ ئولماقغە رۇخسەت بەرمەگەي ئىمكان ئارا.

كەئبەئى مەقسەدىكە ۋەھكىم، ئەزم ئېتەرگە يول فىراق،
كىم فەنا ۋادىسىغە ھىممەت بىلە قويغىل ئاياق،
ئاخىرى ئىبادى فەنادىن يۇمرۇلۇر تاقو رەۋاق
جىسم ئىلە مەن ئىچرە گەرچە تۇشكەي ئاشۇبى فىراق،
سالمە فۇرقەت ئىبتىلاسى جان بىلە ئىمان ئارا.

* 2-دېۋان - «ئەۋادىرۇس - شەباب» دىن. 1 (ئا) ھەربى تەركىبىدىكى 5 - غەزەل،
① «زەمىن ئۈستىدىكى ھەممە يوقىلىدۇ» - «قۇرئان كەرىم» 27 - پارە، سۈرە
«رەھمان» 25 - ئايەتنىڭ تەرجىمىسى.

ۋايىكىم، ھالىمغە بۇ يول ئۆزرە رەھبەر بولماساڭ،
بۇ مۇسافر ھالىغە مۇشكۈلكى شەققەت قىلماساڭ،
بىر تەرەھھۇم ئەيلەپان جانىمغە قۇرقت سالىماساڭ،
جۇزۇۋى - جۇز ئايرىلسە بىر - بىردىن نې غەم گەل تۇتماساڭ،
لۇتق ئىتىپ يالغۇز مېنى ئول ۋادىنى ھىجران ئارا.

دەھردە تەۋل ئەملىلىكىدىن [كىم] فەسادىم تۇتتى ئەۋج،
كىم ئەدۇۋۇۋى جان ماڭا، ئەي ۋايىكىم، فەرزەند زەۋج،
قورشادى دىل شاھىنى جۇرمۇم سپاھى فەۋج - فەۋج،
ھەر نەچە تۇفانى ئىسيانم چىكەر گەردۇنغە ئەۋج،
كىمىسەگە نۇھ ئولسە كىشىنباي نې غەم تۇفان ئارا.

غەرق ئولۇپ گىردابى غەفلەتدە كۆڭۈل، جان بىرلە تەن،
بولدى گۇم بۇ بەھرىدە گۈل پىرەھەن نازۇك بەدەن،
مىننەتنى جانىمغە قوي دوستۇڭنى، يارەب زۇلىمىنەن،
ئول ھەبىبىڭنى شەقىمىم قىلىكى بولغاي يۈز تۈمەن،
نۇھ مۇھتاجى ئانىڭ بۇ بەھرى بىپايان ئارا.

ئىختىلات ئەتىمەس ئۆزىنى ئەھلى خىرەد ئەسر ئەھلىغە،
داغلا قويدى ئەجەل قەۋمى غىنا قەسر ئەھلىغە،
باد بەرگەي كىسىرى تاقىدىن نىشان چەتر ئەھلىغە،
ئەي نەۋائى، جاننى تۇفراق ئەيلەگىل قەقر ئەھلىغە،
ئىستەسەڭ مەھشۇرلۇق ئول خەيلى ئالى شان ئارا.

* * *

نې خۇشدۇر بولسە ئالتۇن جام ئىچىدە قىرمىزى سەھبا،
ئەگەركىم تۇتسە ئول گۈل رەڭگى مەينى ساقىنى بەرنا،
مۇيەسسەر بولمادى بۇ ئارزۇدىن مىڭ ئەلەم پەيدا،
بەنى رەڭگىدەك ئولمىش دەرد ھىجرىتىڭدىن ماڭا سىمما،
دىماغىم ئىچرە ھەر بىر تۇخىمى يەڭلىغ دانەنى سەۋدا.

كۇھۇلەت گەردىدە پىنھان بولۇپدۇر جىسىم پەرۋەردىم،
خەزان فەسلىدەكى ئەشجارلاردەك فاش ئولۇپ زەئىم،

ئەدەت نۇمىدەك ھەلقە بولۇپ بۇ سەرۋىدەك قەدىم،
مۇزەللەت تۇپراغى سارىغ يۈزۈمدە باردۇر، ئانداغىم
بەھدە گەرد ئولتۇرغان مەسەللىك تۈك بولۇر پەيدا.

نېمەيىكىم بۇ فەلەكتىن شەھىدىن ئۆزگە بولمايدى مەھرەم،
جەھان ئەيشىنى قىلماغلىقىغە ھەرگىز قالمايدى بەھرەم،
ۋىسالى مۇددەئاسىدا ۋۇجۇدۇمغە تاشپ زەھرەم،
ئاقارتىپ ئىشىق باشىمنى نىھان بولدى سارىغ چىرەم،
ماھۇق ئىچىرە بېھىنى چىرماغان يەڭلىغ كىشى ئەھدا.

كۆزۈمدە ئەشكىنىڭ ئۇمىانلارى چارى ئېرۇر بى ۋەجە،
سۆزۈمدە تەلپەللىكىدىن ئىشىق گۇفتارى ئېرۇر بى ۋەجە،
ئۆزۈمدە ھەم كۆڭۈلدە ھەجر ئەفكارى ئېرۇر بى ۋەجە،
يۈزۈمدە تىغ ھەجرىڭ زەخىمى ھەر سارى ئېرۇر بى ۋەجە،
بېھىنى تىغ ئىلە چۈن قەتئە قىلماق رەسىم ئەمەس قەتئە.

نەھىق ئولدى بەدەنكىم خەم بىلە ماتەم شىكەنچىدىن،
كى جان نەقدى چىقارغە ياۋۇشۇپ بۇ جىسىم خەنچىدىن،
دەرىغە، سۇد تاپماي ئۆتتى ئۇمرۇم دەھرى كۈنچىدىن،
يۈزۈم تۇفراغىدە دور ھەردەم قورۇغان جىسىم رەنچىدىن،
بېھىغە سەرنىگۈنلىغ شاھ زەئىقىدىن بولۇر گويلا.

زەمانى بار ئىدىم بۇ باغ ئارا سەرۋى سەھى يەڭلىغ،
بەھار ئەيىمىدا ئانداغ ئىدىم خاۋەر شەھى يەڭلىغ،
قەزا قىلدى مېنى ئەھلى فەنا خاكى رەھى يەڭلىغ،
بۇ گۈلشەن بېھبۇدى ئىستىگەن دائىم بېھى يەڭلىغ،
كىيىپ پەشمىنى ئاتەتغە قەدىن خەم ئاسرىماق ئەۋلا.

تاڭ ئېرىمەس، ئەي كۆڭۈل، ئول يار [ساڭا كىم] قىلسە دىل جويۇلۇق،
ئىننايەت چىرەسىنى كۆرگۈزۈپ قىلسە كۆڭۈلنى توق،
ئىزارىنى نەۋا ئەھلى ئۆزىگە ئەيلىسە ياۋۇق،
نەۋائى گەر قۇياش نارەنچىدىن بېھراق كۆرەر، تاڭ يوق،
بېھىكىم لۇتقى قىلمىش مەھد ئۇلپا ئەسەتۇددۇنيا.

* *

ۋۇجۇدۇم ئۆرتەنمىدۇر، ئاھكىم ھىجران شەرارىندا،
گۇداز ئەتمىش فەلەك مەن خەستەنى چۈن ئىشىق نارىندا،

جەفادىن ئۆزگە بىر بەھبۇدلۇق يوق چەرخ كارىندا،
بىر ئاي ئۆتتى مەنى مەھزۇنغە بىر ئاي ئىنتىزارىندا*
كۈنى كۆڭلۈم ئېرۇر ھۇشىندا نې ھۇشۇم قەرارىندا.

جەمالى يارنى كۆرمەك ھەۋەس كۆڭلۈم ھەۋاسىندا،
ھەمىشە ئارزۇ ئەيلەپ مۇھەببەت ماجەراسىندا،
ۋىسالى بەزىنى ئىزدەپ يۈرۈمەن ئىلتىماسىندا،
ئىچىم فۇرقەت بەلاسىندا، تاشىم ھەجر ئىبتىلاسىندا،
ئۆزۈم ئىشىق ئىزتىراپىندا، تەنەم شەۋق ① ئىزتىراپىندا.

ۋۇجۇدۇم رەختى بەرباد ئولدى ئەشكىدىنكى سەل قوپقاچ،
خەزان بولدى بەھارنى قىلاي، بادى ئەجەل قوپقاچ،
تاپالماي پار ۋەسلىن مەسكىنىدىن بىمەھەل قوپقاچ،
يۈزۈڭ ھەجرىدە تۇفراغ ئولدۇم، ئول يەڭلىغىكى يەل قوپقاچ،
قۇياش چىقسا پەدىدار ئولماغاي جىسمىم غۇبارىندا.

سەنا كۈيۈڭكى شەۋقۇڭدىن گۈلىستان ئىچرە بۇلبۇللار،
مۇھەببەت بولدى دەرگاھىڭدا مەن يەڭلىغ نەچە قۇللار،
ۋىسالنىڭ ئارزۇسىدا مۇھەببەتتىن ئىچىپ مۇللار،
يۈزۈڭ مەيدىدىكى گۈل-گۈل بولدى، يوق جەننەتتە ئول گۈللەر،
كى بىر-بىر ئاچمىلىدۇر ئالەمۇ ھۇسنۇڭ بەھارىندا.

گۈلىستانى جەھاندا گۈنە-گۈنە گۈللەر ئاچمىلىشى،
سېنىڭ ھۇسنۇڭ بىلە ئالەم مۇزەپپەن بولغانىن بىلىشى،
بەھار ئەيىمىدا گەردۇن جەھاننى رەڭ-بەرەڭ قىلىشى،
دېگەيكىم: بوستان ئەفرۇز ئىچىنىدە تۇخى ساچمىلىشى،
بىرەۋكىم خارلار كۆرسە ئۇزارنىڭ لالەزارىندا.

سەدەق ئاغزىغە نەيسان قەترەسى چۈنكىم ئۆزىن سالغاي،
نەچە مۇددەت تەۋەققۇق بىرلە دۇرلۇق شەۋكەتنى ئالغاي،
فەلەككىم ئىبتىبار ئەيلەپ جەھان بازارىغە سالغاي،
تىشىڭ شەۋقىدە غەلتانلىغ ئارا يۈز كۈشەدە ② قالغاي،
ئەگەر ئىنجۇ ئۆزىن سالىسە دۇرى ئەشكىم قەتارىندا.

* 4- دىۋان - «فەۋايسىدۇل - كىبەر» دىن. (ئا) ھەرپى تەركىبىدىكى 25- غەزەل.

① قول يازمىدا «ئىشىق» دەپ يېزىلىپ قالغان.

② ئەسلى قول يازمىدا «بىلە بىر كۈشەدە» دەپ يېزىلىپ قالغان.

قانى ئول قاسىدىكىم يار ۋەسلىدىن نىشان بەرگەي،
ماڭا ھەر مۇجىدە ئايتىپ گويىميا جانۇ جەھان بەرگەي،
كۆڭۈلگە بىر زەمان ھىجران بەلاسىدىن ئەمان بەرگەي،
مەيى ۋەسلىك قانىكىم نەشئەسى جىسمىمىغە جان بەرگەي،
بۇ يەڭلىغىكىم ئولۇم ھالدا، مەن ھەجرىك خۇمارىندا.

فەنا ۋادىسىدا بۇ زار ھەيران زەررەنى خەسدۇر،
ئەزەلدە ھەرنە تەقدىر ئەيلەگەن بولسە ئاڭا بەسدۇر،
فەراق ئوتىغە كۆيگەن بىرلە ئاشىق نالە قىلمەسدۇر،
مېنىك يا دوستىنىك جۇرمى دېمەكىم ئىشىقىم ئېرمەسدۇر،
مېنىك ھەم ئىختىيارىمدا، ئانىك ھەم ئىختىيارىندا.

چىقىبان شەھسەۋارىم يولغىغە ھەردەم قاراي كەلسە،
فەراقىم تۇنلەرنى يارۇتۇپ خۇرىشىد نەماي كەلسە،
نەسار ئەتمەككە جان ئاۋۇچىغە ئالىپ ئالدىراي كەلسە،
قۇياش چىققانداك ئولغاي تىپرە تۇن نەچرە ئول ئاي كەلسە،
نەۋائىنىك فەراق نەچرە قارارغان روزگارنىندا.

* *

قەسر جاھىنگىغە بەنا ئەيلەمەگىل سىيمۇ زەھەب،
تۆكۈلۈر سۇبەي فەلەك قەسرىدىن ئانداغ كەۋكەب،
جانىگە نىش ئۇرار دەھرى سۇرۇدى ئەقرەب،
دەھرى باغى ئارا كۆپ ئىستەمەگىل ئەيشۇ تەرەب،
كىم گۈلى شۇئەلى شەم غۇنچەسىدۇر خار تەئەب.*

دەھرى ئارايىمىنى ئاقىل ئىسەك سۇد دېمە،
ئەيش راھەتلەرنى غەيرى زىيان بۇد دېمە،
گۈلى رەيھانلارنى شاھىدۇ مەشھۇد دېمە،
سۇنپۇلى رىشتەلەرنى رىشتەلى مەقسۇد ① دېمە،
كىم كۆڭۈللەر قۇشى دامىغە ئېرۇر بارچە سەبەب.

زىندەلىك ئۇشبۇ جەھان نەچرە ئاغىر ئۇيقۇ ئېرۇر،
تۇشتە كۆرگەن كەبى ئالەم ئىشى بىر كۈلكۈ ئېرۇر،
ئاتەشۇ خاكۇ ھەۋا بىرلە بەھاسى سۇ ئېرۇر،

* 2 - دىۋان - «نەۋائىرۇش - شەباب» دىن. «ب» ھەرىپى تەركىبىدىكى 1 - غەزەل.

① «مەقسۇد» دېگەن سۆز بۇ «چاھار دىۋان» نىڭ يەنە بىر قول بازەمىسىدا «مەقبۇل»

دەپ ئېلانغان.

ئارىنى ئىچرە ئۇشاق تاشى ئەگەر ئىنجۇ ئېرۇر،
زاھىرى ئۇمۇرۇڭ ئۈچۈن دانەنى سۇ تاپتى لەقەب.

ئەي كۆڭۈل، باغلاكى مەقسەد ھەرەمىگە ئېھرام،
ئۆزنى مەست ئەيلە چۇ ۋەھدەت مەيىدىن تارتىپ جام،
بۇ فەنا مەنزىلىدە چۈنكى كىشى تاپماس كام،
ئاڭا زىرەك قۇش ئانىكىم كۆرۈبان مۇنداق دام ①،
بولماغاي تىگرەسىدە ئابۇخورد دانە تەلەب.

خىرەد ئەھلى بۇ جەھان زىيىپىن ھەۋەس ئەيلەمەگەي،
فانى ئارايىشىنى ئۆزىگە بەس ئەيلەمەگەي،
كىم كۆڭۈل قۇشىغە ئالەمنى قەفەس ئەيلەمەگەي،
دانەسن ھاسىل ئىتىپ فەزەلە نەھەس ئەيلەمەگەي،
باغى سەھنىنى رىئايەت قىلىپان تەركى ئەدەب.

تاشلاپ ئۆزلۈكنى تاپمىڭ يار ھەرىمىدە ئەخەس،
كىم فەنا جامىنى ئىچمەككە دەلىل ئولدى نەس،
خاسلار سىلكىدە قىلىماڭ چۇ كۆڭۈلنى مەنغەس،
تا بولۇپ دامغە مەھكەم تاپائالماي مەخلەس،
ئورۇلۇپ تەلپۈنمىپان ئەيلەمەگەي شورۇ شەئەب.

چۈن كۆڭۈل چەشمەسى ئەنجا بۇ كۆھەن تارەم ئارا،
دەھر ئاشۇبى ئەلالا سالىپان ئادەم ئارا،
مۇپە ئەندۇھ بىلە قالدى نىزارى غەم ئارا،
چۈن نەۋائى كۆزى باغلىق قۇش ئېرۇر ئالەم ئارا،
بۇ چەمەندىن ئاڭا ئۇچماقنى نەسىب ئەت، يارەب.

ت ھەرىپى

ئۆزۈڭنى دەھر فەرىيىغە ئەيلەدىڭ ئۇلغەت،
بۇ زال شۇئىبەدەسى سارى كۆرگۈزۈپ رەغبەت،
قىلىپ غۇرۇر سىمپەھرى ھەۋاسىدە ئىشرەت،
يىگىتلىكىڭدە قارىلارغە قىلىمانىڭ خىزمەت،*
قارىلىقىڭدا يىگىتلىرىگە بەرمەگىل زەخمەت.

① ئەسلى نۇسخىدا بۇ سۆز «بۇيە مەقام» دەپ ئېلىنغان.

* 4 - دىۋان - «فەۋاىدۇل - كىبەر» دىن. «ت» ھەرىپى تەركىبىدىكى 1 - غەزەل.

بۇ دەھر فانى ئارا ئۇمرنى غەنىمەت تۇت،
قاچىپ جەھان ئېلىدىن بەلكى جايى خىلۋەت تۇت،
كى يار يادىنى قىلماقنى جانغە مىننەت تۇت،
قارىلىق ئىستەر ئېسەڭ قارىلارغە ھۇرمەت تۇت،
قارىدىڭ ئېرسە يىمگىتلەردىن ئىستەمە سۇھبەت.

باھار گۈللەرى بولدى خەزان كۆڭلىدە بىم،
فەنا يەلىدىن ئېسىپ ئۇمر گۈلشەنگە نەسىم،
شەبلىمىق كېتىمبان غەم بىلە ئىگىلىدى قەدىم،
قارى قىزارسە ئىچىپ بادە باردۇر، ئانداغكىم،
يۈزىگە غازە بىلە زال ئەيلەگەي ھۇمرەت.

ئۇ ياقتى ئۇمر قۇياشى، نېنەيكى، قالمادى ئەرك،
مەشام جانغە يىتىپ ھەر زەمان چۇ بۇيى مەرك،
جەھان سۇرۇرى زەمانىنى دىلغە ئەيلەمە دەرك،
قۇرۇق يەغاچغە ئېرۇر باغلاماق شۇگۇفەئى بەرك،
قارىكى ئىستەسە كىچىك قىزىل، ياشىل خىلمەت.

جەھان ئۇمىدى قىلۇر ھەر زەمان كۆڭۈلى يارا،
كى رىغئەت ئىستەگەن ئەل سۇبەي - شام مېھنەت ئارا،
نىشانە بەردى فەنادىن بۇ چەرخى كۆھنە سارا،
چۇ مۇشكىن ئەيلەدى كافۇر كەلگەي ئاقۇ قارا،
ئەگەر ئىلەر ئىسە كافۇر مۇشك ئىلە زىيىنەت.

كىشى جەھان ئېلىدە ئانچە ئېتىبار ئولسە،
ئەزىز ئولدى نې سۇد، ئەگەرچە خار ئولسە،
خەزان بولۇر چۇ گۈلى ئومر بىشۇمار ئولسە،
قارىغە تۆۋبەۋۇ تائەت كېرەك شىئار ئولسە،
ئۆزىن يىمگىت ياساسەر ئەيلەر ئۆزىگە تۆھمەت.

جەۋانلىقىڭ ئۆتۈبان قالمادى چۇ قۇتى بەدەن،
ۋۇجۇد قالىمىغە زىيرخاك بولدى ۋەتەن،
قىل ئەمدى ئۆزگە، ئايا، توۋبە بەردەسىنى كەفەن،
يىمگىتلىكىڭدە ئەگەر تۆۋبە ئەيلەسەڭ ئەرسەن،
قارىدىڭ ئېرسە نې قىلغۇڭ كى قىلماغۇڭ تائەت.

بەقانى ئىستەگەن ئىل چەرخ زالىنى دېمەدى،
 جەھان ئەرۇسى بىلە ئولكى سۇھبەت ئەيلەمەدى،
 چۇ يار يادىنى قىلدىكى، غەيرىنى دېمەدى،
 سەئادەت ئەھلى ئىدى ئول يىمگىتىكى، ئەيلەمەدى
 يۈزىنى دۇت بىلە تىرە شۇئىلەئى شەھۋەت.

زەمانە ئەھلى بىلە قىلسە خاھىش ئانداغدۇر،
 كى نىش يەتكۈسى جانغە گۇدازىش ئانداغدۇر،
 زەئىقى تەنغە ھەۋەس بەرسە تابىش ئانداغدۇر،
 قارىغە شەھۋەت ئەگەر بەرسە خارىش ئانداغدۇر،
 كى كۆرگەزۇر قارىغان چىزكى ھىككەسى سەبەقتە ①.

كىشىنى قويمادى ئۆز ھالىغە بۇ دەۋرى فەلەك،
 كى قىلدى ئاقىبەت ئول جۇزۇى - جۇزۇنى مۇنغەك،
 ئەگەر ھەياتى ئەبەد لازىم ئولسە بادە كېرەك،
 ئۆزۈگىنى مۇغىبەچەئى دەيرى پىر جانىبى چەك،
 تۇتار ئىسەك قارى ياخۇد قارى بىلە سۇھبەت.

بەشەر ۋۇجۇدىدا مۇستەۋلى بولدى جۇرم شىگەرقى،
 نىمەئىكى ئۇزرى دېمەكلىمكە تىلدا قالمادىكى ھەرقى،
 نىزارى قالىبى ئىسيان مەيمگە بولدى زەرقى،
 نەۋائى ئەيلەدى ئۇمىدىن فەساد بىرلەن سەرقى،
 ئەگەرچە بەردى ئۆزىگە سەلاھ ئىلە شۇھرەت.

ث (سە) ھەرىپى

جەھان زىيىمغە، ئەي كۆكۈل، بولمە ۋارسى،
 ۋۇجۇدۇك فەنا دەيرى ئىچرە مەنابىس،
 بولۇپ جانغە مۇستەۋلى يەۋمۇل - ئەسائىس،
 زەمانە ئېرۇر چۇن مەھەللى ھەۋادىس،
 زەمانە كېرەك بولماساڭ ئاندا ماكىس.

① بۇ سۆز «چاھار دىۋان» نىڭ يەنە بىر قول يازمىسىدا «ھىككەئى شەئەت»

دېيىلگەن.

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش شەباب» دىن. ث (سە) ھەرىپى تەركىبىدىكى 3 - غەزەل.

بۇ دۇنيا ئەرۇسى ئەمەس بىزگە مىراس،
قەزا قىلغۇسىدۇر ۋۇجۇدۇڭنى ئىشكاس،
قىلۇر ئەننى ئاخىر تۇراب ئىچىرە ئىنئاس،
چۇ ئەل قەسرىنى ئەيلەمە ئاندا ئىبھداس،
كى ھەر لەھزە بولغاي ئۇكۇش فىمتنە ھادىس.

چۇ بارماقغە ئاندا، نېتەي قول قۇرۇقدۇر،
كۆڭۈل ئىچىرە دەردۇ ئەلەم غەم ئوزۇقدۇر،
مۇنى بىل، قەدىك يايىغە ئۇمر ئوقدۇر،
چىقارمە بۇ ۋەيرانەدىن چارە يوقدۇر،
گەر ئادەم ۋە گەر نۇھ ۋە گەر سام، يافەس.

ئەگەر بولسە قەسىد فەلەككە مەقامىڭ،
ۋە فاسىز جەھان گۈلشەندە خىرامىڭ،
ئۇلۇس خەيلىدە بولسە نەفىز كەلامىڭ،
بولۇر تىپىرە كۆزگۈڭ، تۇلا زەھەر جامىڭ،
تۇتايكىم، بول ئىسكەندەرۇ جەمگە سالىس.

بول ئەيكىم، ئەمەل تۇخىمىن ئەكمەككە ھارس،
بولۇپ ئاندا ئالغىل ھوسۇلغە ۋارس،
كۆڭۈل دامەننى ئەيلەمە ئاندا لاۋىس،
جەھان شۇغلى سارى تەلەپ قىلىمە بائىس ①
ئانىڭ تەركىنى توتقالى ئىستە بائىس.

ئەدەم سەرسەرىدىن گۈلى ئۇمرى سولغاي،
ئەجەل ساقىسى ئىلكىدە جامى تولغاي،
قاچانكىم ۋەفا ئەھلى غەمدىن قۇتۇلغاي،
فەنا خانەقاھى ئارا سابىت ② ئولغاي،
يوق ئولكىم بەقا دەرسگاھىدا باھىس.

چۇ ئەھلى ۋەفانى قىلىپ چەرخ پامال،
ئەلغىدەك قەدىنى قىلىپ ئاخىرى دال،

① بۇ يەردىكى «بائىس» سۆزى «چاھار دىۋان» نىڭ باشقا ئىككى قول يازمىسىدا «مۇجىب» دەپ ئېلىنغان.

② بۇ يەردىكى «سابىت» (سابىت) سۆزى «چاھار دىۋان» نىڭ باشقا ئىككى قول يازما نۇسخىسىدا «سامىت» (سامىت) دەپ ئېلىنغان.

نەزارى نەدامەت بەيپاندا قال،
 ئەۋاتىيۇ ئەل ① خىرمەنى ئىچرە دەم سال،
 كى بولماق كېرەكمەس بۇ مەزرەئىدە ۋارس.

ج (جىم) ھەرىپى

چۇ كىش قەيدىدىن ئۆت، قىلمە ئارزۇيى نۇسەج،
 فەنا رەقىبى ئەقىبىگىدە جانغە ئەيلەدى سەج،
 ئەلايمىق ئەيلە ئايا، ئۆزگە قىلمە يولنى ئەۋەج،
 بىرەۋكى دەھر مۇزىقىدىن ئەيلەگەي مەخرەج،*
 فەناۋۇ فەقر تەرىقى ئېرۇر ئاگا مەنھەج.

كېچىپ بۇ فانى جەھاندىن ھەمىشە زار ئىلە بول،
 كۆڭۈلنى ئۆزگىلىۋ ئەي يار، ئىنتىزار ئىلە بول،
 ئۇمىد قىبىلەسىدە فىكىر بى شۇمار ئىلە بول،
 نى كەئبە شەۋقىدە سەن دەير ئىچىمدە يار ئىلە بول،
 بەسكى ئوغرىلىق ئەتكەي تەۋاق ۋەقتىدە ھەج.

تەغافۇل ئۇيقۇسىدە ئۆزنى ئۇشلادىڭ خۇفتە،
 ۋۇجۇدۇڭ ئەيلەدىڭ ئىسيان مەيمگە ئالۇفتە،
 كۆڭۈل ئۆيىمنى جەھالەت بىرلە ئەيلەدىڭ سۇفتە،
 رىيازەت ئەيلەمەسۇن روزىگارنىڭ ئاشۇفتە،
 ئەدايى فەرزى سۇنەم قىل، ئۆزۈڭگە قىلمە ھەرەج.

بىل ئەمدى بولدى تۇنۇڭ [كى] خىرمە بولدى كۆز،
 خىجالەت ئىچرەنەيدىن ئۇزرى دەرگە قالمادى سۆز،
 كى جۇرمدىن يەنە ئۇستۇن باقارغە قالمادى يۈز،
 نەماز ئەداسىغە قىلغىن كۆڭۈلنى تەڭرىغە ئۈز،
 كۆڭۈل تۈز ئولسە ئەمەس باك، بولسە قەلبىڭ ② كەچ.

① بۇ يەردىكى «ئەل» سوزى دىۋاننىڭ باشقا نۇسخىلىرىدا «نەۋائى ئەمەل» دەپ

ئېلىنغان.

* 4 - دىۋان - «فەۋايىدۇل - كىمبەر» دىن «ج» ھەرىپى تەركىبىدىكى 2 - غەزەل.

② بۇ سۆز ئەسلى قول يازمىدا «قىبە» دەپ يېزىلىپ قالغان.

ۋۇجۇد خاكىدا كىمدۇركى ئول ئەللىل ئېرمەس،
كى قايسى جانكى ئەجەل تىغىدا قەتىل ئېرمەس،
شەرەق مەقامىدا سىدىق ئەھلى ئول زەللىل ئېرمەس،
سۆزۈك چىن ئولسە ئاكا ھاجەتى دەللىل ئېرمەس،
قۇياشنى ئولكى يارۇغ دەر كېرەك ئاكا نې ھەجەج.

نەگەلسە باشقە جەھاندىن، قىلىك ئىتائەت ئاكا،
نې غەمكى ئول كىشىگە تەرك قىلسە مۇندە ساگا،
ۋۇجۇدۇك ئولدى جەھاندا ئەلەم بىلە ئەھيا،
چۇ ھەق دېدىكى: «مەئەل ئۇسىرى يۇسىرى» مۇجدە ساگا،
نې شىددەت ئولسە ئەيان قىل تەلەب سوكمىچە فەرەج.

كۆكۈلگە ئەيلەمەگىل مۇندا غەيرىنى مەھبۇب،
كى راغىب ئولمە، ئەمەستۇر جەھان ئىلى مەرغۇب،
نەزارى، ئۆزگە بىر ئەھباب ئەيلەگىل مەنسۇب،
نەۋائى ئىستە مۇزاھىردا چىەرەئى مەتلۇب،
ئەرەبو گەر چىغائاي يوقسە تۈركىمەنۇ خەلەج.

ح (ھە) ھەرىپى

ئابىنۇس تەختى ئۆزە ئولتۇردى ھەر تۇن شاھ سۇبە،
يارلىغ قىلدى، دېگىل گۈلباگى «ئىللەللاھ» سۇبە،
شاد بولغىل ئەي نىياز ئەھلى ئاچۇق دەرگاھ سۇبە،
ئەختەرىن ئەشك ئەتتىمىۇ ساۋۇغ نەفەسنى ئاھ، سۇبە، *
بولدى گویا شام ھەجرىم ھالىدىن ئاگاھ، سۇبە.

مىنىدى بوز ئەشەبەكە ھەر تۇن، ئۆزنى چالاك ئەيلەدى،
شام زۇلمەت قايغۇسىدىن چىشىنى پاك ئەيلەدى،
تالىبۇ دىلخەستەلەر چەشمىنى نەمناك ئەيلەدى،
غەم تۇنى مۇھلىك غەمىم ئاڭلاپ ياقا چاك ئەيلەدى،
تاڭ يەلدىن ھەر نەفەس ھالىغىمە تارتىپ ئاھ، سۇبە.

يەتمەدىم مەقسەد ھەرىمى ئىچرە، ۋەھكىم، كامىمە،
تولدۇرۇپ بۇ چەرخ زالىم غەم ئاغۇسىن جامىمە،

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش شەباب» دىن. «ح» ھەرىپى تەركىبىدىكى 4 - غەزەل.

كەچتى تۇن قايغۇ بىلە ئەندوھ ئىلە ئەيىپاممە،
تېرە ھىجراندىن چۇ يوقتۇر فەرق سۇبھۇ شاممە،
خاھى شام ئولسۇن قارارغان روزگارم خاھ سۇبھ.

ئۆزلۈكۈمدىن بۇ فەنا ۋادىسىدا تاپمان خەبەر،
كىم نەدامەت ئوتىدا قالماي ۋۇجۇدۇمدىن ئەسەر،
ئاشىقى بېچارەغە نې شام بولغاي، نې سەھەر،
دۇدى ئاھىمدىن قارارغان ھەجر شامدىن بەتەر،
ئولسە ھىجران قەتئىدە ھەر كۈن ماڭا ھەمراھ سۇبھ.

ئاھكىم، ھىجران تۇنى غەم بىرلە بولدۇم تەۋنەمان،
جان قۇشى بولدى ئەلەم بىرلە گىرىفتارى جەھان،
شام دەيچۇر ئىچرە، ۋەھ، شەبىنەم كەبى ئەشكىم رەۋان،
تېرە شامم دەفئ قىلدى مېھر زاھىر ئەيلەبان،
ياخشى باردى مېھرىبانلىقلاردا شەيتۇللاھ، سۇبھ.

دەھر فانى ئىچرە، ئەيكىم، بادەئى غەم ئىچكەسەن،
نۇش ئىتىپ غەفلەت مەيىن ئانداغكى ھەر دەم ئىچكەسەن،
ئەي خىرەد ئەھلى، جەھان جامىنى سەن كەم ئىچكەسەن،
خۇشدۇرۇر جامى سەبۇھ، ئەي شەيخ، سەن ھەم ئىچكەسەن،
تۇتسە مەي بىر مېھرى يۈز ساقى بولۇپ چۇن ماھ سۇبھ.

بى ۋەفا ئالەم ئۇمۇرىغە تاپمىسەن ئىقتىساس،
ئەيشۇ راھەتنى بېرىپ ئاخىركى كۆرگۈزگەي قىساس،
قىلمادىڭ، ئەيكىم، ئۆزۈڭنى يار يادى بىرلە خاس،
غەم تۇنى كۆھى بەلاسىدىن مەگەر بولمىش خەلاس،
كىم سېنىڭ ئۇيقۇڭدا خەندان بولماسۇن ناگاھ سۇبھ.

دەھر بى بۇنىپاد ئۆيىنىڭ ھاسىلىغە غەم يىمىسەڭ،
ئىش ئەمەس گەر سىغلى ھىممەت بۇ جەھاندىن سۆز دېسەڭ،
خۇشدۇرۇر بۇ دەپىرى فانى زىيىبى تەركىن ئەيلەسەڭ،
سۇبھىدەم بىدار گىرىيان بول ئەگەر فەيز ئىستەسەڭ،
كىم سېنىڭدەك كۆرگۈزۈر رۇخسارەئى چۇن كاھ سۇبھ.

ئىشۇ ۋادىسىغە تۇشتۇم كەھرىبادەك سارغارىپ،
مۇپتەلايى ھەجر - فۇرقەت شامىغە بولدۇم قەرىپ،

دەھرى غۇربەت خانەسىدە كىم نىزارىدۇر غەرىب،
ئەي نەۋائى، ئول قۇياشنىڭ مۇجدەئى ۋەسلىن بىرىپ،
قىلسە نىبتىكەي شام ھەجرىم مېھنەتتىن كوتاه سۇپە.

خ ھەزرىتى

ئۆزۈڭنى دەردۇ بەلا ھازىمىغە ئەت مەتبۇخ،
كى نەفس ئىتلەرىغە نەفسنى قىلىپ مەسلۇخ،
كۆڭۈل خەزانىسىدە قىل ئۇمىد گەنجىنى چوخ،
فەنا نەرىقىدە ھەر كىمكى ھاسىل ئەتتى رۇسۇخ،*
رىيا ۋۇ زوھد ئانىڭ ئالدا ئېرور مەنسۇخ.

ئەدەم يولىدا كىشىنىڭ غۇبارى غەم باشىدا،
ۋۇجۇد رەختى بولۇر غەرق كۆزدەكى ياشىدا،
مۇئەييەن ئولغۇسى ئەي، ھەر نەدۇر ئىچى - تاشىدا،
نې نەۋۇ ئۆزۈڭكى مەنسۇخ بولماغاي قاشىدا،
بىرەۋكى دوست شۇھۇدىغە ھاسىل ئەتتى رۇسۇخ.

نې خۇشدۇرۇركى ئەگەر بولسە پارسا بالىغ،
دېگىلىكى، شاھدۇرۇر بولسە كىم گەدا بالىغ،
كى ئىشقى ئېلىدە ئەگەر بولسە رەھنەما بالىغ،
چۇ ئىشقىسىز ئىدى زۇھد ئەھلى، گەلدى نا بالىغ،
ئېرۇرلار ئەتفال ئەل ئەرچە دەرلەر ئانى شۇيۇخ،

بۇ دەھر فانىدە ئولكىم ئۆزىن تەئەققۇل ئىتىپ،
كۆڭۈلگە فائىدەسىز شەيئىنى تەۋەققۇل ئىتىپ،
كى غەفلەت ئۇيقۇسىدا ئارزۇ تەمەۋۋۇل ئىتىپ،
دېمەككە ۋاقىتە يالغانۇ چىن تەخەييۇل ئىتىپ،
كىشى ئىكەنلەرىن ئانداغكى ياد قىلسە مەسۇخ.

كىشى ئىسەك بۇ جەھان زىيىپىن ئەتمەگىل ئىدىراك،
باشىغە تىپىرى قەزا ياغدۇرۇر كۇھەن ئەفلاك،
مۇنىكى ئاڭلا خىرەدمەند، بولۇر ۋۇجۇدۇڭ خاك،

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش شەياب» دىن. «خ» ھەزرىتى تەركىمىدىكى ۱ - غەزەل.

جەھان خاكى ئېرۇر بىر كىسەك، ۋەلى ناپاك،
ئېتەك يېتتۇرمەمەك ئەۋلا مۇلەۋۋەس ئولسە كۈلۈخ.

ھەۋايى نەفس بىلە خاتىرىگدە بار ئىسە چىرك،
كى چۇرم بىرلە نىھان ھازىردىگدا بار ئىسە چىرك،
زەغەن كەبى يەنە بالۇپەرىگدە بار ئىسە چىرك،
ئارت سىرىشك بىلە باتەننىگدە بار ئىسە چىرك،
بۇ تەۋبە سۇيى بىلە بولسە باتەننىك ئارا شوخ.

بۇ فانى دەھر ئارا ئىستەگىل فەنا ئەھلىن،
كى فەقر كويىدا تەرك ئەيلەگىل غەنا ئەھلىن،
ئارداش نىزارى تاپىمىپ تەركى ماسەۋا ئەھلىن،
نەۋائى ئەھلى فەنا ئىستە، قوي رىيا ئەھلىن،
كى نەيشەكەر بارىدا تۇھپە قىلمادى كىشى لۇخ.

د ھەرىپى

ئەي، سىفاننىڭ نۇقتەسى كەۋنۇ مەكان باشىغە مەد،
زاتى پاكىگىدىن ھەمە مەسنۇتلار كۆرگۈزدى خەد،
ھەر نېدۇر گەۋنەين ئارا ئۆلكىم تاپىمىپ سەندىن سەنەد،
ئەي، جەمالنىڭ مېھرىدىن رەۋشەن ئەزەلدىن تا ئەبەد،*
زەررە يەڭلىغ ئول يارۇغلىق ئىچرە سەرگەردان خىرەد.

بولسەگەر ئەئلا سېنىڭ ئالدىگدا ئەدنا نې ئەجەب،
گەرچە ئەدنا بولسە لۇتغۇڭ بىرلە ئەئلا نې ئەجەب،
ئاسمان چاغلىق تەئەققۇل بولسە، ئەفتا نې ئەجەب،
كۈنھ زاتىگدىن خىرەد ① گەر بولسا ئەئما نې ئەجەب،
زەررەغە يۈزىمىڭ قۇياش ماھىيەتىن بىلمەك نې ھەد.

ئول زەمانىكىم تەجەللى نۇرىدىن يارۇپ قاراغ،
سۇننى كۈھلىدىن كۆڭۈلنىڭ خەشمەسى تاپمىش فەراغ،
مەئرىفەت گىردابىدىن جارى بولۇر كۆزدە بۇلاغ،

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش - شەياب» دىن. «د» ھەرىپى تەركىمىدىكى 1 - غەزەل.
① بۇ يەردىكى «خىرەد» سۆزى «چاھار دىۋان» نىڭ باشقا قول يازمىلىرىدا «قۇياش» دەپ ئېلىنغان.

ھەم خىرەد نۇرى تاپىپ ھۇسنۇڭ قۇياشدىن دىماغ،
كىم ۋەرەد روزى ئالىپ زىكرىڭ غىزاسىدىن ھەسەد.

ئىشتىياقتىڭدا بەسارەت ئەھلى نەچچە قىلسە سەپەر،
تاپماق مۇمكىن ئەمەس ئۇچسە كۆڭۈل مانەندى تەپەر،
كىم تەلەپ ۋادىسىدا ھەر نەچچە بولسە شەررۇ خەپەر،
ساڭا تالىپ كىمكى ئەزىمى كەتتە ئەيلەر، يوقسە دەپەر،
سەن مۇرادى كىمكى دەپەر ئىچرە سەنەم، دەر يا سەمەدەر.

خاھىش ئەتسەڭ ئول بولۇر مەقسەد ھەرىمىغە ۋۇسۇل،
سەن ئەگەر قىلساڭ يىمراق مەئىيۇس دەپىرىدە جەمۇل،
مەھل ئىتتىپ ئولكىم مۇھەببەت بارىنى فەھمەن جۈمۇل،
خەلق رەددىدىن نې غەم تاپقانغە لۇتفۇڭدىن قەبول،
ئەل قەبۇلىدىن نې سۇد قەھرىڭكى قىلسە ئانى رەد.

مەئرىفەت ئۇمانىدىن مەقسەد دۇرىن ئالماق كىشى،
ھاسىل ئولماس سەن ئەگەر لۇتفى ئەتمەسەڭ تاپماق كىشى،
سەن تەرەھھۇم قىلماساڭ ئاسان ئەمەس بولماق كىشى،
بولماغاي مۇمكىن زەلالەت چاھىدىن چىققاق كىشى ①،
لۇتفۇڭ ئىلكى رىشتەئى تەۋفىق ئىلە قىلماي مەدەد.

قودرەتتىڭنىڭ زاھىرىدۇر خاھى غەم، خاھى سۇدۇر،
سەنئەتتىڭنىڭ ھاسىلىدۇر خاھى زۇلمەت، خاھى نۇر،
ھىكمەتنىڭ ئىجادىدىن مەئلۇم ئولۇپ دارۇل - غۇرۇر،
قۇۋۋەتتىڭنىڭ ئاجىزى گەر فىل تەن، گەر شىر زور،
مىننەتتىڭنىڭ شاكىرى گەر گۈل چەپىن، گەر سەرۋى قەد.

ۋادىنى خەۋفۇ رىجادا پوپە ئۇرمىش شەيخ شاب،
ئاقىبەت مەئلۇم ئەمەس رەھمەتتەمۇدۇر، يا خۇد ئەزاب،
زۇھد ئەھلى نې دۇرۇر بۇ يولدا نې ئەھلى خەراب،
ھەم مۇناجات ئەھلىنىڭ كۆڭلىدە بىمى بى ھىساب،
ھەم خەرابات ئەھلى جانىدا ئۇمىدىڭ بى ئەدەد.

پەردە غەفلەت دەستۇر ئولدى ۋەھكى، ئول دەم ئەقل خاس،
چۈن كۆڭۈل شاھىغە ھەر دەم يۈزلەنپ ۋەھمۇ ھەراس،

① بۇ مىسرا، ئۈستىدىكى مىسرا بىلەن ئالمىشىپ قالغان. تۈزىتىپ ئېلىندى.

غەم سەرىدىن ئىلكىدە بولدى تەر ئاھى بى قىياس،
 چۈرمى ئىسيان چاھىدىن چىقماق، نەۋائى، ئىلتىماس،
 سەندىن ئەيلەر، نېگەكىم يوقتۇر ساڭا كۇفۇەن ئەھدە.

ز (زال) ھەرىپى

ئانىڭكى ھۆكىمى چۇ كەۋنۇ مەكانغەدۇر نافەز،
 بەشەر ۋۇجۇددا رۇھى رەۋانغەدۇر نافەز،
 كى ماز بىرلە مەزارى زەمانغە دور نافەز،
 قەزانى ھۆكىمكى ئەيلەر جەھانغەدۇر نافەز، *
 جەھانغە بەس دېمەكىم ئىنسۇ جانغەدۇر نافەز.

ئەدەم ھەرىمىدە ئۆلكىم فەناغە خاس ئولغاي،
 ھەيات جانغە ئۆلكىم ئەجەل قىساس ئولغاي،
 قەزا ئەمارىدا ئەھلى جانغە ئىختىساس ئولغاي،
 جەھان ئارا بەنى ئادەم نەچۈك خەلاس ئولغاي،
 كى ئول مەلائىكەنى ئاسمانغە دۇر نافەز.

قەدەر قىساسى بىلىڭكىم فەناغە ھۆكىم قىلۇر،
 ئەجەل ئىقابى كېلىپ ئۇمرا لاچىنىنى ئالۇر،
 ۋۇجۇد قالىبىنى زىبىر خاكىدانغە سالۇر،
 نەفاز ھۆكىم شەھى كامراندىن ئەلگە بولۇر،
 نې ھۆكىم ئول ئىسە شەھ كامرانغەدۇر نافەز.

ئەگەرچە بولسە كىشى ھىكمەتى سۈلەيماندەك،
 بۇ فانى دەھر ئارا ئۇمرا تاپسە لۇقماندەك،
 فەنا سەمۇمى قىلۇر ئاھ، بىد لەرزاندەك،
 ئەگەر يامانۇ ۋەگەر ياخشى نافەز ئولغاندەك①.

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش - شەباب» دىن «ز» (زال) ھەرىپى تەركىبىدىكى 1 - غەزەل.

① «چاھار دىۋان» قول يازمىسىدىكى بۇ غەزەلنىڭ 4 - 5 - بېيىتلىرى:

ئەگەر يامانۇ ۋەگەر ياخشى كىمسە يوق ئازاد،

ئېدىمكى بۇيرۇغى ياخشى يامانغەدۇر نافەز،

بۇزوغ جەھانغە ئانىڭ ھۆكىمى نافەز ئولغاندەك،

ھەيىب ھۆكىمى مەلى ناتەۋانغەدۇر نافەز.

دېگەن مىسرالاردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، مۇخەممەستە، بۇ ئىككى بېيىتتىكى سۆز

ۋە مىسرالار ئالمىشىپ كېتىپ نەتىجىدە، بىر بېيىت چۈشۈپ قالغان.

ھەبىب ھۆكىمى مەنۇ ناتەۋانغە دۇر نافەز.

كۈنى بولۇر كى فەنا جامىنى ئەچۈرگۈڭدۇر،
بۇ دەھر مەنزىلىدىن ئاقىبەت گەچۈرگۈڭدۇر،
ئەمەل بارى يوقنىڭ بارچەسىنى كۆرگۈڭدۇر،
بويۇن سۇنۇپ ① مەن ئەگەر تىغى قەتل سۇرگۈڭدۇر،
كى بۇيرۇغۇڭ مەنۇ بى خانۇمانغە دۇر نافەز.

كى ھۆكىم بولسە قەزا ئەمرى ئاسماندىندۇر،
كۆڭۈلگە يەتسە مەلالەت، دېگىل جەھاندىندۇر،
نزارىغە قىلىبان رەھىم، جۈزمدىن ياندۇر،
نەۋائى ئەيلەسە ھەريان ئەزىمەت ئاندىندۇر،
كى ئەمرى دىلىبەرنىڭ ھەر قاياغە دۇر نافەز.

ر ھەرىپى

فەنا يولىدا خىرەد ئەھلى زار ھەيراندۇر،
ئەدەم مەنازىلى سارى ۋەلى خىراماندۇر،
خەزان يەلىدە بىلۈركىم ۋۇجۇد لەرزاندۇر،
قارىدا گەرچە سەبۇك روھلۇق فەراۋاندۇر،*
ۋەلى يىمگىتلەر ئارا چۇن كىرەر گەرانچاندۇر.

مەيى تەغافۇل ئىلە چۇن كۆڭۈلنى زەك ئەتمە،
بۇ دەھر فانى خەيالىدا ئۆزنى تەك ئەتمە،
ھەۋەس يولىدا تەئەققۇلنى سەخت سەك ئەتمە،
شەباينىڭ ھەۋەسىدىن سەقالنى زەك ئەتمە،
ئاقارسە سەبزە، كۆكەرەك يەنە نى ئىمكاندۇر.

كۆڭۈلنى ئۇز بۇ جەھاندىن، ئۇمىد تەركىنى تۇت،
چىراكى بولدى جەھان ئىچرە پەينىكەرنىڭ فەر تۇت،

① بۇ سۆز «چاھار دىۋان» قول يازمىسىدا «قويۇپ» دەپ ئېلىنغان.
* 4 - دىۋان - «فەۋايمەدۇل - كىبەر» دىن. «ر» ھەرىپى تەركىمىدىكى 1 - غەزەل.

ھەۋاۋۇ لەھۇ تەرەب راھەتىنى ئەمدى ئۇنۇت،
قارى يىمكىتلەر ئىشىن چۈن قىلۇر ئېرۇر مەبھۇت،
يىمكىت قارىلار ئىشىن پىشە قىلسە ناداندۇر.

نېتەيكى، جۇرمىدىن ئولپان باقارغە قالمايدى پۇز،
كى غەفلەت ئىچرە جەھاندا بەھارنىم ئولدى كۇز،
بۇ زال قەيدىدىن ئەھلى خىرەد كۆڭۈلنى ئۇز،
چۇ قەد ئىگىلىدى ئەسلى بىرلە داغى بولماس تۇز،
ئىشتىسە تۇز ئاڭا بىر گەنج بەيتۇل - ئەھزاندۇر.

ۋۇجۇد لەۋھىگە يازمىش قەزا فەنا ھەرفىن،
كۆڭۈلدە ئىزدەمەگىل دەھر فانىنىڭ شەرفىن،
ھەۋانى ئەيلەمەگىل مەخزەنى دىلىڭدا دەفنىن،
كۆزۈم چوقۇرغە تۇشۇبدۇر ۋەلى قەۋىي زەئىفىن ①
نەزەر قىلۇر ئۇياتىدىن چوقۇردا پىنھاندۇر.

ئايا خىرەد ئىلى، يۈر جۇرم ئىمتىرافى بىلە،
چۇ ئاقىل ئولكى بولۇر نەفىسنىڭ خىلافى بىلە،
ئۇزىنى بىلسە كىشى تەبئ ئەقىل ساقى بىلە،
دەرىغىكىم، قارىدىم زۇھد تەقۋى ② لافى بىلە،
ۋەلى، ئىشىم ياشۇرۇن بارچە جۇرم ئىسياندۇر.

ئې غۇشتۇر، ئولكى قىلۇر دىلرەبا يىمكىتلەر شۇكر،
قىلىڭ بۇ دەھردە ئەھلى فەنا يىمكىتلەر شۇكر،
ئەگەرچە شاھ مەگەركىم گەدا يىمكىتلەر شۇكر،
خۇدا ئۇچۇن قىلىڭ، ئەي پارسا يىمكىتلەر شۇكر،
كى سىزگە جۇرم گۈنەھدىن خۇدا نىگەھباندۇر.

رەفمىقلەر يوق ئىشىم ئىبىتىدىال دەۋراندا،
تەقەپپۇد ئولدى ئەناسىر ۋۇجۇدى ئىنساندا،
فەنا مەنازىلى دەۋرىدە جۈملە نۇقساندا،

① بۇ مىسرا «چاھار دىۋان» نىڭ قول يازما نۇسخىسىدا «چوقۇرغە نۇشتى چۇ كۆز
گوپىيا قەۋىي زەئىفىن» دەپ ئېلىنغان.

② «چاھار دىۋان» دا بۇ يەردىكى «تەقۋى» سۆزى «فەقر» دەپ ئېلىنغان.

يىمىكت بىدە قارىغە زۇھىد بىرلە ئىسياندا،
بىق تاختىيار مۇڭا قەھر، ئاڭا نې ئېھساندۇر.

ئايا خىرەد ئىلى، تۇت پىرلىقىدا ئاتەت ئەمر،
كى تەۋبە ئەيلەپ ئۈمىد ئەت داغى ئىبادەت ئەمر،
ئەگەرچە بەندە ئىسەك قىلماغىل خىيانەت ئەمر،
يىمىكتىكىمدە كىشى قىلماسە ئىتائەت ئەمر،
نې سۇد كىم قارىدى، نەچچەكىم پۇشەيماندۇر.

كۆڭۈلدە يادى خۇدا بولسە دەھر ئىچرە نې غەم،
ھۇرۇق تەۋبەنى جان سەفەھەسىگە ئەيلە رەقەم،
چۇنانچە خەۋفۇ رىنجانى دىلغە ئەيلەگىل ھەمدەم،
نەۋائىيا، يېمە غەم نې ئۇچۇنكى بەھر كەرەم،
چۇ تۇردى مەۋج بارىغە ئۈمىد غەفراندۇر.

ز ھەرىپى

فەنا دەپىرىدە تالىبى يارلار بىز،
ئانىڭ غەپىرىگە ئانچە ئىغىيارلار بىز،
مۇھەببەت مەيىمگە ئەجەب زارلار بىز،
ئوتۇڭ ئىشرەت ئەھلى، كى بىزارلار بىز،*
تۈمەننىڭ بەلاغە گىرىفتارلار بىز.

قىلىپدۇر تەننىنى قارا ئىشقى ئوتى،
ھەمىشە ئاتىپدور قەزا ئىشقى ئوتى،
بەدەندە بولۇپ جا - بەجا ئىشقى ئوتى،
كۆڭۈلنى قىلىپ يۈز يارا ئىشقى ئوتى،
تەرەھھۇم قىلىنكىم، دىل ئەفكارلار بىز.

ئۈمىدىم تولا يار فەزىادىرىسىدىن،
خەلاس ئەيلەگەي بارچە لەھۇ ھەۋەسىدىن،
چىقارغە كۆڭۈلنىڭ قۇشى بۇ قەفەسىدىن،
تىلەر بىز شىفا بىر مەسىھا نەفەسىدىن،
كى بۇ كۇھنە دەپىر ئىچرە بىمارلار بىز.

* 3 - دىۋان - «بەدايىمۇل - ۋەسەت» دىن. «ز» ھەرىپى تەزكىمىدىكى 5 - غەزەل.

چۇ ئەر بابلاردىن جۇدا قىلىمە، يارەب،
 گەرەم قىل مۇھەببەت مەيىنى لەبا - لەب،
 كى ھەيرەتدە بىردەم قاراپ كۆككە ھەرشەپ،
 يارۇتقاي دېبان كۆزنى بىر سەئىد گەۋگەب،
 ھەر ئاقشام تاڭ ئاتقۇنچە بىندارلار بىز.

ئايا چەرخ زالىم، جەفانى ئۇنۇنقىل،
 زەمانى ۋەفا قىلدى، بىزنى ئاۋۇتقىل،
 ئەلايىق ئىشىدىن كۆڭۈلنى ساۋۇتقىل،
 سەبۇك رۇھ ساقى فەنا جامى تۇتقىل،
 كى ئۆزلۈك يۈكىدىن گەرانبارلارمىز.

نېئەي، قورشادى بىزنى چۈن لەشكەرى غەم،
 ئانىڭ يادىدا دائىما بىزگە ماتەم،
 ھەزىن كۆڭلۈمىز بولمادى شاد - خۇررەم،
 مۇيەسسەر ئىسە دوستنىڭ ۋەسلى ھەردەم،
 بېرىپ ئىككى ئالەم خەرىدارلار بىز.

كۆڭۈل قىل ئەزەل ساقىمىنىڭ سەلامىن،
 ئاياغىغە باش قوي، قىلىپ ئېھتىرامىن،
 قىل ئۇششاق بىرلە، نىزارى، مەقامىن،
 نەۋائى گەبى ئىچكىلى ئىمشق جامىن،
 خەراپات كويىمدا خۇمارلار بىز.

س (سەن) ھەرپى

ھەۋەس يولىدا خىرەد بولمە سوفىئى سالۇس،
 مۇھەببەتدە ئانىڭكىم كۆڭۈلنى قىل قەقنۇس،
 تەغافۇل ئىچىرە ھەمە راستلار ئىشى مەئكۇس،
 بەسا بۇ دەپىر كۈھەن مەجلىسىدە قىلمە جۇلۇس،*
 كى ئاندا ھەر كىشى مەجلىس تۈزەر،^① بولۇر مەھبۇس.

* 4 - دىۋان - «فەۋايندۇل - كىبەر» دىن. «س» ھەرپى تەركىبىدىكى 8 - غەزەل.
 ① بۇ مىسرادىكى «تۈزەر» دېگەن سۆز «چاھار دىۋان» قول يازمىسىدا «تۇتار» دەپ ئېلىنغان.

فەنا ھەرىمىدە ئىستە چۇ ئىمشق مېھرابىن،
سۇجۇد ئەيلە تۆكۈپ ئىككى دىيدەنىڭ ئابىن،
بۇدەھر فانىنى دەپ چەكمە رەنج قەللابىن،
جەھاندا ئىستەمە ئاچۇق فۇنۇھ ئەبۇابىن،
كى بۇ زەمانە ئارا بولمىش ئول ئىمشك مەدرۇس.

مۇراد شاھىدىغە يەتمەدى ئىبادەتسىز،
ئۆزىچە قىلمادى ئىمش ھەر كىشى ئىنايەتسىز،
ئۈمىدى ھاسىل ئەمەس بولسە ئول قەنائەتسىز،
ھەراس سەئىيى بىلە فەيزىيوق زىيازەتسىز،
گەر ئولسە داغى بۇ ئىمش بىزگە بولمادى مەھسۇس ①.

فەقىر ئاھ چىقىپ دەرد ئەھلىدىن كېچەلەر،
كېچىپ بۇ دارى فەنا مەنزىلىدە بىر نەچچەلەر،
كى بولۇپ ئۇچتى جەھاندىن كى قالدى زاغچەلەر،
مەيى مۇغانە ئەگەر تۇتسە بىزگە مۇغىبەچەلەر،
كى ئەرغەنۇن ئۇنى يوق ئىبرسە بەسدۇرۇر ئاقۇس.

بۇ دار شۇغلى ئۇچۇنكىم ئۆزۈڭگە ئەيلەمە قەھر،
جەھان سۇرۇردا كامىڭ ھەممىشە بولمىش زەھر،
ۋەفاسىز ئالەم ئارا ئەھلى ئىمشق تاپىمادى بەھر،
چۇ يوق بۇ كىشۋەرى ئىسلام ئارا ۋەفا بىلە مېھر،
خۇشا، نەۋاھىيى ئەفرىخ خىتتە ئى تەرسۇس.

چۇيار يادىدە بول، بۇ جەھان غەمىنى ئۇنۇت،
قىلىپ ئۆزۈڭنى داغى پىر دەپىرىدە مەبھۇت،
بەقانى ئىستە، فەنا مەنزىلىدە قىلمە سۈكۈت،
چۇ ئۇمىر ئۆتەر بۇ كۈن ئۆزنى ئىشاد ئىلەخۇش تۇت،
كى تاڭلا نەفى يېتىۋرمەس دەرىغ ئىلە ئەفسۇس.

چۇ بۇلبۇل ئەتتى جەھان گۈلشەلىدە ئەيشۇ تەرەپ،
كى بەردى پادى خەزان باغ غۇنچەسىغە ئەدەپ،
مۇيەسسەر ئولمادى ئول يار ۋەسلى بىزگە ئەجەپ،

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ سۆز «مەئسۇس» دەپ يېزىلىپ قالغان.

ۋىسالىدىن مەن ئەگەر ئائۇمىد ئىسەم، يارەب،
كى ئىشقى زۇمرەسىدىن قىلىمەنكىم مېنى ① مەئىيۇس.

بۇ دەھر فانى ئارا نەچچە قىلسە زىبالىغ،
كى سۇد تاپمادى ئاندىنكى خام سەۋدالىغ،
بەلاغەت ئەتمەدى ھاسىل نىزارى نابالىغ،
نەۋائىيا، سەنۇ ئاۋارەلىغدا رەسۋالىغ،
نېدىنكى دەير فەنا ئىچرە نەك ئېرۇر نامۇس.

ش (شىن) ھەرىپى

جەھان ئۇمۇرىدا، ئەي يار، جانىگە يۈز نىش،
بۇدەھر فانى ئېرۇر بەلكى جايى غەم ئەندىش،
مۇراد تاپمادى مۇندا نى شامۇ نى دەرۋىش،
ئاقارە باشلادى باشۇ تۆكۈلە باشلادى تىش، *
سەفەر ياراغىنى قىلىغىلىكى تۈشتى باشىگە ئىش.

كۈھۈلەت ئولدى بەھارىمكى بولدى چىمەرە سەرىغ،
كى غەفلەت ئىچرە، دەرىغا، كى ئۇمر كەچتى دەرىغ،
ھەيات رىشتەسىن ئۆزۈمكەككە چەرخ ئىلىكىدە تىغ،
يىگىتلىكىم بارىبان، كەلدى باشىمە قارىلىغ،
فەنا يولىدە بۇ يەڭلىغ ئىمىش بارىشۇ كېلىش.

چېچەك ئۇلۇرمۇ يەنە ئۇمر چەرخى كۈز قىلسە،
نىگۈن قەدى تۈزەلۈرمۇ كى نەچچە تۈز قىلسە،
شەبابلارغە كەراندۇركى قارى سۆز قىلسە،
يۈز ئولكى قىرقىدىن ئەللىكىگە قويدى يۈز قىلسە،
مەك ئىشىدىن بىرىگە ياخشىلىق مەھال ئېرمىش.

سېھەت مىزاجىغە ئاخىر قارىلىق ئولدى ئەللىل،
چۇخىرە بولدى كۈزۈم ھەم كەلالەت ئولدى تىل،
ۋۇجۇد بولدى گەران، زۇھ ئانچە بولدى سەقىل،
ئېرۇر ھاياتنىڭ ئوق يەڭلىغ ئۆتچەكىگە دەلىل،
كىشىكى ياكەبى قەدكە ئەسادىن ئەتتى كىرىش.

① ئەسلى قول يازمىدا «قىلمە كىمىسەنى» دەپ يېزىلىپ قالغان.

* ۱ - دىۋان - «فەۋاىىدۇل - كىبەر» دىن «ئىچىن» ھەرىپى قەركىمىدىكىكى 1 - غەزەل.

غۇرۇرلۇق بىلە ئىسيانغە ئەمدى تەۋبە كېرەك،
ئىدامەت ئەشكى ۋۇجۇدۇڭنى پاك ئىتەر بى شەك،
كى نەفىسى خاھىشىمنى ئەمدى ئەيلەگىل كەمرەك،
ئەدەبدۇر ئالتى جەھەتتىن ماڭا چۇ يەتتە فەلەك،
ئې سۇد ياشىم ئەگەر ئاتىمىشۇ ۋەگەر يەتمىش.

ئاغىز ئارا شولەگەي، كۆزدىن ئەشك بولدى رەۋان،
ۋۇجۇد قۇۋۋەتى كەتتى چۇ زەئىق بولدى ئەيان،
سەفەر قىلۇرغە يەقىن بولدى بۇ كۆڭۈل بىلە جان،
يىمگىتلىك ئولدى بەھارۇ كۇھۇلەت ئولدى خەزان،
دېگەن بۇ سوزنى - قارىلىغىنى قىشغە ئوخشاتمىش.

بۇ زال شۇئىبەدەسى ئاقىبەت قىلىپ بىمار،
شەباب سىلىكىدە ئەيلەپ چۇنانچە زارۇ نىزار،
خەزان يەلىدە بولۇپ بىزگە زەئىقەران رۇخسار،
ئې قىش نىشأتى ماڭا قالدى ئې خەزانۇ بەھار،
بەھارىمە چۇ خەزان قويدى يۈز خەزانىمە قىش.

خوشا قارىلىقىدىن كىمكى بولسە پەردە تەيىم،
كى يار يادى بىلە دىلىغە ئەيلەسە تەسكىن،
كىشى چىقارسە كۆڭۈلدىن بۇ دۇركى دەھر غەمىن،
ئې تۇرغە ئىشكى بىرەۋچۇن تارىقتى ئۇمىردىن،
دېسە ئۇزۇن ياشا قارغىمىش دۇرۇر، ئەمەس ئالغىش.

بۇ چەرخ كۆرگۈزۈبان كىمىسەگە مەمات يولنى،
كى بەرمەدىكى دەرىغ، جاۋىدان ھەيات يولنى،
نىزارى ئىستەگىلۇ ئىسىم ئىلە سىمقات يولنى،
نەۋائىيا، تۇتار ئەھلى فەنا سەجاد يولنى،
ئېرىشمەك ئىستەر ئىسەك، ئىستە ھەم ئالارنى ئىرىش.

س (ساد) ھەرپى

دەيرى پىرى قىلغۇسىندۇر مۇددە ئالىقىدىن خەلاس،
زەر قىزىن ئەقد ئەيلەبان خۇد پادىشالىقىدىن خەلاس،
كېچە - كۈندۈز مېھنەتى ئاقۇ قارالىقىدىن خەلاس،
مەي مېنى قىلدى رىيايى پارسالىقىدىن خەلاس،

پارسالىغ يوق ئەجەبىكىم خۇد ئەمالىغىدىن خەلاس.

تانىما ئالماس مۇھەببەت دەيرىدە ياخشى، يامان،
يارنىڭ يادىدا ئۆز ھالىدا ئېرمەس بىر زەمان،
ئاقسەت قىلغاي ئەجەل ياكى مېنى بى خانمان،
خانىقەھ ئەھلى يولۇقسە مەستلىغىدىن تانىمان،
شۇكرىكىم بولدۇم ئەلەرغە ئاشنالىغىدىن خەلاس.

ئارزۇم پىرى مۇغاندىن بۇ ئېرۇر پەيمانەگە،
تۆتسە جامىنى لەبالەپ خۇشدۇرۇر دىۋانەگە،
جاننى تەرك ئەتسەم ئەخۇشدۇر دەير ئارا جانانەگە،
ئىشقى خىلۋەت كۈنچىدىن سالمىش مېنى مەيخانەگە،
قىلدى زىندان گۇشەسىدە مۇپتەلالىغىدىن خەلاس.

ئەي كۆڭۈل ئول يارنىڭ يادىدا قىل ئاگاھلىغ،
غەفلەت ئۇيقۇسىدە ھەردەم قىلماغىل گۇمراھلىغ،
ئەيمىشنى تەرك ئەت جەھاندىن، بول ھەمىشە ئاھلىغ،
دەير پىرى جۇرئەسىن تاپمايىكىم ئولدۇر شاھلىغ،
دەير ئارا گەر ئارزۇ قىلسام گەدالىغىدىن خەلاس.

ئەي سىمىم، مەن ئاتەۋانغە بىر زەمان قىلمە سىمىتىز،
ئەي ئەلەم، قىلمە جەفا بىرلە كوڭۈلنى رىز - رىز،
ئەي غەم، ئەمدى كەت باشىمىدىن، ئەتتە جاندا زۇستەخمىز،
ئەي جەفا، گەر بىر ۋەفا قىلكىم ئىكەۋلەن بولغامىز،
مەن جەفا چەكمەكەدىنۇ سەن بىۋەفالىغىدىن خەلاس.

قان بىلە ئاغۇشتە بولدى دىيىدە ئى گىرىيانىمە،
چىقتى ۋەھ ئەشكى نەدامەت كۈلبە ئى ئەخزانىمە،
جاننى ئالغىل يەتكۈرۈپ مەن خەستەنى جانانىمە،
ساقىيا، ھەجرۇ خۇمار ئىچەرە يېتىپ مەن جانىمە،
بىر قەدەھ بىرلە مېنى قىل بۇ ئارالىغىدىن خەلاس.

ئەي كۆڭۈل، ئول يارنىڭ كويىدا بىر كۈن بارىسەن،
دەھر رەنجىدىن نى غەمدۇر تالىبى دىيدارسەن،

بى نەۋالەر جۇملەسمگە، ئەي نىزارى، زارسەن،
ئەي نەۋائى، بى نەۋا ئىستەپ سېنى دىلدارسەن،
گەر نەۋا ئىستەرسەن، ئولمە بى نەۋالىغدىن خەلاپس.

س (زاد) ھەرىپى

ئىلتەدۇر جانۇ تەنمىگىنى چۇ قەزا دارۇل - قاز،
قۇرس خۇرشىمدىغە قانى بولۇبان بول مىمراز،
فەزل تاپماق تىلەسەڭ ئۆزنى قىل فەزلى ئەياز،
قىلە ئالغانچە رىيا ئەھلىدىن ئەتكىل ئىمىراز،*
ياخشىراق سىدىق ئىلە ئاسىمكى رىيالغ مۇرتاز،

دەير پىرى قولىدا نەقد ئېرۇر ھاسىل فەيز،
زەر قىزى ئەقدى بىلە ھاسىل ئېرۇر كامىل فەيز،
بۇ جەھان زىبىي تەمەنناسى ئېرۇر ھايىل فەيز،
مەھرەمى سادىق ئېرۇر ئۆزى بىلە قابىل فەيز،
مۇتەجەسسەم زۇھدىغە بولماس مۇتەجەللا فەياز.

ئافىيەت ئىستەگەن ئەل سۇبھى مەيىن ئۇش ئىتەر،
مەيى ۋەھدەتنى كۆڭۈل پىرى مۇغاندىن ئىستەر،
كىم كۆڭۈل بەرسە جەھان مەشغۇلى چۈن رەنج يىمتەر،
ئۆزلۈكۈڭ سىلىدىن ئەخلاقى زەمىنىگى كۆتەر،
كىم كىتەر مۇسەھل ئىلە نەچچە مۇخالىق ئەمراز.

پەر ئولۇپ يار تەھەققۇق سارى بارماس كۆڭلۈڭ،
غەمى دۇنيانى جەھان ئىچرە چىقارماس كۆڭلۈڭ،
نەچچەكىم زىبىي جەھان كارىدا ھازماس كۆڭلۈڭ،
باش ئاقاردى، كۆز ئاقاردىيۇ ئاقارماس كۆڭلۈڭ،
تەيىرەسىن ھەر نەچچەكىم تۇتتى سەۋادىگىنى بەياز.

يېقىتۇر رەنج بىلە زالىمى دەۋران سېنىكىم،
قۇۋۋەتى بازۇ بىلە رۇستەمى داستان قانىكىم،
يار يادىدا بىرەۋ چىقمادى ئانىڭ جانىكىم،
چەك رىيازەت، ۋەلى ئىش ئورنىدا كۆرمە ئانىكىم،
بۇ رىيازەتدۇرۇر ئولىكىم ئەۋەزى كەلدى رىياز.

* 2 - دىۋان «نەۋادىرۇش - شەباب» دىن «س» ھەرىپى تەركىبىدىكى 1 - غەزەل.

غەفلەت ئۇيقۇسى بىلە ھەددىدىن ئارتۇر مەرەزنىڭ،
بۇ مەرەز دەفئىگە چۈن تائەت ئولۇپدۇر ئەۋەزنىڭ،
بارچە ئىش ۋەقتىدە ھەق بولسا كېرەكدۇر غەرمەزنىڭ،
چۈنكى بېھودە ئېرۇر بارچە مۇتەۋۋەل ئەرزنىڭ،
بۇ غەرەزدىن بولادۇر دەفئ كېرەكمەس ئېئراز.

فەقر كۇيمدا چۇ ئول يارغە قىلغىل ئەدەبى،
قەربلىق يەتتى داغى ئەيلەگۇگۇز قىمىل سەبى،
كەلدى ئىشقى ئەھلىغە بو دار غۇرۇرى ئۇجىبى،
ئىكى بارماقكى تۇتار سىمىنى مىقراز كەبى،
فەقر تارىن داغى قەتئ ئەتكۇچىدۇر ئول مىقراز.

سۇبھەدەم مەي ئىچىبان چۈنكى بول ئىبنى فارىز،
خاكدان دەھر ئۇمارى ئارا بولمە رايىمىز،
جەھد ئىتىپ زىكر بىلە ئىستەگىل ھەقدىن فايىمىز،
ھەرنە ئالىگىغە كىلۇر ھەقدىن ئېرۇر چۈن ئارىز،
بەس تەھەممۇل قىلىبان ئەيلەمە ھەردەم ئېئراز.

بۇ فەلەك غەمىنى كۆڭۈلنىڭ خۇمىدىن تاشۇرغاي،
دەردۇ مېھنەتنى قەزا جانىم ئۇچۇن ئاشۇرغاي،
پىر ئاياغىنى، نىزارى، تاپىبان باش ئۇرغاي،
جەھلى ئەيىمىنى، نەۋائى، نېتىبان ياشۇرغاي،
ئەل كۆزى ئاچۇق ئېرۇر گەر ئۆزى ئەتكەي ئەغراز.

ط (ئىتىقى) ھەرىپى

سدىق ئەھلىگە بۇدۇر كەھق فەنادا غار شەرت،
غار ئىچىدە يار ھەمدەم بولغالى بىر يار شەرت،
ئىشقى نىشىن جانغە يەتكۇرمەك ئۇچۇن بىر يار شەرت،
دەير پىرى خىزمەتمدە قىلسە ھەر خۇمبار شەرت،
كىم بېلىن رۇس ئەيلەگەي ئەۋۋەل ئېرۇر زۇننار شەرت.

مەن خەيال ئەتتىم نەچە: فۇرقەت ئوتىدا كۆيمەيمىن،
قۇيدىمۇ ئۆز ھالىمە، بۇ ئوت مېنى كۆيدۇرمەيمىن،

ھەر نەچچە دېدىم: كۆڭۈلگە دەردۇ غەم كەلتۈرمەيمەن،
شەرت قىلىدىمكىم: ۋەفاسىزلەرنى ئەمدى سېۋمەيمەن،
ئىشقى زور ئەتكەچ ۋەلى باتىل بولۇر بىسىيار شەرت.

نۇرى زۇلمەت ئىچرە كىرمەكلىكىگە كىمدە ئىختىيار،
كىم قەرارىدا بۇ دەپىر ئىچرە ئەمەس دارۇل قەرار،
دەھر ئارا خۇدبىنلىق ئەيلەپ ئەتمە ئۆزنى ئېتىبار،
تەۋبە قىلماق ئىستەر ئېرسەك قىلمە دەئۋا تاشكار،
تەڭرىغە تاپشۇر ئۆزۈڭنى قىلماغىل ئىزھار شەرت.

فەقر ئەتۋارى خۇش ئېرمەس شاھلىغ شەئنىگە كىم،
نۇكتەنى ئىشقى مۇھەببەت يەتمەگەي زېھنىگە كىم،
ئالەمى زاھىرنى بىلگەي، تۈشمەگەي مەئنىگە كىم،
ئىشقىنى جەبىبارلار فەھم ئەيلەمەسلەر نىگە كىم،
باردۇر ئانداق جان رىشۇ خاتىرى ئەفكار شەرت.

ئىستەگىل دارۇل بەقا، پەجمۇردە قىلمە كىمسەنى،
ئەيلەسەك كىمگە ۋەفا ئەفسۇردە قىلمە كىمسەنى،
سۆزدە ياخۇد تىغ بىرلە مۇردە قىلمە كىمسەنى،
بولماغىل ئازۇردە ۋۇ ئازۇردە قىلمە كىمسەنى،
فەقر ئايىنىدا نەچچۈنكىم ئەمەس ئازار شەرت.

چەك رىيازەت كۈنچىمدە ئول يار ئۈچۈن زەنجۇ تەئەب،
كىم ھېساب ئالمايدا ئايغىل يەئنى ئۆزلۈكىدىن ھەسەب،
كۆرمەگىل ئەھلى فەنانىڭ فېئىلى ئەتۋارىن ئەجەب،
شەرت ئىلە دەئۋىي فەنا ئىچرە ئەمەس شەرتى ئەدەب،
بىئەدەبلىغدىندۇر ئەتسە شەيخ دەئۋادار شەرت.

دەھرنىڭ ئەيشى سۇرۇرىغە كۆڭۈل ئالدۇرماغىل،
بى ۋەفادۇر خۇبىلار، يانمىدە بىردەم تۇرماغىل،
تالىبى ھۇشيار ئېسەك غەفلەت ئەسائىن قۇرماغىل،
سالىك ئېرسەك ئىشغە مەشغۇل ئول، ۋەلى دەم ئۇرماغىل،
گەر بۇ يولدا شەرت ئېرۇر كىردار ئەمەس گۇفتار شەرت.
تۈشىدە كۆرگەن بوستاندىن، ئەي كۆڭۈلكىم، گۈل تۇرۇر،
كىم تەغافۇل شەھنەسىگە ئۇمىرنىڭ نەقدىن بىرۇر،

ئاڭلاغمىل ئەھلى فەناغە مۇندا تۇرماغلىغ نېدۇر،
ئىستەر ئېرسەڭ تەڭرىنى بۇتلارنى سۇندۇركىم ئېرۇر،
ئۇشبۇ يولدا دۇنيى ئۇقبادىن ئىستىغفار شەرت.

بۇ جەھان دەپىرىدە دەۋران بادەسىنى يۇتىمەكىم،
بى ۋەفا دۇنيا ئۇمۇرىدا كۆڭۈل ئاۋۇتمەكىم،
يار يادىيى، نىزارى، بىر زەمان ئۆكسۇتمەكىم،
ئەي نەۋائى، چەرخدىن چۆز ئەگرىلىك كۆز تۇتمەكىم،
ھاچەت ئېرمەس ئانى قىلىماق چەرخى كەچرەفتار شەرت.

قىلمە دۇنيا بىلە دىل ئايىمىنەسىنى مەنقۇت،^①
ئارىيەت ئالەم ئىشىنىڭ بارىمىدۇر مەخلۇت،
چىمكەدۇر رۇھنى ئاخىر بۇ سەمائى مەخرۇت،
گەر فەنا رەسىمىنى قىلىماق تىلەر ئېرسەڭ مەزبۇت،
نەفس ئىلە رۇھنى زىنھار كى قىلمە مەخلۇت.

ئەيلەمەس چۈنكى ۋەفا ساڭا نە فەرزەند نە زەۋج،
ئاقىبەت ئادەم ئۈچۈن بەھرى فەنا ئۇرغاي مەۋج،
غەرق ئولۇر ئالەم ئارا باشدىن - ئاياغ چەندان فەۋج،
رۇھ ئول ئۇردۇرۇركىم ھەق ئاڭا بەرمىش ئەۋج،
نەفس زۇلمەتتە قالىپ قالمىش ئاڭا پايە سۇبۇت.

رۇھنىڭ ئۇشبۇ جەھان ئۆيى ئېرۇر زىندانى،
تەن ئەمارىدا بولۇپ ئانىڭ ئۈچۈن پىمىھانى،
ئاراغە ئالمىشۇر بەغزى ھەسەد نەفس ئانى،
رۇھ رەھمانى ئېرۇر، نەفس ئېرۇر شەيتانى،
ئىككىسىمىن بىر - بىرىگە قوشماق ئەمەسدۇر مەشرۇت،

رۇھ تەن قالىبىدا نەفسىگە بولمىش يولداش،
تاھكىم، غەفلەت ئىلە بىر - بىرىگە چىرماش،
ئىمتىھان قىلىماق ئۈچۈن مۇشتەمىل ئەيلەپ نەققاش،
رۇھغە شۈە كەلمەۋللاھ ئىشىن قىلىماق فاش،
نەفس فەرىئەۋن لۇك ئەسبابىنى ئەيلەپ مەزبۇت.^②

① 4 - دىۋان - «فەۋايمىدۇل - كىبەر» دىن. «ط» ھەرپى تەركىبىدىكى 1 - غەزەل.

① قول يازمىدا «مەزبۇت» دەپ يېزىلىپ قالغان.

قۇدرەتى ھۇققە ياساپ جىسمى بەشەر لايىمى،
ئاندا تەئىبىن ئىتىبان رۇھى رەۋان جايىمى،
نەفس چاھىدا ئانىڭ بەند ئىتىپ لايىمى،
رۇھىغە زاتى ھەبىمبۇللاھ ئىشى ئايىمى،
نەفس بۇ جەھلىلىق ئەسبابىنى ئەيلەپ مەبسۇت.

راستلىق پەنچەسىنى ئەيلەدى بىزگە ناسىخ،
پەنچە بابىدا سوراڭ ئاندا مەلانىڭ چاسىخ،
دىن دەۋازەسىنى پەنچىنى ئەيلەپ شامىخ،
يارەب، ئەت بىزنى ھەبىمىڭ سۇفەتىغە راسىخ،
ئەيلە بۇجەھل تەرىقىڭ ئىچىمىزدىن مەسقۇت.

قىل فەنا ئەھلىنى ئۇقبادا مۇخادىم، يارەب،
ئەيلەگىل ئاندا ماڭا لوتقىنى جازىم، يارەب،
دىن نىزامىدا نىزارىنى كى نازىم، يارەب،
قىل نەۋائىنى ھەمۇل خەت بىلە ئازىم، يارەب،
كىم بىز ئۇرپاندىن ئايرىلدى ئوتۇز ئالتى خۇتۇت.

ظ (ئىزغى) ھەرىپى

نەسىب ئېتىپ ساڭا ھەق چۈنكى كىمىيا ئەلغاز،
چۇنانچە تىمىرە كۆڭۈلگە بېرىپ جۇلا ئەلغاز،
ھىدايەت ئەھلىگە ھەم شەمۇ رەھنەما ئەلغاز،
ئې نۇتق دىلىكەش ئېرۇر ۋەھ، ئې دىلرەبا ئەلغاز،*
مەسپە نۇتقىدا يوق بۇيلە چانغەزا ئەلغاز.

كەلام گەۋھەرىغە بەلكى دۇرچ ئولۇپ ئاغىمىزى،
ئىكى جەھان يارۇتۇپ ئول ھەبىمىڭ مەڭمىزى،
قىلىپ ئەدەم بارى سۆزلەرنى سۆزىنىڭ تەمىزى،
ئېرۇر خۇجەستە سۆزۈڭ فەيز مەۋجىنىڭ تېڭمىزى،
تېڭمىزدا ھەر سارىدۇر دۇررى جەبەھا ئەلغاز.

جەھاننى تۇتتى ھەمۇل شارئى سەھىپىلارى،
نەجان بەردى داغى نۇكتەئى سەردىملارى،
تۇفەيلىدىن يوقالىپ بەندەنىڭ قەبىھلارى،

* 2 - دىۋان - ئەۋادىرۇش - شەباب - تىن. «ظ» ھەرىپى تەركىبىدىكى 2 - غەزەل.

سۆزۈڭدە لەفزىڭ ئېشىتكەچ ئەرەب فەسىھلارى.
بىردى قىلمادىلار سۆزگە ئىبتىدا ئەلغاز.

بۇ مۇجتەمەد بولۇبان لەفزىڭگە جەمئى كەلام،
كەلام مەئنىسى بەلكىم تىلىڭدا بولدى تەمام،
شەپىق بولدى ھەدىسىڭگە، بىزگە يەۋم قىيام،
سۆزۈڭدە پىمى خىمردە تاپمادى غەلەت ئەھكام،
تىلىغە سەھۋ ئىلە ھەم ئۆتمەيمىن خەتا ئەلغاز.

شەفائەتىڭگە ھەمە جورمىنى ئەدەمگە سۈرۈپ،
مەلائىك ئىلىكىدەكى جورم نامەنى ئۆچۈرۈپ،
سېنىڭ مۇتابىئەتىڭ بارچە سەھۋىنى كۆچۈرۈپ،
ساڭا نەدىم ئولۇبان جەبرە ئىلىكىم كەتۈرۈپ،
بىر ئاشنا قاشىدىن بارچە ئاشنا ئەلغاز.

ئانىڭكى زىكرى تەمۇغدىن نەجات قىلسە نېمىتاك،
بېھىشت مەنزىلى ئىچرە مەقام بەرسە نېمىتاك،
شىمكەستە زار نىزارىنى ئاندا قويسە نىمىتاك،
نەۋائى ئەيلەدى ئەئىتىڭنى ۋىرد بولسە نېمىتاك،
ئاڭا كەلام رەۋان بەخش مۇنتەھا ئەلغاز.

ع (ئەيىمىن) ھەرىپى

قىلغىل كۆڭۈلدە ئەيىكى، قەنائەتنى مۇجتەمەد،
تامبى خىمىسالىدىن قىلىبان ئۆزنى مۇمتەنەد،
مۇردا ئۇچۇنكى قىلمە داغى نەفسنى سەبەد،
ھەقدىن ئەزىزلىق قىلمەسەڭ ئەلدىن ئۆز تەمەد،
كىم خەلقنىڭ ئەزىزى دېدى «ئەرەمەن قەنەد».

كۆپ ئەيىبىدۇركى سەنئەتمىغە لامبى ئەتسە فەخر،
ئىپىرمەن سەنەدكى زىللەتمىغە جامبى ئەتسە فەخر،
خۇشدۇر ۋىسالى ھەقتى بۇكىم شايىبى ئەتسە فەخر،
مەزمۇندۇر قەنائەتىدىن قانبى ئەتسە فەخر،
تامبى خىمىسالىدىن كىشىنى ئەيلەگەي تەمەد.

سەدىق ئەھلىنىڭ قاشىدا ئەجايب رەمۇزەدۇر،
ئىشۇ ئەھلىنىڭ ئىچىدە غىزا دەرد سوزەدۇر،
بەرمەڭ كۆڭۈلنى چەرخ ۋە فاسىز ئەجۇزەدۇر،
كىم تۇئمە تاپىماس ئەتكەلى ئىفتار روزەدۇر،
ئەرمەس ۋەرەد بىز ئاچچە غىزا يەزلىدۇر ۋەرەد.

بولغاي ئۆزى غەمىنى يېگەن دەرد ئاھ ئىلە،
ۋەھدەت مەيدىنى نۇش ئىپتەر سۇبھى گاھ ئىلە،
قىلغاي نەسۇھ تەۋبەسىنى چىپەرە گاھ ئىلە،
ماتەم ئۆزۈڭگە تۈتكى ئۆلەرسەن گۇناھ ئىلە،
بى جۇرم تۇفەيلىڭ ئۆلگەنمگە نېدۇرۇر جەزەئە.

دەرد ئەھلى ئۆلكى بولسە كېرە كدۇرتىمبەد ئاگا،
خۇشدۇر مۇھەببەتى بىلە قىلسە رىجەد ئاگا،
ئول ئەردۇرۇركى تاپىنى بولمىش قىنەد ئاگا،
بىر دەردمەند كۆڭلىدە كۆرسەڭ ۋەجەد ئاگا،
گەر كۆڭلۈڭ ئاغرىماس ئول ئەمەس بۇ دۇرۇر رەجەد.

غەفلەت غۇرۇرى بىرلە جەھان نەقدىن ئالماغۇڭ،
دەردۇ بەلا ئوقۇبەتمگە ئۆزنى سالماغۇڭ،
لەھۇ تەرەب سۇرۇرى بەلاسىغە قالماغۇڭ،
نەفس ئولسە تاپىنىڭ كىشىسىن يوقسە بولماغۇڭ،
ھەرگىز كىشى بولۇپ ساڭا يۈزمىڭ كىشى تەبەد.

بولدۇڭ نە سۇد دەھرىدە شەھ تەخت - تاج ئىلە،
تۇرماس كىشى بۇ فانى جەھاندە رەۋاج ئىلە،
بىكەس نىزازى تۇردى جەھان ئىپتىياج ئىلە،
قاققىل نەۋائى ئۇشبۇ ئىشىكىنى كاج ئىلە،
كىم سابىت ئولدى فەقىرىدە مەزمۇن «مىن قەرەئە».

غ (غەين) ھەرپى

ئې خۇش تۇن ئېردىكى ئول لامەكانغە قويدى ئاياغ،
كى دوست بەزمىدە ۋەھدەت مەيدىگە بولدى ئىناغ،
جەمالدىن قىلىپان كەسپ نۇر ئىككى قاراغ،
زىھى بۇراقىڭ ئىزىدىن قەمەر ئۇزارغە داغ*.

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش - شەباب» دىن «غ» ھەرپى تەركىبىدىكى 1 - غەزەل.

مۇئەييەن ئىككى قاراغىڭغە سۈرمەنى مازاغ،
 چۈرەۋشەن ئەتتى مەلا ئىككە نۇكتە پىنھاننى،
 كى چاكەر ئەيلەدى ئۆزگە فەلەك نىگەھبانمى،
 مۇنەۋۋەر ئەيلەدى توققۇز سىپپەرى بوستانمى،
 چۇ يارۇتۇپ يۈزۈڭ ئوتى فەلەك شەبىستانمى،
 ئۇ ياتمىدىن ئوچۇرۇپ ھەر تەرەپ نۇجۇمى چىراغ.

شەرافەت ئولدى سەما مەنزىلىگە جەۋلاننىڭ،
 مەلەكنى ئەيلەدى سىراپ لۇتى ئىھساننىڭ،
 كى قالدى رەۋزەدە ھەۋراغە داغى ھىجراننىڭ،
 شەممى كىم ساچمىيان زۇلق ئەتتەر ئەفشاننىڭ،
 بولۇپ سەۋامىنى قۇدىسى ئىپلىگە ئەترىدىغاغ.

نەۋىد يار كېلىپ جەبىرە ئىل شەھىپەردىن،
 ئۇرۇج ئەيلەدىڭ ئول شام بۇ قارا يەردىن،
 ئاسمىكى لەھزەدە كامىڭ چۇ ھەفت مەنزەردىن،
 ئۆتۈپ قەددى ئۇزارنىڭ سىپپەھر ئەخزەردىن،
 بۇ نەۋىد سەرۋ ئىلە گۈل تاپمايمىن يەنە ئول باغ.

ۋۇجۇد مۈلكىدە زىچانغە كۆپ ئىقاب ئىپردى،
 جەھان ئىپلىگە بۈكىم جۇرمىدىن ھىجاب ئىپردى،
 ئىپىدىكى باشدىن - ئاياغ مايمىلى شەراب ئىپردى،
 ئۇلۇسقى زۇلمەتتى كۇفر ئىچرە ئىزتىراب ئىپردى،
 يۈزۈڭ قۇياشى قۇرۇغىدىن ئولدى مۇنچە فەراغ.

دەسالەتنىڭ رەقەمىدىنكى ئالدى پارچە سەبەغ،
 سېپىكى تاپدى بىرەۋ بولدى خەۋىدىن ئەفرەغ،
 كى ھاسىل ئەتتى گەداپىڭ جەھان - جەھان مەبەلغ،
 كىتابىڭ ئۆزگە كۈتۈبىدىن چۇ باردۇر ئەبەلغ،
 بەلاغەتلىڭغە مۇناسىب ھەق ئەيلەمىش ئەبلاغ.

نەغمەمدۇرۇركى مېنى جۇرم ئەھلىگە قوشسە،
 ۋۇجۇد مۈلكىنى بادى ئەجەل كېلىپ بۇرسە،

نەزارى، سەندىن ئەگەرچە ئۈمىد ئىتىپ تۇرسە،
بۇ بەسكى ئەينى ئىنايەت بىلە كۆزۈڭ تۇشسە،
تامۇغ ئوتغە نەۋائىنى سۇدرەپ ئېلىتۇر چاغ.

ق (فا) ھەرپى

ئارىيەت مۈلكىدە كۆڭلۈم بولدى مېھمانلىقىدا ھەين،
ئىنىس تاپماي ئاقىبەت كارىغە ئىنسانلىقىدا ھەين،
كىم رىيائى زۇھد تەقۋا بىرلە ئىشانلىقىدا ھەين،
نەقد ئۈمرۈم كەچتى تەۋلەت بىرلە نادانلىقىدا ھەين،*
قالغانى سەرق ئولدى ئەندۇھۇ پۇشايمانلىقىدا، ھەين.

چۈن ئۈمىد ئەيلەپ ۋەفاسىز دەھرى زالىم كۈنجىدىن،
ئۆزنى قۇتقارماقكىم ئول نەفسى ھەۋا ئىسكەنجىدىن،
كىم تەۋەھھۇم ئەتمەي ئول تاڭلا مەلامەت سەنەجىدىن،
جانغە بىر دىشۋارلىغ قويماي رىيازەت رەنەجىدىن،
سەرق ئولدى نەقد ئەۋقائىم تەن ئاسانلىغدا، ھەين ①.

دەھرى بى بۇنىياد ئۆيىدە بولدى كۆڭلۈم مۇتمەئىن،
ھەر نەچە بولدى نەسۇد دەۋران ئارا ساھىب نىگىن،
بادى پەيمانغە ساقى ئىستەدىم بىر مەھجەبىن،
باغلادىم پەيماندىن، پەيمان فىغانىكىم ئەقلىدىن،
بولدىلار پەيمانەدە ئول سۇست پەيمانلىغدا، ھەين.

ئاھكىم، بولدى كۆڭۈل بۇ دەھرى زالىم ماينىلى،
كامى دىل ئىزدەپ جەھان مۈلكىدە بولدىم جاھىلى،
بولمادىم بۇ دەھرىنى ئىچرە تەقۋا كامىلى،
ئەي مۇسۇلمانلار، بىلىڭكىم، بولدى ئۈمرۈم ھاسىلى،
نەفسى كافىر فىتىئەسىدىن نامۇسۇلمانلىقىدا، ھەين.

بۇل ھەۋەسلىكىدىن خۇرۇر ئىچرە باشىدا تەلئەلىك،
دەھرى قاندا گەدا بولدىم، نەسۇد، ئولدىم مەلىك،
بىلمەدىم باقىنى، نەقسىم ئەمەندە ئاپتىم پىملىك،

* 1 - دىۋان - «غەرايىمبۇس دىنغە» دىن، «ق» ھەرپى تەزكىبىدىكى 1 - خەزەل.

① بۇ بىر كۆپلىت قول يازمىدا ئەكرار يېزىلىپ قالغان.

ۋايىكىم، نەفەئە ئەيلەمەس ھەر نەچچە كىم تارتىپ ئىلىك،
دېسەم ئۆز ئەھۋالىغا بۇ نەۋىئى ھەيرانلىغىدا، ھەيىق.

دەھرىنى ئاقىل ئىقامەت قىلغۇلۇق مەنزىل دېمەس،
يارنىڭ يادىدا غەملىك بولسە مۇندا غەم يېمەس،
بىۋەفا ئالەمدە جاۋىدان ئىقامەت ئەيلەمەس،
ئانداغ ئىش قىلىكىم، پۇشەيمان بولماغايىسەن، كىم ئەمەس،
ھېچ ئاسمىغ چۇن ئىش خەتا بولدى پۇشەيمانلىغىدا، ھەيىق.

كىم خىرەد ئەھلى فەلەك ئاشۇبىدىن ھەيران ئېرۇر،
بۇ فەنا مۈلكىدە ھەيرانلىقىدا سەزگەردان ئېرۇر
دەھرىغە بەردى كۆڭۈلنى مەن كەبى نادان ئېرۇر،
ھەرنە تۆتكەن سۆزلەردىم چىنىدۇر دېسەم يالغان ئېرۇر،
چىن بۇ دۇركىم ئېيتايىم ئۇمىر ئۆتتى يالغانلىغىدا، ھەيىق.

قەئىر ئەتۋارىنى تۇت يادى بىلە قىل جان فەدا،
غەفلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغان، دەپ كېلىۋر ھەردەم ئىدا،
كىم كۆڭۈل بەرمەي جەھانغە ئۇمىرنى قىلغىل ئىدا،
چۇن يەڭمىلراق دۇر ھېساب ئولغاندا سۇلتاندىن گەدا،
ھەيىكىم بولغاي گەدا ئەۋقاتى سۇلتانلىغىدا، ھەيىق.

فەھم قىل، ئەي دوستلار، بۇ دەھر ئازارى مېنىڭ،
نېش ئۇرۇپ جانىمغە ھەردەم غەم گۈلى خارى، مېنىڭ،
مۇنىسىم بولدى نېتەي، ئەندۇھ سەردارى، مېنىڭ،
ئەي نەۋائى، ۋاقىن ئېرمەس خەلقىدىن بارى، مېنىڭ،
كەچدى ئۇمۇم نەقدى غەفلەت بىرلە نادانلىغىدا، ھەيىق.

ق (قاف) ھەرپى

پۇر ئولۇب ئەيىبىدۇرۇر قىلسە كىشى زىيالىق،
دۇنيەغە [لەھزە] كۆڭۈل بەرمەگەن ئول دانالىق،
تۇشەننى ئاخىرەت ئولكىم سىغەتتى ئەنقالىق،
ئولكى كافۇزى بولۇپ مۇشك قىلۇر رەئىسالىق، *
ئاقساقالىغە كۈلەر خەلق، زىھى رەسۋالىق.

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش - شەباب» دىن «ق» ھەرپى تەركىبىدىكى 8 - غەزەل.

شەيخ ئولۇپ قىلسە شەباب ئىشلارنى سەۋدالىق،
ئاقىبەت كارىنى كۆرمەككە قىلۇر ئەغمالىق،
ياراشۇرمۇ قارىغە لەھۇ بىلە شەيدالىق،
چۈن ساقالسىزلىق ئېرۇر لازىمەئى رەئىئالىق،
قىرقىماق لازىم ئېرۇر ئانى، زىھى رەئىئالىق.

ئاقىل ئۆلكىم قارىغاندا غەمى دۇنيانى يېمەس،
جاھىلى مۇتلەق ئېرۇر ئەيلەمەسە تەركى ھەۋەس،
قارى ئۆزىنى ياساسە باز يىگىتلىك گەلمەس،
ئۆمرىگە يەتتى چۇ ئەللىك يەنە ئەللىكىدىن ئەمەس،^①
ياغىلىق تەڭرىگە ۋۇ ئەمرىگە ناپەرمانلىق.

چۈن فەنا ئەھلى ئەمەل مەزرەئىگە مەشغۇلدۇر،
ئاندا بارماقغە ئانىڭ ھەر نەفەسى بىر يولدۇر،
ئىنتىقال ئەھلىگە تەۋبە كۈتۈبى مەنقۇلدۇر،
كىم يىگىتلىككە قىلۇر تەۋبە، يىگىتلىك بۇلدۇر
قارى بۇلغار ساقال، قىلسە قەدەھ پەيمالىق.

غەفلەت ئەھلىنى كۆرۈڭ، ئالدىراپان بادە ئىچەر،
نازۇ نېئىمەتلەرنى ئانچە يەپان، بادە ئىچەر،
جۈرم ئىسيان ئۇرۇغىنى تارىپان، بادە ئىچەر،
تەڭرىدىن قورقماي ئۆلكىم قارىپان، بادە ئىچەر،
ياخشىراقدۇر بۇ مۇسۇلمانلىغىدىن تەرسالىق.^②

ۋەتەنى ئەسلىنى ياد ئەت گەر ئىسەڭ ئەھلى تەمىز،
قارىپان فېئىلى جەۋان بىرلە داغى قىلمە سىمىز،
كىم ئەزەزلىق تىلەسەڭ دەھر ئىلىدىن ئەيلە گۈرز،
قاراغاندا ئىككى ئىشىدۇر بارىسى ئەلگە ئەزىز،
بىرى زۇھدۇ بىرىسى خەلقئارا ناپەيدالىق.

بەندەلىك خىزمەتنى ئەمدى، كۆڭۈل ئادەت قىل،
يار يادىنى ھەمىشە ئۆزىگە راقەت قىل،

① بۇ مىسرا «ئىزارى كۈللىياتى» دا: «ئۆمر ئەللىككە چۇ يەتتى» دەپ، يېزىلغان.
قوللىمىزدىكى «چاھار دىۋان» نىڭ قول يازما نۇسخىلىرىغا ئاساسەن تۈزىتىپ ئېلىندى.
② بۇ غەزەلنىڭ مۇشۇ كۆپلىتىدىن كېيىنكى 6 - 7 - بېيىتلىرىغا مۇخەممەس يېزىلماي
قالغان. 8 - ۋ - بېيىتلىرى مۇخەممەستە مۇقەددەم - ئاخىر بولۇپ قالغان. تۈزىتىپ ئېلىندى.

كاتبى زار ئىزارى، غەم ئارا تاقت قىل،
ئەي نەۋائى، قارىدىڭ گۈشە تۇتۇپ تائەت قىل،
يولمايىن خار دېسەڭ ئەيلەمە بەزم ئارالىق.

ك (كافى) ھەرىپى

جەھان گۈلزارىدا سۇنۇ تۈرلۈك گۈل بەدەن قىلىدىك.
ئانىڭكى ئارەزىنى ئەرغەۋانۇ نەستەرەن قىلىدىك
شەمى ئىشقى ئىلە ھەر سۇنۇبۇلىن مۇشكى خوتەن قىلىدىك،
پانا، ئەي ئىشقى، گۈل رۇخسارىن ئاشۇبى چەمەن قىلىدىك،*
ھەزىن بۇلبۇل تەنىغە ھەزىزىدىن بىر تىكەن قىلىدىك،

بەھار ئەييامى بۇلبۇل جىمىيىنى گۈلدەك قىزارتۇردىن،
چىقارپ ئاتەشنى گۈل نالەئى ئەفغانى ئارتۇردىن،
سەھەر شەبنەم كەبى ئىشقى ئەھلى كۆزىنى ياشارتۇردىن،
كۆڭۈلنى تەلبە ئەيلەپ قەيدىغە ھەريان ئاقارتۇردىن ①
چەمەن زەنجىرى گىمىسۇسىدا يۈز چىنۇ شىكەن قىلىدىك.

رەبىئۇل - فەسلى گۈلشەن گۈللارنى ئەيلەمىش ئەھيا،
زۇھۇر ئەيلەپ چەمەندە نەستەرەن بىرلە گۈلى زەئنا،
كى ئىشقى ئاشۇبىدىن ئانداغ قىزارمىش لالەدىن سەھرا،
سەھاب ئەتفالى ژالە تاشلارنى ياغدۇرغالى، ئەي گۈل،
پەرى يەڭلىغ زۇھۇر ئەيلەپ جۇنۇن بۇلبۇلغە فەن قىلىدىك.

بېرىپ رەك ئىشقى گۈلغە چۇنكى بۇلبۇل قاندىن گويا،
قىلىپ مىڭ قارىنى ھەم نالەۋۇ ئەفغاندىن گويا،
گۈلىستانغە بېرىپ زىينەت ھەۋا باراندىن گويا،
رىياھىن خەيلىنى چەكمەككە يەر زىنداندىن گويا،
بۇلۇت ئەييارنىڭ ھەر قەترە تارىن بىر رەسەن قىلىدىك.

* 4 - دىۋان - «فەۋاىدۇل - كىبەر» دىن «ك» ھەرىپى تەركىبىدىكى 38 - غەزەل.
① «چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزىدىكى نۇسخىلىرىدا «ئاقارتۇر» دىن دېگەن بۇ سۆز «ئاقار
سۇدىن» دېيىلگەن.

چەمەنلەر رەڭگىنىڭ شاھىمغە بالىن بولدى خەەرى گۈل،
يەزەكدار ئولدى ئول دەرگەھدە بۇلبۇل ئۆزنى ئەيلەپ قۇل،
گۈلىستان شەينەمدىن ھەر سەھەردە نۇش ئەيلەپ مۇل،
نەھالى گۈل نەشىمەن گۈلشەن ئىتىڭ كويى، ئول بۇلبۇل،^①
فەراق ئىچرە تىكەندىن بىستەرۇ خەستىدىن ۋەتەن قىلىدىڭ،

كۆگۈل ئول باغباننىڭ ئەيلەدى ئېھسانغە تەسلىم،
چەراكىم، جان دىماغىنى مۇئەتتەر قىلدى ئول تەشىمىم،
قىلىبان ساقىتى ۋەھدەڭگە ۋەھدەت دەيرىدە تەھرىم،
بۈزۈك شەئىدە شەينەم، يوقسە تەردۇر، ساقىيا، ۋەھكىم
ئول ئەنجۈمدىن شەبىستان ئىچرە قەتلى ئەنجۈمەن قىلىدىڭ.

جەھان باغىدا بۇلبۇل تارتىمىش گۈل ئىشىقىدا ئەمگەك،
تۇرۇپ بىر تۇن نەۋا ئەيلەپ فەغانۇ نالە بىرلە تەك،
بولۇپ ئادەت مۇھەببەتتە گەھى يىغلاپ، گەھى كۈلمەك
چەمەندە مەست بۇلبۇلدىنكى ھەريان خەم بولۇپ گۈلدەك،
زەمانى جىلۋە ئەيلەپ، بىزنى زەسۋايى زەمەن قىلىدىڭ،

جەمالىن كۆرگۈزۈپ باغى ئىرەمدە گۈل زۇھۇر ئەيلەپ،
قىلىبان شىيقتە ئاشىقلاردىن گۈلشەننى نۇر ئەيلەپ،
ھەمانا ئىشىق ئىلە بۇلبۇلغە ئۆلمەكنى زەرۇر ئەيلەپ،
ئۆلۈك دەپ ئۇچىدىن زاھىد تاڭا خىلۋەتنى كۆر ئەيلەپ
ھەمانا پەردەنى پىندارسىن، ئەي گەردۇن، كەقەن قىلىدىڭ.

نەدامەت ۋادىسىدا ئىشىق ھەسرەت بىرلە تۇرغۇزغاي،
ۋۇجۇدۇمنى، دەرىغى، ئەشىك سىلاپ بىرلە ئاقىزغاي،
فەلەك قەسەد ئەيلەبان دەپدۇر نىزارى كۆڭلىنى قوزغاي،
نەۋائى، قايدا غەم سىملى يانا كۆڭلىڭ ئۆيىم بۇزغاي،
كى ئەيلەردە ئىمارەت ئاندا بالچىغ دەرددەن قىلىدىڭ.

ل (لام) ھەرىپى

بۇ جەھان ئەھلىنى ئەيىكىم، نەفسىگە مۇنقاد بىل،
شىددەتى دۇنيا ئۇمۇرىدا ئانى شەدداد بىل،

① «چاھار دىۋان» نىڭ قولمەزىدىكى قول يازما نۇسخىلىرىدا بۇ سۆز «ئەي بۇلبۇل»

دەپ يېزىلغان.

دەھر زالم گەنجەۋىنى مەنبەئى فەرياد بىل،
ئەي كۆڭۈل، يەر كۆك ئەساسىن ئەسرۇ بى بۇنياد بىل،*
ئول كېسەكنى سۇدا كۆر، بۇ سەفەئى بەرھاد بىل.

كىمگە ئەيلەيدۇر ۋەفا دۇنيا ئۇمۇرى مەسكەنى،
ئارىيەت مۈلكى ئەمەس ئەھلى فەنانىڭ مەئمەنى،
چۇن ئەدەم سەر مەنزىلىگە ئاقىيەت سۇرگەي سېنى،
جىمىسم ئۆيى چۆلكىم ئېرۇر فانى تەفاۋۇت يوق ئانى،
گەر فەنا سىلابىدىن ۋەيران ۋەگەر ئاباد بىل،

ماسەۋەللاھ قەيدىدىن چىق، ئەيلەگىل غەمنى ئوزۇق،
جىمىسم تەركىۋىي بۇزۇلماسىدا كۆڭۈلنى قىل سۇنۇق.
ھىرىس جامىن سۇندۇرۇپ، غەفلەت مەيمىدىن قىل قۇرۇق.
تۇرت ئۇنسۇر قەيدىدىن تا چىقماغايىسەن نەفىئى يوق،
ئاسمانى تۇرت دەفتەرنى تۇتايىكىم، ياد بىل.

ھاجەت ئېرمەس تەڭرىنى ئەۋساق ئىلە ئەتمەك ئەيان،
ئەقىل كوتەھدۇر، ئانىڭ تەئرىقىدە قاسىر زەبان،
كۈنھىغە يەتمەكدە ئاجىز گۇڭگۈلال ئولغاي لىسان،
ئەيىكى، دەپسەن: ھەقىقى مەن تەئرىق - ۋەسىق ئەيلەي دەبان،
ۋەسقىدىن مۇستەغنىيۇ تەئرىقىدىن ئازاد بىل.

ھەمدگە قايىل ئانىڭ گەر ئادەمۇ گەرنۇھدۇر،
ياد بىرلە ئىشقى ئارا يۈزىڭ تۈمەن مەزبۇھدۇر،
بارچەغە ۋىردى زەبان قۇددۇس ئىلە سۇبۇھدۇر،
تەڭرى زىكرىكىم مەلائىكىكە غىمزاىي رۇھدۇر،
بۇغىزانى ھەق يولىغە كىرگەن ئەلگە زاد بىل.

يارنىڭ يادى بولۇپ بىزلەرگە قىمد - دارىن خەيىر،
ئەي كۆڭۈل قىلغىل ھەمىشە فىكىر ۋادىسىدا سەيىر،
ئىستەگىل جەھد ئەيلەبان ئول يان ئۇچۇپ مانەند تەيىر،
گەر ھەبىمىم قىلسە ئىزھارى كەلام، ئەي پىمى دەيىر،
ئىسايۇ مەريەمنى ئولدەم گۇڭگو مادەرزاد بىل.

ئاپتى چۇن روزى ئەزەلدە ئىشقى ئەتۋارى ۋۇقۇت،
سالدى، جان مۈلكىگە ئول دەم قوزغالان بىرلە خۇشۇت.

* 1-دېۋان - «غەرايمبۇس - سىغەر» دىن «ل» ھەرپى تەركىبىدىكى 1 - ئەزەلە.

ئەيلەگەي جانۇ كۆڭۈل فەھم خمرەد ئول يان رۇجۇئە،
مەنتىقى ئىشقى ئىچرە ئاشىقنى تەسەۋۋۇر ئەيلە نەۋۋە،^①
فەرد بولغانلارنى بۇ يولدا ئاڭا ئەفراڭ بىل.

ياشۇرۇپ ئەھلى فەنا مېھنەت ئۆيىدە چىسىمىنى،
دائىما ئەيلەپدۇرۇر پىرى مۇغاننىڭ رەسىمىنى،
ئاندا شەھ بولماق ئۇچۇن ئالدى گەدالغ قىسىمىنى،
ئەل ئاياغىغە تۈشەردىن باشقە چىقىماق رەسىمىنى،
مەي كۆھەن پىرىدىن ئۇشۇبۇ دەير ئارا ئىرشاد بىل.

بىستەرى قۇربەتتە، ئەيىكىم، شاد ياتقۇمىدۇر دېسەڭ،
دەير پىرىدىن ئەگەر ساغەرنى تاتقۇمىدۇر دېسەڭ،
ئىشقىنىڭ كۈل مىخىلارنى جانىمىغە قاققۇمىدۇر دېسەڭ،
ئەي سۇلۇك ئەھلى قاچان مەقسۇد تاپقۇمىدۇر دېسەڭ،
ماسەۋەللاھنى فەنا كۆرگەن زەمان مىئاد بىل.

سىدىق ئەھلى بولغۇسىدۇر پەيرەۋىي خەيرۇل - بەشەر،
راستلىق بىرلە شەراپىمۇ غەيرىدىن تاپقاي ئەسەر،
ئۆلكى ۋەھدەت باغىدىن تەسىدىق ئىلە تاتقاي سەمەر،
ئەيىكى، دەپسەنكىم: بىلەي تەۋھىد سىرىدىن خەبەر،
شەرىئىدىن نېكىم تەجاۋۇز ئەيلەدى ئىلھاد بىل.

تالىبى دىدار ئۆلكىم ماسەۋەللاھدىن قاچىپ،
يۈرگۈسىدۇر ئەبىرى باراندەك دۇرى ئەشكىن ساچىپ،
تاپمادى مەقسەد نىزارى، بۇ جەھاندا كۆز ئاچىپ،
دوست ۋەسىلىن تاپماغان دۇنياۋۇ ئوقىبادىن كېچىپ،
ئۇشۇبۇ دەردىگىمە نەۋائى ھالىن ئىستىشاد بىل.

م (مەم) ھەرىپى *
ئەيلەدى كىمگە ۋەفا مېھرى بىلە بۇ ئالەم،
ئاقىبەت بولدى فەنا مەر تەبەسىدە ئادەم،

① «نەۋۋە دېگەن بۇداقۇز - «چاھار دۇۋان» نىڭ قولمىزدىكى رەقۇل يازما نۇسخىلىرىدا
«نەۋۋە» دەپ يېزىلغان، شۇنداقلا «نەۋۋە» دەپ يېزىلغان نۇسخىلارمۇ بار.

سەمەرى غەم بىلە بۇ سەرۋى قەدىم بولدى خەم،
 لەپلەرىمدىن ئىككى دۇردانەنى چەرخ ئەيىلەدى، كەم،
 رەخنەلەر بولدى ئەجەل كىرگەلى جان، چىققالى ھەم.

بۇ فەنا ۋادىسىنىڭ ئۇقىدەلەردە كۆپ بىم،
 قىلىبان چەرخ بۇ ۋادىدا ئىزامىنى رەمىم،
 جىسىم مېئارى بۇزۇلماغلىقىدىن ئاشتى غەمىم،
 ھەر فەنا رەخنەسىنى تۇتسە بولۇر تۇرغە بۇ كىم،
 مۇمكىن ئېرىمەس بۇ ئىككى رەخنەنى قىلماق مەھكەم.

ئۇمىر شىرازەسى چۈن بادى ئەجەلدىن سۆكۈلۈر،
 سەرۋىدەك قامەتىم ئاخىر بۇ ئەلەمدىن بۆكۈلۈر،
 ئاھكىم، لەشكەرى غەم ئەمدى باشىغە ئۆگۈلۈر،
 تۇرغەراق بۇكى، نەچە قىلسە ئىمارەت ① تۆكۈلۈر،
 بۇ فەنا رەخنەسىنىڭ ئىككى ياندىن ھەردەم.

رۇھ بىچارەگە بۇ قالىپى تەن بولدى قەفەس،
 بۇ قەفەس رەخنەلەرى ھەم چۇ بولۇپ راھى نەفەس،
 قارىدىڭ، ئەمدى يىمىگىنلىك يولىنى قىلغە ھەۋەس،
 دېچەگىل بولدى ئەجەل كىرمەك ئۇچۇن رەخنەۋۇ بەس،
 تاڭاچە يول بۇ دۇرۇر كىرگەلى يۈز تۈرلۈك غەم.

كىمگە كۆرگۈزدى ۋەفا ئۇشبۇ ۋەفاسىز دۇنيا،
 نەقد ئۇمىرۇمنى ئالىپ ئەيلەدى قەدىمىنى دۇئا،
 تۆكۈلۈپ جىسمى ئەمارى بولۇبان بارچە فەنا،
 يۈز سىتەمدۇر ماڭا ئىش زەخىلەردىن گويا،
 تىشىنىكىم سەن دېدىلەر بار ئىمەش ئول سىمىن سىتەم.

قالماي يۈزدە تەراۋەت، نە قىلاي سۆزدە داغى،
 قۇۋۋەتى ھوش قىلە قالماي نەم ئۆزدە داغى،
 بەلگۈرۈپ رىشى ئەجەل مۇيىمىسە فەند يۈزدە داغى،
 ① «ئىمارەت» دېگەن بۇ سۆز «چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزدىكى قول يازما نۇسخىسىدە
 لىرىدا «رىئايەت» دەپ يېزىلغان.

يوقكى تىش سىمىنى سىمىتىم بولدىيۇ بەس كۆزدە داغى،
قالمادى نۇرى ئانى، داغى دېگىل ئەين ئەدەم ①

ئاقىل ئېرسەڭ تىغ ئۇرۇڭ دارى فەنا مەشغۇلىدىن،
كەتكەي ئاخىر كىشىنىڭ بارچە تەمەۋۇل قولىدىن،
ياد قىل كۆڭلۇڭ ئارا ئەھلى بەسەر مەنقۇلىدىن،
تىرەلىك بىرلە شكەستكى تىشۇ كۆز يولىدىن،
ماڭا يۈزلەندى. دېمەك، بولماس ئانى كۆرمەك ھەم ②.

ئاھكىم، كۆز يولىدىن غۇسسەۋۇ غەم ئەشكى ئاقىپ،
چۈن فەنا مەنزىلىگە سۇردى ۋۇجۇدۇمنى يېقىپ،
نە قىلاي، ئەمدى ھەۋەس يولىدا قالدىم ئازىقىپ،
تىش ئىكى رەخنەسىدىن ھەسرەتۇ غەم دۇدى چىقىپ،
تۇتتى كوپا كۆز ئىكى كۆزگۈسىنى زەڭگى زەم.

يار يادى بىلە قىل ئەمدى چۇ كۆڭلۇڭنى دورۇست،
ئاقىبەت كارى ئۇچۇن ئۆزنى داغى ئەيلەمە شۇست،
زادراھ ئىستە، نىزارى، كەمەزىك باغلاپ رۇست،
بول نەۋائى سەفەر ئاھەڭگىگە ئامادەۋۇ چۇست،
كىم بولۇر بارچە ئەجەل پىمشرەۋىندۇر فەئەفھەم.

* * *

نىگارم ھەجرى ئاشۇبىن بۇ مەھزۇن جانىمە سالدىم،
فىراقى زۇلمەتتە چۇرم ئىلىدەك ئەسرۇ قىنالىدىم،
مۇھەببەتنىڭ گەرانبارىنى جانىم بويىنىغە ئالدىم،
ۋىسال ③ ئىچرە ئول ئاپىنىڭ فۇرقەتەن ئاسان كۇمان قىلدىم،
چۇ باردى، ۋايىكىم، نى نەۋۇ دۇشۇار ئېركەن بىلدىم.

① بۇ مىسرا نىزارى «كۇللىماتى» دا «قالمادى يۈزە ئانى داغى دېگىل سىمىسىتەم» دەپ يېزىلىپ قالغان، «چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزدىكى قول يازمىسىدا نۇسخىلىرىغا ئاساسەن تۈزۈتىپ ئېلىندى.

② «چاھار دىۋان» نىڭ قول يازمىسىدا نۇسخىلىرىدىكى بۇ - «كۆپلىت «نىزارى كۇلاب پاتى» دا 8 - كۆپلىت قىلىپ قويۇلغان. تۈزۈتىپ ئېلىندى.

③ «ۋىسال» دېگەن بۇ سۆز «نىزارى كۇللىماتى» نىڭ قول يازمىسىدا نۇسخىسىدا «فىراقى» دەپ يېزىلىپ قالغان. «چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزدىكى قول يازمىسىدا نۇسخىلىرىغا ئاساسەن تۈزۈپ ئېلىندى.

* 4- دىۋان - «فەۋاىدۇل - كەبىر» دىن. «م» ھەرپى ئالدىنقى بېتىدىكى «فەۋاىدۇل - كەبىر» دىن.

ئەۋا ئىزدەپ، ھەۋا چەڭگىنى يادى بىرلە چالغايىمەن،
 ئەفسىرى ئاھ بىرلە ئىشقى ئىقلىمىنى ئالغايىمەن،
 خەيالى بەزمىگاھىدا چۇ ھىجران بىرلە چالغايىمەن،
 دەر ئېردىم؛ ھەجر دە شايدە ئۆزۈمنى قۇتقارالغايىمەن،
 بۇ سۆز ھەشۇ ئېركەن بىلدىم، ھەمەل مائەتكى ئايرىلدىم.

مېنىڭ مەجنۇنلۇغۇمدىن دەھر ئىچىنىدە فېتىنەلەر بولدى،
 كى فەند ئەھلى زەبانى نىش، بەلكىم دەشتەلەر بولدى،
 فەلەكدىن ناتەۋان جانىغە ئۈزلۈك گىنەلەر بولدى،
 فۇغانكىم، دەرد - غەم كىرمەگكە خۇش - خۇش زەخىنەلەر بولدى،
 كۆڭۈلكىم تۇش - تۇشىدىن دەردۇغەم چىقسۇن دەبان بىلدىم.

ئەدەم شامىدا بار ئېردى خىرەد مۇلكىدە نابۇدلۇق،
 شەھادەت مەھقىلى كاشانەسىگە تۇشتى مەۋجۇدلۇق،
 فۇغان بىرلە ئەلەمدىن ئىشقى ئېلىگە يەتتى بېھبۇدلۇق،
 ھەمەل دەم ئىشقى دەشتىدە مېنى گۇم قىلدى بى خۇدلۇق
 ئەگەر ھۇشۇ خىرەد سەئىيى بىلە بىرلەھزە تاپىلدىم.

بەسى سەرگەشتەلىك، ھەجرىدە ئانىك، يەتتى گەردۇنغە،
 نې يەتمەك ھاسىل ئولغاي پويە ئۇرماقدىن بۇ مەھزۇنغە،
 قۇبۇندەك ھەر زەمان يادىدا تۇشۇدۇم دەشتى ھامۇنغە،
 فەنا يۇلىغە تۇشۇدۇم يەتكەلى فەھادۇ مەجنۇنغە،
 نېچۈك يول بارمايىنكىم ياخشى ھەمەرەھلەرگە قاتىلدىم.

مۇھەببەت بادەسن پىرى مۇغان ئىلكىدە نۇش ئەيلەپ،
 يۈگۈردۇم ھەر زەمان مەيخانە يولىدا خۇرۇش ئەيلەپ،
 ھەۋايى ئىشقى ئارا مەخمۇرلۇغدىن بەلكى جۇش ئەيلەپ،
 چۇ ئىچتىم ئىشقى جامىن، بى خۇد ئولدۇم تەركى ھۇش ئەيلەپ،
 ئاندىدەك مەي ئىچىپ بۇ نەۋۇ ئۇسرۇكلۇكىدىن تاپىلدىم.

ۋەلى، كام ئەھلىگە يوق ئىشقى دەشتىنىڭ ھەۋايسىدەك،
 غۇبار ئەتمەككە تەننى يوق مۇھەببەتنىڭ فەزايىدەك،
 كى يوقدۇر دىلىبەرى يەكتا نىزارى دىلرە بايىدەك،
 فىراقى مۇشكىل ئېرىشىش بىلمەيىن مەن ھەم ئەۋاندىدەك،
 ۋىسال ئىچرە ئول ئاينىڭ فۇرقەتىن ئاسان گۇمان قىلدىم.

ن (نۇن) ھەرپى
تەگدى بۇلبۇل جانىغە نەشتەركى گۈلنىڭ خارىدىن،
بى ۋەفالىقنىڭ سۇرۇدىنى چېكىپ مېنىقارىدىن،
كىم فەنا ئۇدى چىقماز زاغۇ زەغەن گۇفتارىدىن،
ھەر خەزان بەرگى ئېرۇر زارىكى دەھر ئازارىدىن،*
سارغارىپ مەندەك تۇشەر ئايرۇ سەھى قەد يارىدىن.

كىم جۇنۇن ئەھلى ئېرۇر كىردى ھەمولى تاغ ئۆيىگە،
ئەندەلب كىرگەن كەبى ئەشجار ئۈزە زاغ ئۆيىگە،
ئاقىيەت بولغاي خەزان يوقدۇر ۋەفا باغ ئۆيىگە،
ھەر قۇرۇغان شاخى مەجنۇندۇركى تۇفراغ ئۆيىگە،
تاپشۇرۇر ھەردەم ئىلىك يۇپ نازەنن بىمارىدىن.

ئىش ئۇرار باغۇ بەھارىمغە چۇ كۈزنىڭ ئەقرەبى،
كىم نۇزۇل ئەتمىش، دەرىغا، بۇ ھەياتىم كەۋكەبى،
نەئش تاتلىغ كەلدى باشىمغە ھەياتىم ئەشەبى،
باغ ئارا دېمەڭ خەزانىكىم، ئاشىق ئولمىش مەن كەبى،
بەلگۇرۇر ساۋۇغ نەفەس بىرلە سارىغ رۇخسارىدىن.

ئاھكىم، ئەستى بەھارىم باغىغە بادى خەزان،
تاكىنىڭ بەرگى كەبى سارىغ يۈزۈمنى قىلدى قان،
مەنىكىم بولدۇم نەدامەتدە بەلى باغلىق سەمان،
ھەر ئاقار سۇنى خەزان تىيغى قىلىنىدۇر زەر فىشان①،
كەسكەلى مېھرۇ ۋەفا نەخلىن جەھان گۈلزارىدىن.

دەھرىدىن كۆرمەي ۋەفا بولدى مەلالىم بى ئەدەد،
بولدى نۇن گۇيا نەدامەتدە بىلىك بۇ سەرۋى قەد،
زەئفەران يەڭلىغ بولۇپ ھەركۈن ساڭا غەم بىرلە خەد،
بۇ سارىغ يۈز بىرلە ئۆلسەم كويىمدا تاكىم ئەبەد②،
شاخلار باغلاڭ خەزانى ئىشىق پىچان تارىدىن.

*4- دىۋان — «فەۋايدىۋل - كىبەر» دىن. «ن» ھەرپى تەركىمىدىكى 13 - غەزەل.

① «زەر فىشان» دېگەن بۇ سۆز «نىزارى كسۇللىماتى» دا «بىرنىشان» دەپ يېزىلغان
«چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزىدىكى قول يازما نۇسخىلىرىغا ئاساسەن تۈزىتىپ ئېلىننىدى.
② «تاكىم ئەبەد» دېگەن بۇ سۆز «چار دىۋان» نىڭ قولمىزىدىكى قول يازما نۇسخىم-
لىرىدا «تابۇتىمە» دەپ يېزىلغان.

چۈن كۈھۈلەت ۋەقتى قىلدى رۇزگارمىنى قارا،
كىم فەنا ئەتتەلى ئەيلەيدۇر باشمدا ماجەرا،
ئىشق تابدىن كۆڭۈلدە داغلاردىن يۈز پارا،
كويىدا كۆيىمىش كۆڭۈل بۇ كىم خەزاندۇر باغ تارا،
ئەستى بىر يەل كويىميا كۆيگەن غەرىبىم سارىدىن.

جام تۇتغىل بىزگە ئەمدى دەفئ قىل غەم، ساقىيا،
كىم تەرەھھۇم ئەيلەيان قىل ئۆزگە ھەمدەم ساقىيا،
ئەسفەر ئايىم بادەئىكىم قىلماغىل كەم ساقىيا،
گاھى يۈز بىزلە ئۆلەرمەن ئىسبەۋى دەم، ساقىيا،
بادە تۇت خۇرشىد جامۇ كەھرەبا كىردارىدىن.

قالدى بۇلبۇلنىڭ گۈلىستاندا نىشان تىرناغلىرى.
قالدىمۇ بولماي خەزان بۇ دەھر ئالەم باغلىرى،
بولدى مەئۇا چۈن نىزارىغە ئەدامەت تاغلىرى،
بادەئىكىم جۇرئەسى تامغاچ خەزان يافراغلىرى،
تاك بەرگىدەك قىزارغاي سەر - بەسەر ئەشجارىدىن ①.

ۋ (ۋاۋ) ھەرىپى

جەھان ئەرۇسنىغە، ئەي يار، ئۆزنى قىلمە كۈيەۋ،
ھەۋا مۇقەممىرىغە جان نۇقۇدىن ئەتمە گەرەۋ،
تۇشۇپ ھەۋايۇ - ھەۋەسىدىن مۇھاسىبىگىغە قىرەۋ،
تەرىقى ئىشق ئارا گەر ئۆزنى فەرد قىلسە بىرەۋ،*
ھەرىقى ئەمەس ئاڭا يەر - كۆك نەچچە ئېرۇرلەر ئىكەۋ.

چۇ يار زىكىرىغە قىلغاي دەمىنى ھەمدەمكىم،
كى جاندا بولسە غەمىم يار، ئول يېمەس غەمكىم،
كىلۇر بۇ چەرخىدىن تا باشىگىغە مائەمكىم،
كۆڭۈلدىن ئەيلە مەۋالدى مەيلىنى كەمكىم،
بولۇرغە فەرد مەۋانئىدۇركى ئۈچەۋ.

خەلاس ئەيلە ئۆزۈڭ ئەل ئازا تەفاخۇردىن،
كى زاد ئىتتىپكى سەھەردە كۆزۈڭدەكى دۇردىن،

① نىزارى بۇ غەزەلنىڭ 9 - بېيىتىغا مۇخەممەس يازماي قىلغان. بۇ 9 - بېيىت
«چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزىدىكى قول يازما نۇسخىلىرىدىمۇ كۆچۈرۈلمەي قالغان.
* 4 - دىۋان - «فەۋايىدۇل - كىبەر» دىن. «ۋ» ھەرىپى تەركىبىدىكى 1 - خەزەل.

فەنا يولغە كىرىپ قالماغىل تەجاسۇردىن.
دېسەڭ فەلەككە چىقاي، فانى ئول ئەناسۇردىن،
نېدىنكى روھۇڭدەدۇر بۇ چارمىخ تۇرتەۋ.

فەنا ئېلىگە نەسۇد ئولسە كەشىق يەتتە فەلەك،
ئەدەم يولغە چېكىر ئەھلى دەردنى بىمشەك،
جەھان تەئەللۇقىدىن ئۆزىنى ساق قىلسە كېرەك،
ھەۋاس خەمس ئىلە مەقسۇد بولمايدى مۇدرەك،
كۆڭۈلنى، ئۆز ئىككى - ئۈچ ئۇزۇ پىشى ئەمەس بۇ بەشەۋ.

جەھاندىن ئۆزدى كۆڭۈل ئەھلى ساق سۇفىيە،
كى شەش جىھەتتىن ئۆتەر سالكى سۇلۇكىيە،
بەسر چىراغىنى قىلغىل ئەمەلدە نۇرىيە،
فەنايى مەھز نېتەر سېتتە ئى زۇرۇرىيە،
نېدىنكى يوققە زۇرۇرەت، ئەمەس بۇ ئەۋد ئالتەۋ.

چۇ يار ئەمرىدىن ئايرو كىرامەت ئەتكۇڭدۇر،
مۇتۇنەتتىكى كۆرۈپ ئۆزلۈكۈڭ ئۇنۇتقۇڭدۇر،
ئۆزۈڭنى چاھى نەدامەت ئارا يىقىتقۇڭدۇر،
خىلاق شەرتى ئەگەر يەتتى كۆككە چىققۇڭدۇر،
يېقىنكى يەتتە تەمۇغدىن بەتەزدۇر ئول يەتتەۋ.

ئەدامەتى ئاشار ئانىڭ كۆڭۈلدە بولماسە بىم،
جەھان ئۇمۇرىدە، ئەي يار، قىلماغىل تەسلىم،
ھەرەم ئۇمىدىن ئىتىپ، ئەي نىزارى، ئىستە ھەرىم،
نەۋائىيا، سەككىز ئۇچماغ ھەۋاسىدىن كەچكىم،
بولار مەۋائىيە ئېرۇر يار ئىستە ئولسە بىرەۋ.

ھ - ە (ھا) ھەرىپى

نىگار يادىدا ھەردەم ئۇزار ھەمچۈن كاھ،
فەغانو نالەئى غەم بىزلە ھالىم ئولدى تەباھ،
دەمىم ھەزارەتتىن، چۈن ئاقاردى سەبزە - گىياھ،
سېپىھىرى سېقىمغە ئالتۇن سۇتۇن بولۇر، ئەي ماھ،*
دەمىكى چەرغە چەكسەم غەمىڭدە شۇئىلەئى ئاھ.

* 3 - دىۋان - بەدايىئۇل - ۋەسەت» دىن. «ھ» ھەرىپى تەركىبىدىكى 8 - غەزەل.

تەرەھھۇم ئەيلەگىل ئەي، سەندىن ئۆزگە يوق پىشەھىم،
كى ئىشقى سىرىدە ھەرگىز يېزىلمايدى گىرەھىم،
بولۇپ كۆڭۈل ئۆيى زىكرىدە ئەسراۋ خانەقەھىم،
دېدىمكى: ئۆلتۈرەسەن ئىشقى ئارا نېدۇر كۈنەھىم؟
دېدىكى: ئىشقىدىن ئارتۇق يەنە بولۇرمۇ كۇناھ.

ئاندىكى ئىشقىدە كۆيسەڭ كۆڭۈل كەمالىڭ ئېرۇر،
قازاردا غەم تاغىنى كۆھىكەن مىسالنىڭ ئېرۇر،
چۇ ئىشقى نوقتەلەرى چۈن خۇجەستە فالىڭ ئېرۇر،
دېسەكى تازە تۈگەنلەر كۇۋاھى ھالىڭ ① ئېرۇر،
يۈزى قارالغى يالغان بولۇردىن ئولدى كۇۋاھ.

كۆزۈمدىن ئاقتى ئىلىرىشكىم ۋىسال ھەسەرە تىلەن،
زەئىقى بولدى ۋۇجۇدۇمنىڭ داغى فۇرقە تىدىن،
فەلەككە يەتتى شەرازە كۆڭۈل ھەرازە تىدىن،
كۆزۈمگە كىردى خەيالىڭ سىرىشك كىسرە تىدىن،
قاچان ياغىمدا قىلىپىدۇر كىشى بۇلۇتنى پەناھ.

كۆڭۈلدە بولسە دەۋامەتكى زىكرى فىكرى ئىشقى،
كى جاننى قىلدى فەرەھ ئانچە خوبىلۇق سېفەتلىك،
ھەبىب يادىغە، ئەي كىم، ئىككى جەھاننى ساتىڭ،
چۇ كىردى غەيرى خەيالى كۆڭۈلگە تۇشتى خەتلىك،
كى سەبزم خۇش كۆكەرۇر دەشت ② ئازا چۇر بولسە گىناھ.

ئەدەم مەنارلى راھىدا ئانچە رەنجۇ تەئەب،
ئەي ئاندا مەھرى سەماۋۇ ئەي ماھ، ئەي كەۋكەب،
بېرۇركى ئىشقى ئىلىگە ئىشقى دەرد بىرلە ئەدەب،
فەنا يولىدىن ئەگەر يانسۇ راھرەۋ ئەي ئەجەب،
كى يول مەخۇفدۇرۇر، ئاندا يوقدۇرۇر ھەمراھ.

چۇ ئىشقى بەزىمدە زاھىد سۇرۇدى يوق، ئەي شەيخ،
كى ھەجر ئوتى يېمەگەن ئاھ مۇدى يوق، ئەي شەيخ،

① بۇ مېسرادىكى «ھالىڭ» دېگەن سۆز قولمىزىدىكى «چاھار دىۋان» نىڭ قۇل يازمىلىرىدا «ئىشقىمىڭ» دەپ يېزىلغان.

② بۇ مېسرادىكى «دەشت» دېگەن سۆز «چاھار دىۋان» نىڭ قولمىزىدىكى قول يازمىدا نۇسخىلىرىدا «ئوت» دەپ ئېلىنغان.

كى غەپىرىلەرگە، نىزارى، سۇجۇدى يوق، ئەي شەيخ،
 ئەۋائى ئەر دىدى جۇز ھەق ۋۇجۇدى يوق، ئەي شەيخ،
 نې يازغۇرۇرسەن ئانى لائىلاھە ئىلىلەللاھ.
 دېدىكى زۇھد ئېلى: كەل ئەمدى خانەقاھىمىغە*،
 كى تەرك ئەيلە ھەۋائى كىرىپ فەناھىمىغە،
 دېدىمكى: باقىغىل زاهىد ئۇزار كاهىمىغە،
 مەنى گەداي قاچان پەتەسم ئېرىسە شاھىمىغە،
 باشىمنى ① پەرقاھ قويۇپ، شۇكزى دەي ئىلاھىمىغە.
 ۋىسالى بەزىمگە دىلىبەر مېنى قاچان قولغاي،
 بۇ ئارزۇ بىلە ھەر دەمكى جامى غەم تولغاي،
 بۇ مۇددەئادا بەھارم شۇگۇفەسى سولغاي،
 كۆرۈشمەكىمىغە ئەگەر بولسە مۇلتەفنىت بولغاي،
 ۋىسالى تۇبىپۇ جەننەت بىلە كەماھىمىغە ②،
 گۇناھدۇركىن بىرەۋ غاقىل بولسە دىلىبەردىن ئەيلىنە،
 نەسب بولماغۇسىدۇر ۋىسال ساغەردىن،
 نې جۇرم ئىدىكى ماڭا رەنج يەتتى مېھتەردىن،
 گۇنەھ يىراغلىغىم ئېزدى بۇ لۇتىق مەزھەردىن،
 ئىنايەت ئەيلەگىلىۇ باقىغىل گۇناھىمىغە.
 ئانىڭ خەيالى كۆڭۈل تەختى ئۆزەرە شاھىمىدۇر،
 كى ھەجر شامى باشىدا، غەمى سىپاھىمىدۇر،
 چۇ ھەجر ئوتىدا كۆيدۈمكى ئۆز گۇناھىمىدۇر،
 دېدى سەفەردە سۇئۇن بىرلە بارىگاھىمىدۇر،
 كىشىكى باقتى قەلەك بىرلە دۇدى ئاھىمىغە ③.
 كۆڭۈلگە ھەز زەمان ئول ياردىن خەبەر تۇشكەي،
 تەھەررۇك ئەيلەگۈسى ئول زەمان ئەسەر تۇشكەي،

* 2 - دىۋان - «نەۋادىرۇش - شەبۇب» دىن. «ھ» (ە) ھەرپى تەركىبىدىكى 24 - غەزەل.
 ① «باشىمنى» دېگەن بۇ سۆز «چاھار دىۋان» نىڭ نۇسخىمىزدىكى قول يازمىدا «فۇسخىمىدا» دەپ ئېلىنغان.
 ② «كەماھىمىغە» دېگەن بۇ سۆز «نەزارى كۈلتىپاتى» دا سەۋەنلىكتىن «گۇناھىمىغە» دەپ يېزىلىپ قالغان. «چاھار دىۋان» نۇسخىلىرىغا ئايناسىن تۈزەتتىپ ئېلىنغان.

ئۇلۇسغە ئىشقىم ئوتىدىنكى ئەل ھەزەر تۈشكەن،
 بۇزۇلدى كۆزۈ كۆڭۈلدىن ئىشىم مەگەر تۈشكەن،
 بىر ئەھلى دىل كۆزى بۇ ھالەتنى تەباھىمغە.

مۇراد ئۇشبۇدۇرۇر يار يادىدا ئۆلسەم،
 كى ئۆلگىچە داغى ئول ھەجر ئوتىدا كۆيسەم،
 تەخەيبۇل [ئىلە] نىزارى، نىگارنى سۆيسەم،
 نەۋائىيا، يەنە گەر يار يۈزىنى كۆرسەم،
 مۇتىمۇ قۇل بۇلايىن بەخت نىكاھىمغە.

لا (لام ئەلق) ھەرىپى بولدى ئىشقىدا
 چۇ ئول يار گەشتى چەمەن بولدىلا،
 كى ئىشقى ئەھلىغە ئەنجۇمەن بولدىلا،
 ئانىڭ كويى بىزگە ۋەتەن بولدىلا،
 نىگارمغە بىدادفەن بولدىلا،
 دىلارا دېدىم، دىلىشكەن بولدىلا.

كۆڭۈل تىنمادى ئىشقى ئازارىدىن،
 مەلالت يىتىپ بىۋەق پارىدىن،
 سالىپ غۇلغۇلە قەددى رەفتارىدىن،
 چىقاردى چۇ خەت ھۇسنى گۈلزارىدىن،
 ماڭا قىسمى بارچە تىكەن بولدىلا.

تولۇپ ئىشقى پەيكانىدىن كۆكرەكىم،
 كى ھىجراندا ھەددىن ئاشىپ ئەمگەكىم،
 ئۇزۇلدى نىپتەي چۇزۇ، لايە نغەكىم،
 يۈزى لالەسى ھەجرىدىن كۆڭلىم،
 سىرىشك ئىچرە قانلىغ كەفەن بولدىلا،
 ماڭا بولدى ھەر شام ھاتەم تۇنى،
 كۆزۈم بولدى غۇربەتتە شەبنەم تۇنى.

* 4 - دىۋان - «فەۋاىىدۇل - كىتار» دىن. «لا» ھەرىپى دەرگىلىدىكى 1 - خەزەل.
 ① نەۋائىينىڭ بۇ پېتىدىن كېيىنكى «بەھا، تۆكەنلەۋەق» ئۆلىمىنى ئۇسسال ئۈچۈن ھەي-
 ھات، كىشى بۇ تۇھفەنى ساقايمۇ ئول دۇراھمىغە» دېگەن بەشىنچى بېتىلىشىدا مۇخەممەدنى
 يېزىلماي قالغان.

تونۇم بولماي جىنىس ئادەم تۇنى،
ياشىم ئەنجۇمىن ساچمىيان غەم تۇنى،
يۈزى شەمى ھەر ئەنجۇمەن بولدىلا.

ماڭا تۇتتى دەۋران بەسى جامى زەھەر،
ۋەفانى ئۇنۇتتى داغى قىلدى قەھرى،
كۆزۈم يولدىن ئەشكىنى قىلدى نەھرى،
خەدەڭگىكى ھەركىمگە ئاتتى سىپەھرى،
نشانى بىزىڭ جاتۇ-تەن بولدىلا.

ماڭا ئەيشنى قىلدى دەۋران ھەرام،
چۈكىم ئەسكى ۋەيزانە بولدى مەقام،
كى غەمدىن ماڭا بولدىۋرۇپ تۇتتى نىجام،
فەلەكنىڭ يېڭى غەملىرىگە مۇدام ①،
بىزىڭ ئەسكى بەيتۇل-ھەزەن بولدىلا.

ۋەفا شەخسىدىن چەرخ ئايرىلماغۇڭ،
داغى رەنجۇ مېھنەت ئازا سالماغۇڭ،
نېزارىنى ھىجراندا ئازغۇرماغۇڭ،
ۋەفا ۋەئىدە قىلدى، دېدىم: قىلماغۇڭ،
نەۋائى ھەۋول مەن دېگەن بولدىلا.

ى (يا) ھەرىپى

چەرخدىن يەتكەچ ئەلەم بىردەم ئەمەسمەن خۇررەمى،
نې ئۇچۇنكىم يەتمەدى كۈلتىمگە ئانىڭ مەلدەمى،
سەبزەۋار ئەتتى كۆڭۈل مېزبانىنى كۆزنىڭ ئەمى،
ئاپمادىم ئەھلى زەمان ئىچرە بىز ئانداق ھەمئەمى،
كىم زەمان ئاسىيىدىن بىر-بىرگە ئاي تۇشساق غەمى،

غەم تۇنىدە ئول كىشى نۇش ئورنىدە زەرداب ئىچەرە،
كىم سۇرۇرى ئەيش ئۇچۇن غەم جامىدا قۇللاپ ئىچەرە.

① «مۇدام» دېگەن بۇ سۆز «چاھاردىۋان» نىڭ «قولىمىزدىكى قىسول-يازما» تۇشغىلىرىدا تەمام دەپ ئېلىنغان.
* 1- دىۋان — «غەرايمۇس - سىغەر» دىن. «ى» ھەرىپى تەركىبىدىكى 2 - غەزەل.

سۇبھى ۋەھدەت پىرىدىن ئۆلكىم مەيى ناياب ئىچەر،
كىمكى دەۋران ساغەرىدىن دەم - بەدەم خۇناب ئىچەر،
كىم يوق ئەر ھەردەم غەمىن ئىستەرگە ئاپتۇر ھەمدەمى.

ئىشق ئارا گۇم بولدى كۆڭلۈم رەھم قىل، ياردىب، ئاڭا،
كىم سىپاھىدىن يېتىپ تاراجلىق ھەر شەب ئاڭا،
ئەيلەدى مەھبۇس ۋىسالى مۇزدەسىنى دەپ ئاڭا،
چەرخ ئۇ ۋىكىلىك ھەلقەسىدۇر لېك ھەر كەۋكەب ئاڭا،
قەتل ئۈچۈن ئاستىدا باردۇر زەھرى پىنھان خاتەمى.

چىقىماغىل، ئەيكىم، ۋەتەندىن تاشقارى يولدىن تايىپ،
سەئىي قىلىماڭ بى ۋەفا دۇنيا ئۈچۈن ئانچە كايىپ،
تەئىنە ئەيلەر سىزگە ھەر تۇن سۇبھى شاھى ئىرجايىپ،
يوق فەراغەت دەھر ئاراكىم شام ساچىنى يايىپ،
ياغدۇرۇپ ئەشكىن تۇتار ھالىڭىغە ھەر تۇن ماتەمى.

تۇتمادى ئەھلى فەنا ئالەمى جاۋىدان مەقام،
ئەيلەدى بەش كۈن تۇرۇپ ئول جايى ئەسلىگە خىرام،
راھەتى دۇنيانى قىلدى ئىشق ئېلى ئۆزگە ھەرام،
گەر بۇدۇر ئالەم كىشىگە مۇمكىن ئېرىمەس ئاندا گام،
ھەق مەگەركىم گام ئۈچۈن باشدىن پاراتقاي ئالەمى.

چۈن ئەلايمقىدىن كېچىپ ئۆزنى قىلىك تەجرىدىكىم،
بولسە خاس ئولغاي ھەردەم ۋەسلى ئارا تەفرىدىكىم،
كىم تۇتۇپدۇر دەھر ئەھلىدىن ۋەفا ئۆمىدىكىم،
يوق ۋەفا جىنىس بەنى ئادەمدە بول نەۋمىدىكىم،
سەن ۋەفا كۆرمەك ئۈچۈن خەلق ئولغۇسى يوق ئادەمى.

بى ۋەفا يارىم تەرەھھۇم قىلغاي ئېردى كاشكى،
بەزم ۋەسلىگە مېنى چۈن قولغاي ئېردى كاشكى،
مەي بىلە جامى ئۆمىدىم تولغاي ئېردى كاشكى،
نۇكتە نازىك بولدى، ئەسرۇ بولغاي ئېردى كاشكى،
شىمەئى ئول رەمىزدىن زاھىر بولۇرغە مەرەمى.

بادەئى ۋەھدەتدىن ئايرۇ شەخسى ئادەم دېمە،
دەپىرى پىرى يادىدا بول، بۇ جەھاندىن غەم يېخە.

ئىشق ئەھلى سېلىكىنى تاپماقچە قىلغىل زەمىزەمە،
دەرد زەخم ئولمىش ئىچۇ تاشنىم، قەدەھ قوي ئاغزىمە،
ساقىيا، كۆكسۈمگە لايىدىن داغى ياق مەزھەمى.

بۇ جەھاننىڭ ئەپشى بىر داغۇ ئەلەمگە ئەرۋىمەس،
بى ۋەفا ئالەم ئۆپىن ئەھلى قەنا ئەنزىل دېمەس،
كىم نىزارى ھالىغە، ئەي يار، [قىل] قەر يادرس،
دەۋر ئارا سۇھبەت بۇ يەڭلىغىدۇر، ئەۋاتى، تاڭ ئەمەس،
نالەۋۇ قەرياد بىرلە گەر ئۆزەر زىرۇ بەمى.

ب ھەرىپى

كۆرۈندى مەھۋەشى مەستانەنى ئۇشى شىھاب ئەيلەب،
ئەمەنشا ئەيلەرەم مېھمانلىغىن باغرىم كەباب ئەيلەب،
داغى شىرىن سۆزى بىرلە مەسپە ئاسا خىتاب ئەيلەب،
تۈن ئاقشام كەلدى كۈلبەم سارى ئول گۈلرۇخ شىتاب ئەيلەب،
خىرامى سۈرئەتتىن گۈل ئۈزە خۇيىدىن گۈلاب ئەيلەب.

پايىپ تاۋۇسدەك ئەگنىمگە زۇلقى سۈنبۇلى ئەننەر،
ئېرۇر جان بەخش لەئلى ئابنەھەيۋان شەربەتى كەۋسەر،
نىگاھى ھەر قىنا باقمىشدا بولمىش بىر ئىتىك نەشتەر،
قىلىپ مېڭانى سەبرەۋلەر كەبى جان قەستىغە خەنجەر،
بىلىگە زۇلقى ئەننەر تارىدىن مۇشكىن تەباب ئەيلەب.

سەباھەت ھەم مەلاھەت ھەم لەتافەتدە بولۇپ گۈلشەن،
باش ئۆزەر تاج گۈلگۈندۈر لىباسى - كۆڭلەكى سەۋسەن،
كىيىپ ئۇششاقنى قەتل ئەيلەمەككە گويمىيا جەۋشەن،
قۇياشكەك چېپەرە بىرلە تىپرە كۈلبەم ئەيلەگەچ رەۋشەن،
ماڭا تىترەتمە تۇشتى زەررە يەڭلىغ ئىزىراپ ئەيلەب.

نەچە نازۇ كەرەشمە ھەم ئەلەتتۇق شىۋەسى ئېردى،
تەھەممۇل شەئىنە ئانداغ دىلرەبالىغ بىر بىر ئۆتكۈردى،
ھەم ئىستىغنا تەرىقىن ھەم كەرەم رەسىمىنى پۈتكۈردى،

* 4 - دىۋان - «فەۋايدۇل - كىبەر» دىن. «ب» ھەرىپى تەركىبىدىكى 21 - غەزەل. بۇ غەزەل ئەسلى ھەزىپ تەرتىپى بويىچە «ب» ھەرىپى تەركىبىدە بولۇپ «نىزارى كۈللىياتى» دا ئەڭ ئاخىرىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان، بىز شۇ تەرتىپ بويىچە ئالدۇق.

كۈلۈپ ئولتۇردىيۇ ئىلكىم چېكىپ ياندا يەر بەردى،
تەكەللۇم باشلادى ھەر لەفزىدىن دۇررۇ خۇشاب ئەيلەب.

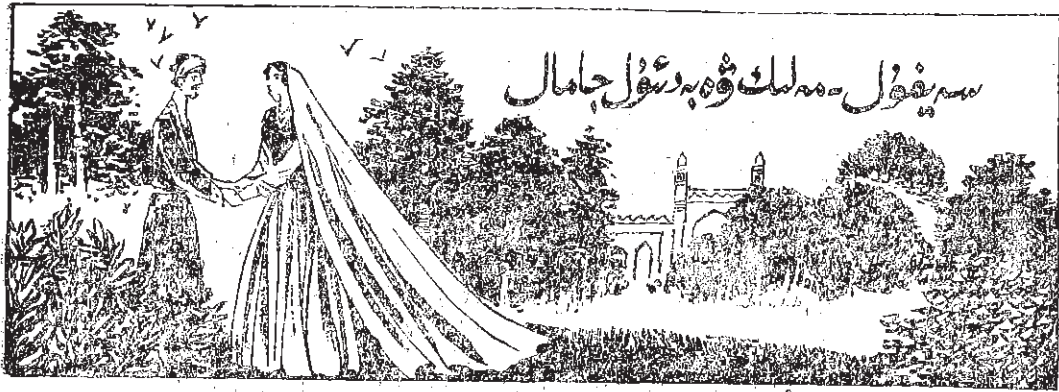
كى ئەي مەھجۇر ۋەسلىم بەس قاتىغدۇر ساڭا جانۇ تەن،
سەمەندەردەك فمراق ئۇتىدا دايمم ئەيلەمەك مەسكەن،
غەنىمەت تۇت بۇدەمنى، ئىيرە كۆزنى قىلغاسەن رەۋشەن،
كى ئەي زارى بەلاكەش ئاشقىم، مەلىسىز نېچكۈندۈرسەن،
مەن ئولدۇم لالۇ سۆز ئايتالمادىم مەيلى جەۋاب ئەيلەب.

كى ئەي بىچارە، سۆزلەر ۋەقتىدە [كىم] ئۆزنى خۇش ئەتدىڭ،
قىلىپ تەركى ئەدەب بى ۋەجھ ئەفغانۇ خۇرۇش ئەتدىڭ،
بۇ نې ھالدىر ئانى مۇزدەئى غەيبى سۇرۇش ئەتدىڭ،
كى ئەي مەجنۇن، پەرى كۆردۈڭ مەگەركى تەركى ھۇش ئەتدىڭ،
تەكەللۇم قىل بۇساغەرنى ئىچىپ دەفۇ ھىجاب ئەيلەب.

كەمالى مەرھەمەتتىن مەيلى ئول شىرىنلىقا قۇيدى،
ئەمەس مەي دەردەند خەستىغە ئابى بەقا قۇيدى،
نې ساقى ئىلكىدىن مەيلىم بارى نۇزى سەفا قۇيدى،
چىقاردى شىشەئى مەي داغى بىر ساغەر تولا قۇيدى،
ئىچىپ تۇتتى ماڭا يۈز نەۋ نازئاسا ئىتاب ئەيلەب.

كۆتەرگەچ نەشئەئى بادە نىقابى ئەقلىنى يۈزدىن،
تەھەييۇر لالۇ لەكنەت ئەيلەگەندىن تىل قالىپ سۆزدىن،
داغى بىھال ئولۇپ بىسىمىل كەبى كۆرمەك كېتىپ كۆزدىن،
ئىچىپ، فەرياد ئىتىپ تۇشتۇم ئاياغىغە، بارىپ ئۆزدىن،
مەيلى يوق بادەكىم لۇتقى ئانىڭ مەستۇ خەراب ئەيلەب.

ھۇزۇرى ۋەسلى ھۈللە بىستەرى بولغان قارا تۇفراغ،
بىھىشت ئاسا بولۇر ئەيشۇ فەراغەت بىرلە [كىم ئول] تاغ،
شەبىستان ئىچرە ئۇيۇقۇ فىل - ھەقىقە بولغۇسى ئويغاغ،
ئانىكىم ئېلىتكەي ۋەسلى ئۇيۇقۇسى ئىشرەت تۇنى مۇنداغ،
غەۋائىدەك يېتەر تا سۇبھى مەھشەر تەرك خاب ئەيلەب.

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: ئىسىراپىل يۈسۈپ
سۇلايمان يۇفۇس

مۇھەررىردىن:

ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدا كەڭ تارقالغان ئىشقى-مۇھەببەت داستانلىرىدىن بىرى بولغان «سەيپۇل-مەلىكە ۋە پەرىزىل-جامال» داستانى، ئىلگىرى قول يازما نۇسخىسىنىڭ بار-يوقلۇقى ئانچە سۈرۈشتۈرۈلمىگەن ئەھۋال ئاستىدا، قازاندا بېسىلغان چاپ نۇسخىسىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىنىپ، 1985-يىلى «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ ئومۇمىي 15-سانىدا ئېلان قىلىنغانىدى. بۇ يېمىلنىڭ بېشىدا تەھرىر بۆلۈمىمىز مەزكۇر داستاننىڭ قول يازما نۇسخىسىنىڭ بار-يوقلۇقىنى سۈرۈشتۈرۈش ئارقىلىق يولداش سۇلايمان يۇنۇستا بىر نۇسخىسى بارلىقىدىن، ئۇنىڭدىن سەل كېيىنرەك شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيىدا يەنە بىر نۇسخا قول يازمىسى بارلىقىدىن خەۋەر تاپتى. گەرچە ھەر ئىككى قول يازما نۇسخىنىڭ تولۇق ساقلىنىپ كېلەلمىگەنلىكى بىزنى ئەپسۇسلاندۇرغان بولسىمۇ، بىز ئۇلارنى بىر-بىرلەپ كۆرۈپ چىقتۇق. شۇنداقلا قول يازما بىلەن بىچاپ نۇسخىسىنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق، ۋەقەلىك ئورتاق بولسىمۇ، قول يازمىنىڭ سۆز ئىشلىتىش، ئەسەر ۋەقە-لىكىنى ماۋزۇلارغا ئايرىش ۋە مېسرالار سانىنىڭ ئاز-كۆپلۈكى، بەزى مېسرالارنىڭ ئورنى قاتارلىق جەھەتلەردە خېلى كۆپ ئۆزگىچىلىكلەرگە ئىگە ئىكەنلىكىنى بايقىدۇق.

تەھرىر بۆلۈمىمىز كلاسسىك ئەدەبىي مىراسلىرىمىزنى نەشرگە تەييارلاپ ئېلان قىلىشتا، قول يازما نۇسخىلارنى قېزىش، قۇتقۇزۇشنى ئاساس قىلىش پىرىنسىپىغا ئاساسەن، شۇنىڭدەك داستاننىڭ چاپ نۇسخىسى ئېلان قىلىنغان مەزگىلدە تىرانسكرىپسىيە قىلىش تازا بىرلىككە كېلىپ كەتمىگەنلىكى ئۈچۈن، تىرانسكرىپسىيەدە كەتكەن ئۇقسانلارنى ۋە ئايرىم خاتالىقلارنى تۈزىتىش، ئەدەبىيات ۋە تىل تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى يولداشلارنىڭ تەتقىقات ۋە سېلىشتۇرما تەتقىقات خىزمىتىنى ئىشەنچلىك ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەش، كەڭ كىتابخانلارغا بۇ داستاننىڭ قول يازما نۇسخىسىنى تونۇشتۇرۇش مەقسىتىدە، بۇ داستاننىڭ ش. ئۇ. ئا. ر مۇزېيىدا ساقلىنىۋاتقان 009A-نومۇرلۇق قول

يازمىسىنى ئاساس قىلىپ، قايتا نەشرگە تەييارلاشنى مۇۋاپىق تاپتى. بۇ قول يازمىنىڭ فورماتى 11.05 × 19.05 س. م بولۇپ، ساقلىنىپ قالغىنىنى 108 بەت. ئۇنىڭ باش قىسمىدىن تەخمىنەن 17 — 18 بەت، ئارىسىدىن ئىككى بەت، ئاخىرىدىن بىر بەت يوقالغان بولۇپ، ئۇ ئەسلىدە 118 — 120 بەتلىك قول يازما بولسا كېرەك. قول يازمىنىڭ ھەر بىر بەتتىدە 26 مىسرا ئىككى ئىستونغا ئايرىپ يېزىلغان. داستاننىڭ ئاپتورى دەۋلانا مەجلىسى XV ئەسىرنىڭ ئاخىرى، XVI ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياشاپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇ ئەسلى خارەزىملىك بولۇپ، كېيىنچە بۇخاراغا كۆچۈپ بارغان. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى چاغاتاي ئەدەبىياتىدا خېلى زور شوھرەت قازانغان. شائىرنىڭ يەنە كۆپلىگەن غەزەل ۋە قەسىدىلىرىنىڭ بارلىقى مەلۇم. ئەمما ئۇ ھازىرغىچە تېپىلمىغان.

ئانىڭ پالچىقىدا زەئىفەر سەمانى.
 قىلىبان مۇشك ئامىز تۇپراغىن خىمىشت،
 سالىپ ئەنئەنە ئوتىغە ھەم يەنە كۈشت.
 نەچە تۇرلۇك لەتافەت بار دېسەڭىز،
 مەلاھەت بىرلە سۈرەت بار دېسەڭىز.
 قىلىپ ئەنگىز ھەم بىر كۈشكى زىبىيا،
 لەتافەت بىرلە ئەسزۇ خوب رەئنا.
 ئەجايىم چار باغى خوب دىلىكەش،
 دەرۇ دىۋارىدۇر زىبىيايۇ زەر كەش.
 لەتافەت بىرلە چۇن باغۇ بېھىشتتۇر.
 دېگەيسەن: تۇفراغى ئەنئەنە سىرىشتتۇر.
 ئەگەر بولسە كىشىنىڭ كۆڭلى ناخۇش،
 ئاڭا كىرسە بولۇر چۇن شادۇ دىلىكۈش.
 مەگەر كىم ئولتۇرۇر چۇن باغى خەنئەت،
 بەسى خۇش بۇيۇقىدۇر جانغە راھەت.
 يېتىلدى چار باغى تازە يۇتەر،
 ئانىڭ ھەر ھېۋەسى مانئەندى شەككەر.
 بولۇپ نازۇك فەراۋانلار خىرامان،
 ئۈنۈپ سېپىسەرگىمىۈ نەسىرىنۇ رەببان.
 ئاچىلىپ يۈز تۈمەن گۈللار ئىچىدە،
 ئوقۇپ خۇشخانى بۇلبۇللار ئىچىدە.
 سۈزۈك سۇلار ئاقىپ ھەر سارى شەرشەر،
 تولۇبان ھەۋزىلەر مانئەندى كەۋسەر.
 تولۇپ مەيدان چۇ قۇشلار غۇلجۇلدىن،
 خەبەر بېرۇر ئىرەمنىڭ بۇلبۇلدىن.

... ..
 بار ئېردى شاھنىڭ ياخشى ۋەزىرى،
 ئاتى ئېردى ھەممىدۇ يوق نەزىرى.
 ھەممىدىكى تەقى بىر ئوغلى بولدى،
 ئانىڭ ھۇسنى تەقى ئالەمگە تولدى.
 ئاتادىلار ئانىڭ ئاتىنى سائىد،
 كى يوقتۇر مىنىرى ئىچىندە ئانچە شاھىد.
 مەلىكىزادەگە قىلىدىلار كوكۇلداش،
 ئانىڭلارغە ئانىڭ ئاناسى باش.
 ئانىكالار قىلىپ ياكىزە تەئىين.
 ئانىڭ ھەر بىرىدۇر ھۇرى ھۇنەيىن،
 ئىككىسىنى قىلۇرلار پەرۋەرنىش ھەم،
 كى يوقتۇر مۇندىن ئۇزگە ياخشى ئىش ھەم.
 ئۇلۇغ بولۇپ ئوقوپ ئىلىمۇ ھۇنەرلەر،
 سالىپ كۈللى ھۇنەرلەرگە نەزەرلەر
 ھەممىشە خۇررەمۇ خوشھالۇ دىل شاد،
 يۈرۈرلەر چۇن نىھالى سەرۋى تازاد.
 يۈرۈر شەھزادە ئۇيۇن بىرلە مەشغۇل،
 ھەۋەس قىلدى ئاتاسى فىكىرى مەتقۇل.
 قىلايمىن چار باغى نەۋ نىھالى،
 كى يېتىلگەي مۇنىڭ بىزلە جەمالى.
 كى بۇنىاد ئەتتى ئاسىم باغۇ مەيدان،
 كى سەيفۇلمەلىك قىلغاي ئاندا جەۋلان.
 بىنا قىلدى ئەجەب باغى غەرايىم،
 سالىپ تەرراھلار تەرراھ ئەجايىم.
 قىلىبان خىمىشت رەڭگىم زەئىفەرانى،

* قول يازمىنىڭ باش تەرىپىدىن تەخمىنەن 17 — 18 بەت يوقالغان.

ھەممىشە سۆھبەتى شامۇ سەھەرگاھ،
بىرى بىردىن كۆز ئۈزمەس پارەلەر ئاھ.
تەرەننۇم مۇتەبۇ نەغمە سەرالار،
خۇش ئەلھانلىق غەزەلخانلىق نەۋالار.
تۈزۈپ سازەندەلەر ئەلھان بىلە ساز،
ئاياقچىلار كەرەشمە بىرلەۋۇ ناز.
قەمەر زەشك ئىلتەدۇر سۆھبەتلەردىن،
فەلەك چەرخ ئورادۇر ئىشرەتلەردىن.
بولۇبان قۇمىرى بۇلبۇل ئاندا شەيدا،
بولۇپ كۈشك ئۈستىدە ھەر سۈبھى پەيدا.
سەھەرلەر بولسا مۇتەبۇ نەقىش فەرۋاز،
ئۇلار بىرلە بولۇر بۇلبۇل ھەم ئاۋاز.
مەلىكزادە بۇ مەجلىسدە قەمەردەك،
مۇسەلسەل زۇلفىمىۋ سۆزى شەكەردەك.
بولۇبان ھەلقە - ھەلقە زۇلفى يۈزدە،
كۆزى ئويناپ كىيىكىدەك ئاغزى سۆزدە.
چۇ نەرگىس كۆزلەرى بادام تەردۇر،
مەگەر رۇخسارەسى شەمى قەمەردۇر.
بىرەدە ئاھ ئۇرار مەي ھالەتىدىن،
كى خۇش كەلمەس كىشى كەتكەي قاتىدىن.
كۆرۈپ شاھۇ جەمىلە كۆپ سۆيۈنۈر،
ئىكىمى شۇكرى دەپ بىسىپار ئوقۇلۇر.
فەلەك ناگەھ بىر ئىش ئەنگىز قىلدى،
شەھەنشەھنىڭ ئوتىنى تىز قىلدى.
ھەممىشە ئەيشىدە يۈرۈر ئىدى شاھ،
كى چىرلادى ئانى بىر كۈن شەھەنشاه.
ئاتاسىدا غەرەز ئوغلىنى كۆرسە،
سۆيۈپ ئاگا يۈزۈكۈ تونىنى بەرسە.
ئىشىمكەچ شاھنىڭ سۆزىن مەلىكزادە،
ياسالىپ تەبىرەر ئۇچۇن سەرۋى ئازادە.
پەرى يەڭلىخ تاپۇغچىلار قاتىدە،
كېلىپ ئولتۇردى ئول شاھ ھەزرەتتە.
ئۇلارنى كۆردى شاھ خۇرسەند بولدى،
دىلوجانى مۇھەببەت بىرلە تولدى.
بۇيۇردى خەزەلچىمگە: خەزەلنى ئاچ،

ئېشىتمىل كۈشكىنىڭ ئەۋسافىنى ھەم،
كى بۇ شائىر قۇلۇڭنىڭ لافىنى ھەم.
بولۇپ تەبىيار ھەم بۇ كۈشك ئالى،
ئىچىدىن بولماغاي بىر ئەيش خالى.
ئەجەب كۈشكى لەتافەت كۆپ غەرايىم،
بەسنى ئوستادلار قىلغان ئەجاىم.
ئەجاىم ھەم غەرايىم كۆپ مۇنەققەش،
نەچە باقساڭ باقارسەن خوبۇ دىلگەش.
ئەجەب قەسرى بەلەندۇ سان ئالتۇن،
مۇرەسسە، لەئلىۋ مەرجان، دۇرى مەكنۇن.
چۇ ياقۇتۇ ئەقىقۇ خىشتۇ پۇرچىن،
بۇلار بىرلە ئىمزا تەقىلدى سەڭگىن.
كى قىلغاي شاھزادە ئاندى ئىشرەت،
پەرى رۇخسارەلەر بىرلە مەئشەت.
مەلىكزادە يېتىپ ئون ئىككى ياشغە،
تۇشۇپ ئىشرەت خەيالى ئەمدى باشغە.
نەھالى ئەيش تەگدى باغ ئىچىدە،
پەرى رۇخسارەلەردىن داغ ئىچىدە.
قىلىپ قەسر ئىچرە ئول بۇنىدى ئىشرەت،
بىرۈر ئول باغ ئىچىدە دادى ئىشرەت.
ئىچىپ بادە قىلىپ ئەيشۇ تەنەئۇم،
قىلۇر ساڭىد بىلە دائىم تەكەللۇم.
سېۋەر ئېردى ئانى ئۇ جانى بىرلە،
مۇھەببەتتىن دىلى بىر يانى بىرلە.
كېچە - كۈندۈز ئايرىلماس بىر - بىرىدىن،
ئىكىمى تەڭ قوپار ئۇيقۇ يېرىدىن.
كۈلۈپ ئويناپ ئىكەۋلەن قوش سالۇرلار،
ئۇچار قۇشدىن، كىيىكىدىن كۆپ ئالۇرلار.
كېچە بولسا مۇساھىبىلار بارى خەش،
كى بىر بۆلەك بەرمزاددۇر بەرىۋەش.
تۇرۇپ خىزمەت قىلۇرلار يانە جەمى،
دېگەيسەنكىم ئۇلار ھەم مىسلى شەمى.
تاپۇغچىلار تۇرۇپ خىزمەتتە بەرپاي،
يانىپ مەشئەل كەبى رۇخسارەلەر ۋاي،
مەلىكزادە بولۇپ بىر تالۇن ئايدەك،
ئانىڭ لەئلى لەبى گۈلگۈن مەيدەك.

كى بۇ ئالەمدە بۇلارنىڭ ھېچ ئاتى يوق.
 قوپۇپ شەھزادەنى سائىد ئاۋۇلجاپ،
 تەۋازۇت قىلىدىنلار خان كۆڭلىن ئاۋلاپ،
 ئىجازەت بەردى قوپتى شاھزادە،
 پەرىلەر ئالدىدا بولدى پىيادە.
 چۇ شەھ ئىنئاملار قىلدى سۆزىگە،
 ۋەلى ئوت سالدىيۇ شەھنىڭ ئىچىگە،
 ئېتىپ ئىنئام ئەگەرچە قىلدى خۇررەم،
 نە بىلسۇن ئاندا ئېزىمىش يۈز تۈمەن غەم.

فەلان سەندۇقنى كەلتۈر قۇفلىنى ئاچ.
 كەتۈردى ئول تەقى ئالتۇنى سەندۇق،
 كى بىر تونۇ، يۈزۈك، ئۇزگە نېمە يوق.
 كى بىر تون، بىر يۈزۈك ئوغلىغە بەردى،
 كىشى بىلىمەس كى بۇ توندا نە ئېردى.
 مىراخورنى بۇيۇردىكىم: فەلان ئات،
 نە ئاتى بولغاي ئول كىم بىر پەرىزاد.
 كەتۈردى ئاتنى سائىدغە بۇيۇردى،
 مۇھەببەت بىرلە سائىدنى سۇۋاردى.
 ئەجەب ئىنئاملار كىم ئىسبەتى يوق،

شەھزادە ئول توندا سۈرە ئىلەرنى كۆرۈپ ئاشىق بولغانى

نە توندۇر ئولكى جانىنىڭ بەلاسى،
 بولۇپ كۆڭلى بۇ توننىڭ مۇبتەلاسى.
 بار ئېردى توندا بىر سۈرەت مۇنەققەش،
 بويى باشدىن ئاياق زىباۋۇ دىلكەش.
 يۈزىگە باقسە ئول گويا كۈنەدۇر،
 ئانى كۆرگەن سارى جانى كۆپەدۇر.
 كۆزىگە باقسا بىر بادامى تەردۇر،
 يۈزىگە باقسا بىر تولۇن قەمەردۇر.
 ئېرۇر رەڭگى رۇخى گۈل بەرگى تەردەك،
 لەبى لەئلى ئانىڭ شېرىن شەكەردەك.
 دېگەيسەن ئاغزىدۇر چۈن غۇنچەنى گۈل،
 يۈزىگە تولغانىپ ئول زۇلفى سۇنبۇل.
 قاشى يادەك قۇرۇپىدۇر ئوق ئاتارغە،
 ئانى كۆرگەندە يوق سەبىرى تاپارغە.
 قارا كىرىمىكلەرى مانەندى نەشتەر،
 مەگەر سۇ بەردى ئوستادانى خەنجەر.
 بويى گۈلنىڭ نىھالندەك ئىپكىلىر،
 بويى نازۇك، مەگەر بېلى ئۇزۇلۇر.
 كۆرۈپ شەھزادە بۇ سۈرەتۇ ياھۇر،
 يۈزىغە يۈز قوپار ئاغزىغا ئۇپۇر.
 نەسۈرەتكىم بەلايى جان ئىكەندۇر.
 ياقىلدى ئىشقى ئوتى جانىغە شەھنىڭ،
 قازالدى مېھرى ئوقى كۆكسىگە ئانىڭ.

ئەجەب قىسسە رىۋايەت قىلدى راۋى،
 خەبەر سالدى جەھانغە تولدى ھاۋى.
 ئاتاسى قاتىدىن چىقتى پەرىزاد،
 خىرامان تەبىرەدى [چۈن] سەرۋى ئازاد.
 كېلىپ تۇشتى ئۆزىنىڭ مەنزىلىگە،
 قۇشۇلدى ئول پەرىلەر مەھقىلىگە.
 يىغىپ مىسلى بۇ سۈرەت خانەلەرغە،
 مۇھەندىسلەر كىرىپ ئول خانەلەرغە.
 تەمامى ھۇجرەلەردە شەمئى رەۋشەن،
 قىلىپ ئول كۈشكىنى مانەندى گۈلشەن.
 ئىچەر بادە ھەر ئۆيدىن ئۆيگە يۈرۈپ،
 پۇرۇر فەرراشلار يولىن سۇفۇرۇپ،
 سۆيۈنۈپ ئوشبۇ كېچە ئىچىملىر مەي،
 يىمقىلدى ھەركىشى ئۆزىنى بىلىمەي.
 ۋەلى شەھزادەنىڭ كۆڭلىدە ئېردى،
 ئاچىپ كۆرسە كى بۇ توندا نە ئېردى.
 يېشىپ بوغچاسى توندا ئېردى ناگاھ،
 كى چىقتى جانىدىن بىر خاستۇ بىر ئاھ.
 قوپا كەلدى يانا ئۆيىگە كەلدى.
 ئاچىپ كۆردى ئۆزىدىن يەنە باردى.
 تەفەررۇجلار قىلۇر بۇ تونىغە بىسىار،
 نەچە باققان سارى بولدى گىرىفتار.

شەھزادە ئول سۇرەتنىڭ ئىشىقىدا بىقەرار بۇلغانى

تەفەككۇردە تۇرۇپ ئېرىدىكى ناگاھ،
ئېشىقتى ئۆزگەچە ئۇل نالەئى شاھ.
يۇڭگۇرۇپ يەتتىيۇ كىردى قاشىغە،
كۆزى تۇشتى ئانىڭكى ئول باشىغە.
غەرىب ئەھۋال ئىلە كۆردىيۇ شەھنى،
كى تولىغاندەك كۆرۈپ سائىد مەھنى.
بۇ ھەم يىغلاپ ياقاسىن پارە قىلدى،
كۆڭۈل خوشلۇغىنى ئەۋۋارە قىلدى.
نەچەكىم سورادى ئايمادى دەردىن،
كۆتەردىيۇ سارىغ يۈزىنى يەردىن.
ياشۇردى جان ئىچىدە جاننى ئول،
كۆڭۈلدە ساقلادىيۇ ھالىنى ئول.
سەۋەر سائىد سۆزى ياقىمادى ھەرگىز،
ئۇيانىپ يۈزىگە باقمادى ھەرگىز.

تاڭ تاتقۇنچە قىلۇر فەريادۇ نالە،
ئاقىزىپ ئىككى كۆزدىن دۇررى جالە.
يۈرەكىم يەرگە سۇرۇپ ھەم ياقا چاك،
ئاغىناپ تونۇ ئۇفراغىم قىلىپ خاك.
بولۇبان كەھرەبا گۈل بەرگى يۈزى،
تولۇبان قان بىلە يادام كۆزى.
بولۇپ نازۇك تەنى مېيىلى خەزاندەك،
كۆيەر ئىچى ئانىڭ قاينار قازاندەك.
يىغىدىن خالى ئېرمەس بىر زەمانى،
چىقار كۆككە ئانىڭ ئاھۇ فىغانى.
خومار ئويقۇسىدىن ئويغاندى سائىد،
ياندا كۆزەدى ئول شەمئى شاھىد.
قوپۇپ ئۆيدىن چىقىپ ھەيران بولدى،
ئۇنى كۆرمەي بەسى گىريان بولدى.

شاھزادەنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ شاھخە خەبەر قىلغانى

ئاياغىغە يۈزىن سۈرەر ئاناسى.
ئايمىمادى ئۇلارغە ھالەتنى،
كى مېھنەتغە ئىشىقتى راھەتنى.
بۇ ھالەت بىرلە شەھ بولدى گىرىفتار،
ئانىڭ دەردىغە ئەھلى مىسر يىغىلار.
كېلىپ تۇتتىلارۇ نەيزى مىزاجىن،
ھېچ ئىش بىرلە تاپىپ بولماس ئىلاجىن،
يىغىلدى ساھمىرۇ سېھىر ئىلسە ياغلاپ،
كى يەئنى بىر زەھان بولدىيۇ خەراب.
ئاڭا ھېچ كار قىلماس بۇ ئەمەللەر،
نەكىم ھېچ سۇد قىلماس بو جەدەللەر.
بۇ ھالەت بىرلە ئول بۇستان سەرالار،
بولۇپ ماتەم ئۆيىن كېتىپ نەۋالار.

تەھەمدۇلسۇز بولۇپ چىقتى قاتىدىن،
ياقاسىن سۇ قىلىپ كۆزى ياشىدىن.
يۇڭگۇرۇپ باردى سائىد جان قاتىنە،
ئاقىزىپ كۆزى ياشىن ھەزەتسە.
كۆرۈپ شاھۇ جەمىلە ئۇردىلار ئاھ،
رەۋان ئۆز ئورنىدىن قوپتى شەھەنشاه.
چۇ سائىد قىلدى ئاگاھ ئول خەبەردىن،
شەھەنشەھ كەچتى تاجۇ ھەم كەمەردىن.
كېلىپ كۆردى ئانىڭ ھالىنى مۇشكىل،
ئەجايىپ كۆردى ئوغلىنى چۇ بىندىل.
دېدى: كەلدى مۇنەججىمئەر سۆزى ئاھ،
يۇڭگۇرۇپ تەبىرەدى ئوغلى سارى شاھ.
نەچەكىم يىغىلابان سورار ئاتاسى،

شەھزادە ئۆز ھالىنى سائىدغە ئايتقانى

دېدىلەر: سائىدا، كىم سەن بىلۇرسەن،
نەكىم تەدبىر قىلساڭ سەن قىلۇرسەن.

چۇ ھېچكىم بىلمەدى تەدبىرىن ئانىڭ،
نەچە كۈن بولدى بىلمەي سىرىن ئانىڭ.

يۈرۈپ-ئىستەپ تاپىپان ئانى كۆرمەي.
 نە ياشوراي بۇ كەز سۆزۈمنى سەندىن،
 ئەدەم بولماقچە كۆرۈپ مەن ئۆزۈمدىن.
 ئانام بەرگەن تون ئىچرە بىر بەلاسى،
 كۆرۈپان بارمۇ ئېكىم بىر دەۋاسى.
 ئاتى بەدئولجە مالۇ بىتنى شەھبال،
 ئىرەم باغىدا مۇژدە بىرەدۇر فال،
 بۇدۇر ھالىم ساڭا دېدىم سەراسەر،
 بارىپ ئايغىل ئاتاغى سەن بەرابەر.»
 ھېكايەت قىلدى يۇ يىغلادى بىسيار،
 ئېشىمىتىپ بولدى ساڭدا زارۇ ئەفكار.
 قوپۇپ چىقتى قاتىدىن زار يىغلاپ،
 كى ئۆلىسە كىكە بەلىن ناچار باغلاپ.
 كېلىپ ساڭدا بۇ سۆزدىن قىلدى ئاگاھ،
 ياقاسىن چاك ئېتىپ يىغلادى ئول شاھ.

تۇرۇپ ساڭدا قاتىدا كېچە - كۈندۈز،
 قوپۇپان مەقدەمغە ئول سارىغ يۈز.
 نەچچە كىم سۇرسا ھالىنى دېمەيدۇر،
 كى ساڭدىن غەمبىنى ھەم يېمەيدۇر،
 سۇغۇردى بىر كېچە ساڭدا بەلىدىن،
 ئانىڭ خەنچەرگە قان ئاقار دەمىدىن،
 دېدىكىم: ئۆلگەنم بېھزاق ئاندىن،
 كى سىرىڭنى ياشۇردۇڭ ئەمدى مەندىن.
 باغىرغە خەنچەرىنى سالدى ئاگاھ،
 قوپۇپ توتتى ئىلىكىمنى شەھەنشاھ.
 دېدى: «ئەي مېھرىبان ھالىمنى سورمە،
 بەلانى مەن كۆرۈپمەن، سەندە كۆرمە،
 تەمامى خەلقىدىن ئوياتادۇرمەن،
 تەھەممۇل قىلسام ئوتغە ياتادۇرمەن.
 ۋەلى تەدبىرى يوقتۇر ئانى سورماي،

شاھ ئاسىم ئول توننىڭ قىسسەسىنى ئوغلغىغا ئېيتىغانى

ئانى مەھشەر كۈنىدە ھەم ئۆپۈرمەن.
 يىمبەردى بىر يۈزۈك، بىر تونۇ بىر ئات،
 دېدىكىم سىز ئۇلارنى يەتكۈرۈك پات.
 قوپۇپ تەئىزىم ئىلە ئالدىم ئۇلارنى،
 تەۋازۇت قىلدىيۇ ئۆپتۈم بۇ يەرنى.
 ئاچىپ كۆرۈپ ئىدىم ئول توننى ئاندى،
 كى قالمايدۇر ئىدىم ھەم ئەقىل مەندە.
 چۇسورۇپ سەئىپى قىلسام تاپغا مۇندە،
 ۋىسالى بىرلە خۇرسەند ئولغا مۇندە.»
 دېدىلەركىم: «بۇ سۈرەتنىڭ ۋۇجۇدى،
 ھەنۇز ئالەمدە يوقتۇر زادى بۇدى.
 ئانى بىلىكىلىكى ئەۋلادى پەرىدۇر،
 گۈلىستانى ئىرەم ئانىڭ يېرىدۇر.

... ..
 يانا ئەنگىز قىلدى نالە ئى ئاھ،
 يانا ھەم خانە بولدى غەم ئىلە شاھ.

تايابەگلەر، ئېشىمىتىڭ بۇ رىۋايەت،
 قىلاي تون قىسسەسى بىر-بىر ھېكايەت:
 چۇ بىر كۈن ئولتۇرۇپ ئېرىدىمۇ يالغۇز،
 تىلىدىدا يوق ئىدى تاغزىمدا ھەم سۆز.
 قوپۇپ توفان جەھان بولدى قاراڭغۇ،
 كۆرە بىلىمەس بىرىشىمنىكى ئول-بۇ.
 بولۇپمەن بىخەبەر ئۆزۈمدىن ئاندا،
 كۆزۈمنى ئاچتىمۇ بىلىمەنكى قاندا.
 كېلىپ ئىككى كىشى ئايلىمدا تۇردى،
 سۇلەيمانى نەبىدىن سۆز سوردى.
 دېدىكىم: «ھەۋل قىلمە، باق بىزگە،
 كەلپىمىز ئەلچىلەر تەئىزىم بىزگە.
 سۇلەيمانۇ نەبى ئوشبۇ جەھاندىن،
 يۈرۈش قىلدى ۋەشەئىيەت دېدى سەندىن.»
 دېدىكىم: «شاھ ئاسىمنى سۆيۈرمەن،

قول يازمىنىڭ مۇشۇ يەردىكى بىر ۋارىقى يوقالغان.

شاھ ئاسىم مۇنى ئېشىتىپ كېلىپ ئوغلىغە نەسىھەت قىلغانى

سوراپ ئىستەپ تاپىلماس باغ ئىرەمدۇر،
قىل ئەمدى بىر تەرەق بېھۇدە غەمدۇر.
ئىرەم باغى دېبان باردۇر رىۋايەت،
جەھان ئىچرە قالىدۇر بىر ھېكايەت.
پەرىندۇر ئوتۇ، يەل، سەن ئەسلى ئادەم،
مۇۋافىق بولماس ئەسلى، كەل يېمە غەم.
پەرى بىرلە بەشەر لايىق بولۇرمۇ،
ئۇچار قۇشقا كىشى ئاشىق بولۇرمۇ.
كىشى بولۇپمۇدۇر ھېچ يەلگە ئاشىق،
بولۇرمۇ يەل بىلەن تۇپراق مۇۋافىق.
ساڭا ئول تۆرت ھەم دەگىل ئالايمىن،
نەكىم كۆڭلۈڭ تىلەر ئانى قىلايمىن.

كېلىپ سۇلتان نەسىھەت قىلدى ئەنگىز،
قىلۇر يۈزىڭ نەسىھەتلەر شەكەر رىز،
دېدى سۇلتانكى سەن سەن ئادەمى زاد،
بىلۇرسەنكىم بۇ سۈرەتدۇر پەرىزاد.
ئىشىتمەدۇك پەرىيۇ ئادەم ئەھلى،
قوشۇلغان بولغاي ئول دۇنيادا نەسلى.
بۇ نە ئوتدۇركى سەن ئانى سالۇرسەن،
ئۆزۈڭ ھەم مۇبتەللىقغە قالدۇرسەن،
كەل ئەمدى تەۋبە قىل مۇھەمەل بۇ ئىشنى،
فەراغەت بىرلە ئۆتكەر يازۇ قىشنى.
بىلۇرسەنكىم پەرى غايىمىدۇر، ئەي جان،
يولۇڭدا ئەي ھەمە جانىمدۇ قۇربان.

شاھزادە يىغلاپ ئاتاسىدىن ئىجازەت تىلەگەنى

تەقى ئۆزىدىن بۇ تەندە جان كىرەكىمەس،
ئىجازەت بېرىڭىز ئۆزۈم بىلەيمىن،
يۈرۈبان ئىستەبان ئۆزۈم تىلەيمىن.
ئاتاسى ئاھ ئۇرۇپ چىقتى قاتىدىن،
ئىلىك يۇپ ئوغلىنى كۆرۈپ باشىدىن.
بولۇپ سەيفۇل مەلىكىغە غەم مەساھىب،
قەدىمىلەرنى قىلدى [ئاندا] غايىم.
بولۇپ بوستان سەرا ماتەم سەرايى،
بولۇپ شەھزادە بىر سۆزەت گەدايى.

دېدى شەھزادە يىغلاپ: ئەي جەھاندار،
مېنىڭ ئۈچۈن بەسى بولدۇڭ گىرىفتاز.
ئاپاغىڭغە كۆزۈمنىڭ توتىياسى،
ئۇنۇت بولماس بۇ سۆزدە ماجەراسى.
ئۇياتى ئۆرتەدى ئىشقى ئوتى، ئەي شاھ،
ئۆچۈردۈم نامۇسۇم شەمىنى بىر ئاھ.
ئەگەر شەمى قەمەرنى ئەرز قىلساڭ،
بارىپ جەننەتتە ھۇر ئالىپ كەلسەڭ.
ماڭا ئاندىن ئۇ كۈن جانان كېرەكىمەس،

شەھزادەنىڭ ئاتاسى چىقىپ ئۆزى يالغۇز قالغانى

سوراغىڭنى سېنىڭ قاندىن سوزارمەن،
جەمالىڭنى سېنىڭ كىمدىن كۆرەرەمەن.
نە قىلايىكىم، نە ئايتاي، ئاھ دەردىم،
ساڭا يەتكۈزە بىلىمەن روپى زەردىم.
كىم ئايتۇر بۇ خەبەرنى باغ ئىرەمغە،
كىم ئايتۇر ھالۇ دەردىم ئول سەنەمغە.

ئاتاسى چىقتى، ئوغۇل قالدى يالغۇز،
ئول ئەنگىز ئەتتى بىر ئەفغانى دىلسوز.
ھەممەن ئايتۇر سېنى قايدا تاپارمەن،
ئىرەم باغى نىشانى نې بىلۇرمەن.
ساغىنىپ ھەردەم ئول سۈرەتنى شەھزاد،
چىقارۇر جاندىن يۈز ئاھۇ فەرياد.

كىچىك ياشىدا باشىغىمە نە ئوتدۇر،
 يارۇق خۇرشىد غەمىدىن چۇن بولۇتدۇر.
 ئاشم چۇشتى فىغانۇ ئاھ بىرلە،
 نە مۇشكىل ئىشلا تۇشتى ماھ بىرلە.
 كۇچۇم يوقتۇر ھەرەمىگىمە يىتەرغە،
 ئىلىك يوقتۇر ئىتەككىنى تۇتارغە.
 قولۇم يەتمەسكى تۇتسام يار ئىلىكىن،
 كۆزۇم يەتمەسكى كۆرسەم يار بويىدىن.
 قولۇمدىن بولدى ئالتۇن جام بەرباد،
 رەقىقىم قايقۇ بولدى ئاھۇ فەرياد.
 ئول ئاندا پادىشاھۇ با فەراغەت،
 بولۇپسەن مۇبتەلايى رەنجۇ مېنەت.
 مېنىڭ ھالىمدىن ئاڭا ھېچ خەبەر يوق،
 كى بۇ دەردىمدىن ئاڭا ھېچ ئەسەر يوق.
 ھەمىن ئايتتۇر سېنى قايدا تاپارمەن،
 ھەم يوق بىرلە نەچۇك ئۆيىگە يېتەرمەن.
 قىلۇر كۆڭلۇم قۇشى فەرۋاز بىرلەن،
 ئۇچۇپ تاپقايمۇ سەرۋى ناز بىرلەن.
 قىلمدۇر فۇرقەتنىڭ تاق ئىشتىياقنىڭ،
 كى ئۆتەر خەستە جانىنى فىراقنىڭ.
 ئىجازەت شەربەتى ھىجران ھەمىشە،
 خەيالىڭدا كۆزۇم گىمىيان ھەمىشە.
 يۈرەكىم قان شەرابىم، ھەمىدەمىم ئاھ،
 بەغمىر بولدى كەبابىم، مەشئەلىم ئاھ.
 مەزاجى ھەسەرەتسىگدە قان يىمغىلار،
 كۆيەر شەمئۇ تۇرۇپ ھەيران يىمغىلار
 قىلۇر نالە بېلىنى باغلابان نەي،
 مېنىڭ ھالىمغە يىمغىلار قۇمى ھەي - ھەي
 سېنىڭ ئىشقىڭ ئوتىدا مەي ئۇرار چۇش،
 بولۇپ سەرۋى سىمى فىكىرىدە بېھۇش.
 مېنىڭ دەردىمغە چەك بولدى دۇئا ھەم،
 قىلۇر نالەش مېنىڭ ھالىمغە يەپ غەم.
 ئاچىق ئۇن بىرلە يىمغىلايدۇر شەمامە،
 مۇشەررەق بولغامەنمۇ دەپ سەلامە.
 فىغان ئەيلەپ رەباب ھەم ياد قىلۇر،

ئۇرار كۆكسىگە ھەم فەرياد قىلۇر،
 ئۇزاتىپ بويىنىنى بىچارە تەنبۇر،
 مېنىڭ ھالىمغە يىمغىلار نالىشىن كۆر،
 كۆرۈڭ دەفۇ كەفۇ بىر بىرگە ئۇرار،
 غەجەك نالەش قىلىپ باغزىنى سۈرەر،
 كۆيەر ئاھىمغە ئۇدۇ ھەم مۇسقىار،
 مېنىڭ دەردىمغە قانۇن كۆكسى يىمىتار،
 تەمامى سازلار بولۇپ ھەۋادار،
 بارى يۈزۇم كۆرۈپ ھالىمغە يىمغىلار.
 كى تىنىماي شەرھ ئېيتىپ يىمغىلارمە خامە،
 كىم ئەتكەي دەپ تىلەگەن زارنامە
 جەھاندا بولغاي ئىدىم كاشكى مەن،
 بۇ سۈرەت كۆرمەگەيدىم كاشكى مەن.
 بولۇتلار ھەم چەمەندە يىمغىلاشۇرلار،
 بىرى بىرىن كۆرۈبان چۇلغاشۇرلار.
 سېنىڭ يادىڭ بىلەن گۈللار ئاچىلۇر،
 سېنى كۆرمەي فىراقىڭدا ساچىلۇر
 خىياۋانلار تەقى ئاخشام ئالىيلار،
 يۈزۇڭ كۆرەي دەبان تۇرۇپ قارالار.
 سىياب سەرۋى سېنى مۇندىن كۆچەرلەر،
 خەيالىڭ بىرلە سۆزلەشپ كەچۈرلەر.
 سەھەر فەرياد ئېتەر بىچارە بولبۇل،
 كۆرەر گۈلنى قىلۇر سەبىرى تەغەممۇل.
 مەنى بۇلبۇل سېنى قايدىن تاپارمەن،
 ھەمىشە ھەجرىڭ ئوتىدا كۆپەرمەن.
 تەبىب ئاجىزدۇرۇر دەردىمگە دەرمان،
 دەۋا تاپماي رۇخى زەردىمگە يىمىلان.
 بولۇر شەھزادەنىڭ رەڭگى خەزانىدەك،
 ئەقىقدەك لەبلەرى چۇن زەئفەراندەك.
 كېتىپ ئەقلۇ قەرارۇ سەبىر ئاندىن
 كېچىمپتۇر تەختۇ بەختۇ ھەم جەھاندىن.
 بەسى ئاجىز بولۇپ ئانىڭ ئاتاسى،
 تۆكۈپ كۆزدىن يۈرەك قاننى ئاناسى.
 كېچە - كۈندۈز بۇ غەم بىرلە گىمىقتار،
 ئانىڭ ھالىغە ئەھلى مىسىر يىمغىلار.

سۈزۈك نەرگىسلەرنىگە تولدۇرۇپ ياش.
 كەڭەشتى بەگلىرى بىرلە ئوتۇرۇپ،
 دېدى بەگلىر دەلىللەر ھەم كەتۈرۈپ:
 «كى شاھا، سەن تەقى مەردانە بولغىل،
 پۈرەكنىڭ بەركىتىپ شاھانە بولغىل.
 مۇنىڭدەك ئىش جەھاندا ئەرگە تۇشەر،
 تىرنىك بولسە ئەر ئوغللىغىمە نە بۇ شەر،
 قالىن چىرىك تەقى بەرمەك كېرەك سەن،
 كى سەۋداغە ئىبەرمەككە كېرەك سەن،
 سەفەرنىڭ مېھنەتى ھەم بەند بولغاي،
 ئەگەر تاپىماسا ھەم خۇرسەند بولغاي.»
 چۇن ئاسىم كۆردى ھېچ دەستىگىم يوقشۇر،
 يىبەرمەككىدىن ئۆكۈن تەدبىرى يوقشۇر.
 دېدى سۇلتان: «قىلىڭ دەريا ياراغىن،
 كېرەككىم سۇدا ھەم سالغاي ياراغىن.»
 بۇيۇردى: «تۆرت يۈز كېمە چاپىڭلار
 كى ھەركېمەدە يۈز ھۇجرە ياپىڭلار.»
 كەتۈردىلەر كېمە چاپقۇچىلارنى،
 كېمەدە ھۇجرەلەر ياپقۇچىلارنى.
 نەچە ئاي ئىش قىلىپان ئەل فەراۋان،
 نەچە مىڭ خەلق تارتىپ ئاندا كۆپ جان.
 مۇكەممەل بولدى كۆلى كېمە - ھۇجرە،
 كى بەردىلەر بۇ ئۇستادلار ئوچۇرە،
 يىغىپ گەلتۈردىلەر دەريا لەبىنە،
 مۇھىت تاتلىغىكى نابەيدا لەبىنە.

ئاڭا ھەركىم نەسەھەت قىلسە بولماس،
 كى قاتتىغ ئىشقا تاغسىن ئۆتمەس.
 سۆيۈپ سۆيگەن كۆڭۈللەر ئۈزۈ بولماس،
 ئانى تا كۆرمەگۈنچە تۈزە بولماس.
 كى بولماس ئىشقىدا ھەم كۇفرۇ ئىمان،
 نە سەبىر ئاندا نە كافىر نە مۇشرىمان،
 ھەياۋۇ نامۇسۇ ھەم ئاندا بولماس،
 كى ئىشقا ئۆتدەك ئوت ئالەمدە بولماس،
 بىلىڭكىم ئىشقىدا ناھۇس يوقشۇر،
 كى ئىشقا ئەقلىدە ھەرىگىمۇ دوست يوقشۇر،
 كى شاھۇ شەيخ ئول كۆزىگە ئىلسىماس،
 جەھاندا تاجىيۇ تەختىنى بىللەس.
 كۆڭۈلگە ئىشقا ئەگەركىم زور قىلۇر،
 بەسى ئەقلى كۆزىنى كور قىلۇر.
 فىراق تاغۇسى ئاڭا شەھىدۇ شەربەت،
 غەمۇ - قاينۇكى ئاڭا ئەيشۇ ئىشرەت.
 مۇھەببەت بەھرىنىڭ ئاشىقلارنىدۇر،
 ئانى سۆيگەن كىشى ئەرنىڭ ئەرىدۇر.
 ئېرۇر چۇن ئىشقا دەريايى مۇئەززەم،
 كېرەلمەسلەر ئاڭا ھەر قايسى ئادەم.
 مۇھەببەت شەربەتىن ئىچكەن ئۇنۇتماس،
 كى ھەركىمگە نەسەھەت قىلسە بولماس.
 چۇ دەردى شاھ ئوغللىنىڭ مەزاجىن،
 نەسەھەت بىرلە تاپمايدۇر ئىلاجىن.
 كى ئاخىر باغلادى شەھ باغرىغە تاش،

شاھ ئاسىم ئوغللىنى سەفەرگە ئۇزاتقانى

تەمامى مالنى ئاسىم چىقاردى،
 كۆرۈپ ياشى چۇ ئوغللىغە ئاقاردى.
 بوشتا توختى ئۆيىنى ھەم خەزىنە،
 دۇرۇ لەئلىۇ زەرۇ كۆللى دەقىنە،
 نەكىم سەگىپارلەر بار ئېردى ئاندا،
 نەكىم ئەجناسى ھەم قالمىدى ئاندا.

چۇ ئاسىم چىراتىپ بەگلىرىنى يىغدى،
 كى فەرزەندىن يىراق بەرگە ئۇزاتتى.
 چەرىككە چىراتىپ يىغدى چەرىكىن،
 دەۋا قىلغاي بۇ كۈن ئوغللىنىڭ ئىمكىن.
 بولۇپان مىسىر شەھرى شەر ئاشۇب،
 مەلىكزادە ئۇچۇن يىغلادى ئەل كىسۇب.

«ئەقىل» داھى يېزىلغان.

ئۇزاتما كەلدىلەر دەريا لەينىنە،
 تەگمىز يىمغىلارۇ ياشلارنىڭ ياشىنىنە.
 بولۇپ دەريا لەينىدە نالە بىسىپ،
 تەمامى خەلق بولدى زارۇ ئەفكار.
 شەھ ئايتۇر قورقار ئېردىم ئۇشبۇ كۈندىن،
 مېنىڭ ھالىم نە بولغاي سوڭ بۇ كۈندىن.
 دەر ئېردى ئۈزۈمە ئۈزۈم قىلىپمەن،
 يۈرەكىمنى ئۈزۈم كۈچكە تىلىپمەن.
 ئانا-ئانا ئوغۇل بىرلە ئۆپۈشۈپ،
 تولا نەزگىمىلەرى ياشى كۆرۈشۈپ.
 مەلىكزادە چۇ مىنىدى سۇ ئاتىغە،
 تىلەپ سائىدىنى ئالدى ئول قاتىغە.
 كىرىپ دەرياغە شەھزادە يول ئالدى،
 ئاناسى يىمغىلايۇ قۇرۇقتا قالدى.
 كېلىپ تاپشۇردى بەگىلەرگە مۈلكىن،
 بېرىپان باغرى پۈتۈنلەرگە كۆڭلىن.
 دۇئا بىرلە تەقى مەشغۇل بولدى،
 كى سۇلتانلىقتىن ئول مەئزۇل بولدى.
 ئەسەددۇقلار قىلۇر دەرۋىشلەرگە،
 تەرەھھۇملار. قىلۇر دىلىرىشلەرگە
 خۇدا بەرگەن گۆھەرنى شەھ يۈپۈردى،
 كىرىپ بەيتۇل-ھەزەن ئىچرە ئۆتۈردى.
 ئىلىكىدىن لاجىنىنى شەھ يۈتۈردى،
 قەفەسىدىن تۇتىنىنى شەھ ئۇچۇردى.
 فەلەك مۇندىن ئۆكۈن نې قىلغۇسى بار،
 ئىشىنى قىلدى ئول، نە قىلغۇسى بار.

تەمامۇ تېۋەيۇ ئەستەرلەرى ھەم،
 بۇ مالىن يۈكلىمەككە ئاتلارى ھەم.
 تەقى يۈزىنىڭ كىشى ھەم تۇرۇپ ئېردى،
 قولدىن ئىشى كېلۇر دانالار ئېردى.
 باھادۇرلار ئىمدى بارى بىلىكىلىك
 شىجائەت بابىدا بارى ئىلىكىلىك
 كەۋاكىب بىلىگۈچى مەللاھلار ھەم،
 قۇرۇق چۆللەر ئۈچۈن سەيباھلار ھەم.
 تەگمىز ئىلىمىغە خۇش رەمىاللار ھەم،
 مۇنەججىمىلەر تەقى خۇش فاللار ھەم.
 ئەچە سەردار بەگىلەر ھەم يولىغە،
 يىغىپ بارچەسىنى قوشتى ئوغلىغە.
 ئەساسۇ سىلىنىمە بىرلە كەچۈردى،
 ئىلىكىدىن شاھبازىنى ئۇچۇردى.
 دېدى ئاسىمكى: «ئەي جانو جەھاننىم،
 قاراڭغۇ ئەيلەدىڭ رەۋشەن جەھاننىم.
 جەمىلە دېدىكىم: «ئەي نۇرى دىيىدە،
 نېگە بولدىڭ كىيىكىدەك سەن رەمىدە
 يۈرەكىم پارەسىمىۈ قۇتى جاننىم،
 قىمدا بولسۇن ساڭا جانۇ جەھاننىم.
 پانا يۈزۈڭنى كۆرگەيمەنمۇ ھاي-ھاي،
 بۇ ھەسرەت بىرلە ئۆلسەك ۋايۇ سەد ۋاي
 مەگەركىم جان بەدەندىن ئايرىلادۇر،
 كى گويىا غۇنچە شاخى قايرىلادۇر.
 مەلىكزادە تەقى يىمغىلار بۇ غەمىدىن،
 قىلۇر فەرياد-نالە بۇ ئەلەمىدىن.

شەھزادە چىن شەھىرىگە يېتىپ كەلگەنى

بۇ يۈزىنىڭ خەلق ئىشەرەت بىرلە مەشغۇل،
 مەلىكزادە بالىق ئاۋلەرغە مەشغۇل.
 كېچە-كۈندۈز ئىچەرلەر لالەگۈن مەي،
 كېچە-كۈندۈزنىڭ ئۆتكەنىنى بىلمەي.
 كېمەدىن كېمەگە يۈرۈپ ئىچەرلەر،
 گەزەك بالىق ئېتىپ شامۇ سەھەرلەر.

ئايا راۋى، كەل ئەمدى قىل ھىكايەت.
 نە سۈرەت بىرلە قىلدىڭ بۇ رىۋايەت.
 دېدى راۋىكى، ئاندىن تەبىرەدىلەر،
 كېچە-كۈندۈز كېمەلەر تىنىمادىلەر.
 ۋەلې ئىشەرەتلىرىنىڭ ھېچ تەڭى يوق،
 كى بۇ قاينار تەگمىزدىن غەملەرى يوق.

دېدىكىم ھەرنە دېسەڭمىز تۇرۇپمىز،
كى خاھى شەھرۇ خاھى مالۇ خاھ قىز»
كۈلۈپ شەھزادە دېدى: «بارچە سىزگە،
نەچە كۈن يول بېرىڭ مېھمانىڭمىزگە،
بۇ كۈن مۇندادۇمىز تاڭلا كېتىمىز،
ۋىلايەتغە زىيان قىلماي كېتىمىز.
ۋەلى بۇ شەھرىدىن سورار سۆزۈم بار،
خەبەر بولغايىمۇ دەپ ئاندىن كۆزۈم بار.
باش - ئاياق كىيدۈرۈپ ئانى ئۇزاتتى،
شەھ ئانىڭ كۆڭلىنى ياخشى كۆزەتتى.
سۆيۈنۈپ كەلدى ئەلچى ئۆز شەھىمىنە،
بولۇپ ھەيران ئانىڭ يۈزى مەھمىنە.
كېلىپ دېدىكى: «ئەي سۇلتانى ئالەم،
مىسىر شەھزادەسى خاقانى ئەزەم.
چەرىكى بىنمىھايەت، ھېچ زەرەر يوق،
ئاڭا بۇ مەملەكەتتىن ھېچ ئەسەر يوق»
دېدى: «مېھماندۇمىز سىزگە نەچە كۈن،
سۆزۈم باردۇر سورايىمىز نەچە كۈن.
كى بىر شەھزادە دۇر مىسلى تالۇن ئاي،
ئانىڭدەك تۇغماغاي ئالەمدە ھاي - ھاي.
بۇ سۆز بىرلە كېلىپ قىلدى ياراغىن،
سالپ فەغغۇر ياخشى كۆشكۈ باغىن.
چىقىپ كەلدى ئۆزى قىلدى كۆرۈنۈش،
ئانى ئىنىدەپ دېدى: «تەختىم ئۆزە تۇش».

دېدىلار چىمدا خوپ نەققاشلار بار،
جەھانگەشتە ھېكايەت فاشلار بار،
ئىشتىكەن بولغاي ئول سەۋداگەر ئەھلى،
ۋەيا خۇد سۈرەتىن سۈرەتگەر ئەھلى
بۇ سۆز بىرلە خىتايغە قىلدىلار يۈز،
خۇدا قىلدى ئىمنايەت قوپتى يەل تۈز.
سۈرۈپ مەللاھلار كېمەنى تۇرماي،
سەباھۇ شام بىر سائەت ئوتۇرماي.
بەش - ئالتە ئاي ئۆتتى، يەتتى ئاندىن،
كى ھېچ تەشۋىش تەگمەي سۇ ئىچىنىدە.
ياقاغە ئالدىلار كۈللى كېمەنى،
چىقاردىلار سۇدىن بارى نېمەنى.
مۇئەززەم چەتر ئوردى ئالى خىرگاھ،
چىقىپ تەخت ئۆزە ئولتۇردى شەھەنشاھ.
ئوشۇقۇپ يەتتى ئول فەغغۇرى چىنغە،
دېدىكىم ياغى كىردى مۈلكى چىنغە.
بۇ سۆزدىن بولدى مۈلكى چىن پۇرئاشۇب،
بەسى تۇشتى خەلايىقىغە تۇلاتۇب.
قىلىپ ئول قەلئەلەرنى زىشتۇ مەزبۇت،
ياسادى ئەلچىلەر يىمبەرگەلى زۇد.
دېدىكىم: «ھەرنە دېسەلەر قەبۇل قىل،
نە يەردىندۇر، نە ئەلدىن ياخشى بىلىگىل.
كېلىپ ئەلچى ئالىپ شاھنىڭ قاتىنە،
كۆرۈنۈش قىلدى شاھنىڭ ھەزرەتىنە.

فەغغۇرى چىن شەھزادەنى مېھماندار چىملىق قىلغانى

چۇ ھېچكىم بىلمەدى بۇ سۆزنىڭ ئەسلىن،
دېدىلەر كىم: «بىلۇر شەھىبال نەسلىن
ۋەلى بۇ شەھرنىڭ شاھ ھەزرەتىنە»
دېدى: «بىر شەھردۇر ئانى قەتئىنە.
ئىشتىپمەنكى ئاندا كۆپ ياشارلار،
نەكىم مۇشكىل بولۇر ئاندا شىشارلار.
نە ئۈچۈن كۆپ ئەجايىمىلار بار ئاندا،
غەرىبۇ ھەم غەرايمىلار بار ئاندا.

مەلىكزادە قەبۇل قىلدى بۇ سۆزنى،
ياسادى چەۋرەلەرنى ھەم ئۆزىنى.
ئەساسى بەلئەنەت كۆرگۈزدى سۇلتان،
ئاتالىقلار بىلەن ئول بولدى مېھمان.
بېرىپ سۆھبەت بۇلارغە شاھ فەغغۇر،
قىلىپ بىر ھەفتە چىن شەھرىنى مەئمۇر.
ئېتىپ شەھزادە ھەم سىرىنى ئىزھار،
سوراپ كۈللى خەلايىقىدىن بۇ ئەخبار.

قىلىپ فەغفور ھەم سۆھبەتنى ئاخىر،
كى قىلدى پىشكەچ دۇرۇ جەۋاھىر.
ئۇزاتتى مىسىر شاھىنى ئۆيىدىن،
قىلىپ مەئمۇر ئول ئەلنى تونىدىن.

شەھزادە قەتئىت شەھىرىگە يۈزلەنمىپ كېمە غەرق بولغانى

بولۇت گۆكرەپ ياغار توفان قىلۇرغە،
تېگمىز قايناپ ئاقار ئول قان قىلۇرغە
قاراڭغۇ يەل قوپۇپ دۇنيا بولۇپ تار،
قوپۇپ دەريا يۈزىدە نالە بىسىار.
بولۇپ كۈندۈزكى كۈن يەلدا تۈنىدەك،
نە قاتتىغ كۈن - قىيامەتنىڭ كۈنىدەك.
قاين باقساڭ كۆزۈڭگە ئەل كۆرۈنمەس،
ئىلىك ئالساڭ سۇدىن ئۆزگە كۆرۈنمەس.
بىرەردە چايقالۇر پۇر شۇرى دەريا،
كېمەلەرنىڭ قىلۇر قەئىنى بەرپا.
يانا قاينار ئەقى دەريايى پۇرشور،
قىلىپ قەھرى يىلەن قەئىرغە ئول زور.
ئۇتۇرۇنۇشۇپ خەلاپىقنىڭ ئۈنىدۇر،
دېگە پىشەنكىم قىيامەتنىڭ كۈنىدۇر.
ئورۇنۇپ بىر - بىرىسىگە ئۆتەرلەر،
سىنىپ - سىنىپ سۇ تۈبىگە پاتارلار.
قاداقلار سىندى بولدى تەختە پارە،
كى ھېچكىم تاپمادى قاچماقغە چارە.
دېدى راۋى ئۇشۇل تۆرت يۈز كېمە،
ئۇشۇل كۈن بارچە خەلقۇ كۈللى نېمە،
چۇ بولدىلا فەنا دەريا تۈبىدە،
كۆرۈنمەس ھېچ نېمە دەريا يۈزىدە.
يېدى پاكىزە ئول دەريايى خۇنغار،
كى قالمادى ئۇلاردىن زەررە ئاسار.
خۇدانىڭ كۆر، نەچۈك ئافەتلەرى بار،
كى بىر سائەتدە نە قۇدرەتلەرى بار.

دېدى شەھزادە كىم: قانچە يىراق دۇر،
قارى ئاي تۇركى: بىر يىللىق يىراق دۇر.
ئەگەر تۇز يەل قوپۇپ مەللاھ بىلسە،
يېتەر يىلغە ئەگەر كىم جەھد قىلسە.

كەل، ئەي راۋى، رىۋايەت قىل بۇ قىسسە،
نەچۈك تۇشتى مەلىكزادەگە غۇسسە.
دېدى راۋىكى: «ئىشقى بىسىار بولۇر،
بەسى مېھنەت بىلەن ئەفكار بولۇر.
مەلىكزادە قىلىبان كۆچ پاراغىن،
قەتئىنە شەھرىدغە سالغاج سوراغىن.
كېلىپ شەھزادە خۇد تەختىدغە تۇشتى،
تامامى مالنى سالدى بە كىشتى.
تەمامى خەلق كىردى كىشتىلارغە،
بولۇپ تەييار بەگلەر تۈزدى جەرگە.
قوپۇپ شەھزادەلەر كېمەگە كىردى،
خۇدانىڭ سەنئەتىغە تەننى بەردى.
يۈرۈپ مەللاھلار ئىلگەرى تۇشتى،
ئاننىڭ سوڭمدا كىشتىلار يۈرۈشتى.
مەلىكزادە خەيالى بىرلە خۇرەم،
لەبى خەندانى يوق كۆڭلىدە ھېچ غەم.
بۇ ئىشرەت بىرلە ئالتى ئاي يۈرۈدى،
قاراۋۇللار قويۇ يولنى يۈرۈدى.
ھەسەد ئىلىتىپ فەلەك بۇ دەۋلەتىغە،
يامانلىق بىرلە ئول مىنىدى ئاتىغە.
سېكىن - سېكىن بۇزۇغلۇق قىلدى ئەنگىز،
بىلىگە باغلادى شەھشەرى خۇنرىز.
چىرايىمىن جىرتتىيۇ توفان قوپاردى،
كى ھەردەم بىر تەرافاسى ئاتاردى.
قىلنۇر ھەردەم بىر ئۆزگە شەرفە ئەنگىز،
بىرەر شەرفەدە مىڭ زۇھرەنى ئەن تىز.

شەھزادە ئۆلمەيىن خەلاس بولغانى

ئىنايەت بىرلە تەڭرى قۇدرەتىدىن،
سۈلەيمان يۈزۈكىنىڭ ھۆرمەتىدىن.

ۋەلى شاھزادەنى ئول سۇننى سانىپ،
بەلادىن ساقلادىيۇ قىلدى مانىپ.

تەفەررۇچ قىلدى دەريا يۈزىگە شاھ،
نە ئەل بار، نە كېچەلەر ھەم نە سائىدە،
نە بېكەلەر، نە ساھىبلار نە ئابىد،
كۆرەركىم پارە-پارە تەختە يۈرۈر،
قاشىدا ئەللىك-ئاتىمىش چەۋرە يۈرۈر،
بار ئېردى دىلبەر ئۇچۇن باغرىدا داغ،
فەلەك قويدى يانا داغ ئۈستىدە داغ،
بۇ غەمدىن ئاھ ئۇرۇپ بېھۇش بولدى،
ئېلىنىڭ دەردىدىن مەدھۇش بولدى.

تېگىزكىم ئول زەمان پۇر خۇش ئېردى،
ئانىڭ ھەۋلىدە شەھ بېھۇش ئېردى،
يوق ئېردى دەر زەمان ئالدىدا سائىد،
قاتىدىن بولدى غايىمب شەھدۇ-شاھىند،
فەلەكنىڭ گەردىشى قىلدى ئىشىنى،
كى كۆرمەي باردىلار كىشى كىشىنى،
كىشى بىلىمەن كېمە قايدا بارادۇر،
خۇدا مۇنداغ بەلالارنى سالادۇر،
سەيفۇل-مەلىك ئۆزىگە كەلدى ناگاھ،

شەھزادە چۆرەلەرى بىرلەشمە-لاشققانى

بەسى يىمغىلار مەنۇ سۇدىن تىلەرمەن
قايان باردىڭ ياتىدىن، سائىدا سەن،
كېرەك ئېردىڭ بۇ غەمدە، ۋاقىفا سەن،
بۇ قالغانلار قىلۇر فەريادۇ ئەفشان،
ساڭا قۇربان بولاي بىشاھۇ جانان،
قاشىدا بىز تەقى قالماغاي ئېردۈك،
بۇ دەرد بىرلەشمەنى كۆرمەگەي ئېردۈك،
ئاتا-ئانا كۆرۈپ گىمىيان بىزنىڭ چۈن،
كى بىز بىرپاندۇمىز، شاھىم سىمىزنىڭ چۈن،
كېلىڭلار سەيىر ئېتىڭلار بۇ بەلاغە،
قىلىپ شۇكرى تەۋەككۈل ھەم خۇداغە،
بۇ ھال بىرلەپ يۈرۈپ ئۈچ ئاي مۇتلىق،
كۆرۈڭ، بىنچارەلەرگە نە سالۇر ھەق.

مەلىكزادە يەنە كەلدى ئۆزىگە،
تولۇپ خۇنابەلەر نەرگىس كۆزىگە،
نۆكەر بارچە ياقالارنى قىلىپ چاك،
كۆكۈسلەرنى قىزىل قانغە بويىپ پاك،
بەھىللىقلار تىلەشنىپ بىر-بىرىدىن،
فىغانلار قىلادۇر يەرلىك يېرىدىن،
كۆرۈڭكىم ئىشىق ئوتى ئالەمنى ئۆرتەر،
كى ئاشىق نالەسى يۈرەكنى يىرتار،
باغىر خۇنابەسى ھەرگىز تۈگەنمەس،
نەچە خۇنابە ئېچىپ كۆڭلى قانماس،
قىلۇر سەيفۇل-مەلىك ھەر سوزۇ نالە،
تۆكەر خۇنابەلەر مانەندە جالە،
چۈ دەركىم ئاھ ئۇرۇپ: يەلدىن سورارمەن،

شەھزادە چۆرەلەر بىرلەشمە-لاشققانى

كى بولدىلار بارى بىسىيار نەۋمىد،
يەلاۋۇ رەنجۇ مېھنەت ئاشىق ئۇچۇن،
ۋەلى زىرۇ بەلالار لايىق ئۇچۇن،
مۇھەببەت بىرلەشمەلار خۇداغە،
سەلام ئاپتۇر ئۇلار بادى سەباغە،
چۈ دەر شەھزادە: «ئەي بادى شەمالى،
كى كۆرمەن بولدىم ئول بەدئۇل-جەمالى»

بار ئېردى ئاندا بىر گىمىيان، خۇنخارە،
فەنا بولغان كېمەلەر ئاندا بېسىيار،
كېلىپ تۇشتى بۇلار ھەم ئول بەلاغە،
تەقى بىنچارەلەر قالدى جەفاغە،
فىغان قوپتى بۇلارنىڭ ئوتراستىدا،
چۇ قالدىلار تېگىزنىڭ ئوتراستىدا،
بۇ كەز بارچە ئۇزۇيان جاندىن ئۇمىدىد،

سەلامم يەتكۈزۈش ئەرمانىدا ئولتۇرۇپ،
 دەۋا ئىستەپ تەقى دەرماندا بولۇپم.
 سەلامم يەتكۈزۈش ئولتۇرۇپم،
 پەياممىنى تەقى غەمكىن ئانامغە.
 ئىرىك بولسە تەقى سائىدغە يەتكۈزۈش،
 بۇ قۇلىنىڭ ھالىنى ئولتۇرۇپ شاھىغە يەتكۈزۈش،
 بەھل بولسۇن بارى بىز خەستەلەردىن،
 كى بۇ غەم بەھرىدە ۋابەستەلەردىن.

سەبا، يەتكۈزۈش سەلامم ئولتۇرۇپ،
 پەيامم يەتكۈزۈش ئولتۇرۇپم،
 سەلامم يەتكۈزۈش ئولتۇرۇپم،
 مۇشەررەف بولمادىم جانى سەنەمغە.
 سەلامم يەتكۈزۈش ئولتۇرۇپم،
 پەيامم ئىلتەگىل ئابى زۇلالغە.
 سەلامم يەتكۈزۈش كۆرۈمەي ئولتۇرۇپم،
 سەبەبىدىن بىر دەۋا سورماي ئولتۇرۇپم.

شاھزادە چۆرەلەر بىرلە گىردابىدىن چىققانى

قوپۇپ دېدى: «يىگىتلەر، كەلدى دەۋلەت.»
 ئايىتى: تۇشنىنى شاھۇ سەئادەت.
 سۆيۈندى بارىسى بىچارەلەرنىڭ،
 قۇۋاندى بارچەسى ئەۋۋارلەرنىڭ،
 چىقاردى مۇھرىنى دەرياغە ئۇردى،
 تېگىز قايىناپ بولارنى يولغە سالدى.
 قۇۋاندىلار بۇ كەز سەرگەشتەلىقدىن،
 قۇتۇلدىلار بارى يول بەستەلىقدىن.
 يانا بىر نەچچە كۈن تۈز يولغە ئۈشتى،
 تەقى كۆرۈك فەلەككىدىن نې ياپۇشتى.

بۇلار ئۈچ ئاي ئىدى ئۇشېبۇ بەلادە،
 كېچە - كۈندۈز گىردىقتار ئولتۇرۇپم،
 قىلىپ يۈزىڭ فەغانۇ نالە ئولتۇرۇپم،
 كۆزۈمنى ئۇيقۇ تۇتتى باشتى چۈن غەم.
 نە كۆرەر بىر مەلەك سۈرەت كىشىدۇر،
 چۇ دەركىم: «ھەر بەدۇر تەڭرى ئىشىدۇر.
 ئەگەر بولسا ئىدى مۇھرى سۆلەيمان.
 تېگىز قايىناپ چىقار ئېردى بەفەرمان»
 ئېشىتكەچ شاھ چۇن بىندار بولدى.
 بۇ غەمدىن مەست ئىدى ھۇشيار بولدى.

شەھزادە چۆرەلەر بىرلەن زەڭگىلەرغە گىردىقتار بولغانى

كى ئىش تۇشكەن ئەمەلسىلەر مەستتۇ مەغزۇز،
 يېقىن كەلدىلەر ئېرسە كۆزدىلەر پاك،
 يامان دېيىدارلىق زەڭگىيۇ ناپاك،
 دېدى راۋىكى يەتمىش تەن ئىدىلەر،
 كى يېپ تويىياس ئىدىلەر ئادەمبەلەر،
 چۇ كۆردىلەر بولاردەك نۇقلى مەقبۇل،
 كى بولدى زەڭگىلەر تۇتماقغە مەشغۇل،
 مۇسەللەھ بولدى بولار ھەم ئۇرۇشقا،
 ياراغلاپ بارىسى ئۇترۇ تورۇشقا،
 ئۇرۇشتىلار بەسى تۆكۈلدى كۆپ قان،
 ئىلىكىدىن كېلۈچە خۇد چەكتىلەر جانى.

كەل، ئەي راۋى، رىۋايەت قىل بۇ داستان،
 بەرى خانەمۇدۇر ياخۇد گۈلىستان.
 دېدى راۋى قىلايىم بۇ ھېكايەت،
 قۇلاق سالۇ ئېشىتكىل بۇ رىۋايەت.
 بارۇ ئېزدى مەلىكزادە يولغە،
 قازاۋۇللار سالۇر ئوڭۇ سولغە.
 كۆرەرلەر بىز كېمە توغرا كېلىدۇر،
 ۋەلى بىلەن بىدۇلار ئوغرى كېلىدۇر.
 بۇلار دەرلەر بىزىڭكى ئەلدىن ئولغاي،
 ۋەيا سەۋداگەر ئەھلىدىندۇر بولغاي.
 بولار بۇ فىكىرى بىرلە شادۇ مەنەۋر،

كۆيۈپ كېمە بىلەن بولدىلار ئەخكەر.
تۇتۇپ شەھنى ئون ئىككى چۆرە بىرلە،
ئالىپ دۇرنى بۇ جەمئى مېھر بىرلە.
ئىلىك ئاياغلارنى باغلادىلار،
ئۇلارنى غەم ئوتىدا داغلادىلار.
ئالىپ تەبىرەدىلەر باغلاپ چۇلغاپ،
تەمام ئەئزالارنى قانغە بۇلغاپ.

بارى زەڭگى توپەك ئەنداز ئېردى،
ئۇرۇش بابىدا ئاتەشباز ئېردى،
كىم ئەتتى زەڭگىلەر چۇن زەرب زەڭگىن،
قىزىل قان بىرلە دەريا بولدى زەڭگىن.
كى دەريا بولدى چۇن تۇتاشقان ئوتدەك،
تۇتۇن بىرلە ھەۋا بولدى بولۇتدەك.
كى بۇ بىچارەلەر كۆيدىلەر ئەكسەر،

زەڭگىلەر شەھزادەنى چۆرەلەر بىرلە ئۆز پادىشاھىغە تارتقانى

دېدىكىم توققۇزىنى ئۆلتۈرۈڭلار،
مۇھەببەت قىلىپ ئانى كەلتۈرۈڭلار.
دېدى سەيفۇل-مەلىك: «سۇبۇھۇ قۇددۇس،
مېنىڭ ھالىم ساڭا رەۋشەندۇر، ئەي دوست،
سېنىڭ ئىلىكىڭدە ئاساندۇر، رەھىمما،
كى بىز سايىلدۇمىز سەن سەن كەرىمما.
كەرىم ئالدىڭدا سايىل يوقىدۇ ئەۋمىد،
رەھىم ئاتلىغ ئاتىڭدىن كۆپىدۇ ئۇمىد.»

بار ئېردى بىر جەزىرە ھەق ياراتقان،
ئانىڭ ئىچىدە زەڭگىلەر تۆرەتكەن.
بار ئېردى چۇن بۇلارنىڭ پادىشاھى،
كى دىۋ ئىفرىتدەك زەڭگى سىياھى.
بۇلارنى ئىلتىبان چۆكتىلەر ئاندا،
كۆڭۈلگە مەزگى ئىكىتىلەر ئاندا.
كۈلۈبان قەھ - قەھ ئول زەڭگىنى خۇنخار،
كېلىبان ئىشتەھى چۇن ئادەمى خار.

زەڭگى شەھزادەنى ئىككى چۆرەسى بىرلە قىزىغە ئىمبەرگەنى

كۈتەردىلەر چۇ زەڭگىنىڭ قىزىغە،
كۆزى چۈشتى مەلىكزادە يۈزىگە.
كۆرۈپ شەھزادەنى قىز بولدى ئاشىق،
پەرىنى كۆردى دىۋ ئۆزىگە لايىق.
دېدىلەر شەھ ئىمبەردى سىزگە ئانى،
كەباب ئېتىپ، مەي ئىچىپ، يەڭمىز ئانى،
ئاتاسى ھۆرمەتتىن بەر جا كەتۈردى،
تەۋازۇت بىرلە قوپتىپ ئوتۇردى.
دېدى زەڭگى بەچەكىم: «بىز بىلەنلىك،
كېتىمىز، ھەرنە قىلساق، بىز قىلالىك»،
كەتۈرگەن ئەلچىلەر كەتتى قاتىدىن،
سۆيۈندىلەر بۇ قىزنىڭ ھۆرمەتىدىن
بۇيۇردىكىم: «بولارنى ياشۇرۇڭلار،
فەلان مەھرەمغە ئىلتىپ تاپشۇرۇڭلار.»
ئۇنۇتتىلار بۇلارنى زەڭگىلەر ھەم،
كى زەڭگى فېئىلىنى بىلدى بولار ھەم.

تۇرۇپ زەڭگىلەر ئىچىپ شەرابى،
يېدىلەر ئول يازى ئادەم كەبابى.
كى ناگەھ فېكىر ئېتىپ زەڭگىمۇ كافىر،
خەيالى قىلدىپۇ بۇيۇردى ئاخىر.
ئول ئۈچىنى قىزىغە ئىلتىگىزىلەر،
ئاڭا بولدى بىزىڭكى سورغاڭمىزىلەر،
ئىشتىپ شاھ بۇ سۆزلەرنى ئاندىن،
ئۇمىد ئۆزىدىلەر ئاخىر بارى جاندىن.
تورۇپ بىچارەلەر بارى جىگەر خۇن،
ۋەلى شەھزادە دېدى بولدى شۇ كۈن.
ئۈچەۋلەننى قىزىغەكىم يېمىزدى.
ئۇلارنىڭ بىرىسى شەھزادە ئېردى،
بولۇپ زەڭگىمۇ كافىر مەستۇ خۇرسەندە،
پەرىلەرنى قىلىبان دىۋە دەربەندە.

زەڭگىنىڭ قىزى ياسانپ شەھزادە قاشىغە كەلگەنى

تۇشۇكىدۇر مەگەر بىر ئەسكى مورى.
 بۇ سۆرەتلەر بىلە قىلۇر خەيالى:
 يۈزۈم ئايدەك، بويۇم تازە نىھالى.
 كى بۇ ئالەمدە بىر مەندەك سەنەم يوق،
 پەرىلەر ئاشقىمىدۇر ھېچ غەم يوق،
 كۆرۈك مەندەك سەنەم بارمۇ جەھاندا،
 مېنى كۆرسە بولۇر شەھزادە بەندە.
 بۇ تەلئەت بىرلە كەلدى شەھ قاتىغە،
 كىرىپ دىۋە پەرىلەر سۇھىبەتتە.
 قوپۇپ شەھزادە ھەم تەئىزىم قىلدى،
 زەرۈرەتتىن ئاڭا تەكسىم قىلدى.
 ئالىپ زەڭگى بەچە شەھنى يانغىغە،
 يېقىندۇر كىم ئانى سوقسە جانغىغە.
 كېلىپ شەھزادەغە چۇن بولدى ناخۇش،
 يىقىلدى سوستايىپ شەھ بولدى بىمۇش.
 دېدى ئۆي قىزلارى كۆردى سېنى بىل،
 بولۇپ ئاشىق ئۆزىدىن باردى كۆرگىل.
 باشنى ئالدىيۇ تىزىنە قويدى،
 بولۇت يۈزىنى ئاي يۈزىنە قويدى.
 قوپۇپ يەلدەك لەپىن شەھنىڭ لەبىغە،
 ئالىپ گۈل غۇنچەنى گور خار تومىغە.
 شورار لەئلى لەبىنى مىسلى ئەژدەر،
 قۇچار شاھى پەرىنى دىۋە ھەفت سەر،
 خۇمار ئۇيقۇسىدىن ئويغاتتى شەھنى،
 قارا بولۇت ئالىپ قوينىغە مەھنى،
 ئاياق تولدۇردىلار بۇيۇردى بادە،
 بولۇپ زەڭگى بەچە ئىشقى زىيادە
 بولۇپ سەر خۇش بۇ تەلئەت بىرلە قوپتى،
 قۇچۇپ بويىنىن تۇتۇپ ئاغزىغە ئۆپتى.
 ئۆپۈپ دېدىكى: «ئەي جانىم، نەچۈكسەن،
 كى مەندىن باشقە جانانىم نەچۈكسەن.
 مېنىڭ ھەجرىم بىلەن ھالىڭ نەچۈكدۇر،
 كى مەنسىز غەمدە ئەھۋالىڭ نەچۈكدۇر.»

كى بىر كۈن قىز ئۆزىنى راست قىلدى،
 قوپۇپ شەھزادەگە بىخاست كەلدى.
 سۇراھىدا شەرابۇ نۇقل بىنسىيار،
 فەراغەت قىلغايۇ بولغاي خەرىدار.
 يۈزىگە سۈرتىپان ئول ئوفەدەك گەج،
 ئارا زۇلفىن قارا يۈزدە قوپۇپ گەج.
 قازاننىڭ قاراسىن قاشىغە تارتىپ،
 قالن گەج بىرلە يۈزىنى ئاقارتىپ
 بويىنى كۆرسەڭمىز مىسلى مۇنارى،
 ئەگەر ئاغزىغە باقساڭ مىسلى غارى.
 قارا ئارغامچىنى سالىپ چۇ ساچباغ،
 كۆرۈپ ناچاغ بويىغە ئانى چاغ.
 قارا ئۆي تىزىكىن ئەشھىب قىلىپان
 قارا چەكەندىن ئول چۇمبەند قىلىپان.
 قىلىپ بىر ئەسكى قاسقاننى بىلەزۈك،
 سالىپ نەچچە قىزىل سوغاندىن ئۈزۈك.
 چۇ فىلىنىڭ تۇۋاغىدەك تىرماغىنە
 قىزىل قان بىرلە بۇيار مىسلى ھىنە.
 يۈرۈر بولسە يۈرۈر تېۋە ماڭمىش،
 كۈلەر بولسە كۈلەر مايمۇن كۈلىشىن.
 ئانىڭ ھەر ئەمچەكىدۇر مىشكى سەققا،
 يۈرۈسە ئۇن كېلەدۇر شەققە - شەققا.
 ياپىلىپ فىلىدەك ئىككى قۇلاغى،
 سالىنىپ تېۋەدەك ئىككى دۇداغى.
 قولاقلىرىغە سالىپان سالىنچاق،
 ئىسىرغە ئورنىدا سالغان سارىمىساق.
 كىيىپ ئۆرمەكىدىن ئىگىگە قارا شال،
 ھەۋەسلەر بىرلە ئىگرىپىتۇر مەھۇ سال.
 ئانىڭ ھەركۈزىدۇر مىسلى ئىزەڭگۈ،
 قۇلاقلارى ئانىڭ ئەسكى تۈپەڭگۈ.
 ئانىڭ ھەر تىشىدۇر مانەندى سەندان،
 نەچە دېسە سۇفەت قىلىسام تە چەندان.
 ئىلى ئانىڭ جەھەننەم ئەقرەبىدەك،
 يۈزىگە باقساڭمىز يەلدا شەبىدەك
 چۇ بۇرلىدۇر ئۇلۇغ ئاتاسى گورى،

شەھزادە زەنگى دۇختەرچەگە جەۋاب بەرگەنى

يىلاندىك زۇلفوگۇز ئەفسۇن قىلىپدۇر،
مېنى مۇندا ئاياغىمنى ئالپدۇر.
جەمالىگىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپمەن،
كېتەر بىلىمەي، چۇ سەرگەردان بولۇپمەن.
كۆزۈڭىزنى يۈزۈمدىن كۈنلەرمەن،
يۈزۈمگە كۆپ سىڭا باقماڭ ئۆلەرمەن.
بۇ قۇلنىڭ بويىغىغا سالماڭ قولۇڭۇز،
ئۆزۈڭىزگە تەڭ ئەتمەڭ بىز قۇلۇڭۇز.
مەلەكزادە ساغىندى فەھم قىلماس،
زەرافەت سۆزىنى بۇ زەنگى بىلىمەس.

دېدى شەھزادە كىم: «سەنسىز خۇش ئېردىم،
نىگارم يادى بىرلە سەر خۇش ئېردىم.
سېنىڭ دىيدارىڭگە مەن خىمىرە بولدۇم،
ئۆزۈمدىن باردىمۇ ھەم تىيرە بولدۇم.
كېچەدەك يۈزۈڭ ئۈچۈن باستى باتىۋە
مۇنەۋۋەر خاتىرىم بولدى قاراڭغۇ.
قاشىڭ قايغۇسىدىن يادەك پۈكۈلدۈم،
كۆرۈپ گۈل غۈلچەدەك ئاغزىڭغە كۈلدۈم.
ئالا كۆزۈڭ غەمى يەرگە باقۇزدى،
قارا كۆزۈم سۈيىم يەرگە ئاقۇزدى.

زەنگى بەچە شەھزادەنى مېھنەتكە سالغانى

فەلەكنىڭ جەۋرىنى ئايتىپ تۈگەنمەس،
مۇرادىن تاپمايمىن ئاشىق قۇۋانماس.
كېچە بولسە ئۇرۇنۇپ مۇڭلاشۇرلار،
كى مۇڭ تۈشكەنلەرغە يىمغلاشۇرلار.
ئېرۇر بۇ ئىشقىنىڭ جەۋرۇ جەفاسى،
بېرۇر خونا بەلەر مەجىران بەلاسى.
تۈشەر ئەر ئوغلىغە ئەمگەك جەھاندا،
كى پۇشماس مۇنچەلەر جان بولسە تەندە.
كېڭەشتى بىر كۈنى بۇ ئۇچ گىرىفتار:
«كى مۇندا بولغۇسى يوق بىزگە غەمخار.
بىزنىڭ تىرىكلىكىمىز كىشى بىلەس،
كىشى بىزنى تىلەرگە مۇندا كەلمەس.
بۇلارنىڭ ئىلكىدە ئۆلمەك كېرەك بىز،
بۇ مېھنەت ئوتىدا كۆيمەك كېرەك بىز.
ئەگەر ئۆلسەك سۇ ئۈيىدە ئۆلەلى،
نەكىم كۆرسەك سۇ تۈيىدە كۆرەلى.
ئېرۇر ئۇشېۋ زەھان فورسەت غەنىمەت،
ئېرۇر قاچماق ئۈچۈن بۇ دەم غەنىمەت.
يىغىپ خاشاڭ سالى ياغلايدىلار،
قاچار يولنى كېلىمىن ياغلايدىلار.»

ئىشىتى زەنگى دۇختەر ئۇشېۋ سۆزى،
غەزەب بىرلەن يۈزىگە تىكتى كۆزى.
كېلىپ قەھرى قۇيۇپ چىقتى قاشىدىن،
ۋەلى كۆڭلى خەراب ئول ھەسرەتىدىن.
دېدىكىم: «مەن سېنىڭ ئىشىڭ قىلايمىن،
سەباھ ئەرتە بىلەن باشىڭ كېسەيمىن.»
ۋەلى ئۆلتۈرگەلى ھەيغى كېلەدۇر،
كېچە - كۈندۈز ئانىڭ مېھرى بىلەدۇر.
نەچە كۈنلەر بۇيۇردى يارغۇچاقغە،
ھەيەل قىلسە ئۇرلار جاققە جاقە
ئىلىكىلەرى قاپارپ ئۆزى تارتار،
كۆزىدىن يادە ئى گۈلرەڭگى تارتار.
ياڭى ئايدەك ئېگىلىپ تاتار ئول ئۈن،
لەبى لەئلى قۇرۇپ بولدى چىگەر خۇن.
بۇيۇردىكىم: «بۈكەز ئوتۇن توشۇسۇن،
كېچە تاڭ ئاتقۇچە ئاتنى قايشۇن.
قىلۇر بىلىقەسىد ئۇلارغە بۇ جەفانى،
كى تۈزىمەي ئول يەنە قىلغاي ۋەفانى.
كىم ئۇشېۋ ماچەرا بىرلە نەچە يىل
تاشۇدىلار ئوتۇن قۇللۇق قىلىپ بىل.

نەچە كۈنلەر كېچە - كۈندۈز يۈرۈبان،
كى جەھد ئېتىپ بۇلار سالىن سۈرۈبان.

كېچە بىلەن كېلىپان مىنىدىلەر سال،
خۇدا، دەپ كىردىلەر دەرياغە فىلھال.

شەھزادە بىر پىياخشى جەزىرەگە يېتىپ كەلگەنى

يەنە بىسىيار سۇنىپۇل، ئودۇ ئەنپەر،
تەقى تۈرلۈك يېمىشلەر كۆپ گۇھەرلەر.
قەبۇل قىلدى ئۇلار ئۇشبۇ جەزىرە،
كى قىلىدىلار چۇ بىر يەردە ھۇچىرە.
يىغىپ تۈرلۈك يېمىشلەردىن بەتەمام،
قىلىپ قىشنىڭ ياراغىنى سەرەنجام،
چۇ بىر قىش ئۇشبۇ يەردە ئۇمر كەچتى،
غەرىبىلەر شەرەۋۇ شەرىبەتلەر ئىچتى.

بار ئېردى بىر جەزىرە بەسكى خۇررەم،
يېتىشتىلەر ھېرىپ بىچارەلەر ھەم.
ئەجايىپ ئول جەزىرە سىررى نېمەت،
چېكىپ ئېردى بولار بىسىيار مېھنەت.
شۇكۇر قىلىدىلارۇ تۇردىلار ئاندا،
ئەجايىپ ھەممەلەر كۆردىلەر ئاندا.
كى كۈن تۇغىسە كۇمۇش ئالتۇن تۇغادۇر،
پانە كۈن پاتىسەلەر ئالتۇن پاتادۇر.

شەھزادە مەيچۇنلار شەھرىگە كېلىپ تۇشكەنى

ئەجايىپ شەھەر پۇر بېچچۇنە - كەم بەھر،
ئالىپ باردىلار ئول سۇلتانلارغە،
بۇ تاڭسۇق ھەدىلەر ئۆز خانلارغە.
كۆرۈپ سۇلتانلار ھەيران بولدى،
بۇلارنىڭ ھالىغە گىريان بولدى.
ئوشۇل سۇلتان چۇ نەسلى ئادەم ئېردى،
ئاڭا بۇ شەھەر ئىچىنىدە مانەم ئېردى.
قوپۇپ كۆرۈشتىيۇ ئالدى قاتىغە،
ياقىنىدۇر ئولكىم ئەۋرۇلسە باشىغە.
دېدىكىم: «ئەي پەرى رۇيۇ گۈل ئەندام،
نەھالنىڭ بارۇ قىل ئالدىمدا ئىشمام.»
ئايىتتى شەھزادە دەردۇ ھالنى،
تەمام ئەھۋالىنى ھەم قىلۇ قالىن.
بۇكەز سوردى ئانىڭ ھالىنى شەھزاد،
كىم ئول سۇلتان بۇ سۆزدىن قىلدى فەرياد.

يەنە بىر كۈن كۆچۈپ ئول مەنزىلىدىن،
تۇرا بىلمەي فەلەكنىڭ مۇشكىلىدىن.
نەچە كۈنلەر يۈرۈپ دىلىگىر بولدى،
كى ناگەھ جەزىرە دەستىگىر بولدى.
كېلىپ قوندىلار ئاندا ئې كۆرەرلەر،
كى قورقۇپ ھەر زەمان ئۆزدىن بارۇرلار.
كى ناگەھ چىقىشتىلەر بىسىيار مەيمۇن،
بارىنىڭ كۆزلەرى خۇن تاسۇ بەرخۇن.
پانادۇر كۆزلەرى مانەندە مەشئەل،
قۇتۇلماس كىم ئۇلاردىن قاچسە ئەشغەل.
كى بىر ھەمدۇنەدۇر مانەندە يولبارس،
كۆرۈپ سەرگەشتەلەرنى ئوردىلار قارس،
تۇتۇپ، ئەلقىسسە، بۇ دىل خەستەلەرنى،
كۆتەرىپ كەتتىلەر ۋابەستەلەرنى.
بار ئېردى شەھرى ھەمدۇنە دېگەن شەھەر،

شەھزادە ئۆزىنىڭ ئەسلى ناسەبىنى مەيچۇنلارغا ئايدىغانى

ئاتامدۇر ئەخت ئىگەسى ئاندا، بىلىگىل،
كى تۇشتۇم شوخلۇقۇمدىن مۇندا، بىلىگىل.

دېدى: «بىلىگىلكى، ئۇممان شەھرىدىنمەن،
مەگەر تۇشتۇم خۇدانىڭ قەھرىدىنمەن،»

ئەگەر كىمكى يولۇقە ئاندا دۇر جار،
قىلۇر ئېرىمىشلىرى ئانى شاھى مۇختار.
يەنە بىر شەھەر ئېرۇر ئىتىباشى شەھرى،
ماڭا تاپىتىۋرۇر سەھرايۇ بەھرى.
ئانىڭ شاھى قىزىن بىزگە يىمبەردى،
تەمامى مۈلكۇ مالن بىزگە بەردى.
باشى ئىتىدەك ئۆكۈن ئەئزاسى ئادەم،
ماڭا بولۇپتۇرۇر ئۆلگۈنچە ماتەم.»
بۇلارنى دېدىنىۋ يىمغلادى بىسىار،
ئۇرار ھەردەمدە يۈز ئاھى دىل ئەۋكار.
تۇشۇپتۇرمەن كۆرۈك زىندانى غەمغە،
كىشى بارماس ئاتام بىرلە ئاتامغە،
بۇ مەيچۇنلار تىلىنى كىشى بىلمەس،
ئەگەر مىڭ يىل ئۆتەر ھېچ كىشى بىلمەس.
بۇ ئىتىباش شاھنىڭ مەن قىزىن ئالدىم،
مەنى بىچارە بۇ غۇربەتدە قالدىم.
كى ئەي شەھزادە، سەن بولغىل سەرتە فراز،
مېنىڭ ھالىمدۇر ئۇشۇبۇ ھەم قىشۇ ياز.
بۇلارنىڭ تەختۇ بەختى بىزگە دۇر مەرگ،
قىلىپمەن دۇنيانىڭ ئىشرەتلەرىن تەرك.

خەيال ئەتتىم كېزەي ئۇشۇبۇ جەھاننى،
كۆرەيمىن دۇنيادا ياخشى پاماننى.
يۈرۈپ دەريا يۈزىدە سەپىر ئېتەرمەن،
نەچچە كۈنلەر كېزىپ ئۆيگە كېتەرمەن.
مۇخالىق يەل قوبۇپ سىمىدى كېمەلەر،
چىرىكىم ئۆلدىۋ ئاقتى نېمەلەر.
سېنىڭدەك يۈرەر ئېرىدىم تاغۇ تۈزدە،
قالن مەيمۇن يولۇقتى ئۇشۇبۇ يەردە.
بۇلارنىڭ پادىشاھى ئۆلگەن ئىكەن،
ئانىڭ تەختىۋ رەختى قالغان ئىكەن.
بۇلارغە رەسىم ئىمىش سۇلتانى ئۆلسە،
خاتۇنغە ياۋۇماسلار يىللار ئۆتسە.
ئانىڭ ئورنىغە سۇلتان كەلمەگۈنچە،
كى بۇ تەخت ئىگەسى خان بولماغۇنچە.
بۇلار ئۆز ئېلىدىن خان قىلماس ئىمىش،
ئەگەر كىم بولسە ھەم تىرىلمەس ئىمىش.
چىتارلار ئىمىش ئاندا سەپىرى سەھرا،
كېزەرلەر ئىمىش ئاندا چۆلۈ دەريا.
مەنى سەرگەشتە تالىب ئۇچرايمىشەن،
ئاتام شۇكرىنى گوي قىلمايمىشەن.

شەھزادەگە شاھى ئىتىباش قىزىنىڭ تەئرىقى ۋە تەۋسىيەسىنى قىلغانى

كۆرۈپ ئول قىز مەلىكزادە يۈزىنى،
كېيىمكىكە ئىت مەگەر تىكتى كۆزىنى.
ئانى بىلمەس نە سۆزلەگەي نە دېگەي،
ياقىندۇركىم ئانى فىلھال يېپگەي.
نە سۇھبەتتۇر كېيىمكىكە ئىت قوشۇلسە،
نە دەۋلەتتۇر كېيىمكىدىن ئىت قۇتۇلسە.
ئىمكى كۈن قىز بىلەن ھەمخانى بولدى،
شەھى ئاشىق بۇكەز دىۋانە بولدى.
قىلۇر قەريادۇ ۋاۋەيلا: «نېتەرمەن،
بۇ ئىت چاڭگالدىن نەچۈك كېتتەرمەن.»
مەلىكزادەگە بۇ قىز ھەمئەفەسىدۇر،
مەگەر زاغ بىرلە بولۇپۇل دەر قەفەسىدۇر.

نەچچە كۈن تۇردى بۇ شەھزادە ئاندا،
ئىشىمتى شاھى ئىتىباش ئول زەماندا،
ئۆيىمدە بار ئىمدى بىرنەچچە قىزى،
ياساپ ئىتىدەك باشى ھەم كۆزۈ پۈزى،
مۇناسىب كۆردىۋ يىمبەردى قىزىن،
ئۇلۇق كۈپەۋگە ھەم بىلىدۇردى سۆزىن.
تەمامى مۈلىك ھەم تەختىم ئانىڭدۇر،
تەمامى مال ھەم رەختىم ئانىڭدۇر.
كۆرۈك سەيفۇل - مەلىكىنىڭ ھالەتى بىز،
كەتۈردىلەر ئانىڭ ئالدىغە بىر قىز.
باقار شەھزادە ئول قىزنىڭ يۈزىگە،
كىيىمكىكە سەسكەنۇر ھەردەم ئۆزىگە.

ئانىڭ كۆڭلىنى ئاۋلاپ، كۆرسەتىپ يول،
 ئىچى كۆيۈپ ئىجازەت بەردى ئاخىر،
 سالىپ ئاۋازەكىم قاچتى مۇسافىر.
 قىمغانلار قىلدى ئۇمىن شامى دىلتەڭ،
 چۈكەتتى ئالدىدىن ھەدىمىنىسۇ ھەمىتەڭ.
 سەفەر قىلدى ئوشۇل گۈل بەرگى لالە،
 قىلىپ نالە بارىسى تۆكتى جالە.
 فەلەكنى كۆر نە تۈرلۈك ئىشلار بار،
 كى بىر نۇشى ئۈچۈن يۈز نىشلار بار.

بىل ئاخىر شاھ چۇن پۇرغۇسىسە بولدى،
 بۇ مەئىنىدىن پۈرەككە قايغۇ تولدى.
 كېلىپ ئۇمىن شەھىمىگە يىمغلادى زار،
 ئاياغىمىگە تۇشۇپ شاھى دىل ئەفكار.
 قىلىپ زارى دېدىكىم: «بىزنى ئۆتكەر،
 تەرەھپۇم قىل بەلادىن بىزنى قۇتقار.»
 مۇنىڭ زارىلارنى تەئسىر قىلدى،
 كىم ئول شەھ ھالىغە دەستىگىم بولدى.
 نەچە كۈن توي ئېتىپ شەھزادەنى ئول،

شاھزادە ئانىدىن كېتىپ بىرئەچايىمب جەزىرەگە ئۇچراغانى

نەھايەتسىز يېمىنىشلەر كۆيۈ جاڭگال،
 ئەجايىمب كۆيۈ بىمەد ئۇدۇ سەندال.
 ۋەلېكىن كۆپ غەيۇر ئافەتلەرى بار
 خۇدانىڭ كۆركى نە سەنئەتلەرى بار.
 ئانىڭكى بايقۇشى مانەندە بۇركۈت،
 ئۇلۇغ قۇشلارنىڭ تەئرىغىدىن ئۆت.
 تەقى ھەر قەرچەسى بىر قارچىمىغادۇر،
 نە قەرچە بولغاي ئولگىم بىر بەلادۇر،
 ئانىڭ ھەر تورغايى مانەندە قازى،
 تەقى ھەر قۇچقاچىمىدۇر مىسلى بازى.
 زەبۇن جانۋارلارنىدۇركىم قۇمۇرىسىقە،
 مۇقابىلىدۇر بۇ يەردە يولبارىسىقە.
 ئانىڭ ھەر تۈلكىسى مانەندە قاپلان،
 بۇرىسىن دېگەسەن ئەۋجى ئارىسلان.
 ئالۇر بولسە كىشى دارۇ ياغاچىن،
 مىنەرلەر ئېرىمىش ئاتلار مىسلى لاچىن.
 ئالىپ بارۇرلار ئېرىمىش خام ئىمتلار،
 يىمغىلورلار ئىمىش ئىمتلارۇ قۇشلار.
 تەمامى جانۋارىن مەشغۇل ئېتەرمىش،
 بۇ مەئىنى بىرلە نەفۇ ئالىپ كېتەرمىش.
 تۇرۇپ شەھزادە نەچچە كۈن بۇ يەردە،
 كېچە - كۈندۈز ياشۇنۇپ بىركى يەردە،

يۇرۇدىلەر نەچە كۈنلەر كېزىپ يول،
 تېگىزۇ تاغۇ تۈزۇ ھەم ئۇزۇن يول.
 پىمىادە يۇرۇيالماي ئول شەھەنشاھ،
 يانا دەيارغە تۇشتى كېلىپ ئول ماھ.
 يۇرۇر دەريا ئىچىمىدە دۇررى شاھى،
 تېگىزنى قايناتۇر ئول ئوتلۇغ ئاھى.
 بارۇر ئېردىلەر ئالتە ئاي سۇدا،
 ھەمىشە مەشغۇل ئېردى زىكرى ھۇدا.
 يانا بىر بەررەئى خۇررەم يولۇقتى،
 كېلىپ ئۇشۇبۇ جەزىرە ئىچىرە چىقتى.
 ئەجايىمب جەزىرەئى زىبىباۋۇ خۇررەم،
 ۋەلېكىن ۋەھىمىدىن ئادەمغە ماتەم.
 ئەجايىمبار ئىشىتىكىل قۇدرەتىدىن،
 ئەجەب ئېرىمەستۇرۇر خالىق ئانىدىن.
 كېچە بولسە ياغاچلار شۇئە ئۇرار،
 ياشىن ياشىناپ چۇ يۈزىنىڭ مەشئەل ئۆتەر.
 يانا بەئزى ياغاچلاردۇر سەمەردار،
 كىشىنىڭ باشلارنىدەك مېۋەلەر بار.
 يانا بەئزى ياغاچ يىمغلاپ ئولۇشۇر،
 يانا بەئزىلەرى قەھ - قەھ كۈلۈشۈر.
 بىلىك ئولۇشىغانى دارۇلار ئېرىمىش،
 ھەرارەتىدىن ئۇلار شۇئە ئۇرارمىش،

خۇدانىڭ رىكرى دائىم جانغە راھەت.
يۇرۇر ئول سارغارىپ چۇن زەئفەراندەك،
سۇ ئىچرە بولۇبان مىسلى خەزاندەك.
كىشىگە ئىشىقى ئۆتىدىن ئوت چاقىلسا،
غەمى يوقدۇر جەھانغە ئوت ياقىلسا.

تەفەررۇجلار قىلىپ ئافەتلەرنى،
خۇدانىڭ قۇدرەتى سەنئەتلەرنى.
كېچە بىلەن قاچىپ كەتتىلەر ئاندىن،
ئۇزۇپ مۇتلەق ئۆمىدلەرنى جاندىن.
خۇدا گەر ساقلاسا تەگمەس ھېچ ئافەت،

شەھزادە ئاندىن يەنە بىر ئاجايىپ جەزىرەگە كەلگەنى

كى ھەرقايسى بىر ئۇن بىرلە خۇدا دەر،
ئانىڭ يادىدا ھەر تۇرلۇك سەدا دەر.
قۇرۇق ھەم جەزىرە ئېردى پۇرمۇشەققەت.
يوق ئېردى خارۇ خەسدىن ئۆزگە راھەت.
تۇر المادى يانا كۆچتىلەر ئاندىن،
قانائىلىق قۇش كەبى ئۇچتىلەر ئاندىن.
ئىكى بىچارە ھەم كۆڭلىن كۆزەتتىپ،
يۇرۇرلەر غۇسسەدە ھەمدەملىق ئېتىپ.
ئەجايىپ تىشلەپ ئېردى ھەۋلى دەريا،
بۇلار دەر ئېردى: «بىر يەر بولسە پەيدا.
كىم ئاندىن ئۆزگە ھەرگىز كەتمەگەيمىز،
كۆچەر فىكىرنى ئۆزگە ئەتمەگەيمىز.»
بۇ سۆزنى ئايتتۇر ئېردى ئىككى يارى،
تېگەر شەھزادەنىڭ باغرىغە خارى.
ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە ھەق سالۇر ئېرمىش،
ئانىڭ ئۇچۇنكى ئاندا قالۇر ئېرمىش

كۆرۈندى بىر جەزىرە ئۇتۇرۇ ناگەھ،
سۆيۈنۈپ سۈردى سالن ئول شەھەنشەھ.
تايانىپ كەلدىلەر چىقىتلار ئاندا،
كۆرەلەر نې ئەجايىبلار جەھاندا.
فەلەكدىن شەمى ئەنۋەر بولدى غايىب،
كى چىقىتى سۇ يۈزىگە مىڭ ئەجايىپ.
بولۇپ دەريا يۈزى چۇن باغى رەۋشەن،
چېچەككەك بولدى يۈزىنىڭ شەمى رەۋشەن
چۇ يۈزىنىڭ مەشئەلە سۇدا يېقىلدى،
مەگەر كىم رەئىد دەريادا چاقىلدى.
تەقى يۈزىنىڭ سەدالار بولدى پەيدا،
بۇلار قورقۇپ بولۇر بىسىرنى يا.
يانا تاڭ ئاتتى ئېرسە بارى پاتتى،
كى دەريا تۈبىگە پاتىتىيۇ كەتتى.
چۇ مەشئەللەر بېلىقلار كۆزى ئېردى،
سەدالار ھەم ئۇلارنىڭ سۆزى ئېردى.

شەھزادە ئىسغەندىيار جەزىرەسىگە يېتىپ ئىككى چۆرەسى ئۆلگەنى.

تاپىلۇر كۆپ تۇرلۇك مېۋەلەر ئاش.
چۇ كۆردىلەر مۇنۇڭدىن باغۇ بوستان،
دېدىلەر كىم: «تۇرارمىز بىر زىمىستان.
بىلۇرمىز ھېچ يەرگە يەتسە بولماس،
مۇنۇڭدەك يەرنى قويۇپ كەتسە بولماس.
خۇدانىڭ خاھىشىن كۆرمەك كېرەك بىز،
نەكىم كەلسە رىزا بەرمەك كېرەك بىز.

ئولار بۇ سۆز بىلە فىكىرى تۇرۇردە،
شەھەنشەھ ئاھ تۇرۇپ زىكىرى يۇرۇردە،
كى ناگەھ بىر ئۇلۇغ جەزىرە كۆرۈندى،
تۈزەتتىپ ساللارنى ئاگا سۈردى.
نە جەزىرە بولغاي ئول بىر باغى گۈلزار،
لەتىنى ئەلۋانۇ تۇرلۇك مېۋەلەر بار.
دەر ئېرمىشلەر ئانى ئىسغەندىيار باش،

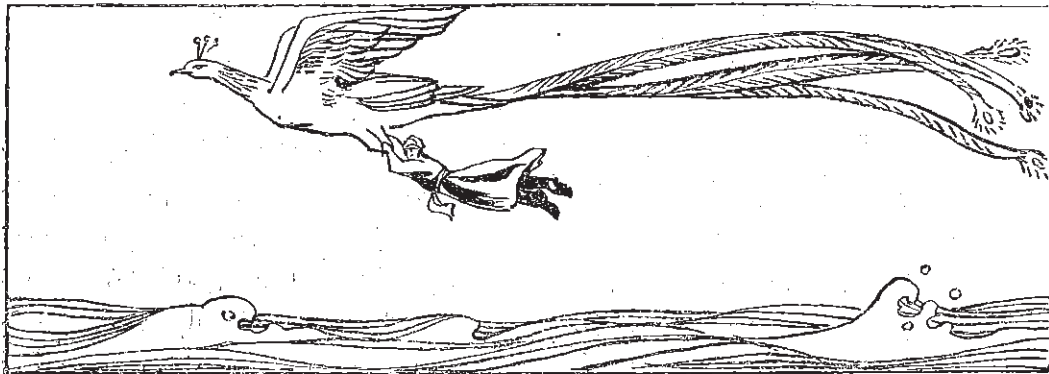
ئۇلارنىڭ ھالىنى قىلدى دىگەر گون،
 ئىككىسىنى خۇدا بىمار قىلدى،
 كى سەيفۇل - مەلىكىنى ئەفكار قىلدى.
 مەلىكزادە قىلىپ بىر ئاي تەييار
 يۈرۈش قىلدى ئۇلار چۈن ئاخىرى كار.
 قىلىپ سەيفۇل - مەلىك ھەيران گىريان،
 يۈرەكى پارە بولۇپ باغرى بىر يان.
 ئۇلارنىڭ دەردىدىن بىسىيار كۆيدى،
 كۈمۈش دەك كۆكسىنى ئەفكار قىلدى،
 غەربىلەر روھىغە تەكىمىر قىلدى،
 غەرب ئۆلمەك بەسى تەئسىر قىلدى.

كى سەيفۇل - مەلىك كوپ ئەندىشە قىلدى،
 تەھەممۇل بىرلە سەبىرىن پىمشە قىلدى.
 چۇ بىر يىمىل قالدىلار قىلماي تەبەسسۇم،
 فىراق ئوتىيۇ ھەم سۇدىن تەۋەھھۇم.
 يۈرۈرلەر غەم بىلەن خۇرسەند بولۇپ،
 تېڭىز ئوتراسىدا دەربەند بولۇپ.
 قويۇپ دامۇ گەھى قارماق سالۇرلار،
 بىرىن ئىككى بالىقلاردىن ئالۇرلار.
 يۈرۈرلەر غەم بىلەن بىچارەلەر شاد،
 ئوشۇل غەمكىنلەر ئول غەم بىرلە دىلشاد.
 ئانى مۇنچە كۆرەر بىلىمەي بۇ گەردۇن،

شەھزادە ئاندىن يەنە گىرىفتار بولغانى

قوپۇپ جان ھەۋلىدە شاھ بولدى ئاڭا.
 گەھى ئاستىن باقارۇ گاھى ئۈستۈن،
 كى بولدى بىر تۇتام خەس يۈزىنىڭ ئالتۇن.
 ئۆزىنى بەركىتىپ بولدى گىرىفتار،
 ياغاچ ئۈستىدە قالدى شاھ ناچار.
 كىچىك يۇلتۇز بارى سۇدا كۆرۈنۈر،
 بۇ ئىككى كۆك ئاراسىدا كۆرۈنۈر،
 ئىچەر خونا بەلەر بىر كۈندە يۈزدەم،
 ئاننىڭ يولى ئېرۇر ھەر دەمدە يۈز غەم.
 تۈگەنمەس دۇنيادا ئاشىق بەلاسى،
 چۇ بولماسۇن كىشى ئىشىق مۇبەتەلاسى.
 قىلۇر ئاشىق چانغە ئىشىق كۆپ جەبىر،
 تاپار مەقسۇدىنى ئاشىق قىلىپ سەبىر،
 چۇ دەركىم: «قادىرا، پەرۋەردىگارا،
 نىھان سىرلار ساڭا دۇر ئاشكارا.
 نە يازدىم، نە يېڭىلىدىم ھېچ بىلىمەن،
 جەفادىن ياخشىلىققە ھېچ كەلمەن
 بۇ يەردە ئۆزگە ھېچ تەدبىر يوقتۇر.
 خۇدا سەندىن ئۆكۈن دەستىگىم يوقتۇر.»
 ئىنايەت قىلدى تەڭرى قۇدرەت ئىلە،
 خەلاس ئەيلەپ ئانى نە ھېكمەت ئىلە.

كەل، ئەي راۋى، رىۋايەت قىل بۇ گۇفتار،
 ئىچۈك بولدى مەلىكزادە گىرىفتار.
 قوپۇپ ئاھ ئۇردىيۇ شەھ بولغە كىردى،
 كېلىپ يالغۇز يانا ئول سۇغە كىردى.
 كىشى بىلىمەسكى ئول قاين بارادۇر،
 كىرىپ دەرياغە سەرگەردان بارادۇر.
 تىزدىن كۆتەرە ئالماس باشىنى،
 كۆزىدىن ھەم تىيە بىلىمەس ياشىنى.
 مەلىكزادە ئۇرار ئاھى چۇ دەريا،
 قىلۇر ھەردەم بىر ئۆزگە مەۋج يەيدا.
 چۇ قوپتى ناگەھان بىر مۇختەلىق يەل،
 كى چايقاپ ھەر سارى شەھنى سۈرمەسەل
 ئىچۈك بولسە ياساغان خارۇ خاشاك،
 يېشىلىدى باغلاغان بۇ شادى خەسناك
 ئىلىك يۇۋدى مەلىكزادە جاندىن،
 يۈزىنى يۈرگۈزۈ يۈرەك قاندىن،
 بار ئېردى ئاندا بىر ئۇلۇغ ياغاچ،
 قۇرۇپ قوبۇلغانۇ ئاق ھەم يالاڭچ.
 ياغاچقە چىقىتىيۇ ئولتۇردى ئاندا،
 مۇنىڭدەك مۇبەتەلا بارمۇ جەھاندا.
 ئۇ كۆرۈپ يەل كەتۈرۈپ ئۇردى ئاڭا،

سالنىپ قۇش ئاياغىغا مەلىكزادە،
يۇقارى ئول قۇشى دەريايى خۇنزادە.
ياپۇشۇپدۇر تىشى تىرماغى بىرلە،
ئاسلىپتۇر تونۇ ئۇپراقى بىرلە.
چۇ بىر كېچەيۇ كۈندۈز ئۇچتى ئايمىرە
كى بولدى ناگەھان بىر تاغ زاھىمىر.
يېتىشتى تاغ ئۆپىنگە ھەمكى ئول قۇش،
كېلىپ ئاشيانىغە بولۇپكى ئولقۇش.
مەلىكزادە ئانىنىڭ كۆردى ياراغىن،
تۇشەر تۇشمەس قويا بەردى ئاياغىن.
ھەۋادىن كېلىپ ئول يەرگە چۈشتى،
كىم ئول يەرگە بەسى قاتتىغ ياپۇشتى.
ياشۇندى بىر قاتار بۇيىندا مەھكەم،
غەمىنى تاپمادى فىلھال ئادەم.

قىلۇر ئېردى مەلىكزادە تەزەررۇت،
ئىنايەت بىرلە ۋۇ رەھىمى تەۋەققۇت.
قۇلاقىغا سەدايى كەلدى ناگاھ،
كۆزىن ئاچىپ يۇقارى باقتى ئول ماھ.
نەزەر قىلدى ھەۋاغە شاھى شەيدا،
كۆرەركىم بىر ئۇلۇغ قۇش بولدى پەيدا.
يازىپ چاڭگالنى ئول قەسەد قىلدى،
ياغاچنىڭ ئۈستىدە شاھ بەست بولدى.
ئالا بىلمەي كېلىپ ئولتۇردى ئاندا،
ئېرۇر قەسەدى ئانىنىڭ شاھى جەھاندا.
دېدىكىم: «نەچچە خۇناپە يۇتارمەن،
نە بولسام بولايمن قۇشنى تۇتارمەن.
چۇ نۇتتۇم ھەۋلى جان ئىككى ئاياغىن،
تۇتۇپ دېدىكىم: ئىچتىم مەرگ ئاياغىن.

شەھزادە بىر ئەژدەرنى ئۆلتۈرۈپ ئول قۇشىدىن خەلاس بولغانى

كۆرۈپ بۇ قۇش يىلانغە ھەملە قىلدى،
يىلاننىڭ ئاغزىدىن ئوتلار چاچىلدى.
چۇ قۇشنىڭ ئۆيىگە قەسەد ئەتتى ئەژدەر،
كۆرۈپ شەھزادە دەر: «ئاللاھۇ ئەكبەر.»
كۆرۈپ ئەژدەر ياپۇشتى قۇش يىراقىدىن،
كېلە ئالماي فىغان ئەيلەر يىراقىدىن
مەلىكزادە كۆرۈپ بۇ ھال قۇشقا،
چۇ بەل باغلادى ئەژدەرنى ئۇرۇشقا.

چۇ ئۆلتى پۇرسەتى، ناگەھ بىر ئەژدەر
بولۇپ پەيدا مۈلىك ئالەمنى تارتار.
دېدى سەيفۇل - مەلىككىم: «يا ئىلاھىم،
تەقى سەندىن ئۆكۈن يوقدۇر پەناھىم.
بويۇن سۇندۇم ئەزەلدە قىسمەتتىگە،
ساغىنىپمەن ھەمىشە ئىسىمەتتىگە.
بۇ ئەژدەرغەكى ھەر يىل ئادەت ئېردى،
كى بۇ قۇشنىڭ بالاسىن ئول يەر ئېردى.

ئانىڭ يادىدا شاكىرمەن جەفاغە. مەلىكزادە كۆرۈپ بىر ھال قۇشقە، بىلىن باغلادى ئەژدەر ئول ئورۇشقە. بار ئېردى بىر تەبەر - تىپشە بېلىدە، كەتۈرگەن زەڭگىلەرنىڭ ئەۋۋەلىدە. تورۇپ شەھزادە كىم ئۇردى بېلىگە، كى مىرىنخ ئافەرىن قىلدى ئېلىنە. كېسىلدى ئوترادىن ئەژدەر قەلەمۋار، بۇ قۇشنىڭ دۇشمەنى بولدى نىكۇكار. كى قۇش كۆردى يىگىمنىڭ زەرب دەستىن، تەرەھۇمدىن كۆتەردى، ئەمدى قەسىدىن. ئالىپ چىقتى قۇش ئۆيىگە يىلاننى، مەلىكزادەگە تەڭرى بەردى جاننى. شۇكۇرلەر قىلدى شەھزادە فەراۋان، ئەتا قىلدى ئاڭا تەڭرى ياڭى جان. كى ساقلار بولسە تەڭرى ھېچ بەلا يوق، ئەگەر ئالەم ياغى بولسە خەتا يوق.

دېدى: «ياۋاقنى سىررۇل - مۇخەققا، كى يالغۇزلار مۇنىسى سەن خۇدايا. سېنىڭ زىكرىڭدىن ئۆزگە ئايتارىم يوق، باشىم بارسۇن يولۇڭدىن قايتارىم يوق. كى يالغۇزلۇقتا بولدى ھەمدەمىم ئاھ، باغىر قانىن ئىچىپ شامۇ سەھەرگاھ. مېنى مىسر ئېلىگە سۇلتان ياراتتىڭ، ۋەلى رىزقىم يۈرەككە قان ياراتتىڭ. ئەگەرچە شاھ ئاتادىڭ بەندە قىلدىڭ، جەفا تىغى بىلە باغرىمنى تىلدىڭ. بارى شەھزادەگە راھەت بېرىپسەن، مەنى بىچارەگە مېھنەت بېرىپسەن، بارى شەھلەرنى قىلدى ئەلگە لايىق، مەنى بىدىلنى قىلدىڭ يەلگە لايىق. بارى شەھزادەنى مەقبۇل قىلدىڭ، مېنى بۇ سۈرەت ئۇچۇن قۇل قىلدىڭ. تىرىك يارىمچە ساپىرمەن بەلاغە،

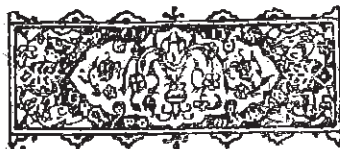
شەھزادە ئول تاغ ئاراسىدا يۈرۈپ نالە قىلغانى

بەسى خوپ تاغ ئېرۇر نېمەتلەرنى كۆپ، چۇ ھەمدەم يوق ئۇچۇن مېھنەتلەرنى كۆپ. قىلۇر كۆڭلى شەھەنشەھنىڭ ھەۋالار، ھەۋا بىرلە قىلۇر يۈزىڭ نەۋالار. بۇ ھالەتدە نىگارىن ياد قىلدى، كۆيۈپ ئول نالەنى بۇنىياد قىلدى. دېدى: «يا ۋاقىغا، سىررۇل - خەفميا، كى يالغۇزلارغە سەن مۇنىس خۇدايا. سېنىڭ زىكرىڭدىن ئۆزگە ئايتارىم يوق، باشىم بارسە يولۇڭدىن قايتارىم يوق. بۇ يالغۇزلۇقتا بولدى ھەمدەمىم ئاھ، باغىر قانىن ئىچىپ شامۇ سەھەرگاھ. مېنى مىسر ئېلىگە سۇلتان ياراتتىڭ، ۋەلى رىزقىم يۈرەككە قان ياراتتىڭ.

شەھ ئول قۇشنىڭ قاندىن كەتتى پاتراق، ئەنىگە تەگمەدى بىر زەررە تىرماق. شۇكۇرلەر قىلدى شەھكىم تاغقە تۇشتى، مەگەر ئول بۇستانۇ باغقە تۇشتى. بەسى تىشلەپ ئىدى دەريا ھەۋاسى، يازاشتى جانىغە سەھرا ھەۋاسى. ئېرۇر خۇش ساز ئېرۇر ئادەمغە تۇفراق، مەلىكزادە چۇ بولدى لالە ياپراغ. كى زىيىبا دانەدۇر سەبزەيۇ خۇررەم، تۇشەر ھەر سۇبەدەم گۈللەرگە شەبەنەم، دىياغىغە ياقار سەھرانىڭ يىمىدى، بۇ يالغۇزلۇقتا ھەمدەم كېرەك ئېردى. ئەجەب ھەيران بولۇپ قاي سارى بارغاي، كىشى يوقدۇر ئانىڭ ھالىنى سورغاي،

مەنى بىچارە ئۆلەر مەن بۇ غەمدە
ئول ئاندا ناز پەرۋەردۇ چەمەندە،
مەنى بىچارە دۇرمەن بۇ جەھاندا،
ئول ئېرۇر كۈللى چېنىلەرگە شەھەنشاھ،
مەنى بىكەس غەربىنىڭ ئىشىدۇر ئاھ.
ئول ئېرۇر بىنىتى شەھىبال، ئىبنى شەھرۇخ،
مەنى مىسكىن گەدايى ئولدۇ مەھرۇخ.
كۈچۈم يوقدۇر ھەرەمغە يېتىرغە،
ئىلىك يوقدۇر ئىتەكىنى تۇتارغە.
يۈزىنى كۆرگەلى تاپچان ئۆزىنى،
سوراپ ئالەمدە ئېشىتمەن سۆزىنى.
قىراق ئوتغە كۆيچەككە سەراسەر،
كېچە - كۈندۈز ماڭا بولدى بەرابەر.
غەربىلىق كويىدا ئۆلگۈمدۇرۇر ئاھ،
غەربىلەر ھالدىن ئول ئېرىمەس ئاگاھ.
مېنىڭ ھالىم بۇ قىشۇ يازۇ كۈزدە،
كېچە ھېجران بىلەن بۇ تاغۇ تۈزدە.
تەلەب يولىغە كىردىم، قايتارىم يوق،
نەچە خۇناب ئىچسەم قانارىم يوق.
تەۋەككۈلنى ساڭا قىلدىم، خۇداسەن،
بارى بىچارەلەرغە رەھنەماسەن.
بارىنىڭ سىررىنى بىلگۈچىمەن سەن
بارىنىڭ يولىنى تۇرگۈچىمەن سەن.
يۈز ئۆگۈرمەن تەقى كۈللى جەفاغە،
ئۇمىدىم كۆپدۇرۇر ئاخىر ۋەفاغە.
مەسەلدۈر ھەر كىشى چەكسە جەفانى،
ئول ئىشىدىن ئاقىبەت كۆرگەي ۋەفانى.

ئەگەرچە شاھ ئاتادىڭ، بەندە قىلدىڭ،
جەفا تىغى بىلەن باغرىمنى تىلدىڭ.
بارى شەھزادەگە راھەت بېرىپسەن،
مەنى بىچارەگە مېھنەت بېرىپسەن
بارى شەھلەر سىپاھلارى بىلەن شاھ،
مېنىڭ بولدى سىپاھىم غەم بىلەن ئاھ.
بارى شەھلەرنى قىلدىڭ ئەلگە لايىقى،
مەنى مىسكىننى قىلدىڭ يەلگە ئاشىقى.
بارى شەھزادەنى مەقبۇل قىلدىڭ،
مېنى بىر سۈرەت ئۇچۇن قۇل قىلدىڭ.
بارى شەھزادەلەر قەندۇ شەكەرىز،
مەنى بىچارە مەن خۇنى چېگەرىز.
تىرىك بازىمچە ساپىرمەن جەفاغە،
ئانىڭ يادىدا شاكىرمەن بەلاغە،
ئەگەر يۈزىڭ جەفا قىلسە فەلەكدىن،
يۈز ئۆگۈرمەن تەقى ئوشبۇ تىلەكدىن.
ئىنايەت بىرلە مەقسۇدۇمغە يەتكۈر،
تەرەھۇم بىرلە مەتلۇبۇمغە يەتكۈر.
چۇ يەلدىن يەلگە سورارمەن خەبەرلەر،
چۇ ئەلدىن ئەلگە ئىشىتمەن نەزەرلەر.
سەبا، مەندىكى يەتكۈزگىل سەلامىم،
گۈلىستانى ئىرەمغە بۇ پەيامىم،
ئول ئاندا ناز بىرلە خۇش خىرامان،
مەنى مىسكىن يۈرۈرمەن زارۇ ھەيران.
ئول ئېرۇر تەخت ئۈزۈرە ئىشرەت ئەنگىز،
مەنى بىدىل بۇ يولدا دەدە خۇنرىز.
ئول ئېرۇر گۈل كەبى باغى ئىرەمدە،

ئابدۇلجېلىل تۇران كۈتۈبخانىسى
مكتبة عبدالجلیل توران
Abdulcebil Turan Kütüphanesi
www.uighurweb.net

ئىبنى سىنا شېئىرلىرىدىن

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: غەنىمات غەيۇرانى

نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن: ئەبۇ ئەلى ئىبنى سىنا 980—1037 - يىللىرى ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۆتكەن ئۇلۇغ ئىنسىپكلىۇپىدىك ئالىم. ئۇ ئۆز ئۆمرىدە ئىلىم - پەننىڭ تىبابەت - چىلىك، ئاسترونومىيە، لوگىكا (مەنىستىق)، ماتېماتىكا، ئەدەبىيات قاتارلىق ساھەلىرىگە ئائىت ۋە پەندى - نەسىھەتكە دائىر 47 پارچە ئەسەر يازغان. بۇنىڭ ئىچىدە «ئەل - ھاسىل ۋە ئەل مەھسۇل» (1) (20 جىلد)، «ئەش - شىفا» (2) (18 جىلد)، «لىسانۇل - ئەرەب» (ئون جىلد)، «ئەل - قانۇن» (14 جىلد) قاتارلىق زور ھەجىملىكلىرىمۇ بار. مەزكۇر ئالىمنى بىزنىڭ خەلقىمىز ئۇزۇن تارىخىي دەۋرلەردىن بېرى لوقمان ھاكىمدەك ئۇلۇغ تېۋىپ ۋە مەشھۇر ئاسترونوم سۈپىتىدە تونۇپ، ئۇنىڭغا چوڭقۇر ھۆرمەت بىلەن قاراپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ چوڭ ھەجىملىك سەككىز دانىستان (تىبابەت - چىلىك ھەققىدە) ۋە نۇرغۇن غەزەل، رۇبائىي، قىتئەلەرنى يازغان تالانتلىق شائىر ئىكەنلىكىدىن ئاساسەن بىخەۋەر. شۇڭا بىز بۇ قېتىم خەلقىمىزنى ئالىمنىڭ شېئىرىي مىراسلىرى بىلەن تونۇشتۇرۇشنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇنىڭ بىر قانچە غەزەل، رۇبائىي ۋە قىتئەلىرىنى، جۈم - لىدىن ئالىمنىڭ ھايات پائالىيىتى ھەققىدە ئۆز ئاغزىدىن شاگىرتى ۋە سەپىدىشى ئەبۇ ئۇبەيد ئەل - جۇز جانىي يېزىۋالغان تەرجىمىھالىنى بەردۇق.

ئەبۇ ئەلى ئىبنى سىنانىڭ ئۆز ئاغزىدىن يېزىۋېلىنغان تەرجىمىھالى:

«ئاتام سالپە بەلخ^① لىق ئىدى. نۇھ ئىبنى مەنسۇر^② زامانىدا ئۇ يەردىن بۇ - خارغا كۆچۈپ كېلىپ، بۇخارا ئەتراپىدىكى خورمايسەن^③ دېگەن يېزىدا مەمۇرىي ئىش - لارغا باشچىلىق قىلىپتىكەن. (خورمايسەن) بۇخارانىڭ ئەڭ يىرىك يېزىلىرىدىن ھېسابلى - ناتتى. ئۇنىڭ يېنىدا «ئەفشانە» دېگەن يەنە بىر يېزا بولۇپ، ئاتام شۇ يېزىدىن ئانامغا ئۆيلىنىپ شۇ يەردە تۇرۇپ قېلىپتىكەن. مەن شۇ يەردە تۇغۇلغان. كېيىن ئۇكام^④ تۇغۇلدى. كېيىن بىز بۇخاراغا كۆچۈپ كەلدۇق. مېنى قۇرئان ۋە ئەدەب (ئىلىملىرىنى)^⑤

- ① بەلخ - ھازىرقى ئافغانىستاننىڭ شىمالىدىكى بىر شەھەر.
- ② نۇھ ئىبنى مەنسۇر (976 - 997) - سامانىلارنىڭ ئەمىرى. ئىبنى سىنا «مەباھىس نەفسانىيە» (نەپسانىي بەھىمىلەر) دېگەن دەسلەپكى پەلسەپىۋى ئەسىرىنى شۇ ئەمىرگە بېغىشلىغان.
- ③ خورمايسەن - ھازىرقى راقىستان.
- ④ ئۇكامنىڭ ئىسمى مەھمۇد ئىدى.
- ⑤ ئەدەب ئىلىملىرى دېگەندە تىل قائىدىلىرى، بايان، ئارزۇ ۋە قاپىيە قاتارلىقلار كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئوقۇتىدىغان ھۆكۈمەتلەرگە تاپشۇردى. يېشىم ئونغا توشقاندا مەن قۇرئاننى ۋە ئەدەب (ئىلىملىرىنىڭ) كۆپىنى ئۆزلەشتۈرۈۋالغانىدىم. ئاتام مىسىرلىقلار دەۋىتىنى قوبۇل قىلىغانلاردىن بولۇپ، ئىسمائىلىيلاردىن ھېسابلىناتتى. مەن ئۇلارنىڭ نەپىس (جان) ۋە ئەقىل ھەققىدىكى گەپلىرىنى ئاڭلاپ، نېمە توغرىلۇق گەپلىشىۋاتقانلىقىنى چۈشىنەتتىم، لېكىن قەلبىم بۇنى قوبۇل قىلمايتتى. ئۇلار مېنىمۇ ئۆز تەلىماتلىرىغا دەۋەت قىلىشقا باشلىدى. ئۇلار پەلسەپە، ھەندىسە (گىئومېترىيە) ۋە ھىندى ھېسابى ھەققىدە كۆپ گەپلىشىۋاتتى.

[ئاتام] مېنى ھىندى ھېسابىنى بىلىدىغان بىر مىلىچ مالچىغا ئەۋەتىشكە باشلىدى. مەن ئۇنىڭدىن [ھىندى ھېسابىنى] ئۆگەندىم. كېيىن بۇخاراغا ئەبۇ ئابدۇللا خاتىلى كېلىپ قالدى. ئۇ كىشىنىڭ پەيلاسوپلۇق دەۋاسى بار ئىدى. ئاتام ئۇ كىشىنى ماڭا تەلىم بېرىدۇ، دېگەن ئۈمىدتە ئۆيىمىزگە كۆچۈرۈپ كەلدى. ئۇنىڭ كېلىشىدىن بۇرۇن مۇ مەن فىقھ^① بىلەن شۇغۇللىنىپ، بۇ خۇسۇستا ئىسمائىل زاھىد دېگەن كىشىنىڭ ھۆزۈرىغا قاتناپ يۈرەتتىم.

شۇنداق قىلىپ مەن تەلەپ قىلىش يوللىرىنى ۋە جاۋاب بەرگۈچىگە ئېتىراز بىلەن دۇرۇش ئۇسۇللىرىنى ئۇلاردا جارى بولغان يوسۇندا بىلىۋېلىپ، بۇ ساھەنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغانلاردىن بولۇپ قالغانىدىم.

كېيىن ئاتىلى دېگەن كىشىدىن «ئىساغورى»^② كىتابىنى ئۆگىنىشكە باشلىدىم. ئۇ ماڭا جىنىسنىڭ تەبىرى ھەققىدە سۆزلەپ «جىنىس نېمە» دەپ سورالسا، «تۈرلۈك نەۋىئىلەر» دىن ئىبارەت كۆپ نەرسىلەرگە جىنىس دەپ ئاتىلىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىلدى، — دېگىنىدە، مەن ئۇنىڭغا شۇنداق تەبىر بەردىمكى، ئۇنداق گەپلەرنى [ئاتىلى] تېخى ئاڭلىمىغانىكەن. ئۇ ماڭا بەك ھەيران بولدى. ئاتامغا مېنى ئىلىمدىن باشقا نەرسە بىلەن شۇغۇللاندىرۇماسلىقىنى ئۇقتۇردى.

ئۇ ماڭا قايسى مەسىلە ھەققىدە گەپ ئۇرمىسۇن، مەن بۇ مەسىلىنى ئۇنىڭدىن ياخشىراق تەسەۋۋۇر قىلاتتىم. مەن ناھايىتى مەنتىقنىڭ ئاددىي مەسىلىلىرىنى ئۇ كىشىدىن ئوقۇدۇم، لېكىن مەنتىقنىڭ نازۇك تەرەپلىرىنىمۇ ئۇ كىشى بىلمەيدىكەن. شۇنداق قىلىپ [مەنتىققە ئائىت] كىتابلارنى ئۆز ئالدىغا ئوقۇشقا كىرىشتىم، ئۇلاردا يېزىلغان شەرھلەرنى مۇئالىمە قىلىشقا باشلىدىم. ئاخىرى مەنتىق ئىلىمىنى پۇختا بىلىۋالدىم.

ئوقلىدۇس^③ كىتابىمۇ شۇنداق بولدى. ئۇنىڭ باش قىسمىدىن 5-6 تېئورەمىنى

① فىقھ — ئىسلام قانۇن شۇناسلىقى.

② ئىساغورى — ئىساگورگى مەنتىق ئىلمىگە كىرىش. بۇ يەردە پارفىرېنىڭ شۇ ناملىق ئەسىرى كۆزدە تۇتۇلدى.

③ ئوقلىدۇس — ئېۋكلىد — مىلادىدىن ئىلگىرى 315 - 355 - يىللاردا ياشىغان قەدىمكى يۇنان ماتېماتىكى.

ئۇنىڭ ئالدىدا ئوقۇدۇم. ئۇندىن كېيىن كىتابنىڭ قالغان قىسمىدىكى [مەسىلىلەرنى] ئۆز ئالدىغا يېشىشكە كىرىشتىم. كېيىن «ئەل - مەجىستى» ① گە ئۆتتۈم. ئۇنىڭ مۇقەددىمىسىنى ئوقۇپ بولۇپ ھەندەسە شەكىللىرىگە يەتكەندە ئائىلى ماڭا شۇنداق دېدى:

«ئەمدى سەن ئۇنى ئۆزۈڭ ئوقۇپ، ئۆز ئالدىڭغا يېشىشكە ھەرىكەت قىلىۋەر. كېيىن سەن ماڭا ئېيتىپ بېرىسەن. مەن ساڭا توغرا ياكى ناتوغرىلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىسەن.»

ئۇ كىشى بۇ كىتابتىن تۈزۈك-سەركە خەۋەردار ئەمەس ئىكەن. مەن بۇ كىتابنى ئۆز ئالدىغا ئۆزلەشتۈرۈشكە كىرىشتىم. ئۇ كىشىگە نۇرغۇن - نۇرغۇن شەكىللەرنى چۈشەندۈرۈپ بەردىم. شۇنىڭغىچە ئۇ شۇ نەرسىلەرنى بىلىمەيدىكەن.

كېيىن ئائىلى مېنى تاشلاپ گورگەنچ تەرەپكە كېتىپ قالدى. مەن بولسام «فوسۇس» ② كىتابىنى، تەبىئەت ۋە ئىلاھىيەتكە ئائىت شەرھىلەرنى ئۆگىنىش بىلەن شۇغۇللاندىم.

مەن ئۇچۇن ئىلىم ئىشىكلىرى ئېچىلىشقا باشلىدى. كېيىن تىببىي ئىلىم بىلەن شۇغۇللىنىشنى ئىختىيار قىلدىم ۋە ئۇنىڭغا ئائىت كىتابلارنى ئوقۇشقا كىرىشتىم. تىببىي ئىلىم قىيىن ئىلىملەردىن ئەمەس، شۇ سەۋەبتىن بۇ [پەندە] ناھايىتى ئىلگىرىلەپ كەتتىم، ھەتتا بىلىمدان تىۋىپلارمۇ مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ مەندىن دەرس ئالىدىغان بولدى. كېسەللەرنىمۇ كۆرۈپ تۇردۇم ۋە [شۇ يوسۇندا] قولغا كەلتۈرگەن تەجرىبىلىرىم نەتىجىسىدە داۋالاش ئىشىكلىرى ماڭا شۇ قەدەر كەڭ ئېچىلىپ كەتتىكى، ئۇنى تەرىپلەپ بېرىش تەس.

شۇنىڭ بىلەن بىللە بەزەن فىقھنى ھەم ئۆگىنىشنى داۋام قىلدۇراتتىم. شۇ چاغدا مەن 16 ياشتا ئىدىم. كېيىن يەنە بىر يېرىم يىل ئىلىم ۋە مۇئالىمگە بېرىلدىم. مەنىنى ۋە پەلسەپىنىڭ ھەممە قىسىملىرىنى قايتىدىن ئوقۇپ چىقتىم. شۇ ۋاقىتلاردا مەن بىرەر كېچىمۇ تولۇق ئۇخلايتتىم، كۈندۈزلىرىمۇ ئىلىمدىن باشقا ھېچقانداق نەرسە بىلەن شۇغۇللانمايتتىم. [مەنىققە ئائىت] روشەن ۋە ئېنىق بىر قانچە [قائىدىلەرنى] جەملىدىم. ھەر بىر ھۇججەتنى تەكشۈرۈۋاتقىنىمدا بىر قانچە قىياسىي مۇقەددىمىلەرنى ئىسپات قىلىپ، ئۇلارنى شۇ روشەن [قائىدىلەر] نۇقتىسىدە زىمىدىن تەرتىپكە سالاتتىم. كېيىن ئۇ مۇقەددىمىلەرنىڭ شەرتلىرىنى نەزەرگە ئېلىپ ئۇلاردىن چىقىدىغان خۇلاسىگە قارايتتىم. ئاخىرى بۇ مەسىلىدە ھەممە نەرسىنىڭ ئەسلى - ماھىيىتى ماڭا ئايان بولۇپ قالاتتى.

ئەگەر بىرەر مەسىلىدە بېشىم قېتىپ، قىياسەن ئوتتۇرىچە تەرىپىنى تاپالمايمسەم، جامائە مەسچىتىگە بېرىپ ناماز ئوقۇپ، ياراتقۇچىغا يالۋۇراتتىم. نەتىجىدە قاراڭغۇ نەرسىلەر ماڭا ئايدىڭلىشىپ، مۇشكۈللەر ئاسان بولاتتى.

كەچقۇرۇن ئۆيۈمگە قايتىپ كېلەتتىم - دە، ئالدىمغا چىراغنى قويۇۋېلىپ، پەقەت ئوقۇش

① ئەل - مەجىستى - قەدىمكى يۇنان ئىستىرونومى «پتولېمېي» نىڭ (11 - ئەسىر) «ئەلەمگىست» ناملىق ئەسىرى.

② ئەل - فوسۇس - بۇ بەردە پەيلاسوپ فارابىنىڭ «فوسۇس - ئەل - ھەكەم» (پەلسەپىنىڭ قەممەت باھا تاشلىرى) ناملىق ئەسىرى ھەققىدە بىز بولۇۋاتىدۇ.

ۋە يېزىش بىلەنلا بەند بولاتتىم. مۇبادا ئۇيقۇ باسسما، ياكى ئۆزۈمنى ھارغىن ھېس قىلسام، قۇۋۋەتنى قايتۇرۇش ئۈچۈن بىر قەدەر شاراب ئىچىپ، كېيىن يەنە ئوقۇشقا چۈشەتتىم. ئەگەر بىر ئاز ئۇيقۇغا كەتسەم چۈشۈمدىمۇ شۇ ئوڭۇمدىكى مەسىلىلەرنى كۆرەتتىم ۋە كۆپ مەسىلىلەر چۈشۈمدە ئايان بولاتتى. ئەنە شۇ نەزىردە ھەممە ئىلىملەرنى مۇستەھكەم ئىگىلەپ ئالدىم ۋە ئۇلاردىن ئىنسان ئىمكانىيىتى دەرىجىسىدە خەۋەردار بولدۇم. شۇ ۋاقتىدا بىلىگەنلىرىم ھازىر بىلىگەنلىرىمچىلىك ئىدى؛ بۈگۈنكى كۈنگىچە [شۇ بىلىگەنلىرىمگە] بىرەر نەرسە قوشۇلمىدى.

شۇ يوسۇندا مەنىق، تەبىئەت، ماتېماتىكا ئىلىملىرىنى پۇختا ئۆگىنىۋالدىم. كېيىن ئىلاھىيەتكە ئۆتۈپ «مابائىدە - تەبىئە» ① نى ئوقۇشقا كىرىشتىم. لېكىن ئۇنىڭدا نېمەلەرنىڭ دېيىلگىنىنى چۈشىنەلمەيتتىم ۋە كىتاب يازغان كىشىنىڭ مەقسىتى مەن ئۈچۈن قاراڭغۇ ئىدى. ھەتتا ئۇنى قىزىق بىر قېتىم ئوقۇدۇم ۋە ماڭا ياد بولۇپ كەتتى. لېكىن شۇندىمۇ مەن كىتابنى ۋە ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنەلمىدىم. ئاخىرى ئۇمىدىمنى ئۇزۇپ، «بۇ چۈشىنىپ بولمايدىغان كىتاب» دېدىم.

ئەمما كۈنلەرنىڭ بىرىدە ناماز ئەسىر بىلەن كىتابپۇرۇشنىڭ ئالدىغا بېرىپ قالدىم. ئۇ يەردە بىر دەللال مۇقاۋىلانغان بىر كىتابنى قولدا تۇتۇپ ئۇنى ماختاۋاناتتى. ئۇنى ماڭىمۇ كۆرسەتتى. مەن بۇ ئىلىمدىن پايدا يوق، دېگەن خىيالدا ئۇنىڭغا قىيا باققىمۇ كەلمىدى، رەت قىلدىم. دەللال ماڭا: «بۇ كىتابنى سېتىۋال، نەرخى ئەرزان، ئۈچ دەرھەمگە بېرىمەن، ئىگىسى پۇلغا موھتاج...» دېدى. مەن كىتابنى سېتىۋالدىم. قارىسام بۇ ئەبۇ ناسىر فارابىنىڭ ھېلىقى «مابائىدە ئەت تەبىئە» دېگەن كىتابنىڭ مەقسەتلىرى ھەققىدە يازغان ئەسىرى ئىكەن. ئۆيگە قايتىپ، دەرھال ئۇنى ئوقۇشقا كىرىشتىم. كىتاب ماڭا ياد بولۇپ قالغانلىقتىن ئۇنىڭ مەقسەتلىرى ماڭا دەرھال ئايان بولدى. بۇنىڭدىن ئاچا-يىپ خۇرسەن بولۇپ كەتتىم ۋە تەڭرى تەئالاغا شۈكرى ئېيتىپ، ئەتىسىلا كەمبەغەللەرگە ئاز-تولا سەدىقە بەردىم.

بۇ چاغدا بۇخارا ئىك پادىشاھى نۇھ ئىبنى مەنسۇر ئىدى. كۈتۈلمىگەندە ئۇ بىر كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ، تېۋىپلار ئۇ ھەقتە بىر يېمىكىگە كېلەلمەپتۇ. كۆپ ئوقۇيدىغان بولغانلىقىم ئۈچۈن نامم ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مەشھۇر بولۇپ قالغانىدى. شۇڭا ئۇلار پادىشاھقا مېنىڭ ھەققىمدە گەپ قىلىپ، ئۇنىڭدىن مېنى چاقىرىشنى سورايتتۇ. مەن بېرىپ [تېۋىپلار بىلەن] بىللە [شاھنى] داۋالاشقا قاتناشتىم ۋە شۇ ئارقىلىق ئۇنىڭغا تونۇلدۇم.

بىر كۈنى شاھتىن كۈتۈپخانىسىغا كىرىشكە ۋە ئۇ يەردىكى تىبابەتچىلىككە ئائىت كىتابلارنى مۇتالىئە قىلىشقا رۇخسەت سورىدىم. شاھ ماڭا رۇخسەت بەردى. مەن كۆپ خاتىلىق كۈتۈپخانىغا كىردىم. ئۇنىڭ ھەربىر خاتىسىدا نۇرغۇنلىغان كىتاب ساندۇقلىرى بار ئىدى ۋە كىتابلار ئۈستى-ئۈستىگە تەقلەپ قويۇلغانىدى. خاتىلارنىڭ بىرىدە ئەدەب

① بۇ يەردە ئارىستوتېلنىڭ «مېتافىزىكا» كىتابى ئەزەردە تۇتۇلغان.

كىتابلىرى، شېئىرلار بولسا، يەنە بىردە فىقھىگە ئائىت [ئەسەرلەر] بار ئىدى. ئەنە شۇ تەرتىپتە ھەربىر خانىغا مەلۇم بىر پەنگە دائىر كىتابلار [قويۇلغانىدى]. مەن ئۇ يەردە بىزدىن ئىلىگىرى ئۆتكەن ئالىملار كىتابلىرى رويخىتىنى ئوقۇپ چىقىم ۋە ئۇلاردىن كېرەكلىرىنى تەلەپ قىلىدىم. ئۇ يەردە شۇنداق كىتابلارنى كۆردۈمكى، كۆپچىلىك ھەتتا ئۇلارنىڭ ناملىرىنىمۇ ئاڭلىمىغان بولسا كېرەك. ئۆزۈممۇ ئۇلارنى بۇنىڭدىن بۇرۇن كۆرمىگەنىدىم. ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئۇچراتتىمىدىم. شۇ كىتابلارنى ئوقۇپ ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولىدۇم. شۇنىڭ بىلەن ھەربىر مۇئەللىپنىڭ ئىلىمىدىكى دەرىجىسىنى بىلىۋالدىم. يېشىم 18 گە بارغاندا بۇ ئىلىملارنىڭ ھەممىسىنى ئىگىلەپ بولغانىدىم. شۇ چاغ-لاردا ئىلىمنى كۆپرەك يادىمدا ساقلاپ قالاتتىم. ھازىر بولسا، ئىلىمىم كۆپرەك يېتىلگەن، ئەمما بىلىم بىرلا ۋە شۇندىن بېرى ماڭا يېڭى بىر نەرسە قوشۇلغىنى يوق. ئەبۇلھەسەن ئەل-ئادۇزىيى دېگەن بىر قوشنام بار ئىدى. ئۇ مەندىن بۇ ئىلىملەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان بىر كىتاب يېزىپ بېرىشىمنى سورىغانىدى. مەن ئۇنىڭغا «ئەل-مەجىئۇنى» (توپلام) نى تۈزۈپ بەردىم. ئىسمىمىنىمۇ شۇنداق «توپلام» دەپ قويدۇم. ئۇنىڭغا رىيازىيات (ماتېماتىكا) تىن باشقا ھەممە ئىلىملەرنى كىرگۈزدۈم. شۇ چاغدا مەن يىگىرمە بىر ياشتا ئىدىم.

خارەزمىدە تۇغۇلغان ئەبۇ بەكرى ئەل-باراقى دېگەن يەنە بىر قوشنام بار ئىدى. ئۇ كىشى تەبىئەتتەن فىقھ بولۇپ، فىقھ، تەپسىر ۋە زاھىدىلىكتە يىگانە ئىدى. شۇ كىشى مەندىن كىتابلارغا شەرھى يېزىپ بېرىشىمنى سورىدى. مەن ئۇنىڭغا يىگىرمە چىلىچە كېلىدىغان «ئەل ھاسىل ۋە ئەل-مەھسۇل» دېگەن كىتاب يېزىپ بەردىم. بۇندىن تاشقىرى ئۇنىڭغا ئەخلاققا دائىر يەنە بىر كىتاب يېزىپ بەردىم. نامىنى «كىتاب-بۇل-بىررۈەل-ئىسىم» («ساخاۋەت ۋە جىنايەت ھەققىدە كىتاب») دەپ قويدۇم. بۇ ئىككى كىتاب ئۇندىن باشقا ھېچ كىشىدە يوق. چۈنكى ئۇ كىشى ئۇلاردىن نۇسخا كۆچۈرۈپ ئېلىش ئۈچۈن ھېچكىمگە بەرمىگەن.

بۇ ئارىدا ئاتام ۋاپات بولۇپ ① ئەھۋالىمدا ئۆزگىرىش يۈز بەردى. سۇلىستان ھۇزۇرىدىكى ۋەزىپىلەردىن بىرىنى ئۆز ئۈستۈمگە ئالدىم. كېيىن زۇرۇرىيەت يۈزسىمىدىن بۇخارانى تەرك قىلىشقا، گورگەنچ ② تەرەپكە كۆچۈشۈمگە توغرا كەلدى. ئۇ يەردە ئىلىم سۆيەر ئەبۇل-ھۈسەيىن ئەس-ساھىلى ۋەزىر ئىدى. ئۇ يەرنىڭ ئەمىرى ھۇزۇ-رىغا باردىم. ئەمىر ئەلى ئىبنى مەئەۋن ③ ئىدى. مەن ئۇ چاغدا ئۈستۈمگە تەيلىسۇن ④، ۋە تەختە ئولخەنەك ⑤ لىك پېقىرلەر كىيىمىنى كىيىۋالغانىدىم. مەن ئۈچۈن ماڭا ئوخشاش

① ئىبنى سىناننىڭ ئاتىسى 1002 - يىلى ۋاپات بولدى بۇ ۋاقىتتا ئەبۇئەلى 22 ياشتا ئىدى.

② گورگەنچ - خارەزم - ئۆلكىسىنىڭ قەدىمكى پايتەختى.

③ قەلى ئىبنى مەئەۋن - 997 - 1009 - يىللار ھۆكۈمرانلىق قىلغان خارەزم شاھى.

④ تەيلىسۇن - شەيخلەر بويىشىدا ئورايىدىغان كەڭ شارپا.

⑤ تەختە ئولخەنەك (سۆزۈمۈ سۆز تەرجىمىسى ئېگەك ئاسىيلىق) سەئىدىنىڭ بىر ئۇچىنى ئېگەك ئاستىدىن چەقىرىپ ئوراش ئۇسۇلى.

خانلارغا يېتەرلىك مىقداردا ئايلىق تەييارلىق قىلىشتى. كېيىن زۇرۇرىيەت نىسا ① غا كۆچۈشۈمگە مەجبۇر قىلدى. ئۇنىڭدىن ئۇيغۇر ② گە، ئۇنىڭدىن توسقا، ئۇنىڭدىن شىققانغا، ئۇنىڭدىن سەمەنقاغا، ئۇنىڭدىن خوراسان چېگرىلىرىدىكى چاچۇرم ③ گە، ئۇنىڭدىن كېيىن چۇنجانغا [كۆچتۈم]. مەقسەتتە ئەمىر قابۇسنىڭ ④ ھۇزۇرىغا بېرىش ئىدى. شۇ پەيتتە قابۇسنى تۇتۇپ قەلىملىرىنىڭ بىرىگە قاماپ قويۇشتى ۋە شۇ يەردە ئۆلدى. كېيىن دېھستانغا كەتتىم. ئۇ يەردە قاتتىق كېسەل بولۇپ قالدىم. شۇڭا يەنە چۇنجانغا قايتىپ كەلدىم. ئۇ يەردە ماڭا ئەبۇ ئۇبەيد ئەل - جۇزجانى كېلىپ قوشۇلدى. شۇ ۋاقىتتا ئۆز ھالىمنى ئىپادىلەيدىغان بىر قەسىدە يازدىم. ئۇنىڭدا تۆۋەندىكى بېيىتىمۇ بار ئىدى:

مەن ئۇلۇغ بولغاندا سەغدىۋالىمنى ھەم كەڭ شەھەر،
قىممەتتە ئاشقاندا بۇ ئۆمرۈم خەرىدارسىز ئۆتەرە.

غەزەللەر

بولۇر مەن ئاخىرى مەجنۇن، يۈرەك سىزنى تۇتۇپ پىنھان،
مېنىڭ كۆزگە ئىلىرىم كۆرمەس نە دىۋە، جىن ۋە يا ئىنسان.
ھالاكەتكە گىرىپتار بولمىسام ئاخىر بۇ ئىشلاردىن،
زەھەر تىل ئىغىغا قارشى تېپىلماس ھېچ بىرەر قالغان.
مېنىڭ توغرامدا قوشنىلار بېخىللىق بىرلە ئويلايدۇ:
«خەسىملىكتىن سۆڭەكنى ئۆزىنىڭ ھەم سورار ھەرئان».
ئەقىل رەد ئەيلىگەي تۆھمەت ئوقىنى قانچە ياغدۇرسۇن،
قىيىن ئىش بولمىغاي ھەرگىز كۆتۈرسۇن خالىسا ئىسيان.
ئەگەر ھەل بولمىقى مۇشكۈل بىر ئىش پەيدا بولۇپ قالسا،
ئۇ مەيداندا كۆرۈنمەيدۇ بىرەر مۇ گەپتە چوڭ پالۋان.

* * *

جايلىرى يادىمغا كەلتۈرمىش ئۇلارنى دەممۇ دەم،
ئۆزگىرىپتۇ، يوق بولۇپتۇ ھېچ بىلىپ بولمايدۇ ھەم.
سەل ۋە يامغۇرلار يۇيۇپتۇ مەنزىلىنى پاكىزە،

① نىسا — ھازىرقى تۈركمەنىستاندىكى بىر قەدىمىي شەھەرنىڭ نامى.
② ئۇبۇ ھەرد — بەندە «ئۇبۇ ھەرد» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. چەنۇبىي تۈركمەنىستاندىكى بىر شەھەر.
③ توس، شىققان، سەمەنقان، چاچۇرم — خوراساندىكى شەھەرلەرنىڭ ناملىرى.
④ قابۇس — شەمسۇلمە ئالىي قابۇس ئىمىنى ۋۇشماگر (بەزى مەنبەلەردە ۋاشماگر)، جۇزجاننىڭ ئەمىرى.

كۆز يۈرەك قانى بىلەن يۈزلەرنى يۇغاندەك شۇ دەم. ئول ئەسەرلەرمۇ يوقالدى ھەمدە ياشلىقىم مېنىڭ، چاچىم ئاقى كەلدى غالىب، ئىككىسى چەكلىنى ئەلەم. قېرىلىقتىن چىن نىشانىدۇر ئىككى ماڭلاي ئاقلىقى دەيدۇ ياۋۇزدىن ئۇلار قورقۇپ: «ھەزەر قىل، ھەي ئەدەم!» دەپسە گەر: «ساقال بويى» دەيمەن «بۇ ئىش ياخشى ئەمەس» چۈنكى ئاجراتماس ئەجەل ئاق يا قارا رەڭ بولسا ھەم.

*

*

سۈپسۈزۈك مەي ھەقىقەتتە ئۇدۇر رۇھنىڭ غىزاسى، چېچەك، گۈللەردىن ئۇزدۇر ھەم بۇيى، رەڭگى، ساپاسى. گۆھەردەك چاقىسا، ياقۇت ۋەيا لەئلى سۈپەت بولسا، كىمكىم ئىچسە بىر جام باشغا قونغاى ھۇماسى. قۇبۇلسا تاڭ بىلەن خۇشتارلىرىنىڭ جامىغا «قۇلت - قۇلت» يېقىملىق بارچە ئاۋازدىن، يېقىملىقتۇر ساداسى. ئاتا پەندى كەبى ئاچچىق ۋە لېكىن پايدىسى سانسىز. نادان دەر ساختا ئەمما بۇدۇر دانا راۋاسى. ئەقىل پەتمۇاسى شۇنداقتىن: ھالالدىر ئىچسە دانالار، لېكىن ئەخمەققە مەكرۇدۇر ئۇنىڭ كەيىمىسى - ساپاسى. بىلىمدانغا ھالالدىر كى، ھارامدۇر ئەھلى نادانغا پۈتۈن ياخشى - ياماننى ئاجرىتار مەينىڭ زىيا^③سى. ھارام بولمىش شاراب ئالەمدە راست ئەسلى جاھىلغا، ئىچتى جاھىل نەچچە رەت بولدى ئۇ مەينىڭ ئاداسى. ئەگەر ئەبلەخ شاراب ئىچسە گۇناھى ھەددىدىن ئاشقاي، تىلىدىن لاپ ياغار كى ئۆزگىرىپ ئوي، مۇددىئاسى. ئەبۇ ئەلى تىنىق مەينى گويى ھاكىم كەبى ئىچ خۇدا ھەققى شۇدۇر ھەقىقەت يولن تاپماق دەۋاسى.

*

*

نەچچە كۈندۇر ياشىدىم ئۇشبۇ جاھاندا سالامەت، توپىسى ھەم شامىلىغا قىلىپ ھەمدە كۆپ تاقەت. بىر مىنۇتلۇق ئىلتىپاتۇ يەنە پات - پات قەھرىدىن، پاك بۇ جانغا ئوت تۇتاشتى، تۇتاشتى بەك قاباھەت. ئەقىلىمىزنى ماختىدىم ھەم بەزىدە تەمە بىرلەن، گاھىدا ئاقلىنى قىلىدىم ھەجۋى بىلەن مالاھەت. كۆيدى دىل ئوتتا، ئۇنى مەن يالقۇنلاتتىم تېخىمۇ.

كۆز يېشىم بەردى بۇ ئوتتىن، بەردى ئىسپات، شاھادەت،
باسالمىدىم نەپسىمنى ھېچ، ئارزۇيۇم ئىسيان قىلىپ،
شاد-خورام بولدۇمۇ ئەمما ئارقىسىدىن خىجالەت.
ئاخىرى ئاخىرقى مەنزىلىگە بېرىپ يەتتى ئۆمۈر،
نېمە ئەكسەم شۇنى ئالدىم، شۇنى ئالدىم ئاقىۋەت.
قايتتى يەنە گەۋھىرىم ئۆز ئەسلىگە، ئۆز ئەينىگە،
يەنە ساق بولدۇم كېتىپتۇ بارلىق مەدەنىي ئىللەت.
ھېچ كىشى بىلمەس مېنى مەن قايدا كەتتىم، قايدا مەن،
ئەگە گەلدەم، مەن ئۆزۈممۇ بۇنى بىلمەسەن پەقەت.

* * *

دىلىڭنى دۇنيا غېمىدىن چۇدا قىلۇرسەن،
باقىلىق ئۆيدە كەچى - ساپا قىلۇرسەن.
ئەگەر ئاھۇ رىيازەتتە ئۆتسە كۈنلىرىڭ،
دىلىڭ گۈدرىتىنى پاكۇ تازا قىلۇرسەن.
ھەۋەس مەنزىلىگاھىدىن كېتەلسەڭ يىمراق،
بېھىشنىڭ باغىدا بەلكىم ناۋا قىلۇرسەن.
ئۆز تەشۋىشلىرىڭدىن خالاس بولالساڭ گەر،
پەلەك تەشۋىشلىرىنى ھەم بەجا قىلۇرسەن.
لېكىن بارلىق كىشى قادىر ئەمەس بۇ ئىشقا
سېنىڭدەك نازىنىن قانداق ئادا قىلۇرسەن.
ئېھتىمال قول - ئايمىقىنى باغلىيالايسەن جىم،
نە ئامال رەڭگى - روھىنى پانا قىلۇرسەن.
مىسالى ئەلى دىل ئۆز خەلقىدىن بولغىن دەرۋىش
شۇندىلا پەيلىۇ دىلىڭنى دەريا قىلۇرسەن.

رۇبائىيلار

مەينى شاھ يا ئاقىل، دانا بولساڭ ئىچ،
بولمىسا دۈشمەنگە زاھلىقتىن نىشان.

* * *

مەي مەستكە دۈشمەنۇ ھوشيارغا ياردۇر،
ئاز بولسا ھۇزۇرى، كۆپى ئازاردۇر.
كۆپ بولسا زىيىنى ئاز ئەمەس ئۇنىڭ،
ئاز بولسا ئۇندا كۆپ مەنپەئەت باردۇر.

ساقى، جەننەتنى ساپ زۇلالىك قېنى؟
ھەق كۆرۈنەر ئەينەك مىسالىك قېنى؟
ئىچمىنى تازىلاپ يۇيۇش نىيىتىم،
چولاق قۇمغان، سۇنۇق ساپالىك قېنى؟

* * *

گاھى شاراب ئىچسەم خاملىقتىن نىشان،
ئۆزۈلدۈرمەي ئىچسەم بەدناملىقتىن نىشان.

چاچلىرىم ئاقاردى، ئۈمىد كۆكرىكى
ئاق سۈت بەرمەس، قۇيار قاپقارا دارى.

* * *

ئۆزىنى دانا دېگەن ئۈچ-تۆت نادان،
قىلۇر ئېشەك تەبىئەتنى نامايان.
ئۇلار بار سۆھبەتتە سەن ھەم ئېشەك بول
بولمىسا «كاپىر» دەپ قىلىشار ئېلان.

* * *

قارا يەر ئاستىدىن تا ئۈستى زۇھەل
كائىنات سىمىنىڭ بارىن قىلىدىم ھەل.
كۆپ مۈشكۈل تۈگۈننى چۈشەندىم، يەشتىم،
يېشىلمەي قالغىنى بىرغىنا ئەجەل.

* * *

ھەي، كاشكى بىلىسەمدىم، مەن قانداق ئىنسان،
ئالەمدە نە ئىزدەپ مۇنچە سەرگەردان.
كېرىكىم بولسا گەر ياشسام خەندان
بولمىسا مىڭ كۆزدىن ياش تۈكسەم شۇئان.

* * *

دىل بۇ چۆل ئىچىدىن قانچە چاپمىدى،
قىرىققا بۆلۈندى، بىر قىل تاپمىدى.
قەلبىمدە مىڭ قۇياش نۇر ئاچتى، ئەمما
كامالغا زەررىچە ھەم يول تاپمىدى.

* * *

دوستۇم دۈشمىنىگە بولۇپتۇ مېھمان،
ئۇ بىلەن بىر موماي ئەمدى ھېچقاچان.
ھەزەر قىل شەكەردىن زەھىرى بولسا،
پاشىدىن قاچ، قونۇش جايى گەر يىلان.

* * *

نەرسىلەردىن گويا قالماس نام-نشان
لېكىن خەزىنىگە يىتىدۇ زامان.
چەرخ يەنە خۇددى شۇ ھالەتكە كەلسە
ئۇلارنى پەردىدىن چىقىرار دەۋران.

* * *

مېنى كاپىر قىلماق ئەمەستۇر ئاسان،
ھەممىدىن كۈچلۈكرەك مەندىكى ئىمان.
يۈز يىلىدا بىر كېلىۋر مەن كەبى ئىنسان،
دېمەك بۇ دۇنيادا يوق بىر مۇسۇلمان.

* * *

غەم-دەردتتىن قالمىدى ھېچبىر تاقىتىم،
تەڭرى، بەر ماڭا مەي ئۇرۇر راھىتىم.
ئىشقىڭ دەردىگە شىپاتەك قىزى
داۋا تاپسۇن ئۇنىڭدىن دىل جاراھىتىم.

* * *

ياشلىق ئىشىم قىلىپ بولماس قېرىغان زامان،
قېرىلىشنىڭ ئايان بولۇر، قالمايدۇ پىنىيان.
نېمە قىلساڭ قىلىۋەردىڭ قاراڭغۇ تۈندە
ئاپئاق تاڭدا ئۇ ئۇشلارغا يول يوق ھېچقاچان.

* * *

ئەي قۇياش يوق سەندەك كەزگۈچى ئالەم،
ماڭىمۇ يول كۆرسەت يولۇچى مەن ھەم.
مۇھەببەت يولىدا كۆردۈڭمۇ بىرەر —
يۈزدە غەم، دىلىدا دەردى يوق ئادەم.

* * *

ھېچبىر گەپ قالمىدى مەلۇم بولمىغان،
قالدى سىر بەكمۇ ئاز مەفھۇم ① بولمىغان.
بىلىم ھەققىدە ئويلىسام چوڭقۇر،
بىلىدىمكى، ھېچنەرسە مەلۇم بولمىغان.

* * *

ياخشىدۇر كەتمەستىن ئۇشۇ جاھاندىن،
خالاس بولسا ئەقلىڭلار ھەر پۇشايىماندىن.
قولۇڭدىن كەلگەننى قىلىشقا ئەتە —
ئاجىز سەن پايدىلان بۈگۈن ئىمكاندىن.

* * *

ئۆتۈپ كەتتى ياشلىق — ئۆمرۈم باھارى،
ھايات سەرھايىسى بەلنىڭ مادارى.

① مەفھۇم — پەملەنگەن، چۈشمىلىگەن مەنە.

* * *
 ھەق جاھاننىڭ چېتىدۇر، بەدەندۇر جاھان
 پەرىشتىلەر بۇ تەنگە سەزگۈ بىگۇمان.
 جىسىملارنىڭ ھەممىسى مەۋالىد ① ئەزا
 شۇدۇر بارلىق، قالغىنى خىيالۇ يالغان.

قىتئە ئەسلىمەر

ئاتىدىن نارازى بولمىسۇن پەرزەنت
 زامانە بېشىغا كەلتۈرسە غەم نەردە.

* * *
 قېرىلىقتۇر كەتكەن ھايات نىشانى،
 ئەمما چەكسىز دىل ئارزۇسى، ئارمىنى.
 دىلدا غۇرۇر، ئارزۇ، تىلەك كۆپ لېكىن،
 تۆگىمەكتە ھايات شۇدۇر يامىنى.

* * *
 سورىسا ھەر كىم سىمىڭنى ئېيتىمىغىن پىنە
 ھانە تۇت،
 ھەر كىمىكى سۆزلىدى ئاز كۆڭلىدە چوتۇ-
 سى بار.
 بولسا پىمىنھان گەر سىمىڭ ئىچىڭدە سېنىڭ
 ئەسىرىڭ،

ئۆزۈڭ ئۇڭا ئەسىرىشەنكى قاچان قىلساڭ
 ئاشكار.

* * *
 ئالدى مەقسەتلىرىگە يەتمەكلىك ئىدى مەي-
 لىم مېنىڭ،
 بەك تۆۋەن مەرتىبىگە رازى ئەمەسمەن ھېچ-
 قانچان.

يا يېتەر مەن مەقسەتتىڭنى چوققىسىغا ئاخىرى
 يا بۇ يولدا شۇم ئەجەلدىن تاپقۇسى ئارام
 بۇ جان.

ئەبۇ ئەلى ئىبنى سىننىڭ شېئىرلىرى ۋە تىببىي

* * *
 ياخشىيۇ - ياماندىن قىلىپ ئار بىز،
 ھەق ئىلتىپاتىدىن ئۆمىدۇر بىز.
 لۇتقى ئەتسەڭ قىلغان ئىش قىلمىغان بولۇر،
 يا ھېچبىر گۇناھسىز گۇناھكار بىز.

ئالەمگە قاراڭغۇ چۈشۈرمەك بولۇپ،
 ئۆرۈمە چېچىمنى يايغان ئىدى يار.
 ۋە لېكىن جامالى نۇرلىنىپ كېتىپ،
 مەقسەتكە يېتەلمەي قالدى ئۇ نىگار.

* * *
 سۆيگىنىنى يوقىتىپ مەن يۈرۈيمەن،
 قارا كىيىپ، ماتەم تۇتۇپ ئەلەمدە.
 قاراڭغۇ تۇن نېمىسىنى يوقاتقان
 نېچۈك قارا كەيمىش ئۇشۇ ئالەمدە.

* * *
 ئەتراپىنى جاھالەت قاپلىغان چاغدا،
 باغرىڭنى زامانە قىلۇر قارا قان.
 ئۆيۈڭنىڭ يېنىلا دېڭىز بولسىمۇ،
 ئوچۇمۇڭ ياقۇنقا تولمايدۇ ئاسان.

* * *
 ئالەمگە ئوخشاشلا باستىم مەن قەدەم،
 قارىشىدا ھەممىسى بولدى نامايان.
 «توۋا!» دەپ ئۆچلىسام ساقلىمىنى، شۇ-
 ساقالدىن باشقىسى بولمىدى ئايان.

* * *
 تەقدىر گەردىشىدىن ۋە پېشانەمدىن،
 خۇداغا قىلاي مەن ئەمدى شىكايەت.
 ياشلىقىمنى ئالدى، ئۆزى نەۋقۇران
 بىر ماگنىت بولدۇم مەن، تومۇرۇم زەخمەت.

* * *
 ئاتىلىق ھېكمىتى شۇدۇركى بىلسەڭ،
 بارىنى پەرزەنتكە بېرىش بىمىننەت.

1981 - يىلى تاشكەنتتە بېسىلغان «ئەبۇ ئەلى ئىبنى سىننىڭ شېئىرلىرى ۋە تىببىي داستان» ناملىق توپلامدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلدى.

① مەۋالىد - بارلىققا كەلگەن نەرسىلەر؛ تۇغۇلغانلار؛ پەرزەنتلەر.

ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ

* ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيەتى توغرىدا *

دەلىلەر روزىپېۋا [سوۋېت ئىتتىپاقى]

ئەنئەنىنى داۋاملاشتۇرۇش — ئۇنى پاسسىپ ھالدا تەكرارلاش دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئۆزى ياشاۋاتقان دەۋر ئالاھىدىلىكلىرىنى ھېس قىلىش ۋە ئۇنى روشەن تەسۋىرلىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىش دېگەنلىكتۇر. بىزنىڭ قارىشىمىزچە، قۇزۇلىت دىن كېيىن 19 — ئەسىرگىچە بولغان دەۋر ئىچىدە «خەمىسە» سىيۇزىستلىرى ئاساسىدا ئەسەر يېزىپ ئۆز قەلەم كۈچىنى سىناپ كۆرگەن شائىرلار ئىچىدە نەۋائىنىڭ غايىلىرى بىنى يۇقىرى چوققىغا كۆتۈرۈلگەن ۋە ئۇنىڭ ئىزىنى باسقان سەنئەتكارلارنىڭ بىرى شائىر ئابدۇرېھىم نىزارىدۇر.

ئۇستازدىن ئۆگىنىش، تەسىرلىنىش دېگەن سۆز ئىجادىيەتتە ئۇنىڭغا تەكلىپلىشىش، ئۇنىڭ بىلەن مۇسابىقىلىشىش دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. تەسىرلىنىش ئىجادىي خاراكتېردا بولغاندىلا، ئۇ شاگىرتقا شۆھرەت كەلتۈرىدۇ. شۇنى ئۇنتۇماسلىق كېرەككى، تەتقىقات ئوبيېكتى بولغان شائىرنىڭ پۈتۈن ئىجادىيىتى پەقەت تەسىرلىنىشكەلا باغلاپ قويۇلسا ۋە شۇ مەنىدىلا ئىزاھلانسا ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنى كەمسىتىش ۋە ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى نەزەرگە ئالماسلىق خاھىشى كېلىپ چىقىشى مۇمكىن. بۇنداق خاھىشلار ئىلمىي تەتقىقات بىلەن شۇغۇللانغۇچى بەزى ئالىملارنىڭ ئىلمىي ئەمگەكلىرىدە كۆرۈلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەدەبىي ئەسىر مەسىلىسى تەتقىق قىلىنغاندا، ئەڭ ئاۋۋال شائىرنىڭ ئىجادىيىتىگە ئاساس بولغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى، يازما ئەدەبىيات ۋە شۇ شائىردىكى تۇغما تالانت، قايىلىيەت، ئۆز — ئۆزىنى تەربىيىلەشتىكى چىدام — غەيرەت كۆزدە تۇتۇلۇشى لازىم.

نىزارىنىڭ ئىجادىيەتتىكى ئالاھىدىلىكلىرىنى تىپىپ چىقىش ئۈچۈن ئۇنىڭ «پەرھاد ۋە شىرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانلىرىنى نەۋائىنىڭ شۇ ناملىق داستانلىرىغا سېلىشتۇرۇپ تەھلىل قىلىش كېرەك. ئادەتتە، ئىككى شائىرنىڭ ئىجادىيىتى

* بېشى ئالدىنقى ساندا.

سېلىشتۇرۇلغاندا، تەھلىل قىلىنىۋاتقان ئەسەرلەرنىڭ سىۋۇت لىنىيىسىنىڭ بىرلىكى، مەزمۇن ئوخشاشلىقى، پىمزا تەسۋىرى، ئوبرازلارنىڭ خاراكتېرى، ۋەقەلەرنىڭ ئوخشاشلىقى ۋەھاكازالار كۆزدە تۇتۇلىدۇ. مۇشۇ قائىدىگە ئاساسەن بىز ھەر ئىككى شائىرنىڭ داستانىنى سېلىشتۇرۇپ، نىزارنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى تېپىپ چىقىشقا ئۇرۇنۇپ كۆرىمىز.

نەۋائى بىلەن نىزارنىڭ «پەرھاد ۋە شىرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانلىرى مەزمۇن ئوخشاش بولۇپ، كومپوزىتسىيە قۇرۇلۇشى جەھەتتەمۇ ئاساسەن بىر-بىرىدىن پەرقلىنمەيدۇ. ھەر ئىككى داستاندا پاك مۇھەببەت، دوستلۇق، ئىنسانىي بۇرچ، ئىلىم-مەرىپەت، ئەدەپ-ئەخلاق مەسىلىسى كۆيلىنىدۇ. نىزارى «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانىنى نەۋائىنىڭ شۇ ناملىق داستانغا ئاساسلىنىپ يازغان. لېكىن نەۋائىنىڭ داستانىدىكى مۇرەككەپ ۋە كۆپ لىنىيىلىك سىۋۇتلار نىزارنىڭ داستاندا خېلىلا قىسقارتىلغان. مەسىلەن، خۇسرەۋنىڭ ئەرمەنىستان گۈزىلى شىرىنغا ئەلچى ئەۋەتكەنلىكى توغرىسىدىكى ئىمپىزوتنى نىزارى نەۋائىدىن سەل باشقىچىرەك ئورۇنلاشتۇرغان. نەۋائىنىڭ داستاندا خۇسرەۋنىڭ شىرىنغا ئۈچ قېتىم ئەلچى ئەۋەتكەنلىكى تەسۋىرلەنگەن. نىزارنىڭ داستاندا نىدا بولسا بىرىنچى قېتىم كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ تەلپى رەت قىلىنغاندىن كېيىنلا خۇسەرەۋنىڭ غەزەپكە كېلىپ، دەرھال ئەرمەنىستانغا نىجاۋۇز قىلغانلىقى تەسۋىرلەنگەن. دېمەك، نىزارى خۇسرەۋنى تېخىمۇ بەك قانخورراق قىلىپ ئىپادىلەشنى لايىق تاپقان.

نىزارى ئۆزى ياشىغان دەۋردىكى ۋەقەلەرنى ئىپادىلەش مەقسىتىدە نەۋائىنىڭ داستانىدىكى زۆرۈر ئىمپىزوتلارنى ئۆز پېتى ساقلاپ قالغان، مۇۋاپىق ئەمەس دەپ قارىغان ۋەقەلەرنى چەتلەپ ئۆتۈپ كەتكەن ياكى قىسقىچە ئىپادىلىگەن.

«شەرقىكى ئىسلام ئەللىرى شائىرلىرى ئارىسىدا ھەر قانداق ئەسەرنى باشلاشتىن ئاۋۋال خۇدا ۋە پەيغەمبەرلەرگە مەدھىيە ئوقۇش، كېيىن شۇ دەۋر ھۆكۈمدارىنى ئۇلۇغلاش ئەنئەنە بولۇپ قالغانىدى»^①. نەۋائىمۇ شۇ دەۋرنىڭ ۋەكىلى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ھەربىر ئەسىرىنى باشلاشتا شۇ ئەنئەنىگە ئەمەل قىلغانىدى. ئۇنىڭ «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانىنىڭ 1 - بابىدىن 13 - بابىغىچە بولغان 1254 مىسراسى شۇ زاماندىكى پادىشاھلارنى ئۇلۇغلاشقا بېغىشلانغان. داستاننىڭ ئاخىرقى 53 - ، 54 - بابلىرىدا (442 مىسرا) پەندە - نەسىھەت ۋە داستاننىڭ تاماملانغانلىقى بايان قىلىنغان.

بۇ ئەنئەنە شەرق شائىرلىرى ئارىسىدا 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغىچە داۋام قىلغان. ئابدۇرېھىم نىزارى ياشىغان دەۋردە بۇ ئەنئەنىنىڭ تەسىرى خېلىلا سۇسلىشىشقا باشلىغانىدى. شۇڭا ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە ئۇنداق مەدھىيىنىگە ئورۇن بېرىلمىگەن. ئۇ «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانىنىڭ 1 - بابىدىن باشلاپلا ئەسەرنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى بايان قىلىۋەتكەن. نىزارى بۇ ئەسەردە بەزى دېتاللارنى نەۋائىغا قارىغاندا باشقىچىرەك ئالغان، بەزى بۆلەكلەرنى يېڭىدىن كىرگۈزگەن، بەزى ۋەقەلەرنى چىقىرىۋەتكەن.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك، نىزارىنىڭ داستانى نەۋائىنىڭ داستانىدىن بەزى دېتاللارنىڭ يېڭىدىن كىرگۈزۈلگەنلىكى ياكى ئايرىم ۋەقەلەرنىڭ باشقىچە ئىپادە قىلىنىشى

خانلىقى بىلەنلا ئەمەس بەلكى يېڭى پىكىرلەرنىڭ كىرگۈزۈلگەنلىكى بىلەنمۇ پەرقلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، نىزارى «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانغا پەلسەپىۋى، ئەخلاقىي ئەسەر-لەرگە خاس پەندى - نەسەھەتلىرىنى كىرگۈزگەن. بۇ نىزارىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن شائىرلارنىڭ «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانلىرىدا كۆرۈلمىگەن ئەھۋالدۇر.

پەرھاد ئوبرازى پەيدا بولغاندىن بۇيان ئەدەبىي ئەسەرلەردە ئۇنىڭ ۋەتەننىڭ گېئوگرافىك ئورنى ھەققىدە ھەر خىل پىكىرلەر ھۆكۈم سۈرۈپ كەلدى. پەرھاد ئوبرازىنى تىلغا ئالغان ھەربىر قەلەم ئىگىسى ئۇنى ئۆز ئارزۇلىرى بويىچە غايىۋى قەھرىمان سۈپىتىدە تەسۋىرلىدى. مەسىلەن، نىزامنىڭ داستاندا پەرھادنىڭ ۋەتەننى ئېنىق كۆرسىتىلمىگەن. لېكىن ئوقۇغۇچى نىزامى ياراتقان پەرھاد ئوبرازىدىن مېھنەت كەشلىرى ئارىسىدىن يېنىشىپ چىققان غايىۋى قەھرىماننى كۆرەلەيدۇ.

پەرھادنىڭ چىنىلىق ئىكەنلىكى ئەڭ دەسلەپتە خۇسرەۋ دېھلىۋىنىڭ ئەسىرىدە تىلغا ئېلىندى. خۇسرەۋ دېھلىۋى نىزامدىن پەرقلىق ھالدا پەرھادنى ئاددىي مېھنەت كەش سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى چىن شاھزادىسى دەپ تەسۋىرلىدى. خۇسرەۋ دېھلىۋىنىڭ پەرھادنى چىنىلىق دەپ ئاتىشىدا ئۇنىڭ ئېنىق مەقسىتى بار ئىدى. شائىرنىڭ ئاتىسى مۇڭغۇللار ئىستېلاسى دەۋرىدە ئوتتۇرا ئاسىيادىن ھىندىستانغا كۆچۈپ كەت كەنلىكى ۋە شۇ يەردە ياشىغانلىقى تارىخىي پاكىت. خۇسرەۋ دېھلىۋى ئۆز ئەسەرلىرىدە ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ۋەتەننى، شۇنىڭدەك، ۋەتەنداشلىرىنى كۆپ ئەسلىگەن. بىز، شائىرنىڭ كۆڭلىدە ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ۋەتەننىگە نىسبەتەن ھۆرمەت تۇيغۇسى بولغاچقا پەرھادنى چىن شاھزادىسى سۈپىتىدە تەسۋىرلىگەن، دەپ قارايمىز.

ئەلىشىر نەۋائىنىڭ داستانىدىمۇ پەرھاد چىن شاھزادىسى، دېيىلىگەن. نەۋائىنىڭ «پەرھاد ۋە شىرىن» داستاندا تەسۋىرلەنگەن چىن مەملىكىتى شۇ چاغدىكى خوتەن بولۇپ، چىن خانى - خوتەن خانى دېگەنلىكتۇر.

قايۇ زەررىن غەزالە تۈركى چىن دەي،

قارا تۇفراققە كىرمەكنى چىن دەي.

نەۋائى پەرھادنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى خوتەن شەھىرى ئىكەنلىكىنى مۇنداق تەسۋىرلىگەن:

دېدى كىم بىز گۇرۇھى تاجىر ئېردۈك، چۆكۈپ دەريا تۇبىگە بارۇ يوق پاك،

يەمەن سارى خوتەندىن سايمر ئېردۈك، ماڭا روزى بولۇپ بۇ تەختە پارە.

قىلىپان كېمەمىزنى غەرقە كۇلاك، بولۇپ سىز تەختە ئى ئۇمرۇمغە چارە

نەۋائىنىڭ قەلىمى بىلەن يارىتىلغان پەرھاد چىن خاقانىنىڭ ئوغلى بولۇپ، خوتەن لىكتۇر. بۇ ھەقتە سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ مۇخبىر ئەزاسى بېرتېلىس

ۋە ئۆزبېك ئالىمى پىروفېسسور ۋ. زاھىدوۋلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىلمىي ئەسەرلىرىدە پەرھادنىڭ ئانا يۇرتى خوتەن ئىكەنلىكىنى قەيت قىلىپ ئۆتكەن^①. نەۋائى «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانىدا خوتەن شەھىرىنىڭ تەبىئىي مەنزىرىسىنى مۇنداق تەسۋىرلىگەن:

خوتەن مۈلكىمكى، جەننەتتىن نىشاندۇر،
سەۋادى ئۇزۇرە جەننەت جان فىشاندۇر.
گەر ئاندى سەيىر بولسە ئىختىيارىڭ،
خەلايىق جانىمى تۇشسە گۇزارىڭ.
ھەمانا تۆرت باغى رەۋزە ئايىمى،
ئىچىنىدە تۆرت قەسىرى خۇلدى تەزىمى.

خۇسرەۋ دېھلىۋى ۋە ئەلىشىر نەۋائىنىڭ داستانلىرىدا تىلغا ئېلىنغان چىن مەملىكىتىنى نۇرغۇن ئەدەبىياتشۇناسلار جۇڭگو دەپ چۈشىنىپ كەلمەكتە. چىن، يەنى، پەرھاد تۇغۇلۇپ ئۆسكەن مەملىكەت قەدىم زامانلاردىن، بۇيان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى ياشاپ كەلگەن شىنجاڭدۇر. پەرھادنى جۇڭگونىڭ ئىچكى ئۆلكىلىرىدە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن دەپ چۈشىنىش، چىن ۋە جۇڭگو ئاتالغۇلىرىنى ئالماشتۇرۇپ ئىشلىتىش — چىن ۋە جۇڭگو تارىخىنى ياخشى بىلىمگەنلىكنىڭ، بۇ ئىككى يۇرتقا گىئوگرافىك نەزەر بىلەن قارىمىغانلىقنىڭ نەتىجىسىدۇر. بۇنداق ئەھۋاللار كونا تارىخلاردا ۋە ئەدەبىي ئەسەرلەردە كۆپ ئۇچرايدۇ.

ئابدۇرېھىم نىزارى ئۇستازى نەۋائىنىڭ پىكىرلىرىنى قۇۋۋەتلەپ، پەرھادنىڭ ئانا يۇرتى خوتەن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش مەقسىتىدە ئۆز داستانىغا بەزى كىچىك بۆلەكلەرنى كىرگۈزگەن. مەسىلەن، پەرھادنىڭ ئىسكەندەر تىلىسىمىنى ئىچىش ئۈچۈن خوتەندىن يولغا چىقىپ، يول ئۈستىدە بېيجىڭنى بېسىپ ئۆتكەنلىكىنى، كىيىن يەمەن مەملىكىتىگە راۋان بولغانلىقىنى مۇنداق تەسۋىرلىگەن:

يۈرۈپ نېچچە كۈن ۋادىيى دەشت ئەرا
كى، تەيىي مەراھىل قىلىپ گەشت ئەرا.
قاراسى كۆرۈندى بېجىن شەھرىنىڭ،
سەفاسى نەمۇدار ئولۇب بەھرىنىڭ.
يەمەن مۈلكىمغە يەتتى چۈنكىم خەبەر،
چىقىپ ئالدىغە بارچە ئەھلى شەھەر.
ھەمە ھېكمەت ئەھلى چىقىپ پىمىشبار،
تەھمىيە قىلىپ ئەيلەپ ئەرزى نىياز.
ئىتائەت قىلىچىن بويۇنغە ئاسىپ،
كى، شاھ ئالدىغە كەلدى بىر بىر باسىپ.

نىزارىنىڭ «پەرھاد ۋە شىرىن» داستانىدا ۋەقەلەر بىلەن خاراكتېرلار بىرلىكى شۇ قەدەر جىپىملىشىپ كەتكەنكى، ئۇنىڭدا خاراكتېرگە مۇناسىۋەتسىز ھالدا تەسۋىرلەنگەن بىرەر ۋەقەنىمۇ ئۇچراتقىلى بولمايدۇ. ھەتتا پىمىز ئۇستازمۇ پىرسونانىڭ ئىچكى كەچۈرمىشلىرىنى ئىچىپ بېرىشكە خىزمەت قىلغان. مەسىلەن، «ئەينۇل - ھەيات» بۇلىقىدىن «بەھرۇن - نەجات» ئېرىقىغا ئېقىپ كەلگەن سۇنىڭ تاشتىن تاشقا ئۇرۇلۇپ شارقىراپ ئېقىشى پەرھادنىڭ شىرىنغا ئىنتىلگەن پاك قەلب ھېسلىرىغا سىمۋول قىلىنغان. سۇ تاشقىنى بولسا پەرھادنىڭ ئارزۇ - ئارمانغا تولغان قەلب تاشقىنىغا ئوخشىتىلغان. بۇ

ئوخشىتىش بىر تەرەپتىن ئەسەر قەھرىمانىنىڭ روھىي ھالەتلىرىنى ئېچىپ بېرىشكە خىزمەت قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئاپتورنىڭ بەدىئىي ۋاسىتىلەردىن پايدىلىنىشىغا نەقەدەر ماھىر ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. يەنە، شائىر پەرىھادنىڭ سەنئەتكار قارەندىدىن تاش يىغۇش سەنئىتىنى ئۆگىنىش جەريانىنى تەسۋىرلىگەندە مۇنداق سۆز ئويۇنلىرىنى ئىشلەتكەن:

چۇ فەرھاد ئاندى تۇرۇپ بىر زەمان، ياغاچدەك ھەجەرنى يەسەپ دىلپەزىر.
كى تاش سەنئەتمگە بولۇپ شادىمان. سوراپ ئاندا شەھزادە ئۇستادىنى،
چۇ ئەسباب ئالدىدە تاشدۇر خەمىر، چۇ ئەسباب ساز ئەتكەن ھەددادىنى③.

تاشنىڭ خېمىرغا ئوخشىتىلىشى ۋە سەنئەتكارنىڭ تاشنى ياغاچ يىغۇشقا ئاسانلا يىغۇشى شائىر تەرىپىدىن ماھارەت بىلەن قوللىنىلغان مېتافورا دۇر. شائىر مېتافورا ئارقىلىق قارەندىنىڭ ماھىر سەنئەتكار ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەن. نىزارىنىڭ ئەسىرىدە تاش خېمىرغا ئوخشىتىلغان بولسا، نەۋائىنىڭ ئەسىرىدە سېرىق ياغاچ ئوخشىتىلغان:

ئوقۇپ ھەر سارى قۇللە - قۇللە خار، ئىتىك تىشەلەرگە ھەر قارا تاغ؛
قىلىبان پارە - پارە بىمەدارا. پىچاق ئالمنىدە ئانداغىكىم، سارىغ ياغ④.

جادۇگەر موماينىڭ ئوبرازى ھەر ئىككى شائىرنىڭ داستانىدا ماھىرلىق بىلەن گەۋدىلەندۈرۈلگەن. نەۋائى جادۇگەر موماينىڭ تاشقى قىياپىتىنى ئىسپىكى دۇنياسىغا ماسلاشتۇرۇپ يىرگىنىشلىك ھالەتتە تەسۋىرلىگەن:

قەدى ئىككى پۈكۈلگەن پىرى زالى، چۇ ساز ئەيلەپ فۇسۇنۇ ھەيلىتى شۇم،
فەلەك زالى كەبى ھەيلىت سىگالى. قولىدە خارە يۇمشاپ ئويلىگىم مۇم.
خۇتۇتى ھەكرىدىن يۇزىدە يۇز چىن، بېرىپ، سۈرگەچ فۇسۇنلۇق ماجەرانى،
تىلىغە ئۆتمەيمىن ئۇمىدە سۆز چىن. ئاتاغە قىزنى، ئوغۇلغە ئەنانى⑤.

نىزارى بولسا جادۇگەر موماينىڭ ئوبرازىنى ئۆزگىچە ياراتقان. ئۇنىڭ تاشقى قىياپىتىنى بەكمۇ قورقۇنچىلۇق، ئىسپىكى دۇنياسىنى ئۇنىڭدىنمۇ بەكرەك يىرگىنىشلىك قىلىپ تەسۋىرلىگەن:

ئەجەب شۇم تەلئەت قارى پىرەزەن، تەقابۇل بولۇپ ئاندا ئىككى دەھەن.
كۆزى گەجگەسىدە داغى كەچ دەھەن. يۈرۈسە ئەگەر مەكر دەمنى ساچمىپ،
قاراقى ئانىڭ گەجگەسىغە يەقىن، قاراسىنى كۆرگەندە شەيتان قاچمىپ.
ھەمە شەيئىلەرنى كۆرەر كەينىدىن. فۇسۇنى قىلۇر خانۇماندىن جۇدا،
بېلى خەملىكىدىن باشدۇر تۈبەن، نە ئۇل خانۇمان، بەلكى جاندىن جۇدا⑥.

نيزارىمۇ پەرھاد ئوبرازىنى نەۋائىدەك غايىمۇلاشتۇرغان، ئۇنىڭغا غەيرىي - ئەبىدىي كۈچ بېغىشلىغان. پەرھاد دېگەن ئىسىمىمۇ ئۇلۇغ مەنىنى سىڭدۈرگەن. نەۋائى بىلەن نيزارىنىڭ پەرھاد دېگەن ئىسىمىغا بېغىشلىغان بىرنەچچە مىسىرلىرىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك، ھەر ئىككى شائىرنىڭ ئۆزلىرى ياراتقان ئىجابىي قەھرىمانلىرىغا بولغان كۆز قارىشىدىكى ئومۇمىيلىق بىلەن ئۆزگىچىلىكىنى بايقاپ ئالالايمىز. نەۋائى پەرھاد دېگەن ئىسىمنىڭ مەنىسىنى تۆۋەندىكىچە تەرىپلىگەن:

ئاڭا فەرزانە فەرھاد ئىسىم قويدى، بىرەر ھەرقى ئىپتىدادىن ئەيلىم بان قەردە.
ھۇرۇقى مەخزەنى بەش قىسىم قويدى. بارىن ئۇستادى ئىشىق ئەتىگەچ مۇرەككەب،
فەرقۇ رەشكۇ ھەجرۇ ئاھ ئىلە دەردە، تەرەككۇبىدىن بۇ ئىسىم ئولدى مۇرەتتەب ⑦.

نيزارى بولسا پەرھاد دېگەن ئىسىمنىڭ مەنىسىنى يېڭىچە ئىپادىلىگەن:

چەراكىم ۋۇقۇئات زاتىدە بار، «ئەلىن» دەك قەددۇر ئەلەمگە يەقىن.
بۇ بەش ھەرقى ئىلە ئىسىم تاپتى قەزار. چۇ «دال» ئولدى چەكەمكە دەردى بەلا،
بىلىك كىم چۇ «فا» ھەرقى فۇرقەتكە دال، كى، ئاستىدەكى نۇقتەغە مۇپتەلا.
كى «را» سى ئانىڭ مەيلى رىغىبەتكە دال. بۇ گەۋھەر بولۇپ ئىشىقنىڭ لايىقى،
يەنە «ھا» سى ھىجرانغە بولدى قەرىن، تەرىقى مۇھەببەت ئارا سادىقى ⑧.

نيزارى ئەسەر تىلىنىڭ راۋانلىقىغا، جۈملىلەرنىڭ ئىخچام، مەنىنىڭ چوڭقۇر بولۇشىغا ئالاھىدە دىققەت قىلغان. بەدىئىي ۋاسىتىلەردىن مۇۋاپىق پايدىلىنىشقا، يېڭى ئوب-رازلار ئارقىلىق پوئىزىيە دۇنياسىنى بېيىتىشقا تىرىشقان. خەلق ماقال - تەمسىللىرىنى ناھايىتى ماھىرلىق بىلەن قوللانغان ۋە ئۇنى ئەسەرلىرىگە سىڭدۈرۈۋەتكەن:

بۇ ئىشلار ئۇمۇرىدە مەن بىگۇناھ. نە ئەم ئەيلەسە شاھ بەھرام بىلۇر،
ئاتام زۇلم ئىپتىپ بولدى ھالى تەباھ؛ تۇرۇپىزكى ئۇل ھەرنە قىلسە قىلۇر.
كى فەرھاد ئۇچۇن ئەيلەدىم مەن قىساس، چۇ سۇنغان بۇيۇننى قىلىچ كەسمەگەي،
ئەزىر جانىدىن ئانى قىلىدىم خەلاس. مېنىڭ ئەرزى ھالىمنى نامەم دېگەي ⑨.

شائىر بۇ يەردە «ئېگىلىگەن باشنى قىلىچ كەسمەس» دېگەن خەلق تەمسىلىنى ناھايىتى مۇۋاپىق ئىشلەتكەن.

نيزارى ئۆز ئەسەرلىرىدە بەدىئىي ۋاسىتىلەردىن - مەجاز، مۇبالىغە، ئىستىئارە، كىنايىلەردىن ناھايىتى كەڭ پايدىلانغان. ماقالىمىزنىڭ بۇ قىسمىدا شائىر قوللانغان بەدىئىي ۋاسىتىلەر ھەققىدە ئالاھىدە توختىلىپ ئۆتۈشكە ئىمكانىيەت بولمىغانلىقتىن، بۇ ھەقتىكى تەھلىلىمىزنى كېيىنكىگە قالدۇرمىز.

نزارىنىڭ نەۋائى «خەمسە» سىنىڭ سىۋىتى ئاساسىدا يازغان ئىككىنچى داستانى «لەيلى ۋە مەجنۇن» دۇر. شەرق كلاسسىكىلىرى ئۆز غايىلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش مەقسىتىدە خەلق ئارىسىدا كەڭ تارقالغان «لەيلى ۋە مەجنۇن» ئەپسانىسىنىڭ سىۋىتىدىن پايدىلانغان. لەيلى ۋە مەجنۇن ئەپسانىسىنى ئەزەربەيجان شائىرى نىزامى گەنجىمۇ ئەڭ دەسلەپتە يازما ئەدەبىياتقا ئېلىپ كىرگەن. ئۇ ئۆز ئەسىرىنى مىلادى 1188 - 1189 - يىللاردا پارس تىلىدا يازغان. ئۇنىڭدىن كېيىن خۇسرەۋ دېھلىنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن» ناملىق داستانى مىلادى 1298 - 1299 - يىللاردا دۇنياغا كەلگەن. ئابدۇراھمان جامى بولسا «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىنى مىلادى 1484 - 1485 - يىللاردا يازغان. تىل ۋە ئەدەبىيات پەنلىرىنىڭ كاندىدات تەتقىقاتچىسى ت. ئەخمىدوۋنىڭ ئېنىقلىشىچە، نىزامىدىن كېيىنكى 750 يىل مابەينىدە 116 ئاپتور شۇ سىۋىت ئاساسىدا ئەسەر يازغان. «لەيلى ۋە مەجنۇن» ئەپسانىسىنىڭ سىۋىتى ئاساسىدا ئەڭ دەسلەپتە تۈركىي تىلىدا ئەسەر يازغان شائىر ئەلىشىر نەۋائىدۇر. ئۇ ئۆز ئەسىرىنى ھىجرىيەنىڭ 889 - يىلى (مىلادى 1484 - يىلى) يازغان. نەۋائىدىن كېيىن مىلادى 1555 - 1556 - يىللاردا مۇھەممەت فۇزۇلمۇ شۇ ئەپسانىنىڭ سىۋىتى ئاساسىدا تۈركىي تىلىدا «لەيلى ۋە مەجنۇن» ناملىق داستان يازغان. ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ قانچىلىغان شائىر-لار شۇ سىۋىت ئاساسىدا ئەسەر يېزىپ ئۆز قەلەم كۈچىنى سىناپ كۆرۈشكەن. شۇلارنىڭ بىرى ئۇيغۇر كلاسسىك شائىرى ئابدۇرېھىم نىزارىدۇر.

نزارىنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانى گەرچە نەۋائىنىڭ شۇ ناملىق داستانىنىڭ سىۋىتى ئاساسىدا يېزىلغان بولسىمۇ، نىزارى ئۇنىڭدا ئۆزى ياشىغان دەۋرنىڭ روھىنى ئەكس ئەتتۈرۈشكە تىرىشقان. شائىر ئۆزىنىڭ ئارزۇ-ئارمانلىرىنى، ئوي-پىكىرلىرىنى ۋە ھايات ھەققىدىكى قاراشلىرىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن «لەيلى ۋە مەجنۇن» ئەپسانىسىنىڭ سىۋىتىنى تاللىۋالغان. بەزى ئالىملار نىزارى «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىنى ئۆمەر باقى (17 - ئەسىر) نىڭ ئەسىرىنىڭ سىۋىتى ئاساسىدا يازغان، دەپ قارايدۇ. ⑩ لېكىن بىز بۇ پىكىرگە قوشۇلالمايمىز. چۈنكى نىزارى «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىنى نەۋائىنىڭ شۇ ناملىق داستانىنىڭ سىۋىتى ئاساسىدا يازغانلىقىنى توۋەندىچە قەيت قىلىپ ئۆتكەن:

بۇ سۆز «خەمسە» دە ئانچە تەتۈنل ئېرۇر، ئەمىر «خەمسە» سىگە رىئايەت بىلە،
مەراتىب بىلە ئانچە تەقسىل ئېرۇر. كىفايەت قىلىپ مۇئەتە تەقسىرىغە،
دېيىلدى بۇ سۆزنى خىجالەت بىلە، ھەۋالە قىلىپ مىر ئەلىشىرغە. ⑪.

غەزەل شەكلىدىن پايدىلىنىپ داستان يېزىش شەرقلىكلەرنىڭ ئەنئەنىسىدۇر. نىزارىمۇ بۇ داستاننى يېزىشتا شۇ ئەنئەنگە مۇراجىئەت قىلغان. ئۇ ئۆز تالانتىنى ئىشقا سېلىشتا ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن كەسىپداشلىرىنىڭ مىراسلىرىدىن ئىجادىي يوسۇندا پايدىلانغان. ئۇنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىدا غەزەل شەكلىنى قوللانغانلىقى فۇزۇلىنىڭ تەسب رىنى قۇبۇل قىلغانلىقىنىڭ نەتىجىسىدۇر. ئۇ نەۋائىنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىنىڭ سىۋىتىدىن، فۇزۇلى داستانىنىڭ غەزەلچىلىك شەكلىدىن پايدىلىنىپ، «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىنىڭ ئۆزگەچە يېڭى نۇسخىسىنى ياراتقان.

نېزارى «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستاندا پاك مۇھەببەتسىنى، سەممىي دوستلۇقنى، ھۇرلۇقنى، ئىنسانىي بۇرچ ۋە ئىلىم - پەننىڭ ئەۋزەللىكىنى كۆيلىگەن. شائىرنىڭ بۇ داستانىمۇ باشقا ئەسەرلىرىگە ئوخشاش غايىمۇلىكى ۋە يۈكسەك بەدىئىيلىكى بىلەن دىققەتكە سازاۋەر بولغان لىرىك - ئىنپىڭ ئەسەردۇر. شائىر بۇ داستاندىمۇ بەدىئىي ۋاسىتىلەردىن ئورۇنلۇق پايدىلانغان. ئاجايىپ ئوخشىتىش، كۈچلۈك مۇبالىغە، ھەر تۈرلۈك سۆز ئويۇنلىرى ۋە كلاسسىك ئەدەبىياتقا خاس بولغان ئەنئەنىۋى تەسۋىرىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئەسەر مەزمۇنىنى چوڭقۇرلاشتۇرغان، پىكىرنى راۋانلاشتۇرغان، مىسرالارنىڭ ئاھاڭدارلىقىنى ئاشۇرغان. ئەمدى، «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستاندا ئۇچرايدىغان بەزى تەسۋىرىي ۋاسىتىلەر ھەققىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمىز. شائىر بۇ داستاندا مۇبالىغىنى كۆپ قوللانغان.

جەفا تەركىن تۇتۇپ، ئى چەرخى زالىم، بىر تەرەھھۇم قىل،
جەھان كۈل بولغىدەك بولدى مېنىڭ ئاھۇ فىغانىمغە.
قۇرۇتتى سېر - سەرى ھىجران ۋۇجۇدىم ئەيلەدى خاشاك،
تۇتۇپ ئوت ئاھىمدىن ھەردەم خەزانلىق بوستانىمغە^⑫.

شائىر بۇ غەزەلدە مەجنۇننىڭ لەيلىنىڭ ئىشىقىدا تارتقان ئازابلىرىنىڭ قانچىلىك ئېغىر ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن مۇبالىغە ۋاسىتىسىدىن پايدىلانغان. غەزەلدە مەجنۇننىڭ بىر ئاھ ئۇرۇشى بىلەن جاھان كۆيۈپ كۈل بولغۇدەك ھالغا چۈشكەنلىكى، ھىجران ئازابىدا مەجنۇننىڭ ۋۇجۇدى قاقشالدىك بولۇپ قالغانلىقى، ئۇنىڭ ئوتلۇق ئاھىمدىن باغۇ - بوستانلار خازان بولغانلىقى تەسۋىرلەنگەن.

ئىككى جىمىمىغە ئەيلەدى بىر كەفەن، چۇ بىر نە ئىمش ئەمارىغە كىردى ئىكەۋ،
كىرىپ بىر كەفەنگە بۇ ئىككى بەدەن. كى، ئۆلگەن كېلىن بىرلە جانىمىز كۈپەۋ^⑬.

شائىر بۇ شېئىردا لەيلى بىلەن مەجنۇننىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىنى ئومومىي سۆزلەر ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن. «ئۆلگەن كېلىن»، «جانىمىز كۈپەۋغۇل» دېگەن ئىككى ئىبارە بىر مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. لېكىن بىر سۆزنىڭ تەكرارلىنىشى ئەمەس.

كۆرۈندۈك ماڭا مېھرىبانلىق قىلىپ، بۇ قىلغانلارنىڭ شۇكىرىگە مىڭ تىلىم،
مېنى باشقارپ نۇر فىشانلىق قىلىپ. ئەگەر شۇكىر قىلماس بولۇر مىڭ تىلىم^⑭.

نېزارى بۇ بېيىتتا سۆز ئويۇنى ئىشلەتكەن. باشتىكى «مىڭ تىلىم» دېگەن سۆز مەجنۇننىڭ لەيلىنىڭ قىلغان ياخشىلىقىغا مىڭ مەرتە شۇكىرى قىلغانلىقىنى بىلدۈرسە، كېيىنكى «مىڭ تىلىم» دېگەن سۆز ئەگەر شۇكىرى قىلمىسام بۇ تىلىم مىڭ تىلىم بولۇپ كەتسۇن، دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. داستاندا بۇنداق سۆز ئويۇنلىرى كۆپ ئۇچرايدۇ. نېزارى تەكرارلاش سەنئىتىدىنمۇ جىق پايدىلانغان.

گەھى لەيلى مەجنۇن ئاياغىن ئۆيۈپ، گەھى ھۇشىدە گاھى بېھۇش ئىدى،
گەھى تەلبە بۇ گۈل سەقاغىن ئۆيۈپ. گەھى يىغلاپان گاھى مەدھۇش ئىدى^⑮.

شائىر ئالدىنقى ئىككى مىسرادا «گەھى» دېگەن سۆزنى تەكرار ئىشلىتىش ئارقىلىق، لەيلى بىلەن مەجنۇننىڭ ئۇچراشقان چاغلىرىدا بىر بىرىگە ئىنتىلىگەن ھالىتىنى ئىپادىلەنگەن. كېيىنكى ئىككى مىسرادا «گەھى، گاهى» دېگەن سۆز ئۆت قېتىم تەكرارلانغان. بۇنىڭدىكى ھەربىر تەكرارلىق مەجنۇننىڭ روھىي كەيپىياتىنى روشەن تەسەۋۋۇر قىلىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ.

نىزارى مەجنۇننىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ قەيۋىسى ئالدىدا يىنىغلاپ نالە قىلغانلىقىنى مۇنداق ئىپادىلەنگەن:

خە تاكار شەرەندە كەلدىم ساڭا،
ئۆلۈكلەر كەبى زىندە كەلدىم ساڭا ⑩.

بۇنىڭدا مەنۇجىنىڭ پەرزەنتلىك بۇرچىنى ئادا قىلالمىغانلىقىدىن ئەپسۇسلانغانلىقى ئىپادىلەنگەن. شائىر «كەلدىم ساڭا» دېگەن سۆزنى تەكرارلاش ئارقىلىق مەجنۇننىڭ روھىي ئازابلىرىنى يەنىمۇ كۈچلۈكرەك ئىپادىلەپ بەرگەن. «كەلدىم ساڭا» دېگەن سۆز ھەم تەكرارلاش ھەم رادىپ ئورنىدا ئىشلىتىلگەن.

نىزارىنىڭ بەدىئىي ئىپادىلەش سەنئىتىنىڭ رەڭمۇ رەڭلىكى، كۆپ خىللىقى ۋە تىلىنىڭ ئۆزىگە خاسلىقى ئالاھىدە تەكشۈرۈشنى تەلەپ قىلىدىغان ئىشتۇر. بىز بۇ ئەمگەكىمىزدە شائىر قوللانغان بەدىئىي ۋاسىتىلەرنىڭ بەزىلىرى ئۈستىدە ئۆز كۆز قاراشلىرىمىزنى قويۇپ ئۆتتۇق.

نىزارى ئەسەرلىرى تىلىنىڭ ئاددىيلىقى، راۋانلىقى، ئاھاڭدارلىقى، نەپىسلىكى، مەنىسىنىڭ چوڭقۇرلۇقى جەھەتتىن نەۋائى ئەسەرلىرىگە يېقىن تۇرىدۇ. نىزارى ئەسەرلىرىنىڭ تىلىنىڭ ئاددىيلىقىغا تۆۋەندىكى مىسرالار روشەن مىسال بولالايدۇ:

جىگەر پارەمىزگە بۇ تەقدىردۇر، ئاقىپ ياش رەنجى ئىمنا دەردىگە،
ساغەيماقلىقىغە نې تەدبىردۇر؟ چۇ تەدبىرىگە ئەيلەڭمىز مەسلەھەت،
قانتىپ باشىم ئەمدى بالا دەردىگە، مىزاجىغە قىلغاي نە ئىش مەنقەئەت ⑪.

نىزارى يالغۇز پەرزەنتىنىڭ بېشىغا چۈشكەن ئېغىر كۈلپەتلىرىدىن ئېزىلگەن ئاتىنىڭ ئائىلاج قالغان ھالىتىنى ئاددىي تىل بىلەن چىرايلىق تەسۋىرلىگەن. مەقسەتنى روشەن ئىبارىلەر بىلەن ئوچۇق ۋە چۈشىنىشلىك قىلىپ ئىپادىلەنگەن.

داستان باشتىن ئاخىرىغىچە پېرسوناژلارنىڭ پىسخولوگىيىسىنى ئېچىپ بېرىدىغان ھاياجانلىق تەسۋىرلەرگە تولغان. قەھرىمانلارنىڭ روھىي كەچۈرۈنۈشلىرى ناھايىتى مۇڭلۇق ۋە گۈزەل لىرىك كەيپىياتتا بايان قىلىنغان. نىزارى كلاسسىك داستانلارنىڭ ئۇسلۇبىدىن پايدىلىنىپ، قەھرىمانلارنىڭ مۇنولوگىيىسى غەزەل شەكلىدە ئىپادىلەنگەن. نەۋائىنىڭ داستاندا لەيلى بىلەن مەجنۇننىڭ چەككەن دەرد-ئەلەملىرى، ھىجران ئازا-بىدا قىيىنچىلىقلىرى ئۇلارنىڭ ئۆزئارا يېزىشقان سالام خەتلىرى ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن بولسا، نىزارىنىڭ داستاندا غەزەل بىلەن ئىپادىلەنگەن:

مەجنۇننىڭ غەزىلى

مۇھەببەت ئارىدىن ئوت ياقىتى ئول ئاي خەستە جانىمىغە،
كى ھىجران شۇئەسى نەيلەي تۇتاشتى خانۇمانىمىغە،
ئانىڭ كويىدەكى ئىتلارغە قىلسام ئاشنالىق بەس،
بېرىپ كۆڭلۈمنى قىلسام مېزبانلىق مېھمانىمىغە،
كۆڭۈلنىڭ تەختىگاھىدە خەيالى پادىشاھ ئولمىش،
نەۋا يەتكۈردى ئۇل شاھ تەن ئارا رۇھى رەۋانىمىغە،
جەفا تەركىن تۇتۇپ، ئەي چەرخى زالىم، بىز تەرەھھۇم قىل،
جەھان كۈل بولغۇدەك بولدى مېنىڭ ئاھۇ فىغانىمىغە،
قۇرۇتتى سەرسەرى ھىجران ۋۇجۇدۇم ئەيلەدى خاشاڭ،
تۇشۇپ ئوت ئاھدىن ھەردەم خەزانلىق بوستانىمىغە،
مۇيەسسەر بولسە ئۇل ئاي ئۇششۇجاننى ئەيلەسەم قۇربان،
كى، داغ ئولسە ئەجەب يوقكىم، بوپالسە لالە قانىمىغە،
فەلەك گەشكىم تۆكۈپ ھەر سۇيۇھالىمىغە تۇتار ماتەم،
كۈلەر خۇرشىد تەن ئەيلەپ بۇ چىمەرە زەئفەرانىمىغە،
پەيابانى مەلامەتدە ئانىڭ دەردى بىلە قالدىم،
پەياممىنى، سەبا، يەتكۈر مېنىڭ شىرىن زەبانىمىغە،
بولۇپ مەجنۇن جەھاندا يارنىڭ يادى بىلە ھەيران،
نېتىڭ رەھم ئەيلەبان ئۇل يارى ھەمدەم كەلسە يانىمىغە.

لەيلەمنىڭ غەزىلى

ئوتلۇغ ئاھىمدىن بولۇپ شەمى شەبىستان بۇ كېچە،
ئىشق ئۇچقۇنى قىلىپ كۆكنى گۈلىستان بۇ كېچە،
رەھم ئېتىپ مەن ناتەۋان ھالىمىغە كىردى كۈنچ ئارا،
پەردەسىن ياپىپ جەھانغە ماھى تابان بۇ كېچە،
ياردىن تاپماق نىشان بىزگە مۇيەسسەرمۇ ئىككىم،
ئاھ كىم، بولغايىمۇ، يارەب، ۋەسلى جانان بۇ كېچە،
كەتتى كۆڭلۈم يار ئۇچۇن ئەرزىنى ئەيىيان ئەتكەلى،
ئەرگەشىپ كۆڭلۈمنى چىقتى تەندەگى جان بۇ كېچە،
ئىشقى توغىيان ئەيلەبان بېچارەنى زار ئەيلەدى،
دەشتى ھىجران ئىچرە قىلدى بىزنى ھەريان بۇ كېچە،
يارنى تاپماق تەمەنناسىدە بولدۇم ئەسرۇ لال،
ئەندەلىپ يەڭلىغ چېكىپدۇر نالە - ئەفغان بۇ كېچە،
ئەي فەلەك، كەجرەۋلىغىڭ قوي، بىز زەمان ھالىمىغە باق.

غۇنچەدەك كۆڭلۈم بولۇپدۇر ئەھ-بەتەھ قان بۇ كېچە
 ياردىن كەلدى شەممى تازە، جان تاپتىم داغى،
 ئۆلكى بولغايمۇ ئىككىن جان ئىچرە مېھمان بۇ كېچە.
 لەيلىنىڭ ھالى زەبۇندۇر يار ئۇچۇن لەيلۇ نەھار،
 ئەيلەگىل، يارەب، ماڭا مۇشكۇلنى ئاسان بۇ كېچە.

نەزارى بىلەن نەۋائىنىڭ داستانلىرى پەقەت ئەسەر مەزمۇنىنى ئېچىپ بىرىشتە قوللىنىلغان بەدىئىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئۆزگەچچىلىكى بىلەنلا ئەمەس بەلكى سىۋىزىتىلىرىنىڭ بىر-بىرىگە ئوخشىماسلىقى بىلەنمۇ پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن، نەۋائىنىڭ داستاندا لەيلى بىلەن مەجنۇن ئاخىرقى نەپىسىدە بىر بىرىگە كۆز تىكىپ يېتىپ، بىرلىكتە جان ئۈز-گەن بولسا، نەزارىنىڭ داستاندا لەيلى ئانىسىغا ۋەسىيەت قىلىپ ئۆلگەندىن كېيىن مەجنۇن يېتىپ كېلىدۇ.

نەزارى لەيلى بىلەن مەجنۇننىڭ ئۆلۈم ئالدىدا ۋىدالىشىشقا مۇيەسسەر بولالمىغانلىقىنى كۆرسىتىش ئارقىلىق زامانىنىڭ شەپقەتسىزلىكىنى، ئاشۇلارغا رەھىم قىلمايدىغانلىقىنى ئىپادىلىگەن.

نەزارى «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىمۇ نەۋائىنىڭ شۇ ناملىق داستانغا نىسبەتەن خېلى كىچىك ھەجىمدە يازغان. داستاننىڭ ۋەقەلىكىرىنى ئۆز مەقسىتىگە بويىسۇنۇپ، نەۋائىنىڭ داستاندىكى بەزى بابلارنى ۋە بۆلەكلەرنى چىقىرىپ تاشلىغان ياكى ئىخچاملىغان. نەزارى بۇ ھەقتە:

بۇ سۆز «خەمسە» دە ئانچە تەتۈپل ئېرۇر،

مەراتىب بىلە ئانچە تەفسىل ئېرۇر^⑧

دەپ يازغان.

نەۋائىنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانى قەدىمكى داستانچىلىق ئەنئەنىسىگە ئاساسەن يېزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ باش قىسمىدىكى 10-بابى ئابدۇراھمان جامى بىلەن ھۈسەيىم بايقاراغا بېغىشلانغان مەدھىيەلەردىن ئىبارەت. داستان 38-بابتىن ئىبارەت بولۇپ، جەمئىي 3042 بېيىتتىن تەشكىل تاپقان. لەيلى بىلەن مەجنۇنغا مۇناسىۋەتلىك سىۋىزىتى 10-بابتىن باشلانغان. نەزارى بولسا داستاننىڭ ئاساسىي ۋەقەلىكىنى 1-بابتىنلا باشلاۋەرگەن. نەزارىنىڭ ئەسىرى 10-بابتىن ئىبارەت بولۇپ، 856 بېيىتتىن تەشكىل تاپقان.

نەۋائى پەرھاد بىلەن شىرىننىڭ، لەيلى بىلەن مەجنۇننىڭ مۇھەببىتىنىڭ كۆڭۈلسىز ئاقىۋەتلىرىنى ئۆزى ياشىغان مۇھىتقا، يەنى، 15-ئەسىر شارائىتىغا ماسلاشتۇرۇپ تەسۋىرلىگەن بولسا، نەزارى بۇ ئاشق-مەشۇقلارنىڭ سۆيگۈ پاجىئەلىرىنى 19-ئەسىردىكى فېئوداللىق مۇھىت بىلەن ئورگانىك ھالدا باغلاپ تەسۋىرلىگەن. نەزارىنىڭ

«پەرھاد ۋە شىرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانلىرى قارماققا ئىشقى - مۇھەببەت داستانىدەك كۆرۈنسىمۇ، شائىر ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى ئارقىلىق ئۆز دەۋرىنىڭ ناچار ئىللەتلىرىنى، فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ رەزىللىكلىرىنى ئېچىپ تاشلىغان. نىزارى پەرھاد - شىرىن، لەيلى - مەجنۇنغا ئوخشاش مىڭلىغان ياشلارنىڭ 19 - ئەسىر فېئوداللىق تۈزۈمىنىڭ ئاسارىتى ۋە زالىملارنىڭ زۇلۈمى تۈپەيلى ئارزۇسىغا يېتەلمەي نابۇت بولۇۋاتقانلىقىغا شاھىد بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۆز دەۋرىدىكى دەھشەتلىك قانۇن - تۈزۈملەرگە قارشى ئىسيان كۆتۈرگەن. پاك سۆيگۈنى مەدھىيىلىگەن. دېمەك بۇنىڭدىن نىزارىنىڭ ئادالەتنى، ئىنسانىيەتپەرۋەرلىكىنى كۆيىلىگۈچى ئىلغار پىكىرلىك شائىر ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. شائىرنىڭ بۇ داستانلىرىنىڭ ئەسىر - لەردىن بۇيان خەلقىمىزنىڭ سۆيۈپ ئوقۇيدىغان ئەسەرلىرى قاتارىدىن جاي ئېلىپ كەلگەنلىكىمۇ شۇ سەۋەبتىندۇر.

ئىزاھاتلار

- ① «شەرق يۇلتۇزى» ژۇرنىلى 1960 - يىللىق 9 - سان 127 - بەت.
- ② «شەرق يۇلتۇزى» ژۇرنىلى 1948 - يىللىق 5 - سان.
- ③ نىزارى كۇللىياتى 48B - ۋاراق.
- ④ ئەلىشىر نەۋائى «پەرھاد ۋە شىرىن» 42 - بەت.
- ⑤ ئەلىشىر نەۋائى «پەرھاد ۋە شىرىن» 185 - بەت.
- ⑥ نىزارى كۇللىياتى 61A - 71B ۋاراق.
- ⑦ ئەلىشىر نەۋائى «پەرھاد ۋە شىرىن» 34 - بەت.
- ⑧ نىزارى كۇللىياتى 48A - ۋاراق.
- ⑨ نىزارى كۇللىياتى 64A - ۋاراق.
- ⑩ «كوممۇنىزم تۇغى» گېزىتى 1963 - يىلى 9 - ئابىنىڭ 23 - كۈنى، «مۇھەببەت داستانلىرى ھەققىدە».
- ⑪ نىزارى كۇللىياتى 70A - ۋاراق.
- ⑫ نىزارى كۇللىياتى 74A - ۋاراق.
- ⑬ نىزارى كۇللىياتى 78B - ۋاراق.
- ⑭ نىزارى كۇللىياتى 68A - ۋاراق.
- ⑮ نىزارى كۇللىياتى 75A - ۋاراق.
- ⑯ نىزارى كۇللىياتى 76B - ۋاراق.
- ⑰ نىزارى كۇللىياتى 71B - ۋاراق.

ئۆزبېكچىدىن ئۇيغۇرچىغا چىلاشتۇرغۇچى: روزدە ۋەھەبەت جۈمە.

ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئالىم - نەسرەدىن ئەل ئۇسى

قۇتلۇق قادىر

ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئالىم نەسرەدىن - ئەل - تۇسى 1201 - يىلى 18 - فېۋرال خۇراسان ئۆلكىسىنىڭ تۇس شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن. تۇسى ئۆزىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ساۋادىنى ئانا يۇرتى تۇسدا چىقارغاندىن كېيىن، خۇراساندىكى ئاتاقلىق ئۇستاز كامالدىن ئىسىم يۇنۇسنى ئۇستاز تۇتۇپ دەرس ئالغان ۋە كامالدىن ئىسىم يۇنۇسنىڭ تەربىيىسىدە بولغان. تۇسى ئۆزىنىڭ زېرەك، ئۆتسكۈر، ئېسىل ئەخلاقى پەزىلىتى بىلەن ھەم پارس تىلىدا يازغان لىرىك شېئىرلىرى بىلەن ناھايىتى تېزلا پارس زېمىنىدا يۈز - ئابروى، شۆھرەت قازىنىپ كوھىستان ئۆلكىسىنىڭ ۋالىيسى نەسرەدىن ئابدۇل - رەھمان ئىسىم ئەلى مەنسۇر تەرىپىدىن ئالمۇتاغا تەكلىپ قىلىنغان. تۇسى ئالمۇتىدا خېلى ئۇزۇن ۋاقىت تۇرغاندىن كېيىن، 1256 - يىلى ئالمۇت ھۇلاكۇخان تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان. تۇسى بۇ چاغدا تەكلىپ بىلەن ھۇلاكۇخاننىڭ ئوردا مەسلىھەتچىسى بولۇپ ئىشلىگەن.

1258 - يىلى باغداد خانلىقى موڭغۇللارغا تەسلىم بولۇپ، باغداد تالان - تاراج قىلىنغاندا تۇسى ھۇلاكۇخاننىڭ كۆرسىتىشى بىلەن ئىراقنىڭ جەنۇبىدىكى «شىمىتى» مەدەرىسىگە بارغان. تۇسى بۇ يەردە ئەرەبىي، تۈركىي تىللارنى ۋە گىرىك تىلىنى مۇكەممەل ئۆگەنگەن. كېيىن تۇسى شۇ مەدرىستە مۇدەررىس بولغان. تۇسى 60 ياشقا كىرگەندە ھۇلاكۇخان ئۇنى ئۆزىگە ۋەزىر ھەم يېتەكچى بولۇشقا تەكلىپ قىلىدۇ. تۇسى بۇ مەنەسەپكە تەيىنلەنگەندىن كېيىن باغدادتا چوڭ تىپتىكى مەدرىسلەرنى سېلىشنى تەۋسىيە قىلغان ۋە ئۆزى ماراغا تېغىدا دۇنياغا مەشھۇر رەسەتخانا قۇرغان. بۇ رەسەتخانغا ئۆزى يېتەكچىلىك قىلىپ ئىلغار ئۇسكۇنلەرنى، ئاتاقلىق ئىسلام ئاسترونوملىرىنى، مەشھۇر تەبىئىي پەن تەتقىقاتچىلىرىنى يىغقان. تۇسى ئۆزىنىڭ بۇ رەسەتخانىسىدا ئىلمىي ئاس-ترونىمىيلىك تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بېرىپ موڭغۇل خانلىقىغا ناھايىتى زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئۇ ئۇزۇلدۇر مەي تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، تاكى ئاباكا دەۋرىگەچە بولغان ئارىلىقتا كۆپلىگەن مەشھۇر ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان.

تۇسى مىلادى 1274 - يىلى 26 - ئىيۇن كۈنى ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر، ئىنسىپىكىلوپىدىك ئالىم تۇسى ئۆز ئۆمرىدە ئىسلام دۇنياسىغا تۈرلۈك ساھەلەرگە ئائىت قىممەتلىك ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرۇپ كەتكەن. تۇسى يېزىقچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ قالماستىن بەلكى تەرجىمە بىلەنمۇ شۇغۇللىنىپ نۇرغۇنلىغان كىتابلارنى گىرىك تىلىدىن پارىسچىغا تەرجىمە قىلغان. تۇسى پۈتۈن ئۆمرىدە 56 پارچە كىتاب يېزىپ قالدۇرغان. لېكىن نۇرغۇن سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئالىمنىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرى يوقىلىپ كەتكەن. تۇسى گىرىكچە يېزىلغان «كىتابۇل - ھەيا ەۋتەۋەسىستات بەئىن ئەل - ھەندە سەۋەل ھەيا»، «گىئومېترىيە ۋە ئاسترونومىيە ھەققىدىكى كىتاب» قاتارلىق ئەسەرلەرنى گىرىك تىلىدىن پارس تىلىغا مۇكەممەل تەرجىمە قىلغان. تۇسى ئۆزىنىڭ زامانىدىكى

بولغان مۇتەپەككۇر شائىر جالالىدىن رۇمى ۋە ئەدىب نەجامىدىن كاتىبى قاتارلىق ئالىملار بىلەن ئىلىم - پەن ۋە تەتقىقات مەسىلىلىرى ھەققىدە داۋاملىق مۇھاكىمىلەر ئۆتكۈزۈپ تۇرغان. تۇسى ئۆزىنىڭ «تەلخىس مۇھەسسەل» ناملىق كىتابىنى تارىخشۇناس ئالائىمىدىنغا «ئەۋسافۇل - ئەسران» ناملىق كىتابىنى ساھىب دىۋان شەمسىدىنغا تەقدىم قىلغان.

تۇسى 12 يىل جاپالىق ئاسترونومىيەلىك تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ «پىلانېتلار جەدۋىلى» تۈزۈپ ھۇلاكۇخانغا تەقدىم قىلىپ ئۇنى ھەيران قالدۇرغان. تۇسى يەنە ئاسترونومىيەدە ئىزدىنىپ مەشھۇر ئەسىرى «كىتابۇل تەزكىرە ئەل - نەسرەيە» (ئاسترونومىيە تەزكىرىسى) نى يېزىپ تاماملىغان. بۇ كىتاب ئىككى قىسىمدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، مىلادى 1256 - يىلى يېزىلىپ تامام بولغان. بۇ كىتاب شەرق، غەرب ئەللىرىدە تەرجىمە قىلىنىپ زور شۆھرەت قازانغان. تۇسى يەنە «زۇبىدئۇل - ھەيا»، «كىتابۇل - تەھسىل فىل نۇجۇم»، «كۈن ۋە ئاي»، «كېچە ۋە كۈندۈز» قاتارلىق ئەسەرلەر يازغان. تۇسى بۇ ئەسەرلىرى بىلەن دۇنيا ئاسترونومىيەسىگە زور تۆھپە قوشۇپ كەلگۈسى ئاسترونومىيە تەتقىقاتىغا يول ئاچقان. تۇسىنىڭ ماراغا تېغىدىكى رەسەتخانىسى مىسىر، سۈرىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ رەسەتخانا قۇرۇشىغا ئاساس ۋە ئۈلگە بولغان.

تۇسىنىڭ پارس تىلىدا يازغان «مۇختەسەرىفى ئىلىمۇل - تەنجىم» ۋە «مەئرىفە - تۇن - تەۋۋىد»، «قىسقىچە ئاسترونومىيە ۋە كالىندار»، «كىتابى فىھىل» ناملىق ئەسەرلىرىمۇ بار. تۇسىنىڭ ماتېماتىكا ساھەسىدە بولۇپمۇ ئالگېبراغا ئائىت بولغان «كىتاب ئەلجەبىر ۋەل مۇقابىلە» (ئالگېبرا ھەققىدە مۇھاكىمە) ناملىق ئەسىرى ئىسلام دۇنياسىدا مەشھۇر تۇسى گىئومېترىيىدىنمۇ «قەۋائىدۇل - ھەندەسە» (گىئومېترىيە قائىدىسى) ناملىق كىتابىنى يازغان. ئۇ يەنە ترىگونومېترىيە ساھەسىدە خېلى ئەسەرلەرنى يازغان. ئۇنىڭ بۇ ئەسەرلىرى فرانسۇزچە ۋە ئىنگلىزچە تىللارغا تەرجىمە قىلىنىپ نەشىر قىلىنغان. تۇسى لوگىكىدا «كىتابوت - تەجرىفى ئىلىمۇل - مەنتىق» (لوگىكا ھەققىدە) ناملىق ئەسەرنى يازغان.

ئۇلۇغ تەپەككۇر ئالىم تۇسى مۇزىكا ساھەسىدىمۇ كۆپ ئىزدىنىپ «كىتاب ئىلىم ئەل - مۇسېقى» (مۇزىكا ھەققىدە ئىلىم) ناملىق ئەسەرنى يازغان ئۇنىڭ بۇ ئەسىرى ئەرەب، پارس تىللىرىدا يېزىلغان بولۇپ كېيىنكى دەۋرلەردىكى مۇزىكا شۇناسلارنىڭ ئەڭ قىممەتلىك مەنبەلىرىدىن بولۇپ قالغان.

ئۇلۇغ ئالىم تۇسى مېتافىزىكا ھەققىدە «كىتابۇل - فۇسۇل» ناملىق ئەسەرنى تاماملىغاندىن كېيىن بۇ ئەسەر ئەل جۇرجانى تەرىپىدىن ئەرەب تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. تۇسىنىڭ بەلسەپە ساھەسىدە ئەرەب، پارس، تۈركىي تىللىرىدا يازغان «تەجرىدئەل ئەقائىد» ناملىق مەشھۇر ئەسىرىمۇ بار.

ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئالىم تۇسىنىڭ ئەدەب - ئەخلاق توغرىسىدىكى «ئەخلاقىي نەسىرى» ناملىق داڭلىق ئەسىرى تا ھازىرغىچە ئىسلام ئەسلىرىدىكى مەكتەپلەرنىڭ ئەخلاق دەرسلىكى بولۇپ كەلمەكتە. ئالىمنىڭ كۆپ تەرەپلىملىك ئەسەرلىرى ئەرەب، پارس، تۈركىي تىللىرىدىن باشقا يەنە ھىندى، نېمىس، ئىنگلىز، فىرانسۇز، ئىسپان تىللىرىغا تەرجىمە قىلىنىپ كەلمەكتە.

ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئالىم نەسىرىدىن ئەل تۇسى ئۆزىنىڭ ئۆلمەس ئەسەرلىرى بىلەن پۈتۈن ئىنسانىيەت دۇنياسىغا شانلىق تۆھپە قوشۇپ كەلگۈسى ئەۋلادلارنىڭ ئىلىم - پەن تەتقىقاتىغا نۇرلۇق يول ئاچقان ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئالىمدۇر.

رېۋايەتچىلەر شۇنداق رېۋايەت قىلدىكى، رۇم شەھىرىدە بىر پادىشاھ بار ئىدى، ئىسمى ئادىل شاھ ئىدى. ئۇنىڭ پاكلىق پەردىسى ئىچىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن بىر ساھىبجامال قىزى بار ئىدى. ئۇنىڭ چېھرى قۇياشتەك ۋە بەلكى سائادەت يۈل-تۈزىدەك كۆڭۈللەرنى مەھلىيا قىلاتتى، جانغا راھەت بېغىشلايتتى. قەددى - قامىتى سەرۋىدەك تۈپتۈز ئىدى. بەللىرى چۈمۈ-لىنىڭ بەللىرىدەك ئىنچىكە، كۆزلىرى كېيىك كۆزىدەك قارا ئىدى. لەۋلىرى غۇنچىدەك بولۇپ، بۇدۇر چاچلىرى سۇم-بۇل ھالقىلارنى ھاسىل قىلغانىدى. نەزمە:

پەرىزادە، پەرى چېھرە، پەرىۋەش،
تۇشۇپ خالى خەتتىدىن جانغا ئاتەش.

ئەلقىسسە، ئۇ ساھىبجامالنىڭ ئىسمى مەلىكە دىللىرىز خۇبان سەنەم ئاغىچا دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ قىز شۇنداق ئەقىللىك ۋە چېچەن ئىدىكى، ھەر كۈنى ئاتىسىنىڭ تەختىگە چىقىپ ئولتۇرۇپ، يۈزىگە نىقاب تارتىپ دەۋاگەرلەرنىڭ ئەر-دادلىرىنى سورايتتى. بارا-بارا بۇ قىزنىڭ ھۆسن-جامالى جاھان خەلقىگە مەشھۇر بولۇپ كەتتى. شەھەر-شەھەرلەردە، ۋىلايەت-ۋىلايەتلەردە قانچىلىغان پادىشاھلار ۋە شاھزادىلەر بۇ قىزنىڭ تەرىپ تۈسىمىنى ئاڭلاش بىلەنلا، ئۇنىڭ ئىشىقىدا ئاشىقى

بىقارار بولۇشتى. ئۇلار ئادىل پادىشاھقا: «قىزىڭىزنى ماڭا بېرىڭ» دەپ ئەلچى ئەۋەتىشكە باشلىدى. ئالاھىزەل يەتمىشچە شەھەردىن ئەلچى كەلدى.

ئەلقىسسە، ئادىل شاھنىڭ ئەمىلىق ئاتلىق بىر ۋەزىرى بار ئىدى. ئۇ كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ خەتلىرىنى پادىشاھقا كۆرسەتتى. پادىشاھ بۇ مەكتۇپلارنى كۆرۈپ، بېشىنى تۆۋەن سالغان ھالدا تەپەككۈر دەرياسىغا غەرق بولدى.

— ھەي ئەمىلىق، بۇ ئەلچىلەرگە نېمە دەپ جاۋاب بەرسەم بولار؟ — دېدى پادىشاھ ۋەزىرىگە، — بۇنىڭغا ئۇزۇك بىر مەسلىھەت كۆرسەتكىن. بىر قىزغا بۇنىچىۋالا پادىشاھلار ئەلچى ئەۋەتسە قايسىمىزىگە بېرىمىز. بىرىگە بەرسەك بىرىنىڭ كۆڭلى رەنجىمىدۇ. بىز ئالدى بىلەن بىر مەسلىھەتلىشىۋالايلى. ئاڭغىچە سەن ئەلچىلەرگە قونالغۇ جاي تەيىنلەپ بەرگىن.

ئەمىلىق ۋەزىر ئەلچىلەرگە قونالغۇ راسلاپ بەرگەندىن كېيىن پادىشاھقا ئەھۋالنى مەلۇم قىلدى. پادىشاھ: «بۇ ئەلچىلەرگە نېمە دەپ جاۋاب بەرسەم بولار؟» دېگەن خىيال بىلەن ئۇخلاپ قالدى.

ئەلقىسسە، ۋەزىر ئەمىلىق پادىشاھنىڭ يېنىدىن چىقىپ مەلىكىنىڭ قېشىغا كىردى. — ئەي مەلىكە، — دېدى ۋەزىر ئۇنىڭ

خەتلەرنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەردار بولغان-
دىن كېيىن، — ھەرقايسى گىمىزلار ھەرقايسى
شەھەر ۋە ۋىلايەتلەردىن كېلىپسىزلىرى. بۇ
ناھايىتى ياخشى. ئەمما مېنىڭ بىر شەرتىم
بار. ئاتام ماڭا بىر ئورۇن تەييارلىسۇن.
ئۇنىڭغا بىر مۇنار بىنا قىلدۇرسۇن، ئۇنىڭ
ئۈستىگە بىر جۈپ ئالتۇن ناغرا، بىر جۈپ
كۈمۈش چوكا تەييار قىلىپ قويىسۇن.
ئۇنىڭ ئەتراپى مەيدان بولسۇن. مەيدان-
نىڭ ئەتراپى چاھارباغ بولسۇن. بۇ باغقا
يەتمىش ئىككى خىل مېۋىلىك دەرەخلىرى
تىكىلسۇن. باغنىڭ ئىچىدە بىر كۆلچەك
بولسۇن، كۆلچەكنىڭ لېشۋىدە بىر شاھانە
سۇيا بىنا قىلدۇرسۇن. سۇيىنىڭ تۆت
ئەتراپىغا ئالەمدە بار ھەممە گۈللەرنى
كۆچۈرسۇن. گۈللەر ئېچىلىپ، بۇلبۇللار
سايىرىشىپ تۇرسۇن. مېۋىلەر پىشىپ تۇر-
سۇن. ئېرىقنىلاردىكى سۇلار راۋان ئېقىپ
تۇرسۇن. مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ ئۈستىدە
خۇش ئاۋاز جانمۇزالار سايىرىشىپ تۇرسۇن.
ئۇ مەيداننىڭ كەڭلىكى بىر پەرسەك^①
چامىسىدا بولسۇن. بىنا قىلىنغان مۇنارمۇ
ناھايىتى ئېگىز بولسۇن، ئۇنىڭ يېنىدا
قەسىر — ئايىۋان ۋە ھۇجرىلار بىنا قىل-
دۇرسۇن. قەسىر — ئايىۋانلارغا رەگمۇ رەك
زىلچىلارنى سالدۇرسۇن، مەن كېنىزەك
لىرىم بىلەن ئۇ ئايىۋانغا چىقىپ ئولتۇر-
مەن. ھەر كىم ماڭا ئاشىق بولسا، مۇنار-
نىڭ ئۈستىگە چىقىپ، كۈمۈش چوكا بىلەن
ئالتۇن ناغرىنى چالسۇن. مەن بۇ ئاۋازنى
ئىشتىكەندىن كېيىن، يۈزۈمگە نىقاب تار-
تىپ، كېنىزەكلىرىم بىلەن مەيدانغا چىقىپ،
مەيدان ئوتتۇرىسىغا تەخت قويۇپ ئولتۇ-
رىمەن. ئاشىق بولغۇچى كىشى مەن بىلەن
ھەربىر پەرسەك تەخمىنەن 6.24 كىلومېتىر.

غا، — ئۆزلىرى توغرىلىق پادىشاھقا يەت-
مىش شەھەردىن ئەلچى خەت ئېلىپ كې-
لىپتۇ. پادىشاھ بىرلا قىزىم بار تۇرسا
قايسىمىرىگە بېرىمەن، بىرىگە بەرسەم
يەنە بىرىنىڭ كۆڭلى رەنجىيدۇ» دەپ
تەڭلىكتە قالدى ۋە بۇ توغرىلىق مېنىڭ
مەسلىھەت بېرىشىمنى سورىدى. ئەلچىلەرگە
قونالغۇ راسلاپ بەردىم. سىز ئاقىل ۋە
چىچەن قىز. بۇ ھەقتە بىر مەسلىھەت
بەرسىڭىز.

— ئەي ئەمەلىق، — دېدى مەلىكە
ۋەزىرگە، — ئاتامغا ئېيتقىن. بۇ ئىشتىن تولا
خەمكىن ۋە پەرىشان بولمىسۇن. ئەلچى-
لەرنى مېنىڭ قېشىمغا ئەۋەتسۇن، ئۇلارغا
ئۆزۈم جاۋاب بېرىمەن.

ئەتىسى ئەمەلىق ۋەزىر پادىشاھنىڭ
ئالدىغا كىرىپ سالام قىلدى. پادىشاھ:

— ئەي ئەمەلىق، — دېدى ۋەزىرگە، —
بۇ ئەلچىلەرگە قانداق مەسلىھەتنىڭ بار؟

— ئەي پادىشاھى ئالىيلىرى، — دېدى
ئەمەلىق ۋەزىر، — مەن قىزىڭىز مەلىكە دىل-
رىزىنىڭ قېشىغا كىرىپ نۇرغۇن شەھەر-
ۋىلايەتلەردىن ئەلچىلەرنىڭ خەت ئېلىپ
كەلگەنلىكىنى ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئىشتا
پەرىشان بولۇۋاتقانلىرىنى ئېيتقاندىم، مەلىكە
دىلىزى ماڭا: «ئاتامغا ئېيتقىن، بۇ ئىشتىن
تولا پەرىشان بولمىسۇن. ئەلچىلەرنى
مېنىڭ قېشىمغا ئەۋەتسۇن، ئۆزۈم جاۋاب
بېرىمەن» دەۋاتىدۇ.

پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ خۇرسەن
بولۇپ ئەلچىلەرنى مەلىكىنىڭ ئالدىغا
ئەۋەتتى. ئەلچىلەر مەلىكىنىڭ قېشىغا كىر-
گەندىن كېيىن خەتلەرنى بېرىشتى.

— ئەي ئەلچىلەر، — دېدى مەلىكە

① پەرسەك — ئۇزۇنلۇق ئۆلچەم بىرلىكى.

بېيىت ئوقۇشۇپ شېئىر ئېيتالمىسا، ئۇ ئادەم شاھ ياكى گاداي، باي ياكى مالاي، ياش ياكى قېرى بولۇشىدىن قەتئىيەنەزەر، ئۆزۈمنى ئۇنىڭغا قوبۇل قىلىمەن. ئەگەر مەن بىلەن بېيىت ئېيتىشىپ شېئىر ئوقۇ- يالمىسا، بېيىتنى تېپىنىدىن جۇدا قىلىپ، ئاشىقلار مۇنارىغا ئاستۇرىمەن. مېنىڭ شەرتىم شۇ.

ئەلچىلەر بۇ سۆزلەرنى ئىشىتكەندىن كېيىن پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ مەلىكە- نىڭ سۆزىنى يەتكۈزدى. پادىشاھ:

— ئىختىيار قىزىمدا. قىزىمنىڭ دېگىنى ھېساب، — دەپ ئەلچىلەرنى يولغا سالدى. ئاندىن ۋەزىر ئەمەللىققا: — بۇ ئىشقا سەن مەسئۇل بول، — دېدى.

ئەلچىلەر ئۆز شەھەرلىرىگە قايتىپ شاھزادىلەرگە مەلىكەنىڭ دېگەنلىرىنى مەلۇم قىلىشتى.

ئەلقىسسە، ئەمەلىق ۋەزىر رۇم شەھەر- رىگە تەۋە بارلىق شەھەر، يۇرت، كەنت- لەرگە، سەھرالارغا ھاشار ئالۋىڭى قويۇپ شۇنداق يارلىقنامە چىقاردى:

«يۇرت بېگى، مىڭ بېگى، قازى بېگى، دىۋان بېگى، مىراب بېگى، تۈمەن بېشى، مىڭ بېشى، يۈز بېشى، كۆك بېشى، قاپ بېشى قاتارلىق ئىسمى يىسوق بەگىلەرگە جىسمى يوق باشلارغا، قاپمى يوق باراڭ- لارغا، مېڭىسى يوق ساراڭلارغا، چىوڭ- كىچىك، ئۇلۇغ- ئۇششاق ھەممە يۇرت خەلقىگە مەلۇم بولسۇنكى، ھەممەيلەن رۇم ئوردىسىنىڭ ئالدىدا مەلىكەنىڭ چاھارباغ ئارام گۈلىمىنى ۋە شەۋكەتلىك مەيدانى ئۈچۈن ئىشلىسۇن. ئاينىڭ يىگىرمە يەتتى- جىمىدىن باشلاپ قىرىقى ئادەملەر بىردىن-

كەتمەن، بىردىن زەمبىل، ئوزۇق - تالقان، قىلىچ - قالقان، چويۇن - داڭقان قاتارلىق نەرسە - كېرەك- لىرىنى بىللە ئېلىپ كېلىپ ئەمەلىق ۋە- زىرگە ئىشلەپ قايتقاي. مۇبادا بۇ ئىشتا ھايال بولساڭلار، قاتتىق جازالاپ زىن- دانغا تاشلايمەن. ئاسانلىقچە گۇناھىڭلاردىن ئۆتمەيمەن.»

چاپارمەنلەر پادىشاھنىڭ يارلىقىنى ئاڭلاش بىلەنلا يۇرت - يۇرتلاردىن ھاشار- لارنى ئالدۇرۇپ كېلىپ ئەمەلىق ۋەزىرگە تاپشۇردى.

ئەلقىسسە، ئەمەلىق ۋەزىر رۇم شاھى ئوردىسىنىڭ ئالدىدا بىر كەڭرى مەيدان ياسىدى. مەيداننىڭ يېنىغا بىر چاھار باغ بىنا قىلدى. ئۇ باغقا يەتمەش ئىككى خىل مېۋىلىك دەرەختىن كۆچەت قويدى. كۆچەتلەردىن ئالدى بىلەن خورما، ئەن- جىۋر، ئالما، ئۇزۇم، ئانار، جىمىنەستە، ئالۇچا، بالۇچا، ئەينولا، شاپتۇل، زەردولا، بېشى، ئامۇت، نەشپۈت، ياڭاق، چىلان، جىگدە، ئۈجمە، ئۆرۈك قاتارلىق مېۋىلىك دەرەخلەرنى بەرپا قىلدى. باغ ئوتتۇرى- سىغا بىر كۆل قېزىپ، يېنىغا بىر شاھانە سۇيا بىنا قىلدى.

ئۇنىڭ ئەتراپىغا جاھاندا بار گۈل- لەرنىڭ ھەممىسىنى كۆچۈردى. گۈللەردىن ئالدى بىلەن قىزىلگۈل، سېرىقگۈل، تاجىگۈل، ئەنبەرگۈل، رەيھانگۈل، ساباگۈل، مەخمەلگۈل، ھىندىستان گۈلى، خىتاي گۈلى، ھەممىگۈل، باھارگۈل، غارجانگۈل، ياسمەنگۈل، لەيلىگۈل، چىنىگۈل، قازاقگۈل، ھەشقىپچەك گۈلى، زەپەرگۈل، زەيتۇنگۈل، سەۋزى- گۈل، تىلدىرماگۈل، قامچىگۈل، ساپاق-

ھاشارغا ئىشلىگەنلەرگە يۈز تەڭگىدىن پۇل، يۈزدىن نان ئىنئام بېرىپ ئۆز پۇرتلىرىغا ياندۇردى. ئۇلار بۇ زۇلۇم-جاپادىن قۇتۇلغانلىقىغا يۈز مىڭ شۈكرى-سەنالارنى ئېيتىپ ئۆز كەنتلىرىگە راۋان بولدى.

ئەلقىسسە، پادىشاھ ئەملاق ۋەزىرگە چار سالدۇرۇشنى بۇيرۇدى. ئەملاق ۋەزىر چارچىغا چار سالدۇردى. چارچى خالا-يىمىققا: «ئەييۇھەنناس، ئىشتىغلار ئامۇ خاس، پادىشاھ ئادىلنىڭ پاكلىق پەردىسى ئىچىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن بىر ساھىبجا-مال قىزى بار، ھەرقايسى شەھەر-ۋىلايەتتىن ھەرقانداق بىر كىشى مەلىكە دىل رىز خۇبان سەنەم ئاشمىغا ئاشىق بولسا، خاھى شاھ، خاھى گاداي بولسۇن، خاھى مالاي بولسۇن، خاھى قېرى، خاھى ياش بولسۇن مەلىكە بىلەن تەڭ بېيىت ئوقۇپ شېئىر ئېيتىشالسا، شۇ كىشى كۈيىۋوغۇل-لۇققا قوبۇل قىلىنىدۇ. ئۇ كىشىدىن توپىغا ھېچ نەرسە ئېلىنمايدۇ. شاھنىڭ بارلىق مال-مۈلكى شۇ كىشىنىڭ بولىدۇ. ئەگەر بېيىت ئوقۇش، شېئىر ئېيتىشتا مەلىكەگە تەڭ كېلەلمىسە، ئۇنداق ئادەمنىڭ بېشى كېسىلىپ، ئاشىقلار مۇنارىغا ئېسىلىدۇ...» دەپ چار سالدى. مەلىكە ئۆزىگە زىبۇ زىننەت بېرىپ چاھارباغقا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇ باغقا «باغى ئىرە جەننەت بېغى» دەپ ئات قويۇلدى.

ئەلقىسسە، مەلىكىنىڭ داڭقى پۈتكۈل ئالەمگە تارالدى. ئۇنىڭ شائىر ۋە دانالىقى جاھانغا پۇر كەتتى، مەلىكىنىڭ داڭق تۈسىپىنى ئاڭلاۋېرىپ خالايمىقنىڭ قۇلاقلىرى گاس بولاي دەپتى. مەلىكىنىڭ خەۋىرىنى شاھزادىلەرگە ئېيتقان كىشىلەر

سىمىز گۈل، قاراگۈل قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى چاھارباغقا كۆچۈردى. گۈللەر ئېچىلدى. مېۋىلەر چېچەك-لەپ پىشتى، ئېرىقلاردىكى سۇ راۋان ئېقىشقا باشلىدى. جانىۋارلار بۇلىۋ، شاتۇتى، كەكلىكلەر قىزىلگۈللەر ئارىسىدا سايراشقا باشلىدى. باغنىڭ تۆت ئەتراپىغا جاھاندا بار دەرەخلەرنىڭ ھەممىسىنى تىكتى. بۇ چاغدا شۇنداق خۇش ھاۋالىق باغچە بولدىكى، يەر يۈزىدە بۇنداق باغچىنى ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغانىدى. ھېچقانداق بىر پادىشاھ بۇنداق باغچە پاستىپ باقمىغانىدى. باغچىنىڭ خۇش پۇراقلىرى ئادەمنىڭ دىماغىغا ئەتىر ھىدىلىرىنى تولدۇراتتى.

ئەلقىسسە، باغنىڭ يېنىغا بىر مۇنار ياساتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە يەتمەش پەلەمپەي ئارقىلىق چىققىلى بولاتتى، مۇنار ئۈستىگە ئالتۇن ناغرا بىلەن كۈمۈش چوكا تەييار قىلىپ قويدى. مۇنارنىڭ يېنىغا بىر قەسىر بىنا قىلدۇردى. ئۇ يەردە كۈمۈش كۇرسى، ئالتۇن تەخت قىويدۇرۇپ ئۈستىگە رۇمنىڭ قىممەت باھالىق ماتالىرىدىن پايانداز سالدۇردى. كارىۋات سۇپىلارغا ھەر خىل ئەتىۋارلىق بىساتلاردىن تۆشەكلەرنى سالدۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مولۇن تېرىسى، كىمخاب، مەخمەل، تەتىللا قاتارلىق ئېسىل پوپۇقلارنى يېپىپ قويدى. قەسىر يېنىدا بىر ئازادە مەيدان بىنا قىلدۇرۇلدى. ئەملاق خالايمىقنى شۇنداق قاتتىق ئىش-لەتتىكى، بۇ ئىمارەتلەر مەلىكىنىڭ دېگەندىن يۈز ھەسسە زىيادە ھەشەمەتلىك قىلىپ ياسالدى. بۇيرۇلغان ھەممە نەرسىلەر تەييار بولدى. ئادىل پادىشاھ

سېنىڭ ھۆسنى جامالىڭ مىسلى ئوتدۇر
 بەرق ئىلە باران،
 يادا تاشغە قان يەتكەچ ياغىن ياغقان دەك،
 ئەي ساقى.
 ياغار يامغۇردەك ئىشكىم چۇن بولۇر لەئ
 لىڭ شاراب ئالۇد،
 قوشۇلماق ھەم مۇيەسسەردۇر مېنى تۇت
 قاندەك، ئەي ساقى.

ئەلئىسسە، ئۇ بوۋاي مەلىكىنىڭ
 ئىشتىياقى بىلەن مۇنارىنىڭ يېنىدا ئۈچ
 كېچە-كۈندۈز ياتتى. كۆزىگە ئۇيقۇ
 كەلمىدى. گېلىدىن تاماقمۇ ئۆتمىدى.
 ئىشقى ئوتىدا شەيدا بولۇپ كۈنلەرنى
 تۈنگە ئۇلىدى. ئۈچ كۈندىن كېيىن مەلىكە
 يەنە مۇنار ئۈستىگە چىقتى. مەلىكە
 يېنىدا يىمغلاپ ئولتۇرغان بۇ بوۋاينى
 كۆرۈپ:

— ئەي بوۋا، بۇ يەردە نېمە قىلىپ
 ئولتۇرىسەن؟ — دەپ سورىدى.

— ئەي مەلىكەم، — دېدى بوۋاي، —
 سىزنىڭ ھۆسنى جامالىڭىزنى كۆرۈپ
 ئاشقى شەيدا بولدۇم، ئۈچ كۈندىن
 بېرى جامالىڭىزغا ئىنتىزاردۇرمەن. سىز
 بىلەن بېيىت ئوقۇپ، شېئىر ئېيتىشىپ
 قېرىغان ۋاقتىدا سىز بىلەن كۈنۈمنى
 راھەتتە ئۆتكۈزەي، دەپ بۇ يەردە
 ساقلاپ تۇرۇۋاتىمەن.

مەلىكە كۆڭلىدە: «بۇ بوۋاينىڭ
 قولىدىن خېلى ئىش كېلىدىغان ئوخشايدۇ.
 ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشمۇ قىيىن بولسا كېرەك.
 مەن بۇ بوۋايدىن بىر سوئال سوراپ
 كۆرەي، جاۋاب بېرەلمەي كېتىپ قالسا
 ئەجەب ئەمەس» دەپ بوۋايدىن:

— ئەي بوۋا، — دېدى مەلىكە، —

كاتتا ئىنئاملار بىلەن تارتۇقلاندى. مەلىكە
 كىمنىڭ چىرايلىق، خۇش خۇي، چىچەن
 شائىرلىقىنى ئاڭلاپ نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ
 يۈرىكى داغلاندى. مەلىكىنىڭ ئېغىر شەرت
 لىرى تۈپەيلىدىن نۇرغۇن قىسورقۇنچاق
 كىشىلەرنىڭ يوللىرى باغلاندى.

ئەلئىسسە، نۇرغۇن شاھزادىلەر مەلىكە
 بىلەن شېئىر ئېيتىشقىلى كەلگەن بولسىمۇ،
 لېكىن مەلىكىگە تەڭ كېلەلمەي باش
 لىرىدىن ئايرىلدى. مەلىكە شۇ يوسۇندا
 تۆت يۈز سەكسەن ئالتە شاھزادىنىڭ
 بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىپ، ئاشىقلار
 مۇنارىغا تاستى، بۇ خەۋەر پۈتۈن
 ئالەمگە تارقالدى.

ئەلئىسسە، رۇم شەھىرىدە قۇبەيس
 ئىسىملىك بىر بوۋاي بار ئىدى. يېشى
 يەتمىشتىن ئاشقاندى. ئۇ مەلىكىنىڭ
 تەرىپىنى ئاڭلاپ، غايىبانە ئاشىق بولدى.
 بىر كۈنى قۇبەيس بوۋاي مەلىكە بىلەن بېيىت
 ئېيتىشىش ئۈچۈن ئوردا ئالدىدىكى مۇنار
 يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ مەلىكىنىڭ
 يۈز مىڭ ناز ۋە نازاكەتلەر بىلەن مۇنار
 ئۈستىدە ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى.
 بۇنى كۆرۈش بىلەنلا بوۋاينىڭ يۈرەك
 باغرىغا ئوت تۇتىشىپ مەلىكىنىڭ ئىشتى
 يىقىدا بۇ بېيىتنى ئوقۇدى. نەزمە:

تۇتاشتى ئىشقى ئوتى جانغا چىغىن چاق
 قاندەك ئەي ساقى،

بولاي بىر بادە تۇتساڭ يېڭى جان تاپ
 قاندەك، ئەي ساقى.

بۇ جانغا ئىشقى ئوتى چۈشتى يۈرەكنى
 پارىلەر ئەيلەپ،
 تەجەلنى يۈزىدىن تور ئۈزرە ئوت سالغان
 دەك، ئەي ساقى.

سەن قېرى، مەن ياش قارا يېناق ئىككىمىز
لايمىق ئەمەس.
نەچە يۈز شاھزادىلەر ئىشقىمدا كەتتى
دۇنيادىن،
ساڭا خۇش ياققان بىلەن كۆڭلۈم مېنىڭ
مايىل ئەمەس.

مەلىكە بېيىت ئوقۇپ بولۇپلا كۆڭ-
لىدە: «بۇ بوۋاي بېيىتنى ياخشى ئوقۇدى.
ئۆزى قېرىغان بولسىمۇ كۆڭلى ياش
ئىكەن. ئىشنىڭ مۇشۇنچىلىك ۋاقتىدا
ئۇنىڭدىن قۇتۇلاي» دەپ ئويلاپ «جاللات»
دەپ ۋارقىرىدى، بۇنى ئاڭلىغان بوۋاي
جېنىنى غەنىيمەت بىلىپ بىر كوچىغا قاراپ
يۈرۈپ كەتتى. بوۋاي جېنىنىڭ ئامان
قالغانلىقىغا يۈز مىڭ شۈكرىلەرنى ئېيتىپ
ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. ئازىدىن يەتتە
ئاي ئۆتتى. بىر كۈنى بوۋاي چۈشىدە
مەلىكىنى كۆرۈپ ئويغاندى. ئۇ مەلىكى
نىڭ ھىجرىدە سەرگەردان بولدى - دە،
مۇنار يېنىغا يەنە كېلىپ، بىر بۇلۇڭدا
يىغلاپ ئولتۇردى.

ئەللىسىسە، مەلىكە دىللىرىز خۇبان سەنەم
ئاشىچىنىڭ گۈلئەندام ئىسمىنىڭ بىر
كېنىزىكى بار ئىدى. گۈلئەندام بوۋاينىڭ
بۇلۇڭدا يىغلاپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى.
ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ:
— ئەي بوۋا، نېمە ئۈچۈن يىغلاپ
سەن؟ — دەپ سورىدى.

— نېمىشقا يىغلىماي، — دېدى
بوۋاي، — مەلىكىنىڭ ھۆسن - جامالىنى
كۆرگەندىن بېرى ماڭا ئاراملىق يوق.
بۈگۈن كېچە مەلىكىنى چۈشۈمدە كۆرۈپ
ئىچىمگە قايتىدىن بىر ئوت تۇتاشتى.
مەلىكىنىڭ ئىشقى پىراقىدا يۈرىكىم كۆيۈپ

سىزنى بۇ يەردىن كېتىڭ دېسەم ئۇنىم-
غۇدە كىسىز. ئەگەر ماڭا راستلا ئاشىق
بولسىڭىز بېيىت ئېيتىپ بېقىڭ.
قۇبەيس بوۋاي دەرھال بۇ بېيىتنى
ئېيتتى. نەزمە:

ھېچ كىشى سەندەك جاھاندا، دىلىمىز،
رەنا ئەمەس.
بىر مېنىڭدەك ھېچ كىشى يارىم ساڭا
شەيدا ئەمەس.

مەلىكە كۆڭلىدە: «بۇ بوۋاي بېيىتنى
ياخشى ئوقۇدى. ئەمما ئۇ ياشلىق مەۋسۇ-
مى كېتىپ، قېرىلىق مەزگىلىگە يەتكەن
بوۋاي ئىكەن» دەپ، بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

قېرىلار يايىنى تارتار، ئوت ئاتالماس،
ئەگەر ئاتقان بىلەن ھەرگىز قالدالماس.
قاشىدا ياتسا ناگاھ نازىنىن قىز،
كېچە تاڭ ئاتقۇچە بىر سۆز قاتالماس.

بۇنى ئاڭلىغان بوۋاي بۇ بېيىتنى
ئوقۇدى:

ئەي مەلىكە مەن سېنى ھەر كۈندە مىڭ
كۆرگۈم كېلۈر،
كۆرمىسەم ئايدەك يۈزۈڭنى، كۈندە مىڭ
ئۆلگۈم كېلۈر.
تەقدىرى ئاللا بىلە بىزگە ۋىسال بولغان
زامان،
لەۋلىرىڭگە، ئەي مەلىكە، كۈندە مىڭ
سۆيگۈم كېلۈر.

مەلىكە بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

ئەي بوۋا، كەتكىن بۇ يەردىن سەن ماڭا
ئاشىق ئەمەس،

بىر تاختايغا سۈرىتىشى سىزىپ گۈلئەتت
 دامغا بېرىپ:
 — بۇنى بوۋايغا بەرگىن. ئۆيىگە
 ئاپىرىپ كۆڭلىنى خۇش قىلسۇن، —
 دېدى.

— گۈلئەندام سۈرەتنى ئېلىپ
 چىقىپ بوۋايغا بەرگەندىن كېيىن:
 — بۇ سۈرەتنى مەلىكەم سىزىپ بەر-
 دى. ئۆيۈڭگە ئاپىرىپ، سۈرەتكە قاراپ
 كۆڭلۈڭنى خۇش قىلغىن. ئەگەر بۇنىڭغا
 ئۇنىمىساڭ مەلىكە سېنى ئۆلتۈرۈپ، بې-
 شىڭنى ئاشىق-قارلار مۇنارىغا ئاسىدۇ، —
 دېدى.

قۇبەيس بوۋاي سۈرەتنى كۆرۈپ
 خۇشال بولغان ھالدا ئۆيىگە قايتتى.
 بوۋاي ھەر كۈنى سۈرەتكە قاراپ زار-
 زار يىغلايتتى. بوۋاينىڭ بالىسى ئات-
 سىنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ «ئاتام دىۋانە
 بولۇپتۇ» دەپ مەسخىرە قىلدى. بوۋاي
 بۇنى ئاڭلاپ خىجىل بولۇپ، بالا ۋە ئۆي
 بىساتىنى تاشلاپ سۈرەتنى ئېلىپ بايا-
 ۋانغا قاراپ يولغا چىقتى. چۆل — باياۋات
 لارنى كېزىپ، بىر تاغنىڭ باغرىغا يەتتى.
 ئۇ تاغدىن بىر غارنى ماكان تۇتتى.
 مەلىكىنىڭ سۈرىتىنى ئۆزىدىن يېرىم
 سائەتمۇ يىراق قىلماي، سۈرەتكە قاراپ
 كېچە-كۈندۈز يىغلايتتى. قورسىقى ئاچسا
 قومۇشنىڭ يىلتىزىنى تاماق قىلىپ يەيتتى.
 بوۋاينىڭ كۈنى ئەنە شۇنداق ئۆتمۈۋەردى.
 ئەلقىسسە، ئەمدى داستاننى شاھ
 بەھرامدىن ئىشتىڭ. چىن خاقانىنىڭ
 بەھرام ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىدى.
 بىر كۈنى شاھزادە شىكار قىلىشنى ئىختى-
 يار قىلدى. سەپەر تەييارلىقى پۈتكەندىن
 كېيىن ئوۋ قۇشلىرىدىن قارچىغا، لاچىن-

كاۋاپ بولدى. شۇڭا مەلىكىنىڭ ھۆسن —
 جامالىنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈشنى ئارزۇ
 قىلىپ، بۇ يەردە يىغلاپ ئولتۇردۇم.
 — ئەي بوۋا، — دېدى مەلىكە، — سەن
 قېرىپ قاپسەن، اساقلىڭغا ئاق كىرىپتۇ.
 يەنە ئاشىقلىق دەۋاسى قىلىۋاتسەن. سەن
 ئەمدى خىلۋەت بىر جايدا ئولتۇرۇپ
 ئۆتكەن كۈنلىرىڭگە توۋا قىلىپ، ئاخى-
 رەتنىڭ غەمى بىلەن كۈن ئۆتكۈزسەڭ
 بولماسمۇ؟

— ئەي مەلىكەم، بۇ دېگەنلىرىڭغۇ
 راست، — دېدى بوۋاي، — لېكىن مەلىكىنىڭ
 ئىشقى ئوتى ۋۇجۇدۇمنى ئۆرتەپ ھېچ
 تاقىتىمنى قويمىدى. مەلىكىنىڭ ھۆسن —
 جامالىنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈۋالسام،
 ئۆلسەممۇ ئارمىنىم يوق.

گۈلئەندام بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن
 كېيىن، مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپ مۇنداق
 مەلۇم قىلدى:

— ئەي خانىم، ئىلگىرى بىر قېتىم
 كېلىپ بېيىت ئوقۇغان بوۋاي يەنە كېلىپ
 مۇنار يېنىدا ئولتۇرىدۇ. «بۇ يەردىن
 كەتكىن» دېسەم، «مېنىڭ يۈرەك باغرىم
 مەلىكىنىڭ ئىشقى ئوتىدا كۆيۈپ كاۋاپ
 بولدى. ئۇنىڭ ھۆسن — جامالىنى يەنە
 بىر كۆرسەم مۇرادىم ھاسىل بولاتتى. شۇ
 چاغدا ئۆلسەممۇ ئارمىنىم يوق» دەپ
 يىغلاپ تۇرۇۋالدى. شۇنچە سۆزلەرنى
 قىلساممۇ كەتكىلى زادى ئۇنىمىدى.
 ئامال قىلالماي قايتىپ كىردىم.

— ئۇنداق بولسا، — دېدى مەلىكە، —
 بىر تاختايغا سۈرىتىشى سىزىپ بوۋايغا
 بېرىي، ئۇنى كۆرسە مېنى كۆرگەندەك
 بولار، بۇنىڭغا ئۇنىمىسا ئۆلتۈرىمەن.
 مەلىكە قولغا دۈۋەت قەلەم ئېلىپ

رۇم پادىشاھىنىڭ پاكلىق پەردىسى ئىچىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن ناھايىتى گۈزەل بىر قىزى بار. مەن ئۇنىڭغا ئاشىق بولغان مەن. بۇ تاختايدىكى شۇ مەلىكىنىڭ سۈرىتى، دەپ ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتى بوۋاي.

شاھزادە بەھرام تاختايدىكى سۈرەتنى كۆرۈپ، بىر ئاھ ئۇردى - دە، ھو، شىدىن كەتتى. ئۇ مەلىكىگە ئاشىق بىقارار بولدى. شاھزادە شۇ ياتقانچە بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن ھوشىغا كەلدى. ئاندىن مەلىكىنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن تاختاينى قولغا ئېلىپ:

— بوۋا، سەن مەلىكىنى شۇنچە ماختىدىڭ، ئۇ راستتىنلا مۇشۇ سۈرەتتىكىدەك گۈزەلمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئۇ مەلىكىنىڭ ھۆسنى - جامالى بۇ سۈرەتتىكىدىن يۈز ھەسسە ئارتۇق گۈزەل، — دېدى بوۋاي ئۆزىنى تۇتالماي يىغلىغىنىچە ئاندىن بۇ بېيىشنى ئوقۇدى. نەزمە:

ئاتلارى چۇن مەلىكە دىلىرىدۇر،
ھۆسنىنى كۆرمىگەنلەر ئۇسسۇزدۇر.
ساجلارى چۇن كۆڭۈلنى بەند ئەتمەش،
قاشلارى خەتنى خالى قۇندۇزدۇر.
قەدى قامەتلەرى سەنەۋەردەك،
ھېقىرى يوق بىر ئەلنى كەبى تۈزدۇر.
كۆزلەرى ھەم قاقاقلارى قىيغاج،
ھەم ئۇ زارى مەڭمىزلارى ئۇزدۇر.
لەبى لەئل بەسى ئېرۇر جان بەخمىش،
ھەم بىنا گۆشە زۆھرە يۇلدۇزدۇر.
بويىنى سۇقسۇر كەبى نەراۋەتلىك،
سەينەسىدە ئىككى ئالما قىرمىزدۇر.
قىلىدى تەئىرنى ئول پەرتۈشنى،
بۇ قۇبەيس ئىشىق ئوتىدا جانىدۇردۇر.

لارنى ئېلىپ بىر توپ يىگىتلەر بىلەن شىكارغا ئاتلاندى. توساتتىن بىر كىيىك شاھزادە بەھرامنىڭ ئالدىدىن قاچتى. شاھزادە كىيىكنىڭ كەينىدىن قوغلىدى. كىيىك تاغنىڭ باغرىغا كېلىپ كۆزدىن غايىب بولدى. شاھزادە ئائىلاج قايتماقچى بولۇۋىدى، قۇلقىغا بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. دىققەت قىلىپ ئاڭلاپ باقتى. ئاۋاز تاغدىكى غاردىن چىقىۋاتتى. شاھزادە ئاتتىن چۈشۈپ، ئېتىنى بىر تۈپ چىنىرغا باغلىدى - دە، غارنىڭ ئالدىغا كېلىپ قۇلاق سالدى. شاھزادە غار ئىچىگە قارىسا بىر بوۋاي تاختايغا قاراپ يىغلاپ ئولتۇراتتى. نەزمە:

غېرىبۇ مىسكىنۇ بىچارىدۇرمەن،
مەلىكەم ئىشىقىدا ئەۋارەدۇرمەن.
كى مەندەك ئاجىزۇ ئەۋارەلەرنى،
كى ئىشىق ئوتىدا كۆيگەن زارەلەرنى.
ھەممە ھاجەتلىرىمنى سەن راۋا قىل،
كەرەم. لۇتقىڭ بىلە دەردىم داۋا قىل.
ئانىڭ ئىشىقى مېنى قىلدى پەرىشان،
كېچە - كۈندۈز يۈرۈرمەن زارۇ ھەيران.
ھەممە مۈشكۈل ئىشىم ئالدىڭدا ئاسان،
قاۋۇشتۇرماق، خۇدايا، ساڭا ئاسان.
ئىلاھا، بۇ غېرىبىنى شاد قىلغىن،
مەلىكەمنى ماڭا ئىرشاد قىلغىن.

شاھزادە بەھرام قۇبەيسنىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ئەي بوۋا، نەدىن كەلدىڭ؟ نېمە دەپ بۇ غار ئىچىدە يالغۇز يىغلاپ ئولتۇرسەن؟ قولۇڭدىكى نېمە قىلىدىغان تاختا؟ — دەپ سورىدى.
— نېمەسىمنى سورايسەن، يىگىت،

— ئەي ئاتا، زۇم شەھىرىدە ئادىل شاھ دېگەن بىر پادىشاھ بار ئېمىش. بۇ پادىشاھنىڭ بىر ساھىبجامال قىزى بار ئىكەن. ئۆزى شائىر ۋە دانا ئىكەن. مەن ئاشۇ مەلىكىنىڭ سۈرىتىنى كۆرۈپ بۇ كېسەلگە گىرىپتار بولىدۇم. رۇخسەت قىل سىڭىز، زۇم شەھىرىگە بېرىپ ئۇنىڭ ۋا- سالدىغا مۇيەسسەر بولسام. بولمىسا ماڭا بۇنداق تىرىكلىكتىن ئۆلگىنىم ياخشىراق، — دېدى.

— ئوغلۇم، — دېدى چىن خاقانى، — بۇ ئىشقا بەش- ئون كۈن سەۋر قىلغىن. مەن بىر كېڭەش قىلاي.

شاھزادە ماقۇل بولۇپ ئۆز ھۇجرى- سىغا كىرىپ كەتتى. ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتتى. شاھزادىنىڭ ئەھۋالى كۈن- دىن- كۈنگە يامانلاشتى. ئاخىر ئۇ ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— ئاتا، ماڭا رۇخسەت بەرگىن. مېنىڭ تاغدىك بەدىنىم سىمابىتەك زەئىپ بولدى. بۇنداق دەرد- ئەلەمدە يۈرگىچە ئۆلگىنىم ياخشىراق ئەمەسمۇ؟ — دېدى.

چىن خاقانى ئائىلاج ئوغللىغا رۇخسەت بەردى. پادىشاھ شاھزادىگە بەش يۈز تۆگىگە لەئىل- ياقۇت، ئۈنچە- مارجان، مەرۋايىت، زۇمرەت، دۇررى- جاۋاھىر ۋە يۇرتنىڭ مائالىرىدىن راسلاپ بەردى. تۆت يۈز ئالتۇن مەپپە ياستىپ بىر مېڭ بەش يۈز يىمگىنىنى قوشۇپ بەردى. يۈز كېمە بىلەن خاقانى چىن شاھزادىنى ئۈچ كۈنلۈك يەرگىچە ئۈزىتىپ قويدى.

ئەلقىسسە، شاھزادە بەھرام لەشكەر- لىرى بىلەن ئالتە كۈن يول يۈرۈپ بىر مەنزىلىگە چۈشتى. شاھزادە لەشكەرلىرى- نىڭ ئاھ- پەرياد چېكىشىۋاتقانلىقىنى

شاھزادە بەھرام بۇ بېيىتىنى ئاڭلى- خاندىن كېيىن:

— ئەي بوۋا، مەلىكىمنىڭ ئىشىدا كۆپ چاپلارنى ئارتىپسەن. مەن بىلەن بىزنىڭ شەھەرگە بارغىن. ساڭا قولۇمدىن كېلىشىچە ئىلتىپات قىلاي، — دېدى. قۇبەيس ماقۇل بولۇپ شاھزادە بەھرامنىڭ كەينىدىن يولغا راۋان بولدى. شاھزادە ئادەملىرى بىلەن تېپىشىپ، بوۋاينى ئاتقا مىندۈرۈپ شەھەرگە قايتتى. شەھەرگە كىرگەندىن كېيىن قۇبەيسكە بىر ئۆيىنى مېھمانخانا قىلىپ بەردى. بوۋاي شاھزادە- دىنىڭ ئىلتىپاتىدىن خۇش بولدى.

ئەلقىسسە، شاھزادە بەھرام شەھەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مەلىكىگە غايىمبانە ئاشىق بولدى. مەلىكىنىڭ ئىش- قىدا كېچە- كۈندۈز كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمىدى، تاماقتىنمۇ قالدى. خىزمەتچىلەر شاھزادىنىڭ ئەھۋالىنى خاقانى چىنغا مەلۇم قىلدى. بىر كۈنى خاقانى چىن شاھزادىنىڭ يېنىغا كىرىپ:

— ئەي ئوغلۇم، ئۈچ- تۆت كۈن بولدى. چىرايمىڭىز سارغىيىپ كېتىپتۇ. مېجەزىڭىز يوقمۇ؟ ياكى بىر غەم- غۇس- سىگە گىرىپتار بولىدىڭىزمۇ؟ بۇلارنى يوشۇرماي ماڭا ئېيتىۋېرىڭ، — دېدى.

— ئەي ئاتا، مەندە غەم- غۇسسە- دىنمۇ، كېسەلدىنمۇ ئەسەر يوق. مەن بىر دەردكە گىرىپتار بولىدۇم، — دېدى شاھزادە.

خاقانى چىن: — ئەي بالام، نېمە دەردكە گىرىپتار بولىدۇڭ؟ قانداق دەردنىڭ بولسا ماڭا دەۋەرگىن، — دېدى. شاھزادە بەھرام:

— ئەي يىگىت، نەدىن كەلدىڭىز؟
نېمە ئىشىڭىز بار؟— دەپ سورىدى.
شاهزادە بەھرام:
— ئەي كېنىزەك، مەلىكىگە خېرىدار
بولۇپ كەلدىم،— دېدى. كېنىزەك:
— ھەرقانداق كىشى مەلىكىگە بېي
يىت ئوقۇشتا تەكلىشەلمەسە ئاندىن ئۇ كىشى
گە ئۆزىنى قوبۇل قىلىدۇ. بولمىسا ئۇنىڭ
غا قىلچە رەھىم قىلماي بېشىنى كېسىپ
ئاشمىقلار مۇنارىغا ئاسدۇ،— دېدى.
— دېگەنلىرىڭ بەرھەق،— دېدى
شاهزادە،— مەن مەلىكىگە چىن كۆڭلۈم
دىن ئاشىق بولۇپ بۇ يەرگە كەلدىم. مەن
لىكە بىلەن كۆرۈشمەي كەتمەيمەن.
گۈلنەندام مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپ:
— ئەي مەلىكەم، بىر كېلىشكەن ياش
يىگىت سىزگە خېرىدار بولۇپ كېلىپتۇ.
شۇنچە نەسىھەت قىلساممۇ قوبۇل كۆرمى-
دى،— دېدى.
مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ دەزغەزەپ
بولۇپ، كىيىملىرىنى كىيىدى. يۈزىگە ئۇپا-
ئەڭلىك سۈرتتى. قۇلىقىغا ھالقىلارنى سېپ-
لىپ ئۆزىنى تۈزدەك ياساپ، كېنىزەكلىرى-
نى كەينىگە سېلىپ مۇنارنىڭ يېنىدىكى
مەيدانغا كەلدى. مەيداننىڭ ئوتتۇرىسى-
غا كۈمۈش كۇرسى ئالتۇن تەخت قوپ-
دۇرۇپ تۆپىسىگە زەربىدىن يوپۇق ياپ-
تۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەلىكە قاپاقلىرى-
نى سۈزۈپ، ئون بەش كۈنلۈك تولۇن
ئايىدەك ئولتۇردى. ئاندىن شاهزادىگە
كۈمۈش كۇرسى قويدۇرۇپ بەردى. شاھ-
زادە بەھرام مەلىكىگە شاھانە سالام ۋە
تەزىم رەسمىيەتلىرىنى ئادا قىلدى. مەلىكە
شاهزادە بەھرامنى كۆرۈپ شاتۇتسىدەك
سۆزگە كىردى:

ئاڭلاپ قۇلاق سېلىپ تۇردى. ئۇلاردىن
بىرى: «ۋاي خۇدايىم، ۋاي پەرزەنتىم»
دېسە، يەنە بىرى «ئاھ ئاتام، ئاھ ئانام»
دەيتتى. شاهزادە ئۇلارنىڭ ئاھ-پەرياد-
لىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، كۆڭلىدە:
«بۇلارغا ھەقىقەتەن ئۇۋال بولۇپتۇ.
ئۇلارغا رۇخسەت بېرەي قايتىپ كەتسۇن»
دەپ ئويلىدى. ۋە:
— سىلەر قايتىپ بېرىپ بالا-چاقاڭ
لار بىلەن جەم بولۇڭلار. رۇم شەھىرىگە
ئۆزۈم بارىمەن،— دەپ ئۇلارنى قايتۇر-
دى. دە، ئۆزى يالغۇز رۇم شەھىرىگە
قاراپ راۋان بولدى. نەچچە كۈن چۆل-
جەزىرىلەرنى كېزىپ، جاپا-مۇشەققەتلەر
تارتىپ مەلىكىنىڭ چاھار بېغىغا يەتتى.
شاهزادە ئاشمىقلار مۇنارىدا ئېسىقلىق
تۇرغان تۆت يۈز سەكسەن ئالتە شاھزادە-
دىنىڭ بېشىنى كۆرۈپ، ئۆز جېنىدىن
ئۈمىدىنى ئۆزدى. ئۇ كۆڭلىدە: «ئۆز
ئايىغىم بىلەن ئۆلۈمنىڭ چاڭگىلىغا چۈ-
شۈپتىمەن» دەپ ئويلىدى. ئاندىن يەنە
«ئاشقىلىق دەۋاسىنى قىلىپ بۇ يەرگە
كەلدىم. ئەمدى قايتىپ كېتىش مۇناسىپ
ئەمەس» دېگەنلەرنىمۇ كۆڭلىدىن ئۆتكۈز-
دى. شاهزادە مۇنارنىڭ ئۈستىگە چىقىپ
ئالتۇن ناغزىنى كۈمۈش چوكا بىلەن
شۇنداق ئۆزدىكى، ناغرا ساداسى شەھەرنى
بىر ئالدى. بۇ چاغدا مەلىكە دىللىرىز
قەسىردە ئۇخلاۋاتاتتى. ناغزىنىڭ ئاۋازىنى
ئاڭلاپ گۈلنەندامنى چاقىردى.
— سەن چىقىپ قاراپ باققىن،—
دېدى ئۇ گۈلنەندامغا،— يەنە قايسى
ئەجلى ئوشقان كەلدىكىن.
گۈلنەندام چىقىپ قارىسا بىر ياش
يىگىت تۇرۇپتۇ. كېنىزەك بەھرامدىن:

جىلۋە - جىلۋە ھەر تەرەپى سەد باغى كەل-
كۈندۈر بۈگۈن.

شاھزادە بەھرام بۇ بېيىتىنى ئوقۇ-
دى. نەزمە:

ئارى - ئارى ئارەبىڭ تىمغى نەماياندۇر
بۈگۈن،
ۋەھشەتىڭدىن دەشتۇ سەھرا قىپقىزىل قان-
دۇر بۈگۈن.

رەھىم قىلماي كۆپ كىشىنى خۇنى ناھەق
ئەيلەدىڭ
بۇ سېنىڭ زۇلمىڭگە يۈز ھۇججەت ھەي-
راندۇر بۈگۈن.

مەلىكە بۇ بېيىتىنى ئوقۇدى. نەزمە:

بۇ يىگىتنىڭ چىمەرەسى چۈن تۇرغە كەل-
كۈندۈر بۈگۈن،
ياخۇمارى شورىدۇر يا مەستى تەفيۇندۇر
بۈگۈن.

يا ئۆلۈمنىڭ ۋەھىمىدىن ھەر سۆزنى بىل-
مەي ئايتادۇر.
يا مەگەر دىۋانەمۇ يا زادە مەجنۇندۇر
بۈگۈن.

شاھزادە بەھرام بۇ بېيىتىنى ئوقۇ-
دى. نەزمە:

دىلبەرىمنىڭ قەددى رەشىكى سەرۋى مەۋ-
زۇندۇر بۈگۈن،
باردۇر لەئلى لەبى گويماكى مەيگۈندۈرۈپ بۈگۈن،
كەلدى يۈزىڭ ئادەمنىڭ باشنى كەسكەن
كىشى،

ئەي كۆڭۈل، مەردانە بول ئاشىق ئۆلەر
كۈندۈز بۈگۈن.

ئەي يىگىت، قايسى باغنىڭ گۈل-
سىز، قايسى چىمەننىڭ بۇلبۇلىسىز؟ قايسى
سەدەپنىڭ گۆھىرىسىز؟ قايسى ئۇۋىدىن
پەرۋاز قىلىپ كەلدىڭىز؟ نامە - نەسىمىڭىز -
نى ماڭا بايان قىلىڭ، - دېدى.

- مەن خاقانى چىن پادىشاھىنىڭ
ئوغلىمەن، - دېدى شاھزادە بەھرام.
سىزنىڭ تەرىپ - تۆسىمىڭىزنى ئاڭلاپ،
بېلىمنى ئىككى يەردىن باغلاپ، سىزنىڭ
ئىشىق - پىراقىڭىزدا يۈرىكىمنى داغلاپ،
چىن ۋىلايىتىدىن كەلدىم. نېمە قىلىشىڭىز
ئىختىيار ئۆزىڭىزدە، - دېدى.

- مېنىڭ ئىسمىم سەنەم ئاغىچا.
سىز ئىسمىمنى قوشۇپ تۆت مىسرا بېيىت
ئوقۇڭ. ئەنە شۇ چاغدا سىزنىڭ ماڭسا
ئاشىق ئىكەنلىكىڭىز ئاشكارا بولىدۇ، -
دېدى مەلىكە.

شاھزادە بەھرام خۇشال بولۇپ بۇ
بېيىتىنى ئوقۇدى. نەزمە:

ئەي سەنەم، لەئلى لەبىڭ بىسىيار مەيگۈن-
دۇر بۈگۈن،
كۆزلەرنىڭ فەغغۇرى چىن يا تازە پەرخۇن-
دۇر بۈگۈن.

يامېنىڭ خاشىيەتمىدۇر ياكى ئەكسى ئارەزنىڭ،
گۈلشەنى كۆردۈم مەگەر جەننەتتىن ئەف-
زۇندۇر بۈگۈن.

مەلىكە بۇ بېيىتىنى ئوقۇدى. نەزمە:

ئاي يۈزۈم سۈزۈكلىكى چۈن سەرۋى مەۋ-
زۇندۇر بۈگۈن،
بارچە ئالەم ئىشتىياقىدا جىگەر خۇندۇر
بۈگۈن.

بۇ قىزىل كىيگەن تەمام قىزلار كېنىزەكىم
مېنىڭ،

رۇڭلار. بۇ يىگىتنىڭ گۇناھىنى مەلىكىدىن تىلىۋالاي. گۇناھىدىن ئۆتسە ئەجەب ئەمەس. ئەگەر گۇناھىدىن ئۆتمىسە، مەن بەرگەن سۈتۈمگە رازى ئەمەس، — دېدى. ئىنىكئانا مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپ:

— ئەي قىزىم، مەن جاللاتلارنىڭ ساھىبجامال بىر يىگىتىنى ئېلىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئۇنىڭ گۇناھىنى سىزدىن تىلەيمەن، ئۇنى ئۆلتۈرمىسىڭىز، — دېدى.

— بۇ يىگىت، — دېدى مەلىكە، — ماڭا شېئىر ئېيتىشتا تەڭ كېلەلمىدى. شۇڭا ئۇنى ئۆلۈمگە بۇيرۇدۇم.

— ئەي قىزىم، — دېدى ئىنىكئانا، — تۆت يۈز سەكسەن ئالتە شاھزادىنىڭ بېشىنى كەستىڭىز، بۇنىڭدىن سىزگە ھېچقانداق مەنپەئەت يەتمىدى. ھازىر پۈتۈن ئالەم خەلقى سىزنى «مەلىكە دىللىرىز» دېمەي، «مەلىكە خۇنرىز» دەيدىغان بولۇپتۇ. نۇرغۇنلىغان ياخشى يىگىتلەرنى ئۆلتۈردىڭىز. قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ قىساسىغا قانداق جاۋاب بېرىسىز؟ سىزگە بەرگەن سۈتۈمنىڭ ھەقىقىي ئۈچۈن بولسىمۇ، بۇ يىگىتنىڭ خۇنىنى تۆكۈمىسىڭىز.

مەلىكە سەنەم ئاغىچا شاھزادە بەھرامنىڭ گۇناھىدىن ئۆتتى. ئىنىكئانا جاللاتلارنىڭ قېشىغا كېلىپ شاھزادە بەھرامنى ئۆلۈمدىن خالاس قىلدى. شاھزادە ئۆلۈمدىن قۇتۇلغىنى ئۈچۈن ئاللاتا ئالغا يۈز مىڭ شۈكرى سانالارنى ئوقۇپ، شەھەردىن چىقتى. دەريا بويىغا بېرىپ غۇسلى تەرەت قىلدى. ئىككى رەكەت شۈكرى نامىزى ئوقۇدى. ئەڭرىگە ئۆز ھاچىتىنى ئېيتىپ، باياۋاندا قىرىق كۈن دۇئا — تەلەپ قىلىپ يىمەلدى.

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئاخەت ھەمەت.
(داۋامى كېيىنكى ساندا)

مەلىكە كۆڭلىدە: «بۇ قالىتىس يىگىت ئىكەن» دەپ ئويلىدى. مەلىكىنىڭ شۇنداق بىر ئادىتى بار ئىدىكى، ھەرقانداق بىر كىشى شېئىردا ئۇنى يېڭىۋالاي دېسە، دەرھاللا يۈزىدىكى نىقابىنى ئاچاتتى. مەلىكىنىڭ ھۆسەن — جامالىنى كۆرگەن ھەرقانداق دانا شائىر مۇ ھوشىنى يوقىتىپ ئەقلىدىن ئازاتتى. بەزىلىرى بەھوش بولۇپ يىقىلاتتى. شۇ چاغدا مەلىكە ئۆلۈمگە بۇيرۇپتتى. مەلىكە يۈزىدىكى نىقابىنى كۆتۈردى. شاھزادە بەھرام مەلىكىنىڭ ھۆسەن — جامالىنى كۆرۈپ «ئاھ» دەپ ھوشىدىن كەتتى. مەلىكە: «جاللات» دېگەندى، توققۇزدىن ئون سەككىز جاللات كىرىپ كەلدى. ئۇلار ئۆلتۈرۈلگەن ئادەملەرنىڭ قۇلاق، بۇرۇنلىرىنى پۇت ۋە قوللىرىنىڭ تىرىقلىرىنى ھالقى قىلىپ بويىغا ئېسىۋالغانىدى.

— لەببەي، ھۆرمەتلىك مەلىكەم. كىمىنىڭ ئەجمىلى يەتتى؟ بۇيرۇق قىلىمەن، ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ، يەر يۈزىدىن يوق قىلغايىمىز، — دېيىشتى جاللاتلار. مەلىكە تۆت جاللاتقا:

— بۇ يىگىتنى ئېلىپ چىقىپ بېشىنى كېسىڭلار، كېسىلگەن بېشىنى ئاشىقلار مۇنارىغا ئېسىڭلار، — دەپ ئەمر قىلدى. جاللاتلار شاھزادە بەھرامنى ئالدىغا سېلىپ ماڭدى. يولدا ئۇلارغا مەلىكىنىڭ ئىنىكئانىسى ئۇچراپ قالدى. ئىنىكئانا قارىسا نۇرانە ساھىبجامال يىگىت ئىكەن. شاھزادىنىڭ ئاپتاپتەك جامالىنى كۆرۈپ ئىنىكئانىنىڭ رەھىمى كەلدى. دە، جاللاتلارغا:

— مەن چىققۇچە تەخىر قىلىپ تۇم.

سەھ ئەۋەتكەن

(چۆچەك)

—بۇ مۇساپىرلارغا زىياپەت بېرىش،
دەپ بۇيرۇپتۇ. بۇ «سودىگەر» لەر توپ-
خۇچە يەپ — ئەچشىپتۇ. زىياپەتتىن كېيىن
يىمىن پادىشاھ بۇلارنى مېھمانخانىسىدا قونج
دۇرۇپتۇ.

قاراچىلار ئۇخلىغان بولۇپ يېتىپ
شىپتۇ. ئەتراپ تىنچىغاندىن كېيىن بىر
دىن — بىردىن ئورنىدىن تۇرۇشۇپتۇ ۋە
خەزىنىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ ئالتۇن — كۈمۈش
مۇشلەرنى تاغلارغا قاچىلاپ پادىشاھنىڭ
ئات — قىچىرىغا ئارتىپتۇ. شۇ ئارىدا خا-
نىشنى ھاجەت قىستاپ، ھۇجرىسىدىن چىقىپ
قاندىكىن، قاراچىلار ئۇنىڭ ئاغزىغا
پاختا تىقىپ بىر قېچىرغا مىنگۈزۈپتۇ ۋە ئات،
قېچىرلارنى ئۇچقاندەك چاپتۇرۇپ قېچىشىپتۇ.
پادىشاھ سەھەر ئويغىنىپ قارىسا خانىش
يوق تۇرغۇدەك. شۇ ئارىدا ۋەزىر كىرىپ:
— ۋاي پادىشاھىم، خەزىنىنىڭ ئىشىكى

كى ئوچۇق، ئالتۇن — كۈمۈشلەر يوق تۇردى-
دۇ، — دەپتۇ. پادىشاھ بىلەن ۋەزىر مېھمان-
خانىغا كىرىپ قارىسا ئاخشامقى سودىگەر-
لەرنىڭ سايىسىمۇ يوقتەك. پادىشاھ قات-
تىمىق خەزەپلىنىپتۇ. ئۇ دەرھال ئىككى
ئوغلى بىلەن ۋەزىرنى ۋە بىر قانچە چاپار-
مەنلەرنى ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار
ئۇچقۇر ئاتلارغا مىنىپ قاراچىلارنىڭ
كەينىدىن ئىز بېسىپ قوغلاپتۇ، ماڭا — ماڭا —
سەھرا — جاڭگاللاردىن، چۆل — جەزىرىلەردىن،

زامان — زامانلار ئىلگىرى ئادىلخان
ئىسمىلىك بىر پادىشاھ ياشى-
غانىكەن. ئۇ يۇرتنى ئادىللىق بىلەن
سوراپ پۇقرالارنىڭ دەردىگە دەرمان، غەپ-
رىب — مۇساپىرلارغا باشپاناھ بولمىدىكەن.

بىر كۈنى خانىش ھامىلىدار بولۇپ
قايتۇ ۋە ئاي كۈنى توشۇپ قوشكىبىزەك
ئوغۇل تۇغۇپتۇ. پادىشاھ خۇشاللىقىدا
خانىشقا يۇقىرى مەرتىۋە بېرىپتۇ. پۈتۈن
يۇرتنى چاقىرىپ مەرىكە ئۆتكۈزۈپتۇ.
پۇقرالارغا خەزىنىسىدىن پۇل، ئاشلىق
تارقىتىپتۇ. ئاخىر ئۆلىمالارنىڭ مەسلى-
ھىتى بىلەن بۇ بالىلارنىڭ بىرىگە ھە-
سەن، يەنە بىرىگە ھۈسەن دەپ ئات قو-
يۇپتۇ. بالىلار ساغلام، ئەخلاقلىق، ئەقىللىك
چوڭ بوپتۇ. بۇلار ئونبەش ياشقا تولغان
كۈنى پادىشاھ كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈپ
بالىلارنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى
خاتىرىلەپتۇ. زىياپەت ئاخىرلاشاي دېگەندە
غەرىب — مەسكىنلەر قىياپىتىگە كىرىۋالغان
ئون قاراچى پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:
— بىز قاراچىلارغا ئۇچراپ مال —

دۇنيالىرىمىزدىن ئايرىلغان سودىگەرلەر بو-
لىمىز. تىرىشىپ — تىرىشىپ ئاران بۇ
يۇرتقا يېتىپ كەلدۇق. ئاغزىمىزغا بىر
چىشلەم نان سالىمىغىلى ئىككى كۈن بولدى.
ئۆزلىرىدىن خەير خاھىلىق تىلەيمىز... —
دېيىشىپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرىگە قاراپ:

ران توختايتۇ. قارىسا بىر چۆل - باياۋاندا تۇرغۇدەك. يەي دېسە نان يوق، ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇققا چىداپ يەنە مېڭىپتۇ. بۇ چۆل - جەزىرىدە ئۇنىڭغا بىرەر كىشىمۇ ئۇچرىماپتۇ. ئاخىر ماغدۇرىدىن كېتىپ بىر توغراق تۈۋىدە يېتىپ قاپتۇ. بۇ پادىشاھ بۇ يەردە يېتىپ تۇرسۇن. ئەمدى بىز گەپنى دەريانىڭ بۇ قېتىمىدىكى شەھەردىن ئاڭلايلى:

بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ يېشى 80 دىن ئېشىپ قېرىپتۇ ۋە كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. يەتتە ئىككىمىدىكى بارلىق داڭلىق تېۋىپلارمۇ ئۇنىڭ كېسەلىگە داۋا تاپالماپتۇ. پادىشاھ ۋەزىر ۋە ئەمەلدارلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

— كېسىلىم ساقايمايدىغان ئوخشايدۇ. مەن ئۆلگەندىن كېيىن ئوردىدىكى بەخت قۇشىنى قويۇپ بېرىڭلار. قۇش كىمىنىڭ بېشىغا قونسا شۇ كىشى مېنىڭ ئورنىمغا پادىشاھ بولسۇن، دەپ ۋەسىيەت قىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي پادىشاھ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. ئۇنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە قەيسەمكى بەخت قۇشىنى ئاسمانغا قويۇپ بېرىپتۇ. ۋەزىرلەر ۋە ئەمەلدارلار بۇ قۇش قەيەرگە ئۇچسا شۇ تەرەپكە يۈگۈرۈشۈپتۇ. لېكىن بۇ قۇش بۇ شەھەردە ھېچكىمنىڭ بېشىغا قونماي جاڭگاللىق تەرەپكە قاراپ ئۇچۇپتۇ. ۋەزىرلەر ئاتلىرىنى تېز چاپتۇرۇپ بەخت قۇشىنى كۆزدىن يوقىتىمۇ ۋە مېڭىپتۇ.

بىر چاغلاردا قۇش تىك ئۇچۇپ ئىمگىزەپ قانات قېقىپ تۇرۇپ زېمىنغا كۆز يۈگۈرتۈپتۇ ۋە ئۇچقاندا پەسلىپ بىر تۈپ توغراققا قونۇپتۇ. بەخت قۇشىنىڭ كەينىدىن كېلىۋاتقانلار دەرھال توغراق تۈۋىگە كېلىشىپتۇ. قۇشمۇ توغراقتىن چۈشۈپ توغراقتىن تۈۋىدە ھوشسىز ياتقان بىر ئادەمنىڭ گەۋدىسىگە قونۇپتۇ.

تاغ - جىلغىلاردىن ئۆتۈپ بىر دەرياغا توغرا كېلىپ قاپتۇ. بۇ دەريانىڭ سۈيى بەكمۇ ئۇلۇغ بولۇپ، ھەيۋەتلىك دولقۇنلاپ ئاقىدىكەن. پادىشاھ ۋەزىرنى دەريادىن ئۆتكۈدەك جايىنى چاڭلاپ چىقىشقا بۇيرۇپتۇ ۋەزىر دەرياغا كىرىپ ئون قەدەم ماڭا - ماڭمايلا كۈچلۈك دولقۇن ئۇنى يىقىتىپ تاشلاپتۇ. ۋەزىر:

— مېنى قۇتقۇزۇڭلار، - دېگەنچە بىر لەيلەپ - بىر چۆكۈپ ئېقىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ چاپارمەنلەرگە ۋەزىرنى قۇتقۇزۇشنى بۇيرۇپتۇ. چاپارمەنلەرمۇ دەرياغا سەكرىشى بىلەنلا يىقىلىپ قاپتا ئورنىدىن تۇرالماي سۇغا خەرق بولۇپ ئۆلۈپتۇ. پادىشاھ دەريا بويىدا ئىككى ئوغلى بىلەنلا قاپتۇ.

— تەڭرىگە تەۋەككۈل...، - دەپتۇ پادىشاھ ۋە ئىككى ئوغلى بىلەن قىل تۇتۇشۇپ سۇغا كىرىپتۇ. 15 قەدەمچە ماڭغاندىن كېيىن ھۈسەن مۇدۇرۇلۇپ يىقىلىپتۇ. دە، پادىشاھنىڭ قولىدىن ئاچراپ ئېقىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ ھۈسەننىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ مېڭىپتۇ. دەريانىڭ ئوتتۇرىغا بارغاندا تاغدەك بىر دولقۇن بۇلارنى يىقىتىپتۇ. دادا - بالا بىر - بىرىدىن ئايرىلىپ كېتىپتۇ.

پادىشاھ لەيلىگەندە تىنىۋېلىپ، چۆككەندە ئېغىز - بۇرنىنى چىڭ يۇمۇۋېلىپ ئېقىمۇ بېرىپتۇ. ئېقىپ - ئېقىپ بىر چاغدا قىرغاققا چىقىپ قاپتۇ. پادىشاھ ئۆزىنىڭ تىرىك ئىكەنلىكىنى بىلىپ خۇداغا شۈكرى قىپتۇ ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇ يۇرتىنى يۇرت كېزىپ قاراچىلارنى ئىزدەپتۇ، تاپالماپتۇ. بۇ يۇرتلاردا ھېچكىم ئۇنى تونۇمىغاچقا تىلەمچىلىك قىلىپ يۈرۈپ باشقا بىر يۇرتقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇچىنچى كۈنى قاتتىق بوران چىقىپ پادىشاھ يولىدىن ئېزىپ كېتىپتۇ. بىر چاغدا بول-

بېقىمىتۇ. ئۇ ئادەمگە بىر ئاز ماخىدۇر كىرىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئوردا ئەھلى ئۇنى تەبىرىنكلەپ شاھلىق تاجىنى كىيگۈزۈپتۇ. بۇ كىشى شاھلىق سىياقىغا كىرىپتۇ ۋە تەختكە چىقىپ ھۆكۈم يۈرگۈزۈشكە باشلاپتۇ. پادىشاھ ئۆزى ئۈچۈن شادىق خىزمەت قىلىدىغان ئىككى ۋەزىر ئىزدەشكە باشلاپتۇ. ئۇ مۇلازىمەتلىرى بىلەن شەھەرنى ئايلىنىپ كېلىپ ئىمپىتىپ بىر دوقۇشتا نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ توپلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. قارىسا دوقۇشتىكى تامدا: «بۇنىڭدىن بەش يىل ئىلگىرى دەرياغا تور تاشلىغانىدەم، تورغا بىر ئالتۇن بېلىق چۈشۈپ قالدى. بىلىقنى ئۆلتۈرسەم ئىچىمدىن 15 يېاشلىق چىرايلىق ئوغۇل بالا چىقىتى. بەش يىلدىن بۇيان بۇ بالىنى بېقىپ كەلدىم. ئەمدى تۇرمۇش قىيىنچىلىقى تۈپەيلى بۇ بالىنى ساتماقچىمەن...» دېگەن مەزمۇندا ئېلان چاپلاشقا تۇرغۇدەك. پادىشاھ بېلىقچىنى ئىزدەپ تېپىپ ئۇ بالىنى سېتىۋاپتۇ ۋە بالىنى ئەگەشتۈرۈپ يەنە بىر ۋەزىرنى ئىزدەپ يۇرت كېزىشكە باشلاپتۇ. مېڭىپ مېڭىپ تاغ باغرىدا قوي بېقىۋاتقان بىر پادىچىغا ئۇچراپتۇ. پادىچىنىڭ يېنىدا 20 ياشلاردا بىر يىمىتىۋ بار ئىكەن. پادىشاھ پادىچى بىلەن تىنچ تامانلىق سوراشقاندىن كېيىن:

— بۇ سىزنىڭ ئوغلىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ پادىچى، — بەش يىل بۇرۇن دەريا بويىغا مال سۇغاردىلى بار. سام بۇ بالا قىرغاققا يىمغلاپ ئولتۇرۇپتەن. شۇندىن باشلاپ بۇ بالىنى ئۆزۈمگە بالا قىلىۋالدىم. پادىشاھ پادىچىغا نۇرغۇن ئالتۇن — كۈمۈش بېرىپ، بالىنى ئېلىسىپ ئوردىغا قايتىپتۇ. شۇندىن كېيىن يىمىتىلەر — نىڭ بىرىنى ئوڭ قول ۋەزىرلىككە، بىرىنى سول قول ۋەزىرلىككە تەيىنلەپتۇ. بۇ ياش ۋەزىرلەر شاھقا سەھمىسى، توغرا

خىزمەتكارلار بۇ زەئىپ ئادەمنى كۆتۈرۈپ ئوردىغا ئەكىلىپ يۇيۇپ تازىلاپ داۋالاپتۇ، قۇۋۋەتلىك خىمالار بىلەن

مەسلىمەتلەرنى كۆرسىتىپ دۆلەت ئىشلىمە دىنى باشقۇرۇپتۇ.
كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ. پۇقرالارنىڭ قانداق ئارزۇ-ئارمانلىرىنىڭ بارلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن پادىشاھ ئىككى ۋەزىرى بىلەن پۇقراچە كەمبەغىل شەھەر كوچىلىرىنى ئايلىنىشقا باشلاپتۇ. مېڭىپ-مېڭىپ قورسىقى ئېچىپتۇ، ئۇلار دوقمۇشتمكى ئاشخانىغا كىرىپ غىزالىنىپتۇ، غىزالىنىۋاتقاندا 40 ياشلاردىكى بىسىر ئايال بۇ مېھمانلارغا چاي قۇيۇپتۇ، دەملىگەن چاينىڭ تەمى پادىشاھقا يېقىپتۇ. «بالىلىرىمنىڭ ئانىسى دەملىگەندەك تەملىك چاي دەملەيدىكەن» دەپ ئويلاپتۇ. ئاشخانا خوجاينىدىن: «بۇ سىزنىڭ خوتۇنىڭىزمۇ؟» دەپ سوراپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ خوجاينى، — تىلەم-چىلىك قىلىپ بۇ ئاشخانىغا كەلگەنمەن، ئىچىم ئاغرىپ چاچىلىققا تەيىنلەپ قويدۇم. پادىشاھ ۋەزىرلىرى بىلەن ئوردىغا قايتىپ بېرىپ ئاشخانا خوجاينىنىڭ را-زىلىقى بىلەن چايچى ئايالىنى ئوردىغا ئېلىپ كېتىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ — قۇربان ھېسەت كۈنى كەپتۇ. پادىشاھ خوتۇن — بالىلىرىنى سېغىنىپ يۈردىكى لەختە — لەختە قان بىس-لۇپتۇ. ئىچ پۇشۇقىنى چىقىرىش ئۈچۈن ئىككى ۋەزىرى ھەم چايچى ئايالىنى ئۆزى ھاردۇق ئالىدىغان راۋاققا تەكلىپ قىلىپ: — ھەر بىرىمىز بېشىمىزدىن كە-چۈرگەن سەرگۈزەشتىلىرىمىزنى سۆزلىشىپ-لى، — دەپتۇ. ھۈسەن ئاۋۋال گەپ باشلاپتۇ: — مەن ئەسلىمدە ئادىلخان پادىشاھ-نىڭ ئەتمۈزلىق ئوغۇللىرىنىڭ بىرى ئې-دىم، — دەپتۇ ۋە دەريادا ئېقىپ كەلگەن سۆزلەپ بەرگۈچى: ياۋا

— خۇدانىڭ تەقدىرى بىلەن ئەر-خوتۇن، ئاتا-بالىلار يەنە بىر يەرگە جەم بولىدۇق، دەپ يامغۇردەك شادلىق يېشىنى تۆكۈپتۇ. پادىشاھ پۈتۈن ئوردا ئەھلىمىنى چاقىرىپ چوڭ زىياپەت بېرىپتۇ. زىياپەت راسا قىزغاندا ئون ئادەم كىرىپتۇ ۋە: — بىز يولدا قاراقچىلارغا ئۇچراپ قېلىپ مال — دۇنيالىرىمىزدىن ئايرىلىپ قالغان سودىگەرلەرمىز. يەيدىغىنىمىز تۈگەپ كەت-كېلى ئىككى كۈن بولدى. ئۆزلىرىدىن خەبەر بىلەن تىلەيمىز، — دەپتۇ. پادىشاھ كۆڭلىگە بىر ئىشنى پۈكۈپتۇ — دە، سىرتقا چىقىپ قىلىچ — نەيزىلەر بىلەن قوراللانغان 50 لەشكەرنى باشلاپ كىرىپتۇ. قا-راقچىلار ئۆز سىرىنىڭ پاش بولۇپ قالغانلىقىنى بىلىپ قورققىنىدىن بارلىق جىنايەتلىرىنى ئىنقىرار قىپتۇ. پادىشاھ بار-لىق پۇقرالارنى يىغىپ قاراقچىلارنى زىن-دانغا تاشلايدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ.

قاراقچىلارنىڭ زىيانكەشلىكىدىن بىزنىڭ بۇرۇنقى شاھلىق تەختىمىز ھەم ئائىلىمىز ۋەيران بولغانىدى. خۇدانىڭ ئىزادىسى بىلەن بىز ئەر-خوتۇن، ئاتا-بالىلار بۇ ئوردىغا قايتا جەم بولىدۇق. بۇ خۇشاللىقنى بارلىق پۇقرالىرىم بىلىشەن ئورتاقلاشماقچىمەن، — دەپتۇ پادىشاھ ۋە تاۋاق-ئاۋاق ئالتۇن — كۈمۈشلەرنى چې-چىپتۇ. خەلق خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ. ئادىل-خان پادىشاھ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە خاتىر-جەم ياشاپتۇ.

يېزىغا غاراللىق كەننىدىن ئەنەرخان رەتلىگۈچى: مۇھەممەد ئەمىن قۇربان

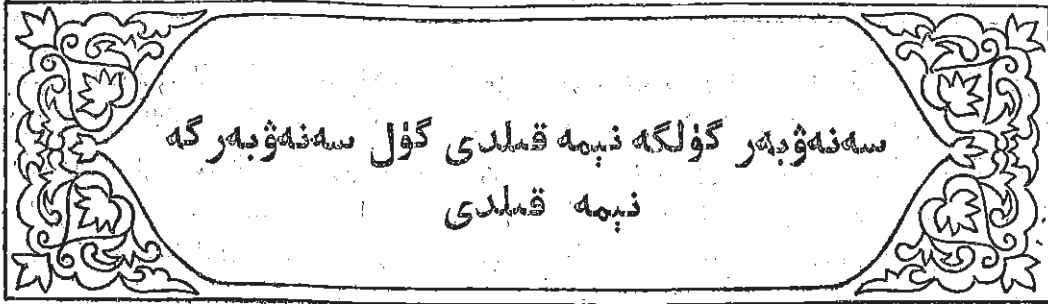
— خۇدانىڭ تەقدىرى بىلەن ئەر-خوتۇن، ئاتا-بالىلار يەنە بىر يەرگە جەم بولىدۇق، دەپ يامغۇردەك شادلىق يېشىنى تۆكۈپتۇ. پادىشاھ پۈتۈن ئوردا ئەھلىمىنى چاقىرىپ چوڭ زىياپەت بېرىپتۇ. زىياپەت راسا قىزغاندا ئون ئادەم كىرىپتۇ ۋە: — بىز يولدا قاراقچىلارغا ئۇچراپ قېلىپ مال — دۇنيالىرىمىزدىن ئايرىلىپ قالغان سودىگەرلەرمىز. يەيدىغىنىمىز تۈگەپ كەت-كېلى ئىككى كۈن بولدى. ئۆزلىرىدىن خەبەر بىلەن تىلەيمىز، — دەپتۇ. پادىشاھ كۆڭلىگە بىر ئىشنى پۈكۈپتۇ — دە، سىرتقا چىقىپ قىلىچ — نەيزىلەر بىلەن قوراللانغان 50 لەشكەرنى باشلاپ كىرىپتۇ. قا-راقچىلار ئۆز سىرىنىڭ پاش بولۇپ قالغانلىقىنى بىلىپ قورققىنىدىن بارلىق جىنايەتلىرىنى ئىنقىرار قىپتۇ. پادىشاھ بار-لىق پۇقرالارنى يىغىپ قاراقچىلارنى زىن-دانغا تاشلايدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ.

قاراقچىلارنىڭ زىيانكەشلىكىدىن بىزنىڭ بۇرۇنقى شاھلىق تەختىمىز ھەم ئائىلىمىز ۋەيران بولغانىدى. خۇدانىڭ ئىزادىسى بىلەن بىز ئەر-خوتۇن، ئاتا-بالىلار بۇ ئوردىغا قايتا جەم بولىدۇق. بۇ خۇشاللىقنى بارلىق پۇقرالىرىم بىلىشەن ئورتاقلاشماقچىمەن، — دەپتۇ پادىشاھ ۋە تاۋاق-ئاۋاق ئالتۇن — كۈمۈشلەرنى چې-چىپتۇ. خەلق خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ. ئادىل-خان پادىشاھ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە خاتىر-جەم ياشاپتۇ.

يېزىغا غاراللىق كەننىدىن ئەنەرخان رەتلىگۈچى: مۇھەممەد ئەمىن قۇربان

يېزىغا غاراللىق كەننىدىن ئەنەرخان رەتلىگۈچى: مۇھەممەد ئەمىن قۇربان

يېزىغا غاراللىق كەننىدىن ئەنەرخان رەتلىگۈچى: مۇھەممەد ئەمىن قۇربان

(چۆچەك)

چارە يوق. ۋاقتى - سائىتى يېتىپ كەلگەندە ھەر قانچە ئالدىرىشىم بىلەندۇ ھېچنېمىگە ئۈلگۈرەلمەي قالغىمەن. مال - دۇنيا دېگەن مۆرىنى كەلگەندە بىر تۇغقان قېرىنداشلارنىمۇ بىر - بىرىگە دۈشمەن قىلىۋېتىدىغان نەرسە. ئوغۇللىرىم مەندىن كېيىن قالسا مال - دۇنيا، پۇل - پىچىك تاللىشىپ، بىر - بىرلىرى بىلەن ئارازلىشىپ يۈرمىسۇن. ياخشى كۆزۈم يۇمۇلساممىستا بۇ مال - مۈلۈك، تەئەللۇقاتلارنى چىرايلىق بىر تەرەپ قىلىۋەتكىنىم تۈزۈك» دېگەن نىيەتكە كەپتۇ - دە، بىر كۈنى ئوغۇللىرىمنى ئالدىغا چاقىرىپ دەرەمدە ئولتۇرغۇزۇپتۇ.

— بالىلىرىم، — دەپتۇ پەرىدۇن باي ئوغۇللىرىغا تەكشى كۆز يۈگۈرتۈپ چىقىپ، — يېشىم يەتتەشتىن ئاشتى. ئىككى پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىدى. كۈندىن - كۈنگە ئاجىزلاپ كۆزۈمدىن نۇر، پۇت - قولۇمدىن ماغدۇر كېتىپ بارىدۇ. ياخشى كۈندىنىڭ يامىنى كېلىپ، ئەتە بەشكۈن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلىپ كەتسەم، بالىلىرىم نېمە بولۇش تىمكى دەپ بىر كۆزۈم كەينىمدە، داغى ھەسرەت - نادامەتتە قالماي، خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن تۇغۇلۇپ ھالا بۈگۈنگە كەلگۈچە ھۇرۇنلۇق، ھىيلە - مىكىردىن يىراق

رىۋايەت قىلىنىشىچە زامانى ئۇۋىلىدە كۈنچىقىش تەرەپتىكى گۈزەل بىر شەھەر - دە پەرىدۇن ئىسىملىك پاك، دىيانەتلىك، ئەدىل - ئەخلاقلىق، باي بىر ئادەم ئۆتكەنىكەن. ئۇنىڭ يېزا - قىشلاقلاردا ھەددى - ھېسابسىز مال - چارۋىلىرى، يەر - زېمىن، باغ - ۋارانلىرى، شەھەردە ئونلىغان سودا ساراي، دۇكان، ئۆي - ئاراملىرى بار ئىكەن. خوتۇنى خېلى بۇرۇنلا قازا قىلىپ كەتكەنى ئۈچۈن قايتا ئۆيلەنمەي ئۈچ ئوغلى بىلەن بىللە ئۆز ئىرىكچىلىكىنى قىلىپ باياشات ياشاپ كەلگەنىكەن. چوڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى باقى، ئوتتۇراچى ئوغلىنىڭ ئىسمى ساقى، كەنجى ئوغلىنىڭ ئىسمى ھاكى ئىكەن.

كۈنلەر، ئايلار، يىللار ئۆتۈپتۇ. پەرىدۇن بايەمۇ كۈندىن - كۈنگە قېرىپ ئاجىزلاپ قاپتۇ. قول - ئىلكىدىكى مال - دۇنيا، پۇل - پۈچەكلىرىنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش ئۈستىدە پات - پات ئوي - خىيالغا چۆكىدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۇيان ئويلاپ - بۇيان ئويلاپ ئاخىر: «ياخشى كۈندىنىڭ يامىنى بار. قازارا كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆلۈمنىڭ ئەلچىسى يېتىپ كېلىپ، خۇدا مەندىن ئۆز ئامانىمنى ئالىدىغان بولسا ئەھۋاللىلا دېمەكتىن باشقا

ئوغلۇم، سەن نېمىلەرنى ئالاي دەۋاتىسەن؟ — دەپ سورايتۇ چوڭ ئوغللىدىن.

— سودا — سېتىمقا خېلى پىشىپ قالدىم دادا. مەن شەھەردىكى سىزگە قاراشلىق بارلىق سودا — ساراي، دۇكان، قورۇ — جاي، نەق پۇللارنىڭ ھەممىسىنى ئالاي، — دەپتۇ ئۇ قىلچە خىجىل بولماي. دادىسى چوڭ ئوغللىنىڭ ئىنساپسىزلىقىدىن كۆڭلىدە رەنجىگەن بولسىمۇ يەنە بىلىندۈرمەي، ئوتتۇرانچى ئوغلۇم نېمىلەرنى ئالىمەن دەيدىكىن، دەپ ساقىدىن سورايتۇ:

— قېنى، سەنچۇ ئوغلۇم، سەن نېمە ئېلىشنى ئويلاۋاتىسەن؟

— مەن تاغدىكى مال — چارۋا، يېزىدىكى يەر — زېمىن، باغ — ۋارنلارنى ئالىمەن، — دەپتۇ ئوتتۇرانچى ئوغلى ساقىمۇ قىلچە تەپنارتماي.

— بالىلىرىم، ئۇكاڭلارغا بىر نېمە قالمىدىغۇ؟ — دەپتۇ دادىسى ھەيرانلىق ئىچىدە ئىككى ئوغللىغا قاراپ. لېكىن ئۇلار زۇۋان سۈرمەي جىملا ئولتۇرۇشۇۋاپ تۇر. دادىسىنىڭ بېشى قېتىم نېمە دېيىشنى بىلىمەي كەنجى ئوغلى ھاكىغا قارايتۇ. ھاكى كۈلۈپ تۇرۇپ:

— دادا، بايلىق مەڭگۈلۈك نەرسە ئەمەس. ماڭا مال — دۇنيانىڭ كېرىكى يوق. سىز مېنى كىچىكىمدىن بېقىپ، مېڭا بىر جاپا بىلەن مۇشۇنچىلىك چوڭ قىلىدۇڭىز، ئاتىلىق قەرزىڭىزنى ئادا قىلىدىڭىز. مۇشۇنىڭ ئۆزىمۇ ھەر قانداق مال — دۇنيا — دىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. يەتتە ئەزا ساق، بۇنىڭدىن كېيىن مەن ئىككى بىلىكىمگە تايىنىپ ھالال ئەمگەك قىلىپ، بىمالال جان بېقىپ كېتەلەيمەن. ماڭا پەقەت سىزنىڭ

بولۇپ، باشقىلارنىڭ مال — مۈلكىگە كۆز ئالمايمى، ھالال ئەمگەك، سودا — سېتىم، تىجارەت بىلەن مەشغۇل بولۇپ كەپتىمەن. بۇنىڭ بەدىلىگە خۇدايىم ماڭا نۇرغۇن مال — مۈلۈك، بايلىق ئاتا قىلىپتۇ. ئەمدى بۇ نەرسىلەرنى سىلەرگە ئۆز قولۇم بىلەن تەقسىم قىلىپ بېرىشنى لايىق تاپتىم. مەن دىن كېيىن قالساڭلار تەبىئىي ھەپپىر بولۇپ، بارنى يەپ — ئىچىپ، بۇزۇپ چىچىپ تۈگەتمەي، مەندىن قالغان بۇ ئاز — تولا مال — دۇنيانى ئاتا مىراسى دەپ قەدىرلەپ، دەسمەي قىلىپ، سىلەرمۇ ماڭا ئوخشاش ھالال ئەمگەك، سودا — سېتىم، تىجارەت بىلەن مەشغۇل بولۇڭلار. بىر — بىرىڭلارغا يار — يۆلەكتە بولۇپ، ئىناق — ئىچىپ ئۆتۈڭلار، مېنىڭ سىلەردىن ئۈمىد قىلىدىغىنىم مۇشۇ، بۇنىڭغا نېمە دەپسىلەر؟

— باش ئۈستىمىزگە دادا. دېگىنىڭىز بىويىچە ئىش قىلىمىز، — دېيىشىپتۇ ئۇچ ئوغلۇ تەڭلا قوللىرىنى كۆكسىگە ئېلىپ.

— مۇنداق بولسۇن بالىلىرىم، ھەر كىمنىڭ ئۆز ئالدىغا ئوي — خىيالى، كۆڭ — ئىگە پۈككىنى بولىدۇ. بەلكىم سىلەرنىڭمۇ ئويلىغىنىڭلار باردۇ. قېنى، سىلەر نېمىگە موھتاج، نېمە ئالماقچى، ئۆز ئاغزىڭلار بىلەن ئېيتىڭلار. نېمىنى تەلەپ قىلساڭلار مەن سىلەرگە شۇ نەرسىنى بېرەي، — دەپتۇ ئۇ ئىختىيارنى بالىلىرىغا بېرىپ. مۇنداق قىلىش ئارقىلىق بۇ ئادەم بىرىنچىدىن، بالىلىرىم ئۆزى ئىختىيار قىلغىنىنى ئالسۇن دەپ ئويلىغان بولسا، ئىككىنچىدىن بالىلىرىنىڭ ئىنساپىنى سىناپ باقماقچى بولغانىكەن.

— قېنى، چوڭدىن كەلسۇن. ئېيتقىنى

دەك ئەيىبلەشلىرىدىنمۇ قۇتۇلۇپ قالسىمىز، بۇگۈنلا ئەكىلىۋال.

ئىش مۇشۇ مەسىلەت بويىچە بويىتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھاكى ئاكىسى ساقىنىڭ كۆيۈنگەن قىياپەتتىكى ياغلىما سۆزلىرىگە ئالدىتىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ - دە، قوي بېقىشقا باشلاپتۇ. ئاكىسى ئۇنىڭغا ئادەتتىكى يىمىك لىقچىسىدە كۆمۈ مۇئامىلە قىلماپتۇ. ھاكىنىڭ يېتىپ - قويىدىغان يېرى ئېغىلنىڭ يېنىدىكى كىچىككىنە بىر سامانلىق ئىكەن. سىرداش مۇڭدىشى قويلار ئىكەن. ئۇ ھەر كۈنى تاڭ يورۇماسىتا بېلىگە بىر زاغرىنى تۈگۈپ، بىر قاپاق اسۇنى ئېلىپ قوي باققىلى چىقىپ كېتىدىكەن. كۈندۈزى زېرىككەندە قويلارغا نەي چېلىپ بېرىپ، يالغۇز - يېگانە ئۆتىدىكەن. ئاخشىمى كۆز باغلانغاندا ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ، تاشقان - تاشقان ئاتاملارنى يەپ يېتىپ قالدىكەن. ئۇنىڭ كۈنى بەكمۇ غۇربەتچىلىكتە ئۆتەدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ قوي بېقىپ ئولتۇرۇپ، يىراقتىن بېشىغا كۇلا، ئۇچىسىغا جەندە كىيگەن، بەللىرى يادەك ئېگىلىگەن ئاپئاق ساقال بىر بوۋاينىڭ ھاسا تايىنىپ ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان لىقنى كۆرۈپتۇ. بوۋاي يېقىن كەلگەندىن كېيىن ھاكى ئورنىدىن دەس تۇرۇپ سالام بېرىپتۇ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ھارمىغايسىز بوۋا!

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام ئوغلۇم، — دەپتۇ بوۋاي ۋە ھاكى بىلەن قول ئېلىپ شىپ كۆرۈشۈپتۇ.

— بوۋا، نەدىن كېلىپ نەگە كېتىپ بارىسىز؟

رازىلىقىمىز، دۇئايمىزلا كېرەك، ماڭا ياخشى ئىلەك - ئارزۇيمىزنى ئىزھار قىلىپ دۇئا قىلىپ قويسىمىز بېشىم ئاسمانغا يېتىدۇ، — دەپتۇ.

كەنجى ئوغلى ھاكىنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن دادىسىنىڭ كۆڭلى سۆيۈنۈپ كېتىپتۇ. ئېنىقلاپسىمۇ ئىككى ئاكىسى ھېچنېمە ئاڭلىتىپمىغاندەك قۇلاقلىرىنى يۇپۇرۇپ، تەتۈر قاراپ ئولتۇرۇشۇۋاپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ پەرىدۇن باي ھەر كۈنكى بەش ۋاخ نامىزدا كەنجى ئوغلى ھاكىنىڭ سالامەتلىكى، ئامانلىقى، بىنەخت - تەلىپىنى تىلەپ دۇئا قىلىپتۇ.

ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ ئادەم دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ. كۆڭلى قارا باقى بىلەن ساقى دادىسىدىن قالغان دەقنى - دۇنيانى خەجلىمەپ باياشات كۈن كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئىنىسى ھاكى بىلەن كارىمۇ بولماپتۇ. ھاكى كۈچىدا مەدىكارچىلىق قىلىپ جان بېقىپ يۈرۈپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ ساقىنىڭ نىيىتى بۇزۇلۇپتۇ - دە، ئاكىسى باقىنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ئاكا، ئاڭلىسام ئىنىمىز ھاكى كۈچىدا مەدىكارچىلىق قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ئىشىنى قىلىپ يۈرۈپتۇ. خەۋىرىڭ بار، مەن بولسام يىملىقچى ياللاپ بىكار پۇل چىقىم قىلىۋاتىمەن. ئىنىمىز ھاكىنى ئەكىتلىپ، تاشقان - تاشقان تاماق، ئەسكى - تۈسكى كىيىم - كېچەكلەرنى بېرىپ قويۇمنى باقتۇرايمىكەن دەۋاتىمەن، قانداق دەيسەن؟ — دەپتۇ.

— ناھايىتى بەلەن ئويلاپسەن ئۇكام، — دەپتۇ ئاكىسى باقى، — شۇنداق قىل. بىكارلا ئەمگەك كۈچى دېگىنە. يەنە بىر ھېسابتا كىشىلەرنىڭ ئىنىسىغا قارىمىدى، — دېگەن

ئۈچ تال قىلىنى ئاپتۇ - دە، ھاكىغا بېرىپ -
تۇ، - بۇ ئۈچ خىل رەگىدىكى ئاتنىڭ ئا -
لى، مەندىن ساڭا يالداما بولۇپ قالسۇن.
قاچانكى بېشىڭغا ئېغىر كۈن چۈشكەندە
ئاق قىلىنى كۆيىدۈرسەڭ ئاق ئات، ئاق
كىيىم - كېچەك؛ قارىسىنى كۆيىدۈرسەڭ
قارا ئات، قارا كىيىم - كېچەك؛ قىزىلىنى
كۆيىدۈرسەڭ قىزىل ئات، قىزىل كىيىم -
كېچەك ھازىر بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ھەر
قانداق ھاجىتىڭدىن چىقالايسەن. ھاجىتىڭدىن
چىقىپ بولغاندىن كېيىن يەنە شۇ
ئاتنىڭ يالدىن بىر تالنى ئېلىۋېلىشنى
ئۈنتۈپ قالما بالام.

بوۋاي شۇنداق دەپلا كۆزدىن غايىپ
بوپتۇ. ھاكى: «بۇ ئوڭۇممۇ، چۈشۈممۇ؟»
دەپ ھەيران بولغىنىدىن تېكىر قاپ تۇرۇپلا
قاپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ،
بايا بوۋاي بەرگەن ئۈچ تال قىلىنى ئاۋاي -
لاپ بۆكۈننىڭ ئەستىمىرى ئىچىگە سېلىپ
قويۇپتۇ. ھەرخىل ئوي - خىياللار ئىلكىدە
يەنە قوينى بېقىشقا باشلاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل ھاكى مۇشۇ يەردە
قوينى بېقىپ تۇرسۇن، ئەمدى گەپنى
مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىدىن ئاڭلايلى.

بۇ شەھەرنىڭ پەزىلەتلىك، ئادىل
بىر پادىشاھى بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئاي دېسە
ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن ئەمەس،
جاھاندا تەڭدىشى يوق، سەرۋى قامەتلىك،
ساھىبجامسال بىر قىزى بار ئىكەن. بۇ
قىز بويىغا يەتكەندىن كېيىن تەرەپ -
تەرەپتىن ئەلچىلەر كېلىشكە باشلاپتۇ.
ھەتتا قوشنا پادىشاھلارنىڭ شاھزادىلىرىمۇ
بۇ قىز بىلەن توي قىلماقچى بولۇپ ئەك
چىلىرىنى ئەۋەتىپتۇ. لېكىن پادىشاھ ھېچ

مەن ناھايىتى يىراق سەپەردىن
كېلىۋاتىمەن ئوغلۇم. يولدا ئوزۇقۇم تۈگەپ
قالدى. ئۈچ كۈندىن بۇيان ئاغزىمغا گىياھ
سالمايدىم. يىراقتىن سېنى كۆرۈپ، يەيدى -
خان بىر نەرسىسى بارمىكىن، سوراپ باقاي
دەپ كېلىشىمەن. نان - پېنىڭ بارمۇ بالام؟ -
دەپتۇ بوۋاي.

بار - بوۋا. ئولتۇرۇڭ، بىردەم
ھاردۇقىڭنى ئېلىۋېلىڭ، - دەپتۇ ھاكى
ۋە بېلىگە تۈگۈۋالغان زاغىرىنى ئېلىپ،
بوۋايغا ئىككى قوللاپ تۇتۇپتۇ.

ئوغلۇم، ناننىڭ ھەممىسىنى ماڭا
بېرىۋەتسەڭ ئۆزۈڭ قانداق قىلىسەن؟ -
دەپتۇ بوۋاي.

ھېچقىسى يوق بوۋا. مەندىن غەم
قىلماڭ، - دەپتۇ ھاكى كۈلۈپ تۇرۇپ، -
كەچكىچە چىدايمەن. ئۆيىگە بارغاندا قور -
سىقىمنى تويغۇزۇۋالىمەن.

سۈيىڭ بارمۇ بالام؟

بار، مانا سۇ، - ھاكى قاپقىمى
سۇنى بوۋاينىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ بېرىپتۇ.
بوۋاي بىر ھازا ئولتۇرۇپ كېتىپ
مەننىڭ كۈلۈپ قويغاندىن كېيىن نان
بىلەن سۇنى ھاكىغا قايتۇرۇپ بېرىپتۇ - دە:
- رەھمەت ئوغلۇم، ئاق كۆڭۈل، مەرد

يىگىت ئىكەنسەن. شۇ تاپتا ئېنىڭنى يېمە -
سەممۇ يېگەندەك بولدۇم. قورسىقىم تويىدى.
سۈيىڭنى ئىچمەسەممۇ ئىچكەندەك بولدۇم،
ئۇسسۇزلۇقۇم قاندى. مەن سېنى سىناپ
باقتىم. ئوبدان بالا ئىكەنسەن. خۇدايىم
بەخت - تەلىپىڭنى بەرسۇن. تامش ئاللاھۇ
ئەكبەر! خەير - خوش، مەن ماڭاي بالام، -
بوۋاي ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئاندىن قوينى
دىن كىچىكىنى بىر قۇتىنى چىقىرىپ،
ئىچىدىن ئاق، قارا، قىزىل رەڭلىك ئاتنىڭ

چۈشەنمەسە، شۇ كىشى شەرتنى ئادا قىلغان بولىدىكەن، ۋە قىز بىلەن توي قىلىپ مۇرادات مەقسىتىگە يېتىدىكەن. ماھارەت كۆرسىتىش ۋاقتى 15 كۈن ئىكەن. ئاخىرى، كۈنلەرنىڭ بىرىدە قىرىق ۋاخىنلىق تاختا شوتتا قويۇلغان ئېگىز، چىرايلىق تەخت شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەيداندا ھەيۋەتلىك قەد كۆتۈرۈپتۇ. پادىشاھ ئۆزىگە كۈيئوغۇل بولغۇچىلارنىڭ مەيدانغا چۈشۈپ ئۆز ماھارىتىنى كۆرسىتىشىنى جاكارلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن شەھەر - شەھەر، ئايماق - ئايماقلاردىن ئونلىغان شاھزادە، ماھىر چەۋەندازلار، ياشلىق ئوتى يالقۇنچاپ تۇرغان نەۋقۇران يىمگىتلەر كېلىپ، بەس - بەستە چىنبايلىق قىلغىلى تۇرۇپتۇ. ئەپسۇسكى، ناھايىتى باتۇر چەۋەنداز يىمگىتلەر مۇمىن ئاقتىن گويا ئەرشكە چىقىپ كېتىدىغاندەك قىلىنمىس ئەلپازدا ئات چاپتۇرۇپ كېلىدىكەنۇ، شوتنىڭ ئارانلا ئونىنچى ۋاخىنسىغىچە چىقالايدىكەندە - دە، قايتىپ چۈشىدىكەن. بۈگۈن ئۈچ كۈن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. تېخى ھېچكىم ئۇنىڭ نېرىسىغا ئۆتەلمەپتۇ، ھەتتا بەزى ئۆزىنى مەن - مەن دەپ يۈرگەن يىمگىتلەر مۇ ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ كېلىپ شوتنىڭ ئارانلا ئۈچىنچى، تۆتىنچى ۋاخىنسىغا چىقىپلا ئېتى بىلەن بىللە يەرگە موللاق ئېتىپ چۈشىدىكەن. ئاندىن ئومۇس قىلغىنىدىن مەيداندىن چىقىپ كېتىپ قايلىقىدۇر غايىم بولىدىكەن. تۇشىمۇ تۇشىمىن يېڭى - يېڭى چەۋەنداز يىمگىتلەر كېلىپ مەيدانغا چۈشۈپ تۇرىدىكەن، بۇ ئىش شەھەر خەلقى ئۈچۈن گويا كاتتا بىر بايرام بۇيۇپتۇ. شەھەردىكى ياش - قېزى، ئەر - ئايال ھەممە ئادەم ۋاقتىنچە ئىش -

قايسىسىغا ماقۇل جاۋاب بەرمەپتۇ. كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىگە: «بىر ئاز ۋاقىت تەخىر قىلىپ تۇرۇڭلار، مەن پات ئارىدا ماڭا كۈيئوغۇل بولغۇچىنىڭ شەرتىنى خەلقى ئالەمگە ئاشكارا جاكارلايمەن. مەيلى باي، مەيلى كەمبەغەل، مەيلى ئەمەلدار، مەيلى پۇقرا بولسۇن، كېمىدۇكىم مەن تەلەپ قىلغان شەرتنى ئادا قىلالىسا قىزىمىنى شۇنىڭغا بېرىمەن» دېگەن گەپنى قىلىپ قايتۇرۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەر ئارىسىدا «بۇ قانداق شەرتتۇ؟» دېگەن غۇلغۇلا ۋە ھەرخىل قىياسلار پەيدا بولۇشقا باشلاپتۇ. راست، دېگەندەك ئۇزۇن ئۆتمەي پادىشاھ ئۆزىگە كۈيئوغۇل بولغۇچىنىڭ شەرتىنى يېزىپ چىقىپ، نەچچە ئون نۇسخا باسقۇرۇپ، ھەرقايسى شەھەر، ۋىلايەت، ئايماقلارغا، ھەتتا قوشنا پادىشاھلارنىڭ شەھەرلىرىگە قەدەر چاپلاتقۇزۇپتۇ. كىشىلەر بىر قارىسا ناھايىتى ئاددىي، بىر قارىسا ناھايىتى مۇشكۈل بۇ شەرتنى ئوقۇپ تېخىمۇ ھەيران بولۇشۇپتۇ. چۈنكى شەرتتە پادىشاھ كۈيئوغۇل بولغۇچىدىن قىل چاغلىق مال - دۇنيا، پۇل - پۇنچەك، ھېچقانداق بىر نەرسە تەلەپ قىلماپتۇ. پەقەت شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كەڭ مەيدانغا قىرىق ۋاخىنلىق تاختا شوتتا بىلەن چىققىلى بولىدىغان ئېگىز بىر تەخت ياسىتىدىكەن. پادىشاھنىڭ قىزى تەختنىڭ ئۈستىدىكى تاۋا - دۇردۇن، شايى ئەتلىسەلەر بىلەن يېزەلگەن خايس ئورۇندا كېنىپ يەكلىرى بىلەن بىللە ئولتۇرىدىكەن. كىم يەكلىم ئاشۇ قىرىق ۋاخىنلىق تاختا شوتنى دېنى ئات چاپتۇرۇپ تەخت ئۈستىگە چىقىپ قىزنىڭ تۇتقان بىر يېيىالە چېيىنى ئېچىپ

بىلىپ بېقىش نىيىتىمگە كېلىپ، مۇشۇ ئۆي-
دە يۈگۈر- يېتىم ئىشلىرىنى قىلىدىغان
دېدەك ئايالنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. بۇ
ئايال شەھەردە بولۇۋاتقان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى
يېمىدىن- يېمىدىن يىگىنىسىگىچە سۆزلەپ
بېرىپتۇ. ھاكى كەيمىسىگە قايتىپ چىقىپ يات-
قاندىن كېيىن: «ھە... مۇنداق ئىشلار
بولۇۋېتىپتۇ- دە.» راست، ھېلىقى بوۋايت
نىڭ ماڭا بەرگەن يالدامىسى - ئۈچ خىل
ئاتنىڭ ئۈچ ئال قىلى بار ئەمەسمۇ، تەلىك
يېمىنى بىر سىناپ باقاچۇ!» دېگەنلەرنى
ئويلاپ ئۇخلاپ قايتتۇ. ئەتىسى تاڭ سەھەردە قويلارنى
ھەيدەپ ئوتلاققا كەپتۇ. ئاندىن قويلارنى
پىنھان بىر يەرگە ئەكىلىپ قاماپ، ئالدىغا
كەچكىچە يەتكۈدەك ئوت - چۆپلەرنى
تاشلاپ بەرگەندىن كېيىن خاتىرجەم
بولۇپ، بۆكىنىڭ ئىچىدىكى ھېلىقى ئۈچ
ئال قىلىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى قارت
سىمنى كۆيدۈرۈپتۇ. شۇ ھامان ھاكىنىڭ
يۈزىگە بىر خىل ئىللىق شامال ئۇرۇك
ھاندەك بوپتۇ- دە، ئارقىدىنلا سىياھتەك
تۈن قارا، بۇلماقتەك سېمىز بىر ئارغىماق
كىشىگەن پېتى ئالدىغا ھازىر بوپتۇ.
ئىگەر - جابدۇقلىرى كۈمۈش، بويىتاسمە
لىرى، ئۈزەڭگە باغلىرى باشتىن بويىغا
ۋالىداپ تۇرغان رەڭدار ئۈنچە، مەرۋايىت
بىلەن بېزەلگەن بۇ ئارغىماقنىڭ ئىگەر بېشى
دا بىر تۈگۈنچەك ۋە بىر دانە قىلىچ
ئېسىقلىق تۇرۇپتۇ. ھاكى تۈگۈنچەكتىكى
شاھزادىلەرگە خاس ئۈستىباشلارنى
كىيىپ، بېلىگە قىلىچنى ئېسىپ چەيدەست
لىك بىلەن ئاتقا مىنىپتۇ- دە، شەھەر
تامان قۇيۇندەك چېپىپتۇ. ئۇ مەيدانغا

ئوقەتلىرىنى تاشلاپ مەيدانغا كېلىۋاپتۇ-
دە، ئەتىگەندىن كەچكىچە تەختكە ئات
چاپتۇرۇپ چىقىۋاتقان يىگىتلەرنىڭ تاما-
شىسىنى كۆرىدىكەن. ھاكىنىڭ ئىككى ئاكى-
سى - باقى بىلەن ساقمۇ ھەر كۈنى ئەت-
گەندە ئاتلىرىغا مىنىشىپ شەھەر تامان
كېتىدىكەن. ئويۇن تاماشا كۆرۈپ كەچقۇ-
رۇن قاراڭغۇ چۈشكەندە قايتىپ كېلىشىپ
دىكەن. بىنچارە ھاكىنىڭ بۇ ئىشلاردىن
قىلچە خەۋىرى يوق ئىكەن. ئۇ كۈندىكى
دەك قوي بېقىپ يۈزىۋېرىپتۇ. نىيىتى
يامان ئاكىلىرى بولۇۋاتقان بۇ ئىشلار
توغرۇلۇق ئىنىسىغا بىر ئېغىز گەپ قىلىپ
مۇ قويماپتۇ. لېكىن مەھەللىدىكىلەرنىڭ
ۋە ئىككى ئاكىسىنىڭ ھەر كۈنى ھېچنە
مىگە قارىماي ئالدىراپ شەھەرگە كېتىشىپ
لىرىدىن ھاكى سەل گۇمانلىنىپ قايتتۇ،
ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككى ئاكىسى ئاخشىسى
قايتىپ كەلگەندىن كېيىن شەھەردە كۆر-
گەنلىرىنى ئاغزى - ئاغزىغا ئەگمەي سۆز-
لىشىپ تالاش - تارتىش قىلىشىپ كېتىم-
دىكەن. ھاكى بىر كۈنى كەچتە ئوتتۇ-
رانچى ئاكىسى ساقىنىڭ ئاكىسى باقىغا:
«تاكا، ئۇ قىزنى قانداقمۇ تەلەپلىك يىگىت
قولغا چۈشۈرەر؟» دېسە، ئاكىسىنىڭ ئۇنىڭ-
غا جاۋابەن: «بۈگۈن يەتتىنچى كۈنى
بولۇپ قالدى. تېخىچە بىرەر مۇ يىگىت
شونىنىڭ ئونىنچى ۋاخىنىسىدىن ئاشالمىدى.
قارىغاندا دۇنيادا تېخى قىردىق ۋاخىنىلىق
شونىغا ئات چاپتۇرۇپ چىقىدىغان يىگىت
يوق ئوخشايدۇ. قېنى، ئەتە يەنە بېرىپ كۆرۈپ
باقايلى، قانداق بولىدىكەن؟» دەۋاتقاندا
قىنى ئاڭلاپ قايتتۇ. «ھە... شەھەردە
ئاجايىپ چوڭ بىر ئىش بولۇۋاتسا كېرەك»
دەپ ئويلاپ قايتتۇ ھاكى ۋە دەرھال

ماڭغاندەك شوتىنى بىر خىلدا تازا قىلىپ چىقىپ كېتىپ بارغۇدەك، مەيداندا ئالغىش سادالىرى، قىقاس-چۇقانلار ياڭراپ كېتىپتۇ. بىراق ھاكى ئات ئوتتۇز سەككىزىنچى ۋاخىنىغا چىققاندا ئاتنىڭ تىزگىنىنى كەينىگە قايرىپ بەسكە قايشىپ چۈشۈپتۇ دە، مەيداننى يەنە بىر قېتىم ئايلىنىۋېتىپ كەلگەن يولى بىلەن كېتىپ قاپتۇ. مەيداندىكى پۈتۈن جامائەت: «بۇ قايسى شەھەردىن كەلگەن شاھزادىدۇر؟ بىر ئوبدان چىقىپ كېتىپ بارغان ئاتنى كەينىگە قايتۇرۇپ چۈشۈپ كەتتىغۇ...» دېيىپ شىپ بىر ھازا غۇلغۇلا قىلىشىپ كېتىپتۇ... ھاكى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە قويلدىرى بار يەرگە يېتىپ كەپتۇ ۋە ئۈست باشلىرىنى سېلىپ قىلىچ بىلەن بىللە بۇ رۇنقىدەك ئىگەر بېشىغا ئېسىپ قويۇپتۇ. ئاندىن ئاتنىڭ يالدىن بىر تالنى ئېلىۋېلىپ ئاتنى سىلىق شاپمىلا قىلاپ قويغانىكەن، ئات غايىب بوپتۇ. ھاكىمۇ ئەسلى ھالىتىگە كېلىپ قاپتۇ. شۇندىن كېيىن ئادەتتىكىدەك ئېيىنى چېلىپ يەنە قويمىنى بېقىشقا باشلاپتۇ.

ئاخىرى كۆز باغلانغاندا قويللىرىنى ھەيدەپ ئۆيىگە قايتىپ كەلسە، ئىككى ئاكىسى بۈگۈنكى شوتىنىڭ ئوتتۇز سەككىزىنچى ۋاخىنىغا چىققان قارا كىيىملىك، قارا ئارغىماقلىق شاھزادە ئەھققىدە ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي تالىشىۋاتقانىكەن. ھاكى ھېچنېمە بىلمىگەن كىشى بولۇپ ئۆز ئىشىنى قىلىۋېرىپتۇ.

ئەتىسى ئېتىگەندە يەنە قويللىرىنى ھەيدەپ ئوتلاققا كەپتۇ ۋە قويللىرىنى تۇنۇگۈنكىدەك ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، قىزىل رەڭلىك قىلىنى كۆيدۈرگەنىكەن، ئالدىدا

كېلىپ قارىسا، ئادەم دېگەن مىغىلىداپ كېتىپتۇ. ئۇ قارا ئۈستىباش كىيگەن ھالدا قارا ئارغىماقنى ئويىنىتىپ ئۇدۇل مەيدانغا كىرىپ كەپتۇ ۋە مەيداننى بىر ئايلىنىۋېتىپ، قىرىق ۋاخىنلىق شوتىغا قاراپ ئات سايىتۇ. ئارغىماق خۇددى تۈز يولدا

ھەيدەپ ئەكىلىپ تۈنۈگۈنكىدەك ئورۇنلاش-
تۇرۇپ قويغاندىن كېيىن ئاق قىلنى كۆيدۈرگە-
نىكەن، ئاق ئات ھازىر بوپتۇ. ئۇ ئاق ئۈست-
باشلارنى كىيىپ، ئاق ئارغىماقنى مەنپ شە-
ھەر تامان مېڭىپتۇ. ئۇ يەنە مەيدانغا
كىرىپ بىر ئايلىنىۋەتكەندىن كېيىن، تەخت-
كە قاراپ ئات سايپتۇ. ئارغىماق خۇددى
تۈز يولدا كېتىپ بارغاندەك ناھايىتى سىلىق،
بەھۇزۇر چېپىپ، تەخت ئۈستىگە چىقىپلا
كېتىپتۇ. پۈتۈن مەيداندا قىقاس - چۇقان،
ئالغىش سادالىرى ياڭراپ كېتىپتۇ، پۈتۈن
شەھەر زىلزىلىگە كەپتۇ. پادىشاھ باش-
لىق بارلىق ئوردا ئەمەلدارلىرى ۋە كېنى-
زەكىلەر يىگىتنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنى
مۇبارەكلەپتۇ. ئاندىن پادىشاھ جامائەتكە
قاراپ كۈيىنغۇل تاللاش مەقسىتىدە ئۇيۇش-
تۇرۇلغان بۇ كاتتا مەزىكىنىڭ غەلىبە بىلەن
تايانغانلىقىنى جاكارلاپتۇ. كىشىلەر بۇ
ئاق ئاتلىق يىگىتكە ھەيران قالغان ھالدا
تاماقلىرىنى چاكىلىدىتىشىپ ئاستا
تارقىلىپتۇ...

ئاخشىمى ھاكى قايتىپ كەلمىگەندىن
كېيىن ئىككى ئاكىسى: بۇ قوي بېقىشىنى
ئېغىر كۆرۈپ بىر ياققا قېچىپ كەتكەن
ئوخشايدۇ دېيىشىپ، ئون-يۈزمىڭنى ئېلىپ-
تۇ. ئىككى - ئۈچ كۈندىن كېيىن باشقا بىر
ئادەمنى ياللاپ قوينى باقتۇرۇپتۇ. ئۇزۇن
ئۆتمەي ئىككى ھاكى ئۇلارنىڭ ئېسىدىنمۇ
چىقىپ كېتىپتۇ. ئەمدى گەپنى پادىشاھتىن
ئاڭلايمىز.

ھاكى شۇ كۈنى تەختكە ئات چاپتۇ-
رۇپ چىقىپ، مەلىكىنىڭ تۇتقان بىر ئېمىد
لە چېلىنى ئىچكەندىن كېيىن پادىشاھ
ئۇنى ئۆزىگە كۈيىنغۇل قىلماقچى بولۇپ

شۇ ھامان قىزىل ئارغىماق ھازىر بوپتۇ.
ھاكى قىزىل كىيىمنى كىيىپ، قىلىچنى
ئېسىپ، ئارغىماقنى چاپتۇرغان پېتى يەنە
مەيدانغا كىرىپ كەپتۇ.

مەيداندا سانجاق - سانجاق تۇرۇپ
كەتكەن. ئەھلى - جامائەت: «ۋاھ، بۈگۈن
يەنە باشقا بىر شاھزادە كەپتىغۇ، تۈنۈگۈن-
كى شاھزادە شۇمىدۇ - يا!» دېيىشىپ ھەي-
رانلىقتىن ئاغزىنى ئېچىشىپ قاپتۇ. ھاكى
بولسا تۈنۈگۈنكىدەك مەيداننى يەنە بىر قېت-
تىم ئايلىنىۋەتكەندىن كېيىن، تەختكە قاراپ
ئات سايپتۇ. ئات خۇددى تۈز يولدا چېپ-
پىپ كېتىۋاتقاندەك شوتىدىن ناھايىتى
سىلىق چىقىپ كېتىپتۇ. ئات ئوتتۇز توققۇ-
زىنچى ۋاخىنىغا چىقىپ بولغاندا ھاكى ئات-
نىڭ تىزگىنىنى قايرىپ قايتىپ چۈشۈپتۇ.
دە، يەنە كەلگەن يولى بىلەن كېتىپ قاپ-
تۇ. بۇ ئىش ئەھلى - جامائەت ئىچىدە تەپ-
خىمۇ زور ھەيرانلىق ۋە غۇلغۇلا قوزغىدۇپ
تىپتۇ.

ھاكى يەنە قوينىڭ يېنىغا قايت-
تىپ كېلىپ، ئاتنىڭ يالىدىن بىر تالنى
ئېلىۋاپتۇ. ئات كۆزدىن غايىمى بوپتۇ.
ھاكىمۇ بۇرۇنقى ھالىتىگە كېلىپ قاپتۇ.
شۇندىن كېيىن يەنە قوينى بېقىشقا باش-
لاپتۇ. ئاخىمى قاش قارايدىغاندا ئۆيىگە
قايتىپ كەلسە ئىككى ئاكىسى بىر - بىرىگە
گەپ بەرمەي يەنە تالاشقىلى تۇرۇپتۇ.
چوڭ ئاكىسى: «بۈگۈن كەلگەن شاھزادە
تۈنۈگۈنكى قارا ئات مەنپ كەلگەن شاھ-
زادىگە ئوخشاۋاتىدۇ، شۇ بولسا كېرەك»
دېسە، ئوتتۇراچى ئاكىسى: «ياق ئەمەس،
بۇ باشقا شاھزادە!» دەۋىتىپتۇ. ھاكى يەنە
يىقىدا كۈلۈپ قويۇپ ئۇيغۇسىنى ئۇخلاپتۇ.
ئەتىسى ئۇ يەنە قوينىڭنى ئوللاققا

— ئارى راست، — دەپتۇ پادشاھ كۈلۈپ قويۇپ، — مۇنداق شەرتنى ھەز قانداق ئادەم ئاسانلىقىچە چۈشىنىپ كېتەلمەيدۇ ئوغلۇم. بۇ يەردە ناھايىتى سىزلىق بىر مەسىلە بار. مەن مۇشۇ مەسىلىنى كۆز دە تۇتۇپ مۇشۇنداق شەرتنى قويۇشقا مەجبۇر بولغانىدىم. يۇ سىرنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. ئەمدى بۇگۈن سىزگە سۆزلەپ بېرىمەن، — پادشاھ ئۇھ تارتىپ قويۇپ ئالدىنقى سۆزلەشكە باشلاپتۇ. ئاللاتا ئاللا ماڭا ئىككى پەرزەنت ئاتا قىلدى، ھەر ئىككى كىشى قىز، بۇنىڭ بىرى خۇدا نېسىپ قىل سا ئېقىنقى كۈنلەردە دەل سىز بىلەن توي قىلىدىغان قىزىم شۇ. بۇ قىزلىرىمنىڭ كىچىكى، چوڭ قىزىم بىرنەچچە يىللار ئىك گىرى كۈنچىقىش تەرەپتىكى بىز شەھەرنىڭ ياش پادشاھى سەنەۋبەرگە ياتلىق قىلىنغان، ئۇ شەھەر بۇ شەھەردىن ئالتە ئايلىق يىراقلىقتا. يوللىرى ناھايىتى يامان، شۇنىڭ ئۈچۈنمىكىن كۈيىنوغلىمىز سەنەۋبەر پادشاھ توپىدىن كېيىن قىزىمنى بىرلا قېتىم ئېلىپ كەلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن زات دىلا كەلمىدى، ھەتتا ئارىمىزدا خەت خەۋەر مۇ ئۇزۇلۇپ قالدى. كېيىنكى كۈنلەردە قىزىمىز توغرىلۇق قورقۇنچۇلۇق بىر خەۋەرنى ئاڭلاپ قالدۇق. نېمە دېسىمىز، كۈيىنوغلىمىز سەنەۋبەر شاھ قىزىمىزنى بىز تۆمۈر قەپەسكە سولاپ ئۆزىدىن باشقا ھېچكىم كىرەلمەيدىغان چاھارباغنىڭ ئىچىگە ئېسىپ قويغانمىش. قەپەسنى پادشاھنىڭ ناھايىتى يامان بىر ئېتى كۆزەت قىلارمىش. مەخسۇس خىزمەتكارلار ئۇچ ۋاخلىق تاماقنى ئېلىپ كىرگەندە تاماقنى ئالدى بىلەن ئىشقا بېرىدىكەن، ئىت يەپ تويغاندىن كېيىن ئېشىپ قالغان تاماقنى قەپەس

ئوردىدا ئېلىپ قاپتۇ. بىر — ئىككى كۈن دەم ئالدۇرغاندىن كېيىن پادشاھ ئۇنى ئۆز ھۇزۇرىغا باشلاپ كىرىپ ھەمسۆھبەتتە بوپتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، — دەپ گەپ ئېچىپتۇ پادشاھ ھاكىمغا ئۇنىڭ كۆزلىرى بىلەن تەلەپپۇز، — سىز ماڭا كۈيىنوغۇل بولۇش ئالدىدا تۇرۇپسىز ۋە مېنىڭ بىرىنچى شەرتىمنى كۆڭۈلدىكىدەك ئورۇندىدىڭىز. مەن بۇنىڭدىن ناھايىتى خۇرسەن بولۇۋاتىمەن، ئەمدى مېنىڭ ئىككىنچى شەرتىم بار. بۇ شەرتنى پەقەت بىرىنچى شەرتنى ئورۇندىيالايدىغان كىشىلا ئورۇندىيالايدۇ. سىز ئەمدى مۇشۇ شەرتنى ئورۇندىسىڭىز پۈتۈن شەھەر خەلقىنى تەكلىپ قىلىپ، قىرىق كېچە — كۈن دۈز توي قىلىپ بېرىمەن، قىزىمنى ئەمەل ئىزگە ئالىسىز.

— خوپ، پادشاھ ئالىيلىرى، قانداقلا شەرت بولسا ئورۇنداشقا تەييارمەن! — دەپتۇ ھاكىم ئەدەب بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ.

— رەھمەت ئوغلۇم، ئولتۇرۇڭ، — دەپتۇ پادشاھ مەننۇن بولۇپ ۋە بىردەم خىيالغا چۆكۈپ كەتكەندىن كېيىن يىمگەتتىن سوزاپتۇ، — ئېيتىڭا ئوغلۇم، مەن نېمە ئۈچۈن ماڭا كۈيىنوغۇل بولغۇچىغا قىرىق ۋاخىنلىق تاختا شوتىدىن ئات چاپ تۇرۇپ تەختكە چىقىشتەك مۇنداق غەلىتە شەرتنى قويدۇم، بۇنىڭدىن بىرەر نەرسىنى چۈشەندىڭىزمۇ ياكى بىرەر نەرسىنى پەرەز قىلالىدىڭىزمۇ؟

— ھۈرمەتلىك پادشاھىم، بىرەر نەرسىنى چۈشىنىش، پەرەز قىلىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، بەلكى سىلىنىڭ بۇ ئاجايىپ شەرتنى قويغانلىرىغا ھازىرغىچە ئەقىلىم يەتمەيۋاتىدۇ، — دەپتۇ ھاكىم.

ئۈچۈن ئەقىل - پاراسەت، پەم، ۋاقىت كەپ رەك. بۇلاردىن باشقا بۇ شەھەرگە بېرىش ئۈچۈن ئاتىلىق ئالستە ئاي يول يۈرۈشكە، ئاسمان - يەلەك ئېگىز تاغلاردىن، دەھشەتلىك ئۆركەشلەپ تۇرىدىغان دەريا - دېڭىز - لاردىن، تىلىسماتلىق قۇم - باياۋانلاردىن ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ. مۇنداق يولنى ئادەتتىكى ئادەم ئادەتتىكى ئات بىلەن بېت سىپ كېتەلمەيدۇ. شۇڭا مەن قىرىق ۋاخىت نىلىق شۈندىن چېپىپ تەختىگە چىقالغان ئات ھەم مۇشۇنداق ئات بىلەن تەختىگە چىقالغان باتۇر يىگىتلا بۇ يولنى باسالايت دۇ ھەم بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايت دۇ دەپ قارايمەن. مۇشۇ ۋەجىدىن كۈيىت - ئوغۇل بولغۇچىغا يۇقىرىقىدەك غەلىتە شەرتنى قويدۇم. ئەمدى مەقسىتىمنى چۈت شەنگەنسۇز ئوغلۇم؟

— تولۇق چۈشەندىم پادىشاھىم. ئىككى كىچى شەرتىنىمۇ چوقۇم كۆڭۈلدىكىدەك ئورۇنداشقا تىرىشمەن، — دەپتۇ ھاكى. بۇ جاۋابتىن كۆڭلى سۆيۈنگەن پادىشاھ يىگىتىنى باغرىغا بېسىپ پېشانىسىگە سۆيۈپتۇ ۋە ھازىردىن باشلاپ جىددىي سەپەر تەييارلىقىغا تەرەددۈت قىلىشىنى ئېيتىپتۇ.

بىرنەچچە كۈنلۈك پۇختا تەييارلىق لاردىن كېيىن ھاكى سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. پادىشاھ، خانىش، مەلىكە ھەممىسى ھاكىغا ئاق يول، ئاسايىمىشلىق تىلەپ ئۈزىتىپ قو - يۇپتۇ...

ھاكى ئۆزىدىن بۆلەك ھېچكىم بىلمەيدىغان ھېلىقى خاسىيەتلىك ئارغىماقلارنى ئىشقا سېلىپ، ئالستە ئايلىق يولنى ئالستە كۈندە بېسىپ سەنەۋبەر پادىشاھنىڭ شەھىرىگە تامان - ئېسەن يېتىپ كەپتۇ. ئۇ شەھەر -

تىكى قىزىمىزغا بېرىدىكەن. ئىشنىڭ مۇشۇ يوسۇندا داۋاملىشىپ كېلىۋاتقىنىغا ئىككى يىل يولۇپ قاپتۇ. بۇنىڭ سەۋەبىنى ھېچكىم بىلمەيدىكەن، بىزمۇ بىلمەمدۇق. بالا دېگەن ئاتا - ئانىنىڭ يۈرەك پارىسى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قالغاندىن بۇيان بىزگە ئۇيقۇ يوق. گېلىمىزدىن تاماق ئۆتمەيدۇ، ئانىسى بىمچارە شۇ بالىنىڭ دەردىدە كېسەل بولۇپ ياتتى. ئۇ كېچە - كۈندۈز قىزىمنىڭ زادى نېمە گۇناھ قىلغانلىقىنى بىر ئاڭلاپ ئۇلۇپ كەتسەم، دېگەن گەپنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدۇ. مەنمۇ بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى بىلىشكە تەشنىم. ناۋادا قىزىمىزدا گۇناھ بولغان بولسا ئەلھۇكىمىللا دېمەكتىن باشقا ئامال يوق، ئەگەر قىزىمىزدا گۇناھ بولماي، سەنەۋبەر شاھ قىزىمىزغا قەستەن ئۇۋال قىلىۋاتقان بولسا، ھازىرلا لەشكەر تارتىپ بېرىپ، ئۇنىڭ تەختى - بەختىنى كۆيدۈرۈپ، كۈلىنى كۆككە سورۇۋېتىشكە تەييارمەن. لېكىن ئالدى بىلەن سەۋەبىنى ئېنىق بىلمەي تۇرۇپ يېنىكلىك قىلغان بىلەن بولمايدۇ. مېنىڭ ھازىر سىزگە دە - ۋاتقان ئىككىنچى شەرتىم، — ئاشۇ شەھەرگە بېرىپ بىر ئامال قىلىپ ئوردا ئىچىگە كىرىۋېلىش، ئاندىن سەنەۋبەر پادىشاھ بىلەن يېقىنلىشىپ، ئۇنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشىپ كەندىن كېيىن چاھارباغقا كىرىش پۇرسىتىنى قولغا كەلتۈرۈش، تۆمۈر قەپەسىنى ئۆز كۆزىڭىز بىلەن كۆرۈش، ئۇنىڭدىن كېيىن بىر پەيتىنى كەلتۈرۈپ بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى سوراپ بىلىۋېلىش، بۇ شەرتىنى ئورۇندىماق ئاسان ئەمەس ئوغلۇم، بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى پەقەت ئاشۇ پادىشاھتىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدىكەن. شۇڭا پادىشاھتىن سوراپ بىلىشكە توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭ

بۇ دىيارىمىزدا پادىشاھتىن تارتىپ تاكى ئاددىي پۇقراغىچە مۇساپىرلارغا ياردەم قولىنى سۇنىدۇ، دەپ ئوردىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

ئۇزۇن ئۆتمەي ئوردىدىكى ئاق نىيەتلىك كىشىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن ئوردىنىڭ ئات باققۇچىسى بولۇپ ئورۇنلىشىپ تۇ، ئۇنىڭغا مەخسۇس سەنەۋبەر پادىشاھ ئوۋغا چىققاندا مەنىدىغان بىر جۈپ ئاتنى بېقىش تاپشۇرۇلۇپتۇ. ھاكى كېچە - كۈن دۈز ئېغىلدىن نېرى كەتمەي ئاتلارغا ناھايىتى ئوبدان قارايتۇ. ئاتلارمۇ سەم رىپ، تۈكلىرى پارقراپ چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇ. ئاتلاردىكى ئۆزگىرىشتىن پادىشاھ مۇھەيران بولۇپ خىزمەتچىلەردىن سوزىغانىكەن، ئۇلار باشقا شەھەردىن مۇساپىر بولۇپ كەلگەن بىر يىمگىتنى ئات بېقىشقا قويغانلىقىنى، بۇ يىمگىتنىڭ بەك ئاق كۆڭۈل، سەمىمىي ئىكەنلىكىنى تەرىپلەپ بېرىشىپتۇ.

ھايت - ھۇيت دېگۈچە ئوت ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ. تېخى پادىشاھنىڭ چاھار بېشى ئىچىدىكى تۆمۈر قەپەسكە سولانغان خانىشنى كۆرۈش ئۇياقتا تۇرسۇن، بەلكى سەنەۋبەر پادىشاھنىمۇ بىرەر قېتىم تۈزۈك كۆرەلمەپتۇ. لېكىن يىمگىت قىلچە بوشاشماي، مەيلى نەچچە يىل كېتىشىدىن قەتئىيەن مەينەزەر ياخشى ئىشلەپ، پادىشاھنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشىشكەندىن كېيىن ھەقىقىي ئەھۋالنى چوقۇم ئىگىلەيدىمەن، دېگەن ئىرادە بىلەن تېخىمۇ ئوبدان ئىشلەپتۇ. ئۇ ھەر كۈنى كېچىسى ئىككى - ئۈچ قېتىم ئېغىلغا كىرىپ ئاتلارنى يوقلايدىكەن. بىر كۈنى يېرىم كېچىدە ئېغىلغا كىرىپ ئاتلارنىڭ بوغۇز چاپنىشىنى

نىڭ سىرتىدىكى خىلىۋەت بىر يەرگە كېلىپ ئاتنى اغايىم قىلىۋەتكەندىن كېيىن ئىشنى نەدىن باشلاش كېرەكلىكىنى ئوبدان ئويلىنىۋېلىپ، ئۆزىنىڭ ئاددىي كىيىملىرىنى كىيىپتۇ - دە، شەھەرگە كىرىپتۇ.

بىز نەچچە كۈنگىچە ئاشخانا، چايخانا لاردا يۈرۈپ، شەھەرنىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەپتۇ. ئاندىن ئەپلىك بىر پەيتنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ ئوردىنىڭ ئالدىنى چۆگىلەپ يۈرۈپتۇ. دېگەندەك ئوردىغا كىرىپ چىقىپ يۈرگەن لەشكەر باشلىقلىرى، ئەمەلدارلار بۇ يات يىمگىتكە ھەيرانلىق ۋە سوئال نەزەرى بىلەن قاراپ قوبۇشۇپتۇ. بىر كۈنى ئوردا قاراۋۇللىرىنىڭ باشلىقى ھاكىمنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— يىمگىت، نەدىن كەلدىڭىز، بۇ يەر - دە نېمە ئىشىڭىز بار؟ - دەپ سوراپتۇ، ھاكىم ئۇنىڭغا ناھايىتى ئەدەب بىلەن تەزىم قىلغاندىن كېيىن:

— تەقىم، مەن ناھايىتى يىراق شەھەردىن كەلگەندىم. بۇ يەردە ھېچكىمنى تونۇمايمەن. پۇل - پۇچەكلىرىم يولدا كەلگۈچە تۈگەپ كەتتى. تۇرمۇشتا قىيىنلىشىپ قالدىم. بولسا مۇشۇ ئوردا ئىچىدە بىرەر قارا ئىش بولسا ئىشلىسەم دەيمەن. قولۇمدىن ھەرقانداق ئىش كېلىدۇ، - دەپتۇ ۋە يەنە باشقا گەپلەرنىمۇ قىپتۇ.

قاراۋۇل باشلىقى ئۇنىڭ تەقىم - تۇرقى، گەپ - سۆزلىرىدىن ھەقىقەتەن ئاق كۆڭۈل، سەمىمىي يىمگىت ئىكەنلىكىنى ھېس قىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ:

— بىز نەچچە كۈن كۈتۈپ تۇرۇڭ يىمگىت، مەن ئەھۋالىڭىزنى ئوردىدىكى مۇناسىۋەتلىك ئەمەلدارلارغا ئېيتىپ باقاي، قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم قىلىمەن. بىزنىڭ

سەگە كىلىشىپ دەرھال ھېلىقى ۋەزىر بىلەن ھەربىي ئەمەلدارنى تۇتقۇن قىلىپ سوراققا تارتىپتۇ. راست دېگەندەك ئۇلار ئوردىدىكى يەنە بىر نەچچە ئادەم بىلەن بىرلىشىپ تەختنى تارتىۋالماقچى بولغانلىقىنى ئىقرار قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ سۈيىقەستچىلەر دەرھال زىندانغا تاشلىنىپ تېگمىشلىك جا زاسنى تارتىپتۇ. پادىشاھ بۇ ئاددىي ئات باقار يىگمىنىڭ سەھمىسى - سادىقلىقىدىن مەمنۇن بولۇپ، شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنى ئۆزىگە مەسلىھەتچى قىلىپ تەيىنلەپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ھاكىغا پادىشاھ بىلەن ھەر كۈنى بىللە بولىدىغان، سىردىن شىندىغان پۇرسەت تۇغۇلۇپتۇ. ھاكىنىڭ خۇلقى - مەجەزى پادىشاھقا بەك ياراپ كېتىپتۇ. پادىشاھ ھەر قانداق ئىشنى قىلىشتىن ئىلگىرى بۇ يىگمىدىن مەسلىھەت ئالىدىكەن، بىر يەرگە بارسا، ھەتتا ئوۋ ئوۋلاشقا چىقسىمۇ ئۇنى بىللە ئېلىپ بارىدىكەن.

ھاكىنىڭ بۇ شەھەرگە كەلسىنىڭ سەككىز ئاي بولۇپ قاپتۇ. بىر كۈنى ھاكى پادىشاھ بىلەن بىر ئىش توغۇرۇلۇق سۆزلىشىپ بولغاندىن كېيىن:

— ھۈرمەتلىك پادىشاھىم، مەن بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن ئۆزلىرى بىلەن بىللە كۆپ يەرلەرنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇم، لېكىن سىلنىڭ چاھار باغلىرىنى زادىلا كۆرۈپ باقمىدىم. ۋاقىتلىرى يەت كەندە ئۆزلىرى بىلەن بىللە كىرىپ بىر كۆرۈپ، ئايلىنىپ چىقسام، — دەپتۇ.

— بولىدۇ، — دەپتۇ پادىشاھ دەرھال ماقۇل بولۇپ، — بىر — ئىككى كۈندىن كېيىن سىزنى ئايدىلايدۇرۇپ چىقاي، — شۇنداق قىلىپ پادىشاھ ئىككى كۈن

تىڭشاپ ئولتۇرغانىكەن، قورۇدا بىرسىنىڭ ئاياغ تىۋىشى ئاڭلىنىپ قاپتۇ. ھاكى دەر — ھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىكىنىڭ يوقۇقىدىن قارىغانىكەن، ۋەزىر بىلەن يەنە بىر ھەربىي ئەمەلدار پىچمىرلىشىپ ئارقا تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ھاكى: بۇلار يېرىم كېچىدە بۇ يەردە نېمە قىلىشىپ يۈرمىدىغاندۇ، توختا، بۇ يەردە چوقۇم بىر سىر بار، دېگەن ئوي بىلەن ئاستا ئارقىغا چىقىپتۇ. ئۇلار تامنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ پىچمىرلاشقىلى تۇرۇپتۇ. ھاكى دەرەخلەر ئارىسى بىلەن شەپە قىلماي ئاستا كېلىپ ئۇلارنىڭ گېپىگە قۇلاق ساپتۇ.

— ئىشنى كېلەر دۈشەنمە كۈنى يېرىم كېچىدە باشلايدىغان بولىدۇ، — دەپتۇ ۋەزىر يېنىدىكى ئادەمگە، — سىزگە سەنەۋبەر پادىشاھنى ئۇچۇقتۇرۇش ۋەزىپىسى تەقسىم قىلىندى. ئەگەر شۇ ۋاقىتتا پادىشاھنى ئۇچۇقتۇرالمىسىڭىز ھەممە ئىش بۇزۇلىدۇ، بۇنى ئېسىڭىزدە چىڭ تۇتۇڭ. يەنە بىر ئىش...

ھاكى بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كېتىپتۇ. «بۇلار بىر پامان ئىشنى پىلانلا- ۋېتىپتۇ. دە! مەن ئاددىي بىر خىزمەتكار بولساممۇ، پادىشاھنىڭ ئاش - تۇزىنى يە- ۋاتىمەن، ئۇنىڭغا خەۋپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنى ئاگاھلاندۇرمام، بۇنىڭغا بىمپەرۋا قارىسام تىز كور بولۇپ كېتىمەن. قانداقلا بولمىسۇن ئەتە بۇ خەۋەرنى پادىشاھقا يەتكۈزۈشۈم كېرەك...» دېگەنلەرنى ئويلاپ ئاستا كەينىگە يېنىپتۇ.

ئەتىسى ئەپلىك بىر پەيتىنى تېپىپ پادىشاھ بىلەن كۆرۈشۈپتۇ ۋە كېچە ئاڭلىغان گەپلەرنى تولۇق يەتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ

يەنىمۇ ئىچكىرىسىگە قاراپ يۈرۈپ كېتىپ شىپتۇ. بىسىرنە چچە كىنۇن ئۆلتۈپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى ھاكى پاراڭلىشىپ ئۆلتۈرۈپ پادىشاھنىڭ كەيپىنىڭ ناھايىتى خۇش ۋاقتى لىقىنى پەملەپ «بۈگۈن ھېلىقى سىرنى سوراھنىڭ تازىمۇ ئوبدان پەيتى ئىكەن» دەپ ئويلاپتۇ - دە: - ھۈرمەتلىك پادىشاھىم، ئۆزلىرىدىن بىر ئىشنى سورىسام بولارمۇ؟ - دەپتۇ.

دىن كېيىن ھاكىنى باشلاپ چاھار باغقا كىرىپتۇ. رەڭگارەڭ گۈللىرىگە تولغان بۇ باغدا دۇنيادا بارلىكى مېۋە - چېۋىنىڭ ھەممىسى تېپىلىدىكەن. ھەممە تەرەپتىن گۈپۈلدەپ يېللىق خۇش پۇراقىلار پۇراپ تۇرىدىكەن. ئېرىق-تىكى زۈمىزەت سۇلار بۆلبۈلنىڭ ناۋاسىغا تەڭكەش بولۇپ يېقىملىق شىرىلداپ ئاقىدىكەن. قىسقىسى بۇ باغ چەننەتنىڭ ئۆزىدەكەن.

پادىشاھ كېتىپ بېرىپ ھاكىغا رەھ-ئەتلىك ئاتىسىنىڭ بۇ باغنى قانداق پەيدىلاپ قانچە يىملىدا پۈتتۈرگەنلىكىنى مېھنەت كىيە قىلىپ بېرىپتۇ. خېلى ئايلىنىپ باغنىڭ ئىچكىرىسىگە بارغاندا ھاكىنىڭ كۆزى راستتىنلا ھېلىقى ئېسىقلىق تۇرغان تۆمۈر قەپەسكە چۈشۈپتۇ. قەپەسنىڭ ئىچىدە چاچلىرى چۈۈۈلغان بىر ئايال تۇڭگۈلۈپ ئولتۇرۇپتۇ. يەردە يوغان بىر ئىت يېتىپتۇ. ھاكى بۇلارنى تولۇقراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن بىر شىپاڭنىڭ يېنىغا كەلگەندە پادىشاھقا بىر پەس ئارام ئالايلى، دەپتۇ، پادىشاھ ماقۇل بوپتۇ. خىزمەتكارلار ھەر خىل مېۋىلەردىن ئۇزۇپ كەپتۇ. بۇلار مېۋە - چېۋە ئېگەچ ئارام ئېلىپ ئولتۇرۇپ شۇپتۇ. دەل مۇشۇ پەيتتە بىر خىزمەتكار ئاپئاق كۈمۈش لىگەنلەردە ھەر خىل گۆشلىك تائاملارنى كۆتۈرۈپ كەپتۇ - دە، ئىت بىنىڭ ئالدىغا قويۇپ بېرىپتۇ. ئىت يەپ ئاشۇرۇپ قويغان تائاملارنى قەپەس ئىچىدىكى ئايالغا بېرىپتۇ. ھاكى ئەھۋالنى توغۇلۇق كۆرۈپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ ھەقتە پادىشاھقا ھېچقانداق گەپ قىلماپتۇ. گويا ھېچنەمىنى كۆرمىگەندەك ئۆز پارىقىنى قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. خېلىدىن كېيىن ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تىرۇرۇپ باغنىڭ

سىزگە سۆزلەپ بېرەي، ئەمما ھېچكىمگە تىنماسلىقتا ۋەدە بېرەلمەيمىز؟ — دەپتۇ.

— مىڭمەرتىۋە ۋەدە بېرەي پادىشاھىم، پادىشاھ بىر پەس خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ گەتكەندىن كېيىن ئالدىنقى ھېكايە قىلىشقا باشلاپتۇ:

— بۇ ئەسلى مۇنداق ۋەقە رەھمەتلىك ئاتام ھايات ۋاقتىدا بۇ ئايرىدىن ئالتە ئايلىق يىراقلىقتىكى بىر شەھەردە ئۆتكۈزۈلگەن كاتتا بىر مەرىكىگە مېنىمۇ بىلە ئېلىپ باردى. بۇ مېنىڭ 18 — 19 ياشلارغا كىرگەن تازا نەۋقىران چاغلارمۇ ئىدى. مەرىكە جەرياندا ئۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ گۈل ئىسىملىك قىزىغا كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ لاتاپەتلىكى، گۈزەللىكىنى ھازىر سىزگە تەسۋىرلەپ بېرەلمەيمەن. غايىمىنە بىر پارچە ئوت يۈرىكىمنى كۆيدۈردى. بىر كۆرۈپلا ئۇنىڭغا ئاشمىق — بىت قارار بولۇپ قالدىم، ئۇ قىزمۇ ماڭا شەھلا كۆزلىرى بىلەن مەنىلىك تەلپۈرۈپ، مېنى خالايدىغانلىقىدىن بېشارەت بەردى. مەرىكە ئاياغلاشتى. ئۆز شەھىرىمىزگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەھۋالىمنى دەرھال دادامغا ئېيتىپ ئۇ قىزنى ئالدىغان بولۇپ ئەلچى ئەۋەتتۇق. پادىشاھ تەلپۈمىزنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. ئەلچىلەر خۇشال قايتىپ كېلىشتى. بىرەر ئىككى ئاي تولۇق تەييارلىق قىلىپ ناھايىتى چوڭ توي مەرىكىسى ئۆتكۈزدۈق، ئۇزۇن ئۆتمەي دادام ۋاپات بولۇپ كەتتى. تەختكە مەن ۋارىسلىق قىلىپ پادىشاھ بولىدۇم. گۈل بىلەن ئىككىمىز توي قىلغاندىن كېيىن بىرەر يىلدىك ناھايىتى چىرايلىق ئۆتتۇق. كېيىن نېمە ئۈچۈندۇر ئۇنىڭ چىرايىنى غەلبە كۆكۈرۈپ، تەبىئىي گۈزەللىكى

— مەرھەمەت، قېنى سوراڭ، — دەپتۇ پادىشاھ.

— مەن بۇ ئوردىغا كەلگەندىن بۇيان ئۆزلىرىنىڭ ئاتىدارچىلىق قىلىشلىرى بىلەن ھەر جەھەتتىن ناھايىتى ئوبدان تۇرۇۋاتىمەن، يۇقىرى ئابروي — ئىناۋەتكىمۇ ئىگە بولدۇم. ئۆزلىرىدىن مىڭ مەرتىۋە رازىمەن. ھازىر ئۆزلىرى بىلەن خۇددى ئاكا — ئۇكا دەك بولۇپ قالدۇق، ئارىمىزدا بىر — بىر مېزىدىن يوشۇرىدىغان ھېچقانداق سىر يوق دەپ ئويلايمەن. لېكىن بىر نەرسە مېنى بەكمۇ ئەجەبلەندۈرۈۋاتىدۇ. بىرنەچچە كۈن ئىلگىرى ئىككىمىز چاھارباغقا كىرىپ سەيلە — ساياھەت قىلغاندا بىر تۆمۈر قەپەسىنىڭ ئېسىقلىق تۇرغانلىقىغا كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ ئىچىدە ناھايىتى گۈزەل، لېكىن ھازىر بەكمۇ ئاجىزلاپ سولشىپ كەتكەن بىر مەزلۇم ئولتۇرۇپتۇ. قەپەسىنىڭ ئالدىدا — يەردە بىر ئىت يېتىپتۇ، خىزمەتكار ئېسىل تائەلارنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، ئاۋۋال ئىتنىڭ ئالدىدا قويدى، ئېتنى ئاشقانى قەپەس ئىچىدىكى مەزلۇمغا بەردى. بۇ ئەجەب غەلبە ئىشقا، بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟

پادىشاھنىڭ ئاپتاپتەك ئىملىق چىرايىغا بىردىنلا قارا كۆلەڭگە سايە تاشلاپتۇ. شۇنداقسىمۇ ئۇ ئۆزىنى زورىغا بېسىۋېلىپ:

— بۇرادىرىم، يامان قىلىدىكىمىز. بۇ سوئالنى مەندىن سورىمىغان بولسىمىز، مەنىمۇ جاۋاب بەرمىگەن بولسام ناھايىتى ئوبدان بولاتتى. بۇ تىلغا ئالغىلى بولمايدىغان، ناھايىتىمۇ سەت، شەرمەندە ئىش. مەن بۇ ئىشنى سۆزلەشنىمۇ، ھەتتا ئويلاشنىمۇ خالىمايتتىم. بىراق ئەمدى بولغۇلۇق بولدى. سوراڭ قالدۇڭمۇ خەير، بوپتۇ،

كۈرۈپ كەتتى. ئارقىدىن مەنمۇ يېتىشىپ كەلدىم. ئۇ ئىشكىنى غەپچىمىدە ئېچىپ كۈرۈپ كەتتى. مەنمۇ دەرھال كېلىپ ئىشكىنىڭ يوقۇقىدىن قارىدىم. گەمىنىڭ ئىچىدە نازا كالىكىپسەر قاراقچىلاردىن بەش - ئال تىسى ھاراق - شارابلارنى ئىچىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. گۈل بۇ يەرگە نېمە دەپ كېلىدۇغاندۇ، دەپ ھەيران بولۇۋاتاتتىم. ئۇ گەمىگە كۈرۈپ كەلگەندىن كېيىن قاراقچىلارنىڭ باشلىقى بولسا كېرەك، يوغان، تەمبەل بىرى ئۇنى سوراققا تارتقىلى تۇردى:

— ھەي ئالۋاستى، بۈگۈن يەنە كېچىكىپ كەلدىڭغۇ، گەپ قىل، نېمىشقا شۇنداق قىلىمىسەن؟

— كەچۈرسىمەن بېگىم، ئېرىم ئۇخلىماي شۇڭا كېچىكىپ قالدىم. بۇنىڭدىن كېيىن چوقۇم ۋاقتىدا كېلىمەن.

«ئوۋا خۇدايم، مەندەك بىر قۇدرەتلىك پادىشاھنىڭ سۆيۈملۈك خوتۇنى نەدىكى بىر يىرگىنىشلىك، پەس، ئېپلاس، ئوغرى - قاراقچىلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ شەرەندىلەرچە يېلىنىۋاتىدۇ، ئۇنى مۇنداق قىلىشقا نېمە مەجبۇر قىلغانىدۇ؟» غەزەپتىن دىر - دىر تىترەپ كەتتىم، لېكىن توختا، يەنە نېمە گەپ - سۆزلەر بولىدۇكىن، دەپ چىشىمنى چىشىمغا چىشىلەپ ماراشنى داۋام قىلدىم. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنى قاراقچىلارنىڭ باشلىقى قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيۈپ قۇچا قىلدى. ئارقىدىن يەنە بىرىگە ئىتتىرىپ بەردى، ئۇمۇ سۆيۈپ قۇچا قىلاۋاتىدۇ... ئەمدى زادىلا چىمداپ تۇرالمىدىم، بۇ ماڭا نېمىدېگەن ھاقارەت! ئۆزۈمنىڭ يالغۇز، ئۇلارنىڭ كۆپ ئىكەنلىكىنىمۇ ئۇنتۇپ كېتىپ، ئىشكىنى بىرلا

بۇزۇلۇشقا باشلىدى. نېمە بولىدۇك، بىر يېرىڭ ئاغرىمىدۇ؟ دېسەم ياق دەيدۇ، لېكىن مەن ئۇنىڭدىكى بۇنداق ئۇششۇمتۇت ئۆزگىرىشتىن گۇمانلىنىپ قالدىم. سەۋەبىنى بىلەلمەي يۈرەتتىم. بىر كۈنى كېچىدە ئويغىنىپ كېتىپ ئۇنىڭ يېنىدا يوقلۇقىنى، تاڭ ئاتارغا يېقىن ئاستا پەيدا بولغانلىقىنى سېزىپ قېلىپ ھەيران بولدۇم. كۆڭلۈمگە ھەر خىل ئىشلار كەلدى. گۇمانىم تېخىمۇ ئاشتى. يەنە بىر كۈنى ئەمدى كۆزۈم ئۈي - قۇغا بېرىۋىدى، ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇردى - دە، پۇتىنىڭ ئۈچىدە دەسسەپ سىرتقا چىقىپ كەتتى. ئالاھىزەل ئىككىسى - ئۈچ سائەتلەردىن كېيىن يەنە ئاستا كۈرۈپ ياتتى. «توختا، ئەتىدىن باشلاپ يالغاندىن ئۇخلىغان بولۇپ يېتىۋالاي. ئۇ سىرتقا ماڭغاندىن كېيىن ئارقىسىدىن مەنمۇ ماڭاي، قېنى نەگە بارىدىكىن، بىر بىلىپ باقايچۇ» دېگەن يەرگە كەلدىم. ئىككى كۈن جىم ئۆتتى. ئۈچىنچى كۈنى بولدى. ئىككىمىز كۈندىكىدەك بىر ئورۇندا ياتاتتۇق. مەن يالغاندىن خورەك تارتىشقا باشلىدىم. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ماڭا سىنىچىلاپ قاراپ قويدى - دە، مېنىڭ بىر خىلىدا خورەك تارتىۋاتقانلىقىمنى كۆرگەندىن كېيىن ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ سىرتقا ماڭدى. مەنمۇ دەرھال ئورنىدىن تۇردۇم. ھەر ئېھتىمالغا قارشى خەنجىرىمنى ئېلىۋالدىم. شەپە قىلماي ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم. ئۇ ئۇ - دۇل باغقا كۈرۈپ كەتتى. مەنمۇ ئارقىدىن تاپان دەسسەپ ماڭدىم. ئۇ باغنىڭ شوربىسىدىن چىقىپ كەتتى. مەنمۇ چىقتىم. ئۇ يۈگۈرگەندەك ئىتتىك مېڭىپ شەھەرنىڭ سىرتىدىكى ئوغرى، بۇلاڭچى، قىمارۋازلار قاينايدىغان مەھەللىگە كېلىپ بىر گەمىگە

قالدى. دېمەك خوتۇنۇم ماڭا ۋاپاسزلىق قىلدى. لېكىن ئىتىم بولسا مېنى ئۆلۈمۈم دىن قۇتۇلدۇردى. شۇنىڭغا قارىغاندا «ئىت ۋاپا، خوتۇن جاپا» دېگەن گەپ مۇشۇنداق شەرمەندە خوتۇنلارغا قارىتىپ ئېيتىلغان سۆز ئوخشايدۇ.

خوش، ئەمدى ئويلاپ بېقىمىڭ بۇرا-دەر، بۇ خوتۇنغا نېمە گەم، ئۇنىڭ مەندەك ئېرى تۇرسا، ئوردىدىكى ھەممە نەرسە ئۇنىڭغا تەئەللۇق تۇرسا، نېمەدەپ ئاشۇنداق يىرگىنىشلىك، پەس قاراڭچىلار بىلەن ناشايان ئىشلارنى قىلىدۇمۇ ئۇنى مۇشۇنداق ئىش قىلىشقا نېمە مەجبۇر قىلدى، بۇ ماڭا ھېلىغىچە قاراڭغۇ. ئۇ مېنى مۇشۇنداق خورلىغانىكەن، مەن ئۇنىڭدىن ئۆچ ئالمىسام بولامدۇم ئېيتىمىڭا، بۇ جازا ئۇنىڭغا ئارتۇق كېتىپتىمۇ؟

— ياق پادىشاھىم، ئۇ ھەق جازا-سىمىنى تارتىپتۇ! — دەپتۇ ھاكى ۋە پادىشاھنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ھەيران بولغىنىدىن ئاغزىنى ئېچىپلا قاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ھاكى «سەنەۋبەر گۈلگە نېمە قىلدى» دېگەن بۇ سىرنىمۇ بىلىۋاپتۇ.

ئەمدى بىر ئامال قىلىپ ئۆز شەھىرىگە قايتىشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىر بىر كۈنى پادىشاھتىن ئۆز يۇرتىغا كېتىش توغرىسىدا ئىجازەت سوراپتۇ. پادىشاھ ھەيران بولۇپ:

— بۇرادىرىم، نېمەدىن كۆڭلىڭىز سۇ ئىچمىدى ياكى سىزنى زېرىكتۈرۈپ قويدۇمۇ؟ — دەپتۇ.

— ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس. مەن ئۆزلىرىدىن بەكمۇ رازى. لېكىن مەنمۇ ئۆز يۇرتۇمنى سېغىنىدىم. ئۇ يەردە ئۇرۇق-

تېپىپتېمەن - دە، گەمگە كىرىپ كېتىپتەن. ئادەم غەزەپكە كەلسە غايىبمانە بىر كۈچ پەيدا بولىدىغان ئوخشايدۇ. خەنجە-رىمنى ئېگىز كۆتۈرۈپ بىر باشتىن ئۇرغان ئىكەنمەن، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە تۆتىنىڭ كالىمى يەردە سەكرىگىلى تۇردى. ئاخىرىدا ھېلىقى باشلىقى بىلەن تۇتۇشۇپ كەتتىم. خېلىغىچە ھەر ئىككىمىز بىر-بىرىمىزنى بىر نېمە قىلالىمىدۇق. ئاخىر قولۇم ئۇنىڭ كانىيىغا چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ كانىيىدىن ئېلىپ تازا بوغدۇم. ئۇ ھالىمىراپ يىقىلماي دەپ تۇراتتى، شەرمەندە خوتۇنۇم گۈل ئايىغىغا بىر تاغار تېرىقنى ئەكىلىپ تۆكۈۋەتتى. پۈتۈم تېپىلىپ كېتىپ گۇپپىمىدە يىقىلىدىم. ئەمدى قاراڭچى مېنى بېسىۋېلىپ، قولۇمدىكى خەنجەرنى تارتىشقا باشلىدى. دەل شۇ چاغدا كەينىمدىن ھىدىمنى پۇراپ يېتىپ كەلگەن بولسا كېرەك، ۋاپادار ئىتىم ئېتىپلىپ كېلىپ قاراڭچىنى ئالدى، گەجگە سىمدىن ئارتىپ ئوڭدىسىغا يىقىتىشى. مەن دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۆزۈمنى ئوڭ شىۋالىدىم - دە، خەنجەرنى قاراڭچىنىڭ كۆكسىگە ئۇردۇم. ئۇ يىقىلدى. شۇنداق قىلىپ قاراڭچىلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈردۈم. خوتۇنۇم گۈل قاچماڭچى بولۇپ ئىشىكىگە قاراپ يۈگۈرۈۋىدى، ئاسلانى قاماللىغاندەك قاماللاپ تۇتۇپ ئۆيگە سۆرەپ كەلدىم. بۇ كېچىدە بولۇۋاتقان ئىشلار بولغاچقا ھېچكىم بىلمەي قالدى. ئۇنىمۇ ئۆلتۈرۈپلا ئېيتى دەپ ئويلىدىم، لېكىن ئۆمۈرۈم يەت قىينالسىۇن دېگەن يەرگە كېلىپ قەپەسكە سولاپ ئاستىم. ئوردىدىكىلەر بۇ ئىشتىن ھەيران بولۇشتى، لېكىن سەۋەبىمى ھېچكىمگە ئېيتىدىم. بۇ سىر شۇ پېتى

ئىشلىمىدى يەپ - ئىچمىپ، ئويىناپ تۈگىتىپ بوپتۇ. ئاخىر قورسقىنىمۇ باقالماي بەزىدە ئاشپەزنىڭ ئوچىقىغا ئوت قالاپ، سۈيىنى توشۇپ بېرىپ، بەزىدە تىلەمچىلىك قىلىپ يۈرۈپتۇ.

ھاكى پادىشاھ بولغاندىن كېيىن دائىم دېگۈدەك ئەمەلدارلار ئاسانلىقچە بارمايدىغان ئارقا كوچا، خىلۋەت مەھەللىلەرگە بېرىپ خەلقنىڭ دادى - ئەھۋالىنى ئاڭلاپ تۇرىدىكەن. بىر كۈنى بىر ئارقا كوچىدا كېتىپ بېرىپ، كىيىملىرى جۈل - جۈل، چاچ - ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن ئىككى ئاكىمىنى كۆرۈپ قېلىپ تونۇپ قاپتۇ. پادىشاھ خىزمەتكارلىرىدىن بىرىگە:

— تام تۇۋىدە ئولتۇرغان ئاۋۇ ئىككى ئادەمنى ھازىر ئوردىغا ئېلىپ بېرىپ يۈندۈرۈپ، كىيىندۈرۈپ مېنىڭ ئالدىمغا ئېلىپ كىرىڭ، — دەپ تاپملاپتۇ. خىزمەتكار بۇ ئىككىسىنى ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ ۋە ھامىمىغا چۈشۈرۈپ، چاچ - ساقاللىرىنى ئالغۇزۇپ، پاكىز كىيىندۈرگەندىن كېيىن پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. خىزمەتكارلار چىقىپ كەتكەندىن كېيىن پادىشاھ:

— سىلەر مېنى تونۇدۇڭلارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. باقى بىلەن ساقى ھېچچىنىمىنى چۈشەنمەي «ياق» دەپ باشلىرىنى چايقاپتۇ. — بىلىپ قويۇڭلار، مەن سىلەرنىڭ ئىنىڭلار ھاكى بولىمەن. سىلەر دادامدىن مىراس قالغان شۇنچە كۆپ مال - مۈلۈكنى بۇزۇپ - چېچىپ، يەپ - ئىچىپ مۇشۇ كۈنگە قاپسىلەر، بۇنىڭ تەتۈرىسىچە مەن بولسام، رەھمەتلىك دادامنىڭ دۇئاسى بىلەن كۈندىن - كۈنگە كۆكلەۋاتىمەن. دادام ۋاپات بولغاندىن كېيىن سىلەرنىڭ ماڭا قىلغان ئەسكىلىكىڭلارنى ئويلىسام كارىم

تۇغقانلىرىم بار ھەم توي قىلىشقا ۋەدىلىك شىپ قويغان كىشىم بار. بارمىسام بولماس. — ئۇنداق يېرى بولسا بوپتۇ، — دەپتۇ پادىشاھ، — بېرىڭ، ئەھۋالغا قاراپ بېقىڭ، ئىشلىرىڭمىزنى تۈگەتكەندىن كېيىن ئەگەر كۆڭلىڭىز تارتسا يەنە قېشىمغا قايتىپ كېلىڭ. سىز ئۈچۈن ھەر قاچان ئىشىكىم ئوچۇق.

بىرنەچچە كۈنلەردىن كېيىن سەنەۋ - بەر پادىشاھ سىرداش دوستى، مەسلىھەت - چىسى ھاكىنى نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ھاكى ئالتە ئايلىق يولنى ئالتە كۈندە بېسىپ تامان - ئېسەن ئۆز شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. بولغۇسى كۈيىمۇغىلىنى ئىت كۆزى بىلەن كۈتۈپ تۇرغان پادىشاھ ۋە ئوردىدىكى ھەممەيلەن ھاكىنى خۇشاللىق ئىلىكىدە كۈتۈۋاپتۇ. ئۇ قايتىپ كېلىپ ھەممە ئەھۋالىنى پادىشاھقا بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— گۇناھ ئۆز قىزىمىزدا ئىكەن، كۈيىمۇغىلىمىز سەنەۋ بەر پادىشاھنىڭ قىلغىنى توغرا بوپتۇ، — دەپتۇ پادىشاھ كۆڭلى تىنغان ھالدا.

ئۇزۇن ئۆتمەي پادىشاھ كاتتا توي مەرىكىسى ئۆتكۈزۈپ قىزىنى ھاكىغا بېرىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، پادىشاھلىقىنىمۇ كۈيىمۇغىلى ھاكىغا ئۆتۈنۈپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھاكى پادىشاھ بولۇپ، يۇرتنى ئادىللىق بىلەن سوراشقا باشلاپتۇ. ئەمدى گەپنى ھاكىنىڭ ئىككى ئاكىسى باقى بىلەن ساقىدىن ئاڭلاپلى.

باقى بىلەن ساقى ھەممە بايلىقىنى

لىش سۇيىمقەستىنى پىلانلاپتۇ. بىراق «ئى
يىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك» دېگەندەك
ئۇلارنىڭ سۇيىمقەستى پاش بولۇپ قاپتۇ.
بۇنىڭدىن دەر شەزەپكە كەلگەن پادىشاھ
ھاكى:

— سىلەر بىلەن مەن بىر قورساقتىن
چىققان قېرىنداشلار بولساقمۇ، لېكىن
سىلەر ئادەم ئەمەس، ھايۋان سۈپەت
مەخلۇقلار ئىكەنسىلەر. بىر تۇغقىنىم دەپ
كۆيۈنۈپ سىلەرگە ۋاپادارلىق قىلسام، سىلەر
ماڭا قارا نىيەتتە بولدۇڭلار. قارا نىيەت،
سۇيىمقەستچىلەرنى جازالىماسلىق — خەلققە
زىيانكەشلىك قىلغانلىق بولىدۇ. ئەسلى
سىلەرنى دارغا ئاسسام بولاتتى. خەير،
سىلەر يەنىلا ئاكام ئىكەنسىلەر، قولۇم بار —
مىدى. ئەمدى ئۆمۈرۋايەت ئەركىنلىكىڭلار —
دىن مەھرۇم قىلىپ زىندانغا تاشلايمەن! —
دەپتۇ پادىشاھ ۋە دەرھال زىندانغا تاشلاپتۇ.
پادىشاھ ھاكى يۇرتىنى ئادىللىق
بىلەن سوراپ، پۇقرالارنىڭ قىزىقىنى ھىما
يىمىگە ئىگە بوپتۇ. ئېيىتىشلاردىن قارىغاندا
نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى ئۆتكەن پادىشاھ
ھاكىنىڭ ئەخلاق پەزىلىتىنى، ئادىللىقىنى
كىشىلەر تازىرىشچە تەرىپلەپ كېلىۋات
قانمىش...

بولمىسا بولاتتى. لېكىن نېمىلا بولمىسۇن
سىلەر بىلەن مەن بىر ئاتا، بىر ئانىنىڭ
بالىلىرى، سىلەرنىڭ يەنە ئېقىر كۈندە
قېلىشىڭلارنى، جاپا تارتىشىڭلارنى خالىماي —
مەن. ئۆتكەنگە سالاۋات. بۈگۈندىن باشلاپ
ئوردىدا ئىشلەڭلار. ھەممىمىز جەم بولۇپ
بىللە ئۆتەيلى، — دەپتۇ.

شۇنداق قىلىپ پادىشاھ ھاكى ئاك
لىرىنى ئوردىدا ئېلىپ قېلىپ، ئۆزىگە لايىق
خىزمەتلەرنى بېرىپ ئۇلارنى تۇرمۇشتا
خاتىرجەم قىپتۇ.

كۈنلەر، ئايلار، يىللار ئۆتۈپتۇ.
باقى بىلەن ساقى ياخشى يەپ، ياخشى ئى
چىپ، قورساقلىرى تويغاندىن كېيىن
ۋاپاغا جاپا قىلىپ، ئىنىسىغا ھەسەت قىلىشقا
باشلاپتۇ.

— بۇ بىزگە نېمە خورلۇق؟ — دەپتۇ
باقى ئىنىسى ساقىغا، — ئىنىمىز پادىشاھ
بولۇپ يۈرسە، بىز ئاكىسى تۇرۇپ ئۇنىڭ
قول ئاستىدا ئىشلەيمىزمۇ، بۇ نېمىدېگەن
نومۇسلىق ئىش — ھە؟

— ئەسلى پادىشاھ سەن بولساڭ
توغرا بولاتتى ئاكا. سەن ھەممىمىزدىن
چوڭ — دە! — دەپتۇ ساقىمۇ.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئىنىسى ھاكىنى
ئۆلتۈرۈپ پادىشاھلىق تەختىنى تارتىۋې

تويلاپ رەتلىگۈچى: ئەخەت ھاشىم

شاھنىڭ ۋەسىيىتى

مىغان جايغا قويۇڭلار دېسەم نېمىشقا
 بېجىزىدىڭلار؟ بۇ يەرگە ئىنسان ئايىمى
 يېتىپلا قالماي، بەلكى ئىسكەندەر ناملىق
 كىشىدىنلا مىڭى كۆمۈلگە نىسكەن. سەن
 ھەر چاقىرىغىنىڭدا بىز مېنى چاقىرىۋاتىدۇ،
 مېنى چاقىرىۋاتىدۇ، دەپ جاڭجاللىشىپ
 قالدۇق. سەن قاچان ئىسكەندەر زۇلقەر-
 نەيمىن دېگەندىن كېيىنلا مېنى چاقىرىغان
 لىقىڭنى بىلىدىم. ئەمدى بەردىمىز ۋەسىيىتىم-
 ى بەجا كەلتۈرمىگەنلىكىڭلار تۈپەيلى مەن
 بۇ يەردىن چىقالمايمەن» دەپتۇ. شۇ
 چاغدا بايمىقى ئىزدەپ كەلگەن كىشى: «ئەي
 خۇدا، دۇنيا يارالغاندىن بىر چوققىغا پەقەت

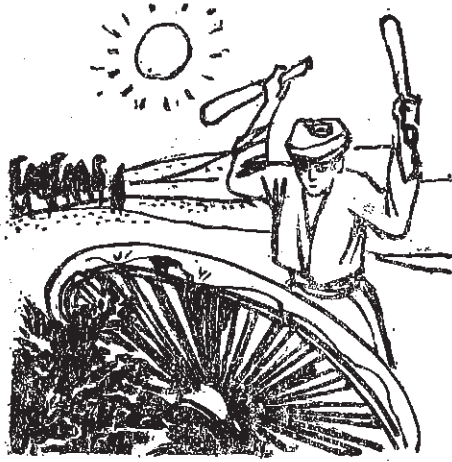
ئىسكەندەر زۇلقەرنەيمىن ئۆلەر چى-
 خدا يېقىنلىرىدىن بىرەيلىنى چاقىرىپ
 شۇنداق نەسىھەت قىپتۇ: «مېنى شۇنداق
 جايغا دەپنە قىلىڭلاركى، ئىنسان ئايىمى
 تەگمىگەن جاي بولسۇن. شۇنداقلا مىڭ
 يىلدىن كېيىن ئەۋلادلىرىمىدىن بىرەرى
 بېرىپ چاقىرسا، تىرىلىپ گۆردىن چى-
 قسەن». ئۇلۇغ شاھنىڭ بۇ ۋەسىيىتىنى
 بېجىرىش ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ ئويلاپ
 ئاخىر تاغنىڭ ئەڭ يۇقىرى چوققىسىنى تال-
 لىشىپتۇ. جاپا-مۇشەققەتتە چوققىدىن
 قەبىرە قېزىپ ئىسكەندەرنى دەپنە
 قىلىشىپتۇ.

دېيىلگەن مۇددەت كەلگەندە بىرى
 ئىسكەندەرنىڭ قەبرىسىگە بېرىپ، ئۇنىڭ
 نامىنى ئاتاپ چاقىرىپتۇ. بىر چاقىرىپتۇ،
 ئون چاقىرىپتۇ. بىراق جاھانگىر چىقىما-
 مىش. چاقىرغۇچىنىڭ ئاچچىقى كېلىپ:
 «ھەي، سەن ياخشى بولغان بولساڭ شاھ-
 لىق ئىسكەندەر (ئىسكەندەر زۇلقەرنەيمىن)
 بولارمىدىك» دەپ قايتماقچى بولۇپ
 تۇرغاندا قەبرىدىن قەھىرلىك ئاۋاز چى-
 قىپتۇ: «ھەي، مېنىڭ ۋەسىيىتىمنى بېجىر-
 مىگەن نامەرد، مەن ئىنسان ئايىمى باس-

ئىنسان دەپنە ئېتىلىمگەن جاي يوق ئىكەن - دەپ يولغا قايتىپتۇ.

ئىسكەندەردىنلا مېڭى دەپنە قىلىنغان بولسا، باشقىلىرى قانچىلىكتۇر؟ دېمەك،

ئاغرا

ئۇلاردا كۈچ - قۇۋۋەت پەيدا بويىتۇ. ئاۋاز بارخانىدىن بارخانغا ئۆتۈپ تۆپىملىكتىن تۆپىملىكلەرگە كۆچۈپتۇ. ئاۋاز چۆلىنىڭ نېرىقى چېتىدە كېتىۋاتقان باشقا كارۋانلارنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ بېرىپتۇ. كارۋانلار: «كارۋان ھالاكەتكە ئۇچراپتۇ، بولمىسا بۇنداق ئاۋاز چىقارماس ئىدى، ياردەمگە چاقىرىۋاتىدۇ. بېرىش كېرەك» دەپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىشىپتۇ. سۇ بېرىپ پالا - كەتكە ئۇچرىغان سودىگەرلەرنى ساقلاپ قېلىشىپتۇ - دە، سودىغا بىللە ئېلىپ كېتىپتۇ. چۆلدە ئۇسسۇزلۇقتىن ھالاكەت ھالغا كەلگەن سودىگەرلەرنى ساقلاپ قالغان نەرسە ئاغرا ئىكەن. ئاغرا ئاۋازى ئاڭلىنىدىمۇ كىشىلەرنىڭ تېتىكىلىك، دادىلىق، جە - سۇرلۇق كەيپىياتلىرى ئويغىنىدىكەن.

قەدىم - قەدىم زامانلاردا بىر مەملىكەتنىڭ سودىگەرلىرى سودا قىلىش ئۈچۈن سەپەرگە چىقىشىپتۇ. يوللىرى چۆلى مەلىكىدىن ئۆتىدىكەن. يول يۈرسەمۇ ئاز يۈر - مەي مول يۈرۈشۈپ چۆلى مەلىكىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا بېرىپ قايتۇ.

بىر ۋاقىتتا ئۇلارنىڭ يولغا ئالغان سۇلىرى تۈگەپ قايتۇ. ئۇسسۇزلۇقتىن بىرنىڭ كەينىدىن بىرى سۇسىلىشىپ يېتىپ قېلىشىپتۇ. كۈچ - ماغدۇرىدىن كېتىپ ماڭغۇدەك مادارى قالماپتۇ. كارۋاندا بىر يىمگەت بار ئىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ تۈلۈمدىكى ئاخىرقى سۈيىمىنى سەپەرداشلىرىنىڭ ئاغزىغا تېمىتىپتۇ. ئادەملەر بىر ئاز ئۆزلىرىگە كېلىشىپتۇ يۇ، بىراق ئىسسىقتا چاڭقاپ كەتكەنلىكتىن يولغا چىقالماپتۇ. شۇ چاغدا ھېلىقى يىمگەت ئويىلاپ - ئويىلاپ بوشاپ قالغان تۈلۈمنى يېرىپ ھارۋىنىڭ چاقىسىغا كېرىپ باغلاپ ئاپتاپقا قارىتىپ قويۇپتۇ. كېيىن ئۇنى داراڭلىتىپ چېلىشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ ئاۋازىغا مەھلىيا بولۇپ قاتتىقراق داراڭلىتىپتۇ. بارا - بارا ئۇنى شۇنچىلىك قاتتىق چېلىشقا باشلاپتۇكى، ئەسۋابىنىڭ ئاۋازى پۈتۈن چۆلنى لەرزىگە كەلتۈرۈپتۇ. خەيرىي تەبىئىي بۇ ئاۋازدىن ئادەملەرمۇ ئۆزلىرىگە كېلىپ قىمىرلاشقا باشلاپتۇ.

لوقمان ھاكىم

گىياھلارنىڭ، جىممىكى ھايۋان، جانلىق، جانسىز مەۋجۇداتلارنىڭ تىلىنىمۇ بىلىدىكەن.

لوقمان ھاكىم دۇنياغا داڭقى كەتكەن تېۋىپ ئىكەن. ئۇ ئادەملەرنىڭ دىلىنى،

قەيەردە، پۇت قەيەردە؟ — دەپ خاپا بوپ-
تۇ. شۇ چاغدا لوقمان ھەكىم بىمارغا مۇن-
داق دەپتۇ:

— توغرا ئېيتىسىز، مەنمۇ سىزنىڭ
كېسىلىڭىزنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلىپ
تۇرۇۋاتىمەن: سىزنىڭ كۆزىڭىز ئاغرىغان.
بىزنىڭ پەم — پاراستىمىزگە قارىغاندا كۆز-
نىڭ بىر تومۇرى پۇتنىڭ تاپىنىغا جايلاش-
قان. سىزنىڭ شۇ جايىڭىز، يەنى كۆز-
ڭىزنىڭ تاپان ئاستىغا تۇتاشقان تومۇرى
شاماللىغان. شۇڭا خىنە قويىسىڭىز كۆزىڭىز
تۈزۈلۈپ ئەسلى ھالىغا قايتىدۇ.

كۆزى ئاغرىغان كىشى لوقمان ھەكىم
ئېيتقاندا كىلىپ، تاپىنىغا خىنە قويى-
لىكەن، ئىككى — ئۈچ كۈن ئۆتمەستىن كۆزى
تۈزۈلۈپ ھېچ نەرسە بولمىغاندا كىلىپ
كېتىپتۇ.

ئۇلار يارىلانسا، دەردكە چېلىقسا داۋالاي-
دىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر كىشىنىڭ
كۆزى قاتتىق ئاغرىپ قاپتۇ. ئۇ كۆزىنى
ناھايىتى چىق تېۋىپلارغا كۆرسىتىپتۇ، داۋا
تاپالماپتۇ، ئالىم، ئۆلىمالارغا كۆرسىتىپتۇ.
شىپا تاپالماپتۇ. ئاخىر ئىزدەپ، ئىزدەپ
يىراق بىر ئۆلكىدە ياشايدىغان لوقمان
ھەكىم ھەققىدە دېرەك تاپتۇ. ئۇنىڭ ئال-
دىغا بېرىپتۇ. لوقمان ھەكىم كۆزى ئاغرى-
غان كىشىنىڭ تۇياق — بۇيىقىنى كۆرگەن
بوپتۇ — دە، تاپىنىغا خىنە قويۇش مەسلى-
ھىتىنى بېرىپتۇ. شۇ چاغدا بىمار تېۋىپقا
قاراپ:

— ئەي ئۇلۇغ ھەكىم، بۇ نېمە
دېگىنىڭىز، يە مەن بىلەن چاقچاقلىشۇۋاتام-
سىز؟ مېنىڭ پۈتۈم ئاغرىمىسا، ئۇنىڭغا
خىنە قويىمەنمۇ؟ كۆزۈم ئاغرىۋاتىدۇ، كۆز

قارلىغاچنىڭ ھەممىتى

شۇ چاغدا: «كىم تۆشۈكنى ئېشىپ سۇنى
توخىتالسا، دۇنيادىكى ئەڭ تاتلىق گۆشنى
ئۇنىڭغا تەقدىم قىلىمەن» دەپتۇ. شۇ
چاغدا يىلان: «بۇنى مەن قىلالايمەن»
دەپتۇ. دە، ئۇ تۆشۈككە كېلىپ دۈگىلەك
بولۇپ يېتىۋاپتۇ. سۇ توختاپتۇ. نوھ
پەيغەمبەر يېگىملىشىمىگە نىكەن، بىر جايدا
قۇرۇقلۇق قالغانىكەن. شۇ جايدا يېتىپ
بېرىپتۇ. شۇ چاغدا يىلان:

— نوھ ئېيتقىنىڭىزنى ئەمدى بې-
چىرىڭ، — دەپتۇ. نوھ پەيغەمبەر «دۇنيا-
دىكى ئەڭ تاتلىق گۆشنى بىلىپ كېلىڭلار»
دەپ، ئۇ قۇشنى ئۇياققا، بۇ قۇشنى بۇ
ياققا ئەۋەتىپتۇ. قارلىغاچنىمۇ بىر ياققا جۆن-
تىپتۇ. يىلان ئۈچ كۈچىنىڭ ئاغزىدا دۈگى-

نوھ پەيغەمبەرنىڭ دەۋرىدە قاتتىق
يېغىنگەرچىلىك بولۇپ، ھەممە ياقنى كەل-
كۈن سۈيى بېسىپ كېتىپتۇ. ئادەملەر،
ھايۋانلار، دەل — دەرەخلەر، تاغۇ تاش-
لارمۇ سۇ ئاستىدا قاپتۇ. شۇ چاغدا نوھ
پەيغەمبەر بىر كېمە ياسىتىپتۇ. ئۇنىڭغا
دۇنيادىكى بارلىق ھاشارات، ئۇچار قۇش
ۋە ھايۋانلاردىن بىردىن ئېلىپ «بىرەر جايدا
قۇرۇقلۇق قالغاندۇ» دەپ ئويلاپ يولغا
چىقىپتۇ. ئومانغا ئايلانغان يەر يۈزىدە
سۈزۈپ كېتىۋاتقاندا چاشقان كېمىنى
ئېشىپ قويۇپتۇ. تۆشۈكتىن سۇ كىرىپ
كېمىنىڭ ئىچى سۇغا توشۇشقا باشلاپتۇ.
نوھ قاراپ تۇرسا كېمىگە سۇ توشۇپ
كېمىدىكىلەر سۇغا شەرق بولىدىغاندەك.

ئەڭ شېرىن، تاتلىق گۆش ئىكەن، دەپتۇ.
يىلان:
— يالغان ئېيتىسەن، دەپ چاپچىپ
ئۇنىڭغا تاشلانغانىكەن، قارلىغاچ چەيدەس—
لىك بىلەن قېچىپتۇ. يىلاننىڭ ئاغزى
ئۇنىڭ كەينىگە تەگكەنسەن، قارلىغاچنىڭ
قۇيرۇقى ئاجراپ، ئوچۇق قايچىغا ئوخشاپ
قاپتۇ. شۇندىن بۇيان ئۇنىڭ قۇيرۇقى

قايچىسىمان بولۇپ قالغانىمىش. ئۇ شۇندىن
بۇيان ئادەمزاتنى ئۆزىگە دوست
قىلىۋالغانلىقى ئۈچۈن ئۇ ئادەملەرنىڭ
ئۆيىگە چاڭگا قۇرىدىكەن، ئۇلاردىن قورق
مايدىكەن. يىلان بولسا، ھەر دائىم ئۇنى
قەستلەش نىيىتىدە يۈرەنمىش، چاڭگىسىنى
بۇزۇپ، تۇخۇمى ياكى بالىسىنى يەپ قو—
يۇشمۇ شۇنىڭدىن ئىمىش.

لەك بولۇپ يېتىپ ئۇلارنى ساقلاپتۇ. بىر
چاغدا قۇشلاردىن بىرى كېلىپ قاپتۇ.
— دۇنيادىكى ئەڭ تاتلىق گۆش قاي—
سىكەن؟— دەپ سوراپتۇ.
— تاشپاقىنىڭ گۆشى ئىكەن،— دەپتۇ
قۇش. يىلان:
— ياق، ئۇ سېنىڭ گۆشۈڭ،— دەپ
چاڭگال سېلىپ ئۇنىڭ ئۆزىنى يۇتۇۋې—
تىپتۇ. كېيىن ھەرە ئۇچۇپ كەپتۇ. يىلان
ھەرىدىن:

— دۇنيادىكى ئەڭ تاتلىق گۆش
نېمىنىڭكى ئىكەن؟— دەپ سوراپتۇ.
— دۇنيادىكى ئەڭ تاتلىق گۆش ئىت—
نىڭكى ئىكەن،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ھەرە.
يىلان بىر چاڭ سېلىپ ئۇنىڭ تىلىنى
ئۇزۇۋاپتۇ. بىر چاغدا قارلىغاچ ئۇچۇپ
كېلىپ قاپتۇ. يىلان:
— قېنى سەن ئېيتىپچۇ، دۇنيادىكى
ئەڭ تاتلىق گۆش نېمىنىڭكى ئىكەن؟—
دەپتۇ.

قارلىغاچ ھەمىسە ئۇچار جانمۇارلارنىڭ،
ئادەمنىڭ گۆشىدىن تېتىپ كۆرگەندە
ئادەم گۆشىنىڭ ئەڭ تاتلىقلىقىنى بىلىدۇ—
كەن. يىلانغا «ئادەم گۆشى تاتلىق دېسەم،
ئۇ پۈتۈن ئۆمرىدە ئادەمزاتنىڭ گۆشى
بىلەن ئوزۇقلىنىدۇ، شۇنىڭدىن كېيىن ئالەمدە
ئادەمزات قالمايدۇ» دەپ ئويلاپتۇ— دە،
ئۇنىڭغا قاراپ: پاقىنىڭ گۆشى دۇنيادا

ناننىڭ سېھرى

لەرنىڭ بىرىدە ئەلى كېسەلگە گىرىپتار
بولۇپ، يېتىپ قاپتۇ. تېۋىپلارغا كۆرۈ—
نۇپتۇ. شىپا تاپالماپتۇ، پالچىلارغا پال
ئاچقۇزۇپتۇ، بولماپتۇ، داخانلارغا ئوقۇتۇپ

سەمەرقەندتە بىر ئەلى دېگەن كەم
بەغەل مېمار بار ئىكەن. ئۇ بىر— بىرىدىن
گۈزەل ئىسارەتلەرنى قۇرىدىكەن، كىيىمى
پۈتۈن، قورسىقى توق ئۆتمەيدىكەن. كۈن—

ئېلىپ چىقىشقان خۇرجۇنغا ئانىسى بىلەن ئۆزى ياپقان سەمەرقەند نېنىدىن سېلىنغا- نىكەن! ئەلگە ناندېن بېرىپتۇ. نان يېگەن ئەلنىڭ كۈچىگە كۈچ قوشۇلۇپ، كېسىلمۇ شىپا تېپىشقا باشلاپتۇ. مەرىپەتتە ئەلگە نىسبەتەن ئىللىقلىق پەيدا بوپتۇ. ئەل-سۇ مەرىپەتكە مېھرى قويۇپتۇ. بۇ ئىللىقلىق مېھرى بېرىپ-بېرىپ ئىشقى مۇھەببەتكە ئايلىنىپتۇ. ئەلى ئاستا- ئاستا تۈزۈلۈشكە باشلاپتۇ. بۇ ئارىدا شەھەر ئوغرى- قاراقچىلاردىن خالاس بوپتۇ. كېيىن ئەلى بىلەن مەرىپەت توي قىلىپ ئائىلە قۇرۇپتۇ. ئەلى قايتىدىن كۈچ- قۇۋۋەتكە كېلىپ، يېڭى- يېڭى گۈزەل، چىرايلىق بىنالارنى قۇرۇپتۇ. مەرىپەتتە بىر- بىرىدىن چىرايلىق، تەملىك نانلارنى يېپىپتۇ. ئەلنىڭ بىر- بىرىدىن ياخشى بىنالارنىڭ داڭقى ئالەمگە تارقالغان بولسا، مەرىپەتنىڭ بىر- بىرىدىن تەملىك، مەزىزلىك نانلىرىنىڭ داڭقى يەتتە ئىقلىمغا تارقىلىپتۇ. شۇنداق قىلىپ سەمەرقەند نېنى ئىككى ياشنى بىر- بىرىگە باغلاپ، ئىنچ- ئامان ھاياتبەخش ئېلىپتۇ. مۇراد- مەقسەتكە يەتكۈزۈپتۇ. ئەلى ھا- زىرمۇ كۆركەم بىنالارنى قۇرارىمىش. ئىشتىن ھىرىپ- چارچاپ كەلسە، مەرىپەت ئىسسىق نان بىلەن كۈتۈپ ئالارىمىش. قۇياشتىن نۇسخا ئېلىنغان نان مەرىپەت ۋە ئەلنىڭ قەلبىنى ھامان بىرلەشتۈرۈپ تۇرارىمىش.

تۇيەنە بولماپتۇ. تېۋىپلاردىن بىرى ئەلنى ئۆزى ياسىغان تامغا ئېلىپ چىقىشنى مەسلىھەت بېرىپتۇ. ئۇ يەردە ياتسا، بەلكى دەردىگە داۋا تاپار دېگەن گەپنى قىپتۇ. ئەلنىڭ دوستلىرى تېۋىپنىڭ دېگىنىنى قىپتۇ. ئەلى تام ئۈستىدە كۈندۈزى ئاسمان بىلەن كۈنگە، كېچىسى ئاي بىلەن يۇلتۇزلارغا قاراپ يېتىشۈپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە شەھەرگە ئوغرى- قاراقچىلار باستۇرۇپ كىرىشىپتۇ. شۇ شەھەرلىك بىر كاسىپ ھۆسەن- جامالدا تەڭداشسىز مەرىپەت دېگەن قىزىنى ئۇلاردىن قاچۇرۇپ، تام ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ قويۇپتۇ. تامدا كېسەل ياتقان ئەلنىڭ دىمىقىغا يېقىملىق ھەمد كىرىپ ئانچە- مۇنچە يەڭگىلىلەشكە باشلاپتۇ. بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى، مەرىپەت

رەيھان بىلەن شەبەدە *

نىكەن. ئۇلارنىڭ يەككە- يېگانە يالغۇز قىزى بولۇپ ئۇنى كۆز قارىچۇقىدەك ئاس-

ھېكايە قىلىنىشىچە، قەدىم زامانلارنىڭ بىرىدە بىر بوۋاي بىلەن موماي بولغا-

* شەبەدە - مەيىن شامال.

يۇرتىمۇ يۇرت، ئەلمۇ ئەل، دالمۇ - دالا
كېزىپ يۈرىدىكەن. ئۇ ھېلىقى قىزنىڭ
يۇرتىغا كېلىپ قاپتۇ. قىزنى كۆرۈپتۇ يۇ،
ئۇنىڭغا ئاشقى بىقارار بوپتۇ. قىزمۇ ئۇنى
ياقتۇرۇپ سۆيۈپ قاپتۇ. لېكىن بۇ ئىككى
ياش بىر - بىرىگە ئېرىشەلمەپتۇ. شەبەدە -
نىڭ چوڭ ئاكىلىرى ئۇنى ئىزدەپ كېلىپ،
قىزنى كۆرۈپ قېلىشىپتۇ. «ئالدى بىلەن
مەن ئۆيلىنىشىم كېرەك، مەن چوڭ»
دەپ تاللىشىپ ئۆكىسىغىمۇ، قىزغىمۇ كۈن
بەرمەپتۇ. قىز كۆنىمگە چىكە بىر - بىرلىرى
بىلەن تالىشىپ يەر، ئاسماننى لەرزىگە
كەلتۈرۈپتۇ. بۇنداق دەھشەتكە چىدىمىغان
قىز گۈللەر ئارىسىغا كىرىپ رەيھانغا ئاي -
لىنىپ قاپتۇ. شەبەدە بولسا، پارچە - پارچە
بولۇپ گۈللەر ئارىسىغا سىڭىپ كېتىپتۇ،
شۇندىن بۇيان ھەر كۈنى ھەر دەقىقىدە
شەبەدە رەيھاننىڭ يۈزلىرىنى سىلاپ،
ئەركىلەپ يېقىملىق ھىدىلىرىنى تۆت ئەت -
راپقا ئارقىتار ئىمىش. ئۇنىڭدىن بەھرى ئال -
خانلار شېخىدىن سۇندۇرۇپ چىكىلىرىگە
قىستۇرۇۋالار ئىمىش. ئەنە شۇ چاغدا رەيھان
نىڭ شاخلىرى سولىشىپ قالار ئىمىش. شەبەدە
بولسا، يېتەلمىگەن يارىنىڭ شاخلىرىنىڭ
قايرىلىغانلىقىنى كۆرۈپ، يۇم - يۇم يىغلاپ
ئۆزىنى قويىدىغان جاي تاپالماي قالار ئىمىش.
لېكىن سۇنغان شاخنىڭ ئورنىغا يەنە يې -
گىمىسى چىقىشى بىلەن ئۇمۇ ئۆزىگە كېلىپ
يارىنىڭ يۈز - كۆزلىرىنى، شاخ، يوپۇرماق -
لىرىنى مەيىن تەۋرىتىشى، سىلاشنى داۋام
ئەتتۈرەر ئىمىش.

راپ چوڭ قىلىغانىكەن. ۋاقتى - سائىتى
يېتىپ قىزنىڭ ئانىسى ۋاپات بوپتۇ. ئانا
ئۆلۈم ئالدىدا:

— ئاتىسى، قىزىمىز ۋايىمغا يېتىپ
قالدى، خۇداغا شۇكرى، ئەقىللىك - پاراسەت -
لىك بولۇپ ئۆسۈۋاتىدۇ. مەندىن كېيىن
ئۇنىڭغا ياخشى قاراڭ. يېتىملىكنى بىلىن -
دۇرمەك. كېيىن بىرەر تۈزۈكەرەك چاي
چىقسا، ئەل ئالدىغا داستىخان يېيىپ
ئۆزى تارىسىمىز، دەپ ۋەسىيەت قىپتۇ. ئاتىسى:
ئېيتقىنىڭنى قىلىمەن، خاتىرجەم بول، -
دەپ ئۇنىڭغا ۋەدە بېرىپتۇ. نېمىسىنى دەپ -
سىز، قىزنىڭ ئانىسى ۋاپات بولۇپلا ئاتىسى
باشقا خوتۇنغا ئۆيلىنىۋاپتۇ. ئۆگەي ئانا
ناھايىتى جاھىل، زالىم ئىكەن. قىزىغا
زۇلۇم سېلىپ بىردەمۇ تىنىم بەرمەپتۇ.
كىيىم - كېچىكىگىمۇ قارىماپتۇ. بىچارە
يىرتىق - ياماق كىيىم بىلەن يېرىم - يال -
غاچ يۈرۈشكە مەجبۇر بوپتۇ. لېكىن نا -
ھايىتى روھى تېتىك، جۇشقۇن، قەددى -
قامىتى كېلىشكەن بولغاچقا ئۇنى كۆرگەنلا
كىشى قايىل بولماي ئىلاجى يوق ئىكەن.
كۈنچىقىش تەرەپتە شامال بوۋا
پادىشاھلىق قىلىدىكەن. ئۇ شۇنچىلىك قۇد -
زەتلىك ئىكەنكى، بىر كۈچمىسلا يەر، ئاس -
ماننى بەكسان قىلىشى مۇمكىن ئىكەن. شامال
بوۋىنىڭ شەبەدە، بوران، توپىلاڭ، قۇيۇن،
تۇس دېگەن ئوغۇللىرى بار ئىكەن. بۇ
ئوغۇللىرىنىڭ ئارىسىدا شەبەدە دېگىنى
خېلى ئەقىللىك، دانا، بىر ئىش قىلسا
ئويلاپ، پەم بىلەن قىلىدىكەن. شەبەدە

ئىبرەتلىك ھېكايەلەر

قاللاپ نەشىرگە تەييارلىغۇچى: مەنقاسىم ئەكرەم

شى. ئالىم، ھەكسىلەرگە ھۆرمەت بىلدۈرۈپ چۈشۈپ كەتكەن ئىناۋەتنى كىم كۆرگەن؟ — دەپ كەسكىن جاۋاب بەردى.

* *

ئابدۇللا تاھىر دېگەن كىشى خۇرا — سانغا پادىشاھ بولۇپ بېرىش ۋاقتىدا، يول ئۈستىدە نىشاپورغا چۈشتى. ئۇ ۋىلا — يەتنى كۆزدىن كەچۈرۈش ۋاقتىدا ئۇ يەرنىڭ بارلىق كاتتىلىرى ئابدۇللا تاھىر — نىڭ ئالدىغا كەلدى. بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن تاھىر شاھ باشقىلاردىن:

— مېنىڭ ئالدىمغا كەلمەي قالغان كىشى بارمۇ؟ — دەپ سۈرۈشتە قىلىدى. ئۇلار:

بۇ ۋىلايەتتىكى شۆھرىتى بار ھەممە كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئىستىقبالىغا كەلدى. ئىبەتسىمال كەلمىگەن بولسا، بىرەر بۇلۇڭدا ئىبادەت قىلىپ ئولتۇرغان ئىككى ئابد كىشى كەلمىگەندۇر. چۈنكى ئۇلار جاھان — نىڭ ئىشلىرىدىن قول ئۈزگەن، كىشىلەر — نىڭ غوغاسىدىن قېچىپ، تەڭرىنىڭ ئىبادىتىگىلا مەشغۇل بولغان ئادەملەر، — دېيىشتى.

ئابدۇللا بۇنى ئاڭلاپ:

— ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىسمى كىم بو —

باشقىلارنى ھۆرمەتلەش — شەرەپلىك. كىشىلەر، ئېسىل زاتلار، دانىشمەن ئالىملار ۋە باشقا ئۇلۇغلار ئەر باببار ئۈچۈن ئالا — ھەمدە خاس سۈپەتتۇر. چۈنكى ئۇلار ھۆرمەت — ئېھتىراملار ئارقىلىق بەخت — دۆلەت قوللىرىنىڭ كۈچلۈك شان — شەۋكەت بايراقلىرىنىڭ يۇقىرى بولىدىغانلىقىنى بىلىدۇ.

بىر كۈنى ھەسەنى سەيبان ھارۇن رەشىدىنىڭ قېشىغا كەلدى، ھارۇن رەشىد ئۇنىڭغا كۆپ ئېھتىرام بىلەن ھۆرمەت بىلدۈردى. تەختتىن چۈشۈپ ئۇنىڭ ئال — دىغا بېرىپ، ھەسەن سەيباننى باشلاپ كېلىپ تەختكە تەكلىپ قىلىپ ئولتۇرغۇز — دى. ئۇ كىشى كەتمەكچى بولۇۋىدى، يەنە ئىشك ئالدىغىچە ئۈزىتىپ چىقتى. بۇنى كۆرگەن خىزمەتچىلەردىن بىرى:

— ئەي پادىشاھ، سىزنىڭ مۇنچە كۆپ ھۆرمەت ۋە ئېھتىراملىرىڭىز ئۆز پادىشاھلىقىڭىزنىڭ ئابروي — ئىناۋىتى ئۇ — چۈن ئارتۇقچە ئەمەسمۇ، — دەپ سورىدى. ھارۇن رەشىد ئۇنىڭغا:

— ھۆرمەت، ئېھتىرام بىلدۈرۈش تۈپەيلىدىن چۈشۈپ كەتمەكچى بولغان ئابرويىنىڭ دەرھال چۈشۈپ كەتكىنى ياخ —

ھال ئۆيىمنىڭ ئىشىكلىرىنى ئېستىۋالدى.
ئابدۇللا ئۆيىنىڭ ئىشىكلىرىنى ئېچىپ كىرىپ،
كۆرۈشۈپ كىچى بولۇپ كۆپ تىرىش-
چانلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، لېكىن كۆ-
رۈشەلمىدى. باشقىلار پادىشاھقا:

— بۇ زات ھەر جۈمە كۈنىدە نا-
ماز ئوقۇش ئۈچۈن جامەگە بارىدۇ. ئۆز-
لىرى جۈمە كۈنىگىچە كۈتكەيلا، ئۇنىڭ
جامەگە بېرىش-يېنىش يولىدا ساقلاپ
ئاندىن ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەيلا، — دېيىش-
تى. ئابدۇللا بۇ نەسەتكە كۆنۈپ، دەل
جۈمە كۈنى ئەسلىمنىڭ ماڭار يولىدا ئۇنى
ساقلاپ تۇردى. ئەسلىم ئۆز ئىبادەتخا-
نىسىدىن چىقىپ، ئۆتەر يولدا تۇرغان بىر
قانچە ئاتلىقلارنى كۆرۈپ دەرھال توختى-
دى. بۇ چاغدا ئابدۇللا دەرھال ئاتتىن
چۈشۈپ، ئەھمەدى ئەسلىمنىڭ ئالدىغا كى-
لىپ، چوڭقۇر ھۆرمەت بىلەن تەزىمىدە
تۇردى. ئەسلىم ئۇنىڭ سالىمىغا جاۋاب
بېرىپ سورىدى:

— سەن كىمدۇرسەن، بۇ يەردە
نېمە ئىشنىڭ بار؟

ئابدۇللا جاۋاب بەردى:
— مەن بولسام تاھىرنىڭ ئوغلى ئاب-
دۇللادۇرمەن، سىمىزنى زىيارەت قىلىش
ئىستىكىدە كەلدىم.

ئەھمەدى ئەسلىم:
— سېنىڭ مەن بىلەن نېمە ئىشنىڭ

بار، مېنىڭ سەن بىلەن نېمە سۆزۈم
بار؟ — دەپلا دەرھال يۈزىنى ئۆرۈپ،
ئابدۇللاغا ئارقىسىنى قىلدى، تام تەرەپكە
قاراپ تۇرۇۋالدى. ئابدۇللا بۇ ھالىنى
كۆرۈپ، ئۆزىنى يوقاتقان ھالدا شەپقىتىنىڭ
ئايىمىغا يېقىلدى — دە، يۈزىنى شەپقىت
دەسەپ تۇرغان تۇپراققا سۈرتتى. ئۇنىڭ
ئالىملارغا قىلغان ھۆرمىتى تۈپەيلىدىن
مەرتەۋىسى بارغانسېرى يۈكسەكلىككە
كۆتۈرۈلدى.

لىدۇ، — دەپ سورىدى.
ياندېكىلەر:

— بۇلارنىڭ ئىسىملىرى — ئەھمەدى
ھەربى ۋە ئەھمەدى ئەسلىم بولۇپ، بۇلار
تەڭرىنىڭ كاتتا ئالىملىرىدىندۇر. مۇنداق
لار پادىشاھلار ۋە ئەمىر-ئومىرالارنىڭ
قېشىغا بېرىشنى ئويلىمايدىغان كىشىلەر-
دۇر، — دېيىشتى.

— ئۇنداق بولسا، — دېدى ئابدۇللا
تاھىر، — ئۇلارنىڭ قېشىغا مەن بېرىشىم
كېرەك.

پادىشاھ شۇ سۆزدىن كېيىنلا ئەھمە-
دى ھەربىنىڭ تەرىپىگە يۈزلەندى. ئار-
لىقتا بىر كىشى ئەھمەدى ھەربىگە:

— سىزنىڭ قېشىڭىزغا پادىشاھ كېلىپ
ۋاتىدۇ، — دەپ قويغانىدى. بۇ كىشى
دەرھال بۇ يەردىن قېچىشقا تەسەرەددۇت
قىلدى. لېكىن ئۇستىگە پادىشاھ كېلىپ قېلىپ
قېچىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. ئەھمەدى بىر
مۇددەت بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرۇۋال-
دى. ئابدۇللا ئۇ كىشىگە ھۆرمەت ساقلاپ
ئالدىدا بىر سائەت تۇردى. ئەھمەدى
ھەربى ئاخىر بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇ
كىشىگە قارىغانىدى، ئۇنىڭ ئالدىدا شۇنچە
چە خۇشروۋى، ناھايىتى قامەتلىك بىر
ۋۇجۇد تايان بولدى. ئەھمەدى ھەربى
ئىختىيارسىز تۈردە مۇنداق دېدى:

— ئەي ئوغلىم، مەن سېنى تولىمۇ
چىرايلىق، خۇش پېتىم كىشى دەپ ئاڭ-
لىغانىدىم. ھازىر قارىسام ئاڭلىغىنىمدىنمۇ
ئارتۇق ئىكەنسەن، ئالدىغا كېلىپسەن،
ساڭا نەسىمەتتىم شۇكى، سەن بۇ قەدەر
گۈزەل چىرايمىڭنى تەڭرىنىڭ بەندىلىرىگە
تۇرمىگەيسەن...

ئابدۇللا تاھىر كۆز يېشى قىلىپ بۇ
ئەزىزىدىن ئايرىلىپ سىرتقا چىقتى. ئان-
دىن ئەھمەدى ئەسلىم تەرەپكە ماڭدى.
كىشى كەلگەنلىكىنى بىلىگەن ئەسلىم دەر-

* * *

نوشمرۋان ئۆزىنىڭ ياشلىق دەۋرىدە (ئادالەت بايرىقىنى كۆتۈرۈپ، خەلق ئىچىدە تونۇلۇپ مەشھۇر بولۇشتىن ئىلگىرى) ئەيش-ئىشرەت بىلەن شۇغۇللىنىپ، پۇق-رالارنىڭ ئەھۋالىغا قارىمىغانىدى. ئۇنىڭ يېقىن بىر قوشنىسى بولۇپ، ئۇ كىشى ئۆزىنىڭ سېخىملىقى ۋە مېھماندۇستلۇقى بىلەن مەشھۇر ئىدى. ھەممە خالايدىقنىڭ تىلىدا ماختىلاتتى. ئۇ كىشىنىڭ ئىمام ۋە ساخاۋەت داستىخانلىرى ھەممىشە يېپىقلىق تۇراتتى. ئاۋام خەلقى داۋاملىق مېھماندارلىققا تەكلىپ ئېتەتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇ كىشىنىڭ شۆھرىتى يېپىلىپ كىشىلەر ئارىسىدا مەشھۇر بولۇشقا باشلىدى. بىر كۈنى نوشمرۋان ھېلىقى قوشنىسىنى سىناپ كۆرمەكچى بولۇپ، سودىگەرچە ياسىنىپ، ئۇنىڭ ئۆيىگە باردى. بۇ كىشى نوشمرۋاننى تونۇماي ئالدىغا چىقىپ ئۇنى مېھمان ھېسابىدا قارشى ئېلىپ ئىز-زەت-ئىكرام بىلەن ئۆيىگە باشلاپ كىردى. نوشمرۋان راھەتلىك بىر سۇپىدا ئولتۇردى. ئۇنىڭغا كۆرسىتىلگەن ئادەمگەرچىلىك رەسمىيىتى، زىياپەتنىڭ قائىدىسى بارلىق مېھماندارچىلىقنىڭ يوسۇنلىرى ئىنتايىن يۇقىرى دەرىجىدە بولدى. نوشمرۋان بۇنىڭدىن ئىنتايىن تەسەللەندى ۋە ھەيران قالدى. نوشمرۋان ئولتۇرغان سۇپىدىن باغ تەرەپكە ئېچىلغان دېرىزە بار ئىدى. دېرىزىدىن قاراپ، باغدىكى ئوخشاپ چىشقان تەك-تەك ئۈزۈملەرنى كۆرۈپ ھۇزۇرلانغان نوشمرۋان مۇنداق دېدى:

— مەن بولسام بىر سودىگەر ئىدىم، سىزنىڭ سېخىملىق ۋە دوستلۇق جەھەت-

تىكى تەۋسىپلىرىڭىزنى ئاڭلاپ بۇ يەرگە كەلگەنمىدىم. سىزگە مېھمان بولۇپ كۆپ ئاۋارە قىلىدىم پەزىلەتلىرىڭىزنىڭ كىشىلەر ئاغزىدا ئېيتىلغىنىدىن مىڭ باراۋار ئۈس-تۈن ئىكەنلىكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. ئەمدى مەن ئۆيۈمگە قايتىپ بارمەن، ئالدىدا مېنىڭ سىزدىن سورايىدىغىنىم، مەن سىزنىڭ زىياپىتىڭىز ئۈچۈن نېمە تەييارلاسام بولار، ئۆزىڭىز نېمىنى ياخشى كۆرىسىز، قانداق تۆھپە ئەۋەتسەم بولىدۇ؟ — دېدى.

ئۇ كىشى:

— ئەي ئەزىز مېھمان، سىزنىڭ تۆھپىڭىز ۋە زىياپىتىڭىزگە ئېھتىياجىم يوقتۇر، لېكىن ئۆزۈم يېپىشكە مەيلىم بار. شۇنىڭ ئۈچۈن سىز بىرەر باغقا ئۆزۈم سەيلىسىگە بارسىڭىز، ئاشۇ ئۈزۈمدىن ماڭا ئازراق ئەۋەتىپ بەرسىڭىز، — دېدى.

نوشمرۋان:

— سىزنىڭ بۇ تەپەككۈرىڭىزدا ئۆزۈم شۇنچە كۆپ كۆرۈنمىدۇ، نېمە ئۈچۈن بۇ ئۈزۈمدىن يېمەيسىمۇ؟ — دەپ سورىدى. بۇ كىشى:

— ئەي ئەزىز، سىزنىڭ پادىشاھىمىزنىڭ تەبىئىتى بەكمۇ زالىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە پۇقرالارنىڭ ئەھۋالىدىن قىلچە خەۋىرى يوق. بۇ يۇرتتىكى پۇقرالارنىڭ باغلىرىنىڭ ئۈزۈملىرى تازا پىشىپ ئۈزۈش مەۋسۈمىغا يەتتى. پادىشاھ ھازىرغا قەدەر ئۈزۈملەردىن ئۆشۈرە تېلىشقا كىشى ئورۇنلاشتۇرمىدى، باشقىلار ئۆشۈرگە قارىماي ئۈزۈملىرىنى يېپىشكە باشلىدى، لېكىن بۇ باغدا پادىشاھنىڭ بۇيرۇلغان ھەققى بار، ئۇنى ئادا قىلماي تۇرۇپ، ئۆزۈم يېمەسە پادىشاھنىڭ ھەققىگە خىيانەت قىلغان

هاجەت تىلەپ كەلمىدى. كەچ بولۇپ ئىش-ئىن يانغاندا پادىشاھ ئۆزىنىڭ يېقىملىرىغا: — مەن بۇ بىر كۈننى ئۆمۈر كۆر-گەن ھېسابتا سانمايمەن، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان بىر ئەمەلدار ئارىغا سۆز قىستۇردى:

— ئەي پادىشاھ، بۈگۈن ئۆزىڭىزنىڭ تەن-سالامەتلىكىڭىز ياخشى، بىر كۈنلۈك ئۆمرىڭىز مەنمىلىك سۆھبەتلەر بىلەن ئۆتتى. دۆلەت ئەربابلىرى مەقسىتىڭىزگە مۇۋاپىق ئىش كۆرۈۋاتىدۇ. دۆلەت تىنىچ، لەشكىرىي سىپاھلار مۇكەممەل، خەزىنىلەر بايلىق بىلەن تولغان. شۇنداق تۇرۇقلۇق مۇشۇ بىر كۈننى ئۆمۈر كۆرمىگەن ھېسابتا دا كۆرسىڭىز بۇ كۈننى نېمە دېيىش كېرەك؟ ئىسكەندەر بۇنى مۇنداق چۈشەندۈردى: — ئەگەر پادىشاھتىن ئاجىزلارغا راھەت يەتمىسە، جاھانمەنلەرنىڭ ھاجىتى راۋا بولمىسا، ئۇنى قانداقمۇ پادىشاھ تەرىپ-زىمىدە ئۆمۈر كۆردى دېگىلى بولسۇن؟ پادىشاھنىڭ لەززىتى ئۈچ ئىش بىلەن ھاسىل بولىدۇ. بىرىنچى، دۈشمەنلەرنى يېڭىپ مەغلۇپ قىلىش بىلەن؛ ئىككىنچى، دوست-يارەنلەرنىڭ كۆڭلىنى خۇشال، مەرتىۋىسىنى يۇقىرى قىلىش بىلەن؛ ئۈچىنچى، ھاجەتمەنلەرنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىپ، ئازاد قىلىش بىلەن شاھنىڭ كۈنى مەنمىلىك ئۆتىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا ئىشلارنىڭ پادىشاھ ئۈچۈن ئانچە لەززىتى يوق.

بولمىەن. خىميانەتنىڭ ئۆزى ھارامدۇر. شۇڭا بۇ ئۇزۇملەرنىڭ ئۆشۈرىسىنى ئاي-رىماي تۇرۇپ ئۆزۈم يېپىلمەيمەن. ھەر يىلى ئۆزۈم غورا بولغان ھامان باغنىڭ ئىشىكىنى تاقاپ، دەرۋازىغا خەت چاپلاپ مۆھۈر باسىمەن، تاكى پادىشاھ بۇ باغدىن ئۆشۈرە ئالمىغۇچە باغقا ھېچكىمنى كىر-گۈزمەيمەن. پادىشاھ ئۆشۈرىنى ئالغاندىن كېيىن ئاندىن يېپىشكە قەدەم باسىمەن، — دەپ جاۋاب بەردى.

نوشىرۋان بۇ سۆزنى ئاڭلاپ يىغلاپ كەتتى، ئاندىن ئۆزىنى ئاشكارىلاپ: — سىز ئېيتقان زالىم تەبىئەتلىك، غاپىل پادىشاھ مەن بولمىەن، سىزنىڭ بۇ دىيانەتلىك ھالىتىڭىز سەۋەبىدىن مەن غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغاندىم، بۇنىڭدىن كېيىن پۇقرالارنىڭ ھالىدىن بىخەۋەر بولماسلىققا، ئادالەت يولىدىن چىقىماسلىققا قەسەم قىلدىم، — دېدى. شۇندىن ئېتىبارەن نوشىرۋان بۇ كىشىنى يۇرتىدا كۆپ ئەزىز ۋە مۇكەررەم قىلدى.

* * *

مۆمىن كىشىلەرنىڭ كۆڭلىگە خۇر-سەندىلىك يەتكۈزۈش ناھايىتى ئۇلۇغ ئىش تۇر. ئىسكەندەر زۇلقەرنەيمىن بىر كۈنى ئەتىگەندىن كەچكىچە ھۆكۈمەت مەجلىسىنى قۇرۇپ ئولتۇردى. لېكىن شۇ بىر كۈندە ھېچكىشى ئۇنىڭغا ئەھۋال ئېيتىپ ياكى

«ئەخلاقۇل — مۇھسىنىن» ناملىق كىتابتىن تاللاپ نەشىرگە تەييارلاندى.

كۈلۈپ قويۇپ گەپ كۈتتىڭىز،
يۈرىكىمگە ئوت يېقىمىپ.

ئىشىك ئالدى قىزىلىگۈل،
سۇ قۇيۇپ قۇرۇتماسمەن.
شۇ يارىم قارا قاشنى
ھەرگىزمۇ ئۇنۇتماسمەن.

ئاق پوسما، يېشىل پوسما،
مەن كىيسەم ياراشماسمۇ؟
سىزگە ئوخشاش لىك تاسما،
ئىزدىسەم تېپىلماسمۇ؟

ھاراق ئىچتىم مەست ئەمەس،
شاراب ئىچتىم مەست ئەمەس.
ئاۋۋال سۆيگەن يارىمنى
ئەمدى سۆيىمەك تەس ئەمەس.

سۇنىڭ سۈزۈكى بۇلاق،
چاچنىڭ ئۈزۈكى ئۇلاق.
سەن ئۇ يەردە يار تۇتساڭ،
ئاڭلاپ تۇرىدۇ قۇلاق.

قولۇڭدىكى ھالقانى،
ئايدا قاراپ سوققانمۇ؟
ئانام مېنى قەدىرلەپ
سېنىڭ ئۈچۈن باققانمۇ؟

قىزىلىگۈلنى كىم كەستى،
كەسكەن بىلەن قايرىلماس.
يار ئالدىنى كىم ئوستى،
توسقان بىلەن ئايرىلماس.

ئاي پالتا تېپىپ قويىدۇم،
ياغاچ كېسىمەن ئەمدى.
ئاچچىقىمگىمۇ كەلمىسۇن،
ئاداش تۇتمەن ئەمدى.

بۇلبۇل دېگەن بىر قۇشتۇر،
سايىرسا كۆڭۈل خۇشتۇر.
ئالتە كۈنلۈك ئالەمدە
دوست بىلەن كۆڭۈل خۇشتۇر.

باغدىكى بوستان تېرەكنىڭ
شاخىدا مىڭ بىر پۇتاق.
مېنى گوللىغان يارنىڭ
باغرىغا خەنجەر - پىچاق.

ئۆيدە ئۇنتۇلۇپ قاپتۇ
سامان ئۇسسۇغان ئارىم.
چۈشۈمگە كىرىپ قاپتۇ،
ئاۋۋال ئوينىغان يارىم.

يار كېلەر ئۆيىدىن چىقىپ،
سۇ كېلەر ئەگىپ ئېقىپ.

يار كۆڭلىنى بىلىمدىم،
بىلىمەسلىكىم كىچىكلىك.

يارىم ئۆيدە ياتقاندۇ،
كات يېنىمغا ياتقاندۇ.
ئەقىللىك مېنىڭ يارىم،
مېنى ئويلاپ ياتقاندۇ.

يارىمنىڭ مېنىگەن ئېتى،
ئوتلايدۇ تېرىملىقتا.
سىز يادىمغا يەتكەندە،
يىمغلايمەن غېرىملىقتا.

دەريالارغا سۇ كەلسە،
ئونىنچى ئايدا توختايدۇ.
كۆڭلۈمدىكى شۇ يارىم،
قىزىلگۈلگە ئوخشايدۇ.

ئالما بەرمىگەن يارىنى،
ئالما بەردى دەرمەنمۇ؟
كۆڭۈل بەرمىگەن يارىنىڭ
ئوتىدا كۆيەرەنمۇ؟

يولۇڭغا چىراغ ياقسام،
تالادا چىراغ كۆيىمەس.
ئەقلى بولسا يارىمنىڭ
بىزدىن باشقىمىنى سۆيىمەس.

قارلىغاچلار ئۇۋىلايدۇ،
پېشايۋاندا، پەرماندا.
بىز شۇنداق ئۆتەرمىزمۇ،
كۆيۈك ئوتى، ئارماندا.

بۈگۈن ئايغا ئون يەتتە،
مەن ئۆزۈم خىجالەتتە.
مېنى تاشلىساڭ يارىم،
ئەرزىم بار قىيامەتتە.

ئېگىز تاغنىڭ سۇلىرى،
قىردىن ئاشقۇچە ئەمەس.
سىزنىڭ كۆيىگەن يارىڭىز،
بىزدىن ئاشقۇچە ئەمەس.

كۆستەڭ بويىدا ئولتۇرسام،
قىلىۋېرىسەن گەپنى.
مەن توقايدىن كەتكەندە،
ئۆزۈڭ تارتىسەن دەردنى.

ئايدىڭغا چىقىپ باقسام،
سەن يىراقتىن كېلىسەن.
مەن ساڭا كۆيگىنىمنى
ئېيتىمىساممۇ بىلىسەن.

ھۆل ئوتۇنغا ئوت ياقسام،
ئوتۇڭ كۆيىمىدى دەمسەن!
يىمىلدا بىر كېلىپ قويۇپ،
ماڭا كۆيىمىدى دەمسەن!

قىزىل، قىزىل گۈللىرىم،
يامان چاغدا خازان بولدى.
مېنى ئوتقا سېلىپ قويۇپ،
ئۆزى يولغا راۋان بولدى.

باغىڭغا كىرىپ باقسام،
ئۆرۈكۈڭ ئەجەب شاخلىق.
چۈشۈمگە كىرىپ قاپسەن،
مېھرىبان سۆزۈڭ تاتلىق.

تال كېسىپ، تاللاپ كېسىپ،
ئوتۇننى باغلاپ كېسىپ.
قانداق يۈرەك چىمدايدۇ؟
سىز بىزنى تاشلاپ كېتىپ.

يارىم بەرگەن ياغلىقنىڭ
ئىككى ئۇچى چىگىكلىك.

ئاق كۆڭلەكنى كىيمەيمەن،
كۆك كۆڭلەك ياراشمايدۇ.
بىز ئىككىمىز دوست بولساق،
ھېچكىمىمۇ تالاشمايدۇ.

ھويلاڭدىكى كەپتەرنى
مەن ئۈزۈمگە ئۈگىتەي.
ئىچىمدىكى دەردىمنى
بېيىت بىلەن تۈگىتەي.

توخۇلارغا دان بەرمەي،
ئاچقا ئۆلسۇن دېدىڭمۇ؟
سېغىنغاندا خەت يازماي،
ئوتتا ئۆلسۇن دېدىڭمۇ؟

جان دوستلار، جېنىم دوستلار،
خۇدايمغا ئامانەت.
بېشىمىز ئامان بولسۇن،
كۆرۈشەرمىز سالامەت.

ئۇزۇن يولغا ماڭغاندا،
ئات مىنەمسىز، تايچاقمۇ؟
ئىچ گېپىڭمىزنى ئېيتىڭچۇ،
راست ئوينامسىز، چاقچاقمۇ؟

قاشىڭىز قارا ئىكەن،
ئۆيدىڭىز ساراي ئىكەن.
مەن ئاخشام بازاي دېسەم،
دۈشمەنلەر مارايدىكەن.

ئۆستەڭ بويىدا ساندۇق،
ساندۇق ئىچىدە جابدۇق.
قانداق قىلىمىز يارىم،
كۆيۈك ئوتدا قالدۇق.

باغ قاراڭغۇ بولمىسا،
بۇلبۇل كېلىپ قونارمىدى؟
يارنىڭ دەردى بولمىسا،
شۇ خەتنى يازارمىدى!

باغ ئىچىدە ئولتۇرسام،
بۇلبۇل قوندى باشىمگە.
سەن يارىمنى ياد ئەتسەم،
كۆزۈم توشتى ياشىمگە.

قۇم ئېرىقنىڭ سۈيىدىن
ئىچەلمىگەن چاغ تولا.
سىز بىلەن كېتەلمەيمەن
يۈرىكىمدە داغ تولا.

ئاسماندىكى يۇلتۇزدەك،
يورۇق بەرمىگەن يارىم.
ئاغزىدا كۈلۈپ قويۇپ،
كۆڭۈل بەرمىگەن يارىم.

بۇ كېچە ئۇزۇن كېچە،
كەجەب تاڭلار ئاتمايدۇ.
شۇ يارىمنىڭ ۋەدىسى
ھېچ يادىمغا يەتمەيدۇ.

چاغاتايچىلۇقتا

ز

زۇفۇنۇن [ذوفون] (ئە) ئىلىم، پەن، ھۈنەرلەر ئىگىسى؛ بىلىملىك، دانىشمەن؛
پەم - پاراسەتلىك؛

يىغىلدى مەسلەھەتدان زۇفۇنۇنلار،
ھەمە دانىشۋەرى ساھىب ئورۇنلار.
— ناقىس.

ئىشقى ئىلە دىۋانەلىكتە بولمىشەم ساھىب كەمال،
ئىشقى ئەھلى ئەمدى باپىرنى دېگەيسىز زۇفۇنۇن.
— باپىر.

[ذكور] (ئە) ئەر كەكلەر، ئەرلەر.

[زكال] (پ) «زۇغال» غا قاراڭ.

[ذال] (ئە) خارلىق، تۆۋەنلىك، يېقىرلىق؛

ئېرۇر زىيىب ئىچرە ئول بىمىسل مەن ھەم زۇل ئارا كەمسىز،
ئانىڭ ھۇسنىغە مەن ھەيران، مېنىڭ ھالىمغە دىلپەر ھەم.
— گۇمناڭ.

[زلال] (پ) 1. تىنىق، سۈزۈك، تازا شېرىن سۇ؛

كىمكى ئىچتى رەھمەتنىڭ دەرياسىدىن بىر جۇرئەنى،
بارچە ئالەمدىن مۇنەزەرە بولدىيۇ بولدى زۇلال.
— مەنسۇر باخشى.

2. مەنبە؛ تەرىپ؛

لەبىڭنىڭ قەندىدىن قىلدىم تەمەننا،
سېنىڭ شېرىن زۇلالىڭنى ئىشىتىم.
— خىرقەتى.

3. شاراب؛

زۇفۇنۇن

زۇكۇر

زۇگال

زۇل

زۇلال

ھەممىيەت داغى مانىپ ئولدى بەسى،

كى ئەلدىن زۇلالغە تۇشگەي خەسى.

— نەۋائى.

زۇلال تاپماق - 1 < شېرىنلىك تاپماق، لەززەتلىنمەك؛ 2 > تىنماق، سۈزۈلمەك، تازىلانماق؛

زۇلالى خۇرۇشان - شارقىراپ ئېقىپ تۇرغان بۇلاق؛

زۇلالى خىزىر - تىرىكلىك سۈيى، ھايات بەخش سۇ، ئابى ھايات؛

زۇلالى زىندەگانىي - «زۇلالى خىزىر» غا قاراڭ؛

زۇلالى كەۋسەر - كەۋسەر (جەننەت بۇلقى) سۈيى، تىنىق ۋە سوغۇق سۇ؛

زۇلالى ھەيات - «زۇلالى خىزىر» غا قاراڭ؛

زۇلالى ھەيۋان - «زۇلالى خىزىر» غا قاراڭ.

[زىلالى] (پ) ساپ، تىنىق، تازىغا مۇناسىپ؛

كۆزنى ئارىغ ئەشكى زۇلالىي قىلىپ،

بەلكى كۆڭۈلنى داغى خالى قىلىپ.

— نەۋائى.

زۇلالىي

[زىلانە] (ئە) «زەۋلانە» گە قاراڭ.

[ذوالكتاف] (ئە) لەقەم؛ ئاتاش؛

مەشھۇر مۇنداقدۇركىم، ئېگىنلەردىن يارىپ، باغرىنلەردىن

سۆكتۈرۈپ ئەزاب بىلە ئۆلەرلەر ئېردى. بۇ چىمەتدىن ئانى

زۇل - ئەكتاف دېدىلەر.

[ذال] (ئە) خارلىق، پەسلىك (تۆۋەنلىك)، «زۇل» غا قاراڭ.

[ظالما] (ئە) ناھەق، ناھەقچىلىك، ھەقتانمى بولمىغان، پايدىسىز؛

زۇلەمالارنى بىر تەرەق قىلسە،

فۇقەرالارنى كۆزىگە ئىلسە.

— ن. زىيائى.

[ذوالجلال] (ئە) ئۇلۇغلۇق، بۈيۈكلۈك ئىگىسى؛ تەڭرىنىڭ سۈپەتلىرىدىن

بىرى؛

يا غىياسۇل - مۇستەغىس، سەن بارچەغە فەريادەس،

ئالىمۇل - ئەسرارى ئالەم، يا ئەلىمى زۇلجەلال.

— مەنسۇر باخشى.

تەڭرىدىن ھەركىم تىلەر مالى ھەلال،

شول زەمان يەتكۈرگۈسىدۇر زۇلجەلال.

— خەراباتى.

[ذوالخاقين] (ئە) شەرق ۋە غەربنىڭ ھۆكۈمدارى؛

ئەببەدەت ئېھسانەھۇ سۇلتان ھۈسەين،

زۇلخافىقەين

شاھ ئەبۇلغازى مالا - زۇلخافىقىيەن.
— نەۋائى.

زۇلۇ

[زلف] (پ) چاچ، چاچ ئۆرۈمى:

ئىشقى ئوتىدا داغلايدۇر، زۇلفى بىلە باغلايدۇر،
ئۆلتۈرگەلى چاغلايدۇر، بۇ قۇل نە زىيان ئەتمەش.
— ۋەفائى.

ئىشقىنىڭ ئەلچىسىمەنە كۆڭلۈم مۇنەققەشدار ئېزۇر،
زۇلفىمەنە تۈشكەن كۆڭۈللەرنىڭ مەقامى دار ئېزۇر.
— سەيفى سەرايى.

زۇلفى دامى - چاچ قىلىقى، چاچ توزىقى:

كۆڭۈل ۋەھشىسىن ئول بىر زۇلفى دامىغە ئەسىر ئەتكىل،
نە چاغ سەيبادلارغە بىر كىيىك ئۆزۈرە تالاش ئولسۇن.
— ئەرشى.

زۇلفى رۇخسار - چاچ ۋە چىراي، چاچ - يۈز:

ئاي يۈزىنى كۆرگەلى قويماسكى ئول ئەغيارلار،
ئاي بۇلۇتقا بولدى پىمىنھان زۇلفى رۇخسار ئالدىدا.
— نەۋبەتى.

زۇلفى زەنجىرى - چاچ ئۆرۈمى، ئاشىقلارنى باغلىۋالغۇچى چاچ، زەن-
جىمىرەك چاچ:

خەيالى ۋىسال ئىلە خۇرسەند ئولۇپ،
ئانىڭ زۇلفى زەنجىرىغە بەند ئولۇپ.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زۇلفى قۇللابى - چاچ ئۆرۈمى، چاچ بېغى، بېغىشى:

زۇلفى قۇللابىغە بۇ جانۇ كۆڭۈل بولدى ئەسىر،
تەلبە قۇشتەك تەلپۈنۈر ھەردەم نەۋا ئەفغان بىلە.
— ئا. نىزارى.

زۇلغۇ چەشمى - چاچ ۋە كۆز:

ئۇششاقە زۇلغۇ چەشمىڭ بولسا بەلاۋە فەتتە،
بول فەتتە ھەم ھۇمايۇن ھەم ئول بەلا مۇبارەك.
— تەجەللى.

زۇلغۇ خالى - چاچ ۋە خال، چاچ بىلەن مەڭ:

بىرىنىڭ زۇلغۇ خالى دانەۋۇ دام،
بىرىنىڭ قامەتى سەرۋۇ سەنەۋبەر.
— ئاتاىي.

زۇلغۇ كاكۇل - چاچ ئۆرۈمى ۋە قىرقىمى، چېپىۋى ۋە كوكۇلىسى:

ئەنپەرى ساراخە خۇشبۇيلىقنى بېرۇر سۇنپۇلۇك،

كىم ئاياغىغا تۇشۇپدۇر ساچۇ زۇلفۇ كاكۇلۇڭ.
— قەلەندەر.

زۇلفى ئەرۇسان — كېلىنلەرنىڭ چېچى:

يايىپ بەرگىمنى چۇن زۇلفى ئەرۇسان،
چىقىپدۇر ئاتەشنى تاجۇ خۇرۇسان.
— زەلىلى.

زۇلفى ئەنبەر بار — ئىپارھىدىلىق چاچ، خۇش پۇراق قاپقارا چاچ:
باش ئالىپ كەئبەدىن شەيخى ھەرەم، دەپىر ئىستەدى ئۆلدەم،
كى ئول بۇت زۇلفى ئەنبەر بار ناگەھ پىنچۇ خەم چەكتى.
— ئەرشى.

زۇلفى ئەنبەرى سارا — «زۇلفى ئەنبەر بار» غا قاراڭ:

ئولتۇرۇر ئەتىر ئەنبەرىستان ئىچرە ئول خۇش دىماغ،
خەتتى مۇشكى ناب زۇلفى ئەنبەرى سارا يىمگىت.
— مەشھۇرى.

زۇلفى ئەنبەرىن — «زۇلفى ئەنبەر بار» غا قاراڭ:

پەرى رويىمكى ئىسمەت پەردەسىدە ئافتاب ئىپردى،
كى زۇلفى ئەنبەرىن رۇخسارەسىدە چۇن نىقاب ئىپردى.
— زەلىلى.

زۇلفى پەرىشان — چۇۋۇلغان چاچ، چېچىلىپ تۇرغۇچى چاچ:

سېلى ئەشكىم لالەگۇندۇر لەئلى رەخشانىن كۆرۈپ،
خاتىرىم ئاشۇقتەدۇر زۇلفى پەرىشانىن كۆرۈپ.
— ئەرشى.

زۇلفى تابدار — ئۆرۈلگەن چاچ:

زۇلفى تابى — چاچ ئۆرۈمى:

قۇش بالاسى ئاشىيان ئۆزرە يىملان كۆرگەچ كەبى،
خاتىرى شەيداۋۇ زۇلفى تابىدىن غەۋغانى كۆر.
— ئەرشى.

زۇلفى تارى — چاچ تالاسى:

زۇلفى تەرسا — ناسارا دىنىدىكى قىزلارنىڭ چېچى:

كى ھەر مەرغۇلەسى بىر زۇلفى تەرسا،
بولۇر ئاندىن خىجىل گۇشى نەگىسا.
— ئاقىس.

زۇلفى چەمبەر — بۇدۇر چاچ:

چىنۇ ماچىنۇ خىتايدا بولماغاي مانەندىگىز،
سىزلىمىن بىر قەددى سەركەش زۇلفى چەمبەر بولماغاي.
— قەمبەر ئوغلى.

زۇلقى چەۋگان - چېچى چەۋگان ئوينايدىغان تاپاقتەك، چېچى چەۋ-
گاندەك؛ ئۇزۇن چاچ:

كەس باشىنى گۈپتەك خەيلەك ئاداقى ئىچرە سال،
قويما سەرگەردان مېنى، ئەي زۇلقى چەۋگانىم مېنىڭ.
- لۇتقى.

زۇلقى دال - پۈكۈلگەن چاچ، قايرىما چاچ:
يا زەڭگى يا فەرەڭگى بولسۇن دەر، ئەي مۇسۇلمان،
باغلاپ قەدىن خەم ئەتتى يۈز ئۆزرە زۇلقى دالىڭ.
- مەھزۇن.

زۇلقى دەرھەم - چېگمىش چاچ، چېگمىشلىشىپ كەتكەن چاچ:
ئىشقى ئېلىنىڭ ئاھىدىن ئول سەرۋا قەد خەم بولماسۇن،
خەم ئېلىدىن ئول مۇئەننەبەر زۇلقى دەرھەم بولماسۇن.
- بابىر.

زۇلقى دىلاۋىز - كۆڭۈلنى باغلىۋالغۇچى چاچ، كۆڭۈلنى مەپتۇن
قىلغۇچى چاچ:
كۆزى، قاشى قىلىپ مىڭ فەتتە ئەنگىز،
لەبى پۇر شۇەيۇ زۇلقى دىلاۋىز.
- لۇتقى.

زۇلقى سەۋداسى - مەھبۇبىنىڭ چاچلىرىنىڭ ئىشتىياقى، سەۋداسى:
زۇلقى سەۋداسى ئاشىپ ھەددىدىن، كۆڭۈلگە كېچەكسىم،
كۆزگە تاڭ ئولدى سەھەر ئۆتكەنچە تۇندىن نەچچە پاس.
- ئەرشى.

زۇلقى سۈمەنسا - خۇش بۇي چاچ:
زۇلقى سۈمبۇل - سۈمبۇل چاچ، خۇش بۇي قارا چاچ:
كىم كۆرۈپدۇر دەر ئارا سەندەك پەرىزادى زەمان،
زۇلقى سۈنپۇل، خالى مۇشكىن، ئارەزى رەخشان يىگىت.
- قەلەندەر.

زۇلقى سىلىملى - «زۇلقى زەنجىرى» گە قاراڭ:
زۇلقى سىلىملىنى ئول ئاي يۈزىگە نىقاب ئېشەر،
غەمزە قولغا ئالمايمىن نازۇ كەرەشمە دىن تەرق.
- زەلىلى.

زۇلقى سىياھى - قاپقارا چاچ:
يۈزىن مېھرى خەيال ئەتمەك ئەسىرى ئىشقىغە گويما،
پەرىشان ھەر تەرەق زۇلقى سىياھىڭ ئەنئەنە ئۇشاندۇر.
- گۈمناھ.

زۇلقى قۇللاب - «زۇلقى قۇللابى» غا قاراڭ:

تاپماغۇڭدۇر ئىستەسەڭ مەشھۇرى شەيدادىن كۆڭۈل،
كىم ھەمە شەيدا كۆڭۈل زۇلقى قۇللايدەدۇر.
— مەشھۇرى.

زۇلقى مۇسەلسەل — «زۇلقى زەنجىرى» گە قاراڭ:
كاكۇلىن ئەژدە رھاسى دەي، زۇلقى مۇسەلسەلىنىمۇ دەي،
نەرگىسى جادۇسىنىمۇ دەي، كۆڭلۈم ئالۇرغە ئافەتى.
— ئەرشى.

زۇلقى مۇشكىن — قاپقارا چاچ، ئىپاردەك قارا ۋە خۇش پۇراق چاچ:
ئې ئۈچۈن ئالەمنى خۇشبۇيۇ مۇنەۋۋەر قىلماسۇن،
ئەنئىبەر ئاسا زۇلقى مۇشكىنۇ قۇياش رۇخسارى بار.
— قەلەندەر.

زۇلقى يار — يارنىڭ چېچى، مەھبۇبىنىڭ چېچى:
مېنى كۆرسە قاچادۇر شەيخۇل — ئىسلام ئەھرەمەن يەڭلىغ،
نېچۈن بويىنۇمدا زۇلقى يار چىرماشقان تۇمارىم بار.
— گۇمناڭ.

زۇلقى يەلدا — قاپقارا چاچ، كېچىدەك قارا چاچ:
ئەي شەھەنشاھى جەھان ئالدىڭدا بۇ ئاجىز غۇلام،
سۇبھى «ۋەششەمسى» يۈزۈڭنى زۇلقى يەلدا قىلدى شام.
— موللا سالىھ.

[زىلەين] (ئە) ئىككى ئۆرۈم چاچ، ئۆرۈلگەن ئىككى تال چاچ.
[ذوالفقار] (ئە) ھەزرىتى ئەلىنىڭ قىلىچى (مۇھەممەد ئەلەيھىمۇسسالام
تارتۇق قىلغان):

زۇلفەين
زۇلفىقار

كى شىرى خۇدا شاھ دۇلدۇل سەۋار،
ئەلىيۇر رىزا ساھىبى زۇلفىقار.
— ئا. نىزارى.

مۇنافىقلارغا بۇ مەيدان ئىچىدە،
تىلىمدۇر زۇلفىقارۇ ئەقىل دۇلدۇل.
— زەلىلى.

[زىلەين] (پ) ئىشىك، ساندۇقلارنىڭ قۇلۇپ سالىدىغان قىسى، ھالقىسى،
قاغىتۇمشۇق:

زۇلفىن

تۇتۇپ قۇلق ئاغزى زۇلفىنى مەھكەم،
ئېتىپ ئىما ئانى ئاچماسقا ئول ھەم.
— نەۋائى.

[ذوالقافىئەين] (ئە) ئىككى قاپىيىلىك، قوش قاپىيىلىك بېيىت.
[ذوالقرەين] (ئە) ئىككى مۇڭگۈزلۈك (دۇنيا قەدىمكى زامان تارىخىدا
ئۆتكەن مەشھۇر شەخس — ئىسكەندەرنىڭ لەقىمى):

زۇلقافىيەتەين
زۇلقەرەنەين

ھەزرەتى ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىنىڭ يەتتە ئىقلىم پادى-
شاھلىرىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرغانى.
— «ئىسكەندەر نامە».

[ذوالقعدە] (ئە) ھىجرىيە يىلى ھېسابىدا ئون بىرىنچى ئاي نامى.
[ذى] (ئە) «زۇل» غا قاراڭ.
[ذوالسائىن] (ئە) ئىككى تىل ئىگىسى، ئىككى تىللىق، ئىككى تىل
بىلگۈچى.

زۇلقەندە
زۇل
زۇلئىسائىن

[ظلم] (ئە) جەۋر، ئادالەتسىزلىك، زۇلۇم؛ ئازاب، دەرد؛
كۆڭۈل ئالۇردا ماڭا لۇتىق بەھساب ئەتتىڭ،
يەنە نە ئېردىكى بۇ زۇلم ئىلە ئىتاب ماڭا.
— ئابىد قۇمۇلى.

زۇلم

فمراقىڭ زۇلمىدە داد ئىستەرمە داد،
رەقىبىڭ دەستىدىن فەريادۇ فەرياد.
— سەيىد ئەھمەد.

زۇلم ئەتمەك — ئۈستۈن كەلمەك؛ زوراۋانلىق قىلماق؛
دەھر بەريان، شوخ بەريان زۇلم ئېتەر گەردۇن داغى،
كۆرمەدىم مۇنداغ جەفا ئەھلىنى مەن ئەسرۇ كۆرۈپ.
— ئەرشى.

زۇلم ئەيلەمەك — «زۇلم ئەتمەك» كە قاراڭ؛
قايتا ئالمان بويۇن ئاندىن نەچە زۇلم ئەيلەسە كۆپ،
قۇلدا يوق ئاچچىغلاسه خاجە رىزادىن غەيرى.
— ئەرشى.

زۇلم بىداد — ئازاب ئوقۇبەت، ئادالەتسىزلىك؛
غۇنچە يەڭلىغ يۈرەكىمنى تەھبەتەھ قان ئەيلەبان،
مەن يەتتىمغە رەھم قىلماي زۇلم بىداد ئەتتىڭمىز.
— نەۋبەتى.

زۇلم پەردان قىلماق — زۇلۇم يەتكۈزمەك؛
زۇلم چەكمەك — جەۋر — سىتەم كۆرمەك؛
زۇلمۇ سىتەم — زۇلۇم ۋە ئازاب، ئېغىر كۈلپەت؛
زۇلمۇ سىتەمنى زۇلفۇڭۇ كافر كۆزۈڭگە ئۆگرەتتېپ،
بۇ كەڭ جەھاننى سەن ماڭا بىر تار زىندان ئەيلەمە.
— سەككاكى.

زۇلم ئېلى — زۇلۇم قىلغۇچىلار، جاپاكارلار؛
ماڭا قىسمەت ئەزەلدىندۇر يېمەك دەردۇ بەلا قۇتىن،
نە ئىشرەت كۈلشەن ئىچرە، زۇلم ئېلىدىن غەمگۇزارىم بار.
— گۇمنا.

زۇلمى گەردۇن - بەلەك زۇلمى، ئالەم (جاھاننىڭ) كۈلپىمى:
 ئەي مۇسۇلمانلار، نېتەي ئانىڭ بۇ دەردىغە ئىلاج،
 ئول پەردىنىڭ جەۋرىغە بۇ زۇلمى گەردۇن ئوخشاماس.
 - قەلەندەر.

زۇلمى ئەمايان - زۇلۇم كۆرسەتمەك، كۈلپەت سالماق:
 ئەي ئەجەل ئاھمىستەرەۋ زۇلمى ئەمايان ئەيلەدىڭ،
 قىبلە گاھىمنى قارا يەر بىرلە يەكسان ئەيلەدىڭ.
 - ئا. نىزارى.

زۇلمات

[ظلمات] (ئە) 1 < «زۇلمەت» كە قاراڭ:
 ئول تەرەفى تۇرغە زۇلمات ئىكەن،
 ھەر دۈبە قۇمىمىز سۇمۇتات ئىكەن.
 - زەلىلى.

2 < ئەپسانىۋى جاي نامى:
 ھەزرەتى ئىسكەندەر زۇلتەرنەينىنىڭ «ئابى ھەيات»
 ئىزدەپ زۇلماتقا كىرگەنى.
 - «ئىسكەندەر نامە».

زۇلمانىي

ساچ زۇلمانىي - قاپقارا چاچ.
 [ظلمانى] (ئە) 1 < قاراڭغۇ؛ قاراڭغۇلۇققا مەنسۇپ؛ زۇلمەتلىك؛ 2 < قارا،
 قاپقارا؛

زۇلمەت

زۇلمانىي ھىجاب - 1 < قاراڭغۇلۇق پەردىسى؛ 2 < نەپىس خاھىشى.
 [ظلمت] (ئە) [كۆپلۈكى؛ زۇلمات] قاراڭغۇلۇق، زۇلمەت:
 قۇتۇلدى ھەجرىدىن تاپتى فەراغەت،
 يانىپ ۋەسلى چىراغى، كەتتى زۇلمەت.
 - خىرقەتى.

زۇلمەت ئاسا - قاراڭغۇلۇق، قاپقاراڭغۇ زۇلمەتكە ئوخشاش؛ زۇلمەتلىك:
 ساقىيا، ئابى ھەياتى مەي بىلە كۈلبەم يارۇت،
 كىم فىراق ئوتىدىن ئاندا زۇلمەت ئاسا بولدى دۇد.
 - نەۋائى.

زۇلمەت نامىز - قاراڭغۇلاشقان، قاراڭغۇ چۈشكەن؛
 زۇلمەت ئەفگەن - 1 < قاراڭغۇ؛ 2 < قاراڭغۇلۇق چۈشۈرگۈچى؛
 زۇلمەت ئەفگەن بولماق - قاراڭغۇلۇق چۈشمەك؛
 زۇلمەت ئەندۇد - قاپقاراڭغۇ، ناھايىتى قاراڭغۇ، زۇلمەت؛ قاراڭغۇلۇق
 قاپلىغان؛

زۇلمەت ئەھلى - گۇمراھلار؛ غەيرىي دىنىدىكىلەر؛ جاھىللار؛
 زۇلمەت زەدا - قاراڭغۇلۇقنى كەتكۈزىدىغان، يوق قىلىدىغان؛

زۇلمەت زۇدا - «زۇلمەت زەدا» غا قاراڭ؛
زۇلمەت فەشان - قاراڭغۇلۇق چاچقۇچى، پەيدا قىلغۇچى؛ تۇم قارا،
قايقارا؛

زۇلمەت كىردار - قاراڭغۇلۇق پەيدا قىلغۇچى؛ دۇنيا، جاھان؛
زۇلمەت نەشەن - زۇلمەت ئىچىدە ئولتۇرغۇچى، قاراڭغۇلۇقنى ماكان
قىلغۇچى؛

شەمىنى دەرمەن تۇتۇن ئىچرە ئېرۇر زۇلمەت نەشەن،
گەر كۆرەر ئېرسەم يۈزىنى زۇلفى ئەنەبەر بار ئارا.
- مەشھۇرى.

زۇلمەتتى كۇفر - گۇمراھلىق زۇلمىتى، قاراڭغۇلۇقى؛

زۇلمەتتى مېھر - يورۇقلۇق يېنىدىكى زۇلمەت؛

بۇ گەرد ئەمۋاجمۇر كىم زۇلمەتتى مېھر،
سۇ ئىستەپ ئاندا ئۆلمىش يۈز ئىسكەندەر.
- ئەزىزى.

زۇلمەت ئىسىيان - گۇناھكارلىق.

[ظلم پىشە] (ئە + پ) زالم، سىتەمكار؛

مۇنچەمۇ بولغاي سىتەم چۇن زۇلم پىشە سەگىدىل،
ھەر دەمى يۈز جەۋرى قىلسە ئول قىلۇر ھەم ئازلىق.
- ئەزىزى.

[ظلمكار] (ئە + پ) ئەزگۈچى، زۇلۇم قىلغۇچى، زۇلۇم كۆرسەتكۈچى؛
زالم؛

ئۇ نە يوقدۇر زۇلمكارلاردا پەرۋا،
كىمە مۇڭغايىسۇن ئايتىپ دەردۇ دەئۋا.
- سەيفى سەرايى.

[ظلم كىش] (ئە + پ) زۇلۇم قىلىشقا ئادەتلەنگەن، زۇلۇمكار؛

بارچەغە ئەيلەپ سىتەم ھەم ئەيلەپ ئارتۇغراق ماڭا،
زۇلمكىشلىك بابىدا ئەرىشىنى ئۇستاد ئەيلەمىش.
- ئەزىزى.

[ظلم كىتر] (ئە + پ) زۇلۇم قىلغۇچى، زۇلۇم كۆرسەتكۈچى.

[ذوالمنن] (ئە) كۆپ ياخشىلىقلار قىلغان زات؛ تەڭرى؛ ياخشىلىق ۋە
ئېھسانلار ئىگىسى؛ ئېھسانلار؛

زىبىيا سەنەمۇ بادەئى گۈل رەڭسىز ئولماس،
ھەر كىمىسەكى لۇتغۇ كەرەمى زۇلمىنەن ئىستەر.
- تەجەللى.

[ذوالحجە] (ئە) ھىجرىيە يىلى ھېسابىدا ئون ئىككىنچى ئاي نامى.

[ذوالحجە] (ئە) «زۇلھەججە» گە قاراڭ.

زۇلم پىشە

زۇلمكار

زۇلمكىش

زۇلم گۇستەر

زۇلمىنەن

زۇلھەججە

زۇلھىججە

زۇلۇم

[ظلم] (ئە) «زالىم» غا قاراڭ:

جوھۇد دېدى: باردۇر بۇلاردا پۇلۇم،
بېرەلمەس پۇلۇمنى قىلۇرمەن زۇلۇم.
— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زۇلۇمات

[ظلمات] (ئە) «زۇلمەت» كە قاراڭ.

زۇلۇمەتتەدار

[ذوالقنار] (ئە) ئىقتىدار ئىگىسى؛ ئىقتىدارلىق، قۇدرەتلىك.

زۇمرە

[زمره] (ئە) توپ، جامائەت، گۇرۇھ؛ بۆلەك، قىسىم؛ خىل، تۈر؛ چىنىس.

قىلىپ زۇھۇر داغى مەندە پەرتەۋى سىدىقى،
بۇ ۋاسىتە بىلە بولدۇم بۇ زۇمرەگە داخىل.
— ئابىد قۇمۇلى.

قاندا شادان زۇمرەسى مەقبۇلى دانا بولغۇسى،
قاندا نابىنا كېلىپ مەنزۇرى بىنا بولغۇسى.
— مەشھۇرى.

زۇمرەئى ئەۋباش — بەگباشلار؛

زۇمرەئى تەھقىق — ھەقىقەتچىلەر توپى، گۇرۇھى؛

زۇمرەئى كۇففار — كۇپپارلار توپى، گۇرۇھى؛

زۇمرەئى مەھرەم — مەھرەملەر توپى، گۇرۇھى؛

زۇمرەئى ھۇججاج — ھاجىلار توپى، گۇرۇھى؛

زۇمرەئى ئەشق — ئاشىقلار؛

زۇمرەد

[زمره] (پ) «زۇمۇررەد» كە قاراڭ.

زۇمۇخت

[زمره] (پ) 1، بىر خىل ئاچچىق ئۆسۈملۈك؛ ئاچچىق؛ 2، توپال.

سوغ چىرايى، سۆرۈن تەلەت.

زۇمۇختۇەش

[زمره] (پ) «زۇمۇخت» قا قاراڭ:

ئۆز ئىلگىدە بىر ئانار بولسا بىلىمەسكى، نېچە
پەردە ۋە نېچە خانەسى بار ۋە ھەر پەردە ۋە
ھەر خانەسىدە نېچە دانەسى بار. ئول دانە
ئاچچىغۇدۇر يا زۇمۇختۇەش يا چۈچۈكمۇدۇر
ۋە يا مەيخۇش.

— نەۋائى.

زۇمۇررەد

[زمره] (پ) يېشىل؛ يېشىل رەڭلىك قىسمەت باھا تاش، زۇمرەت:

ئانى شاھەنشەھ بىلىك كۆرگەچ زۇمۇررەد تەخت ئۆزە،

بىر گەدا تەرزىدە گۈلخەن ئىچرەدۇر جويەندەسى.

— ئەرشى.

تۈشۈپ گۈل ئەكسى بۇلبۇل بولدى چۈن ئوت،

زۇمۇررەد ئېردى بۇلبۇل بولدى ياقۇت.

— خىرقەتى.

- زۇمۇررەد پوش [زەرد پوش] (پ) چىرايلىق، قىممەت باھا كۆك لىباسلىق، يېشىل كىيىملىك:
- ئول ئىكى رەھرەۋى زۇمۇررەد پوش،
رەھنەمايى ئانىڭ، نېچچۈكىكى سۇرۇش.
— نەۋائى.
- زۇمۇررەد قام [زەرد قام] (پ) «زۇمۇررەد گۈن» غا قاراڭ.
- زۇمۇررەد گۈن [زەرد گۈن] (پ) زۇمرەت رەڭلىك، يېشىل رەڭلىك:
گويمىيا توتى خەتنىڭ بىرلە لەبىڭدىن سۇردى نۇتق،
كىم لىباس ئولدى زۇمۇررەد گۈن ئاڭا مېنىقار لەئل.
— نەۋائى.
- زۇننار [زەرد] (پ) 1 خرىستىئان دىنىدىكىلەرنىڭ بېلىگە باغلايدىغان بەلبېغى، بەلباغ:
- شەيخ سەنئاندىك ماڭا ئول مەھۋەشى تەرسا سىفەت،
قاشلارنى بۇت قىلىپ زۇلفىنى زۇننار ئەيلەدى.
— قەلەندەر.
- سۇجۇدى كەئىبەئى دەپىر ئەيلەسەم بەگەر ئەجەب ئېرمەس،
قولۇمدا ساغەرى سەھبا، بېلىمدە رىشتەئى زۇننار.
— سەبۇرى.
- 2 بۇت؛ ئۆزىگە چوقۇندۇرغۇچى، تارتقۇچى:
ھەۋايى كاكۈلى كۇفۇرۇڭنى ئەيلەبان زۇننار،
ساچىڭ سەۋادى خىيالىنى مەن رىدا قىلايمىن.
— ئەرشى.
- 3 (بويىنىغا ئاسىدىغان) زىننەت بۇيۇمى:
يولدا بىر مەھۋەشنى كۆردۈم ئۆزگەچە رەفتارى بار،
باشىدا گۈلگۈن جەلاسى ئۆشىندە زۇننارى بار.
— مەھزۇن خوتەنى
- زۇنۇب [ذەوب] (ئە) [بىرلىكى: زەنب] گۇناھلار، ئەيىبلەر، «زەنب» كە قاراڭ.
زۇھا [ضى] (ئە) يېڭى چىققان كۈن، چاشگاھ ۋاقتىدىكى قۇياش:
مەھۋەشى خاتىر كەشۇ شىرىن سۇخەن نازۇك ئەدا،
پاكلىق بايىدا مەرىپەم، ھۇسن ۋەششەمسۇ زۇھا.
— قەلەندەر.
- زۇھەل [زحل] (ئە) زۇھەل يۇلتۇزى، ساتۇرن، ساتۇرن يۇلتۇزى:
ئەتارۇدقا زۇھەل شەمشەرنى ھەيىبەت بىلەن تەڭلەر،
ھەمەل بۇرچىغا لازىمدۇر بۈگۈن جەۋزانى يېمىماقلىق.
— زەلىلى.
- زۇھەل رەلا [زحل رەلا] يۇلتۇز رەڭلىك، چىرايلىق؛

زۇھەل ۋەش

زۇھەل رەك بولماق - يۇلتۇز رەڭگىدە بولماق.
 [زحل وش] (ئە + پ) زۇھەلگە، ساتۇرن يۇلتۇزىغا ئوخشاش:
 ... ھەر بىرىگە زۇھەلۋەش سەركازۇ ئۇتا رۇدسان
 مېمار تەئىن قىلىپ ...

زۇھد

[زەد] (ئە) دۇنيادىن ۋاز كېچىپ تائەت - ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىش،
 تەقۋادارلىق:
 تاكى تاپسە سەلاھ تائەتكە،
 ئەيلەسە زۇھد ئىلە ئىبادەتكە.

— ن. زىيائى.
 زۇھد ئەھلى - دۇنيادىن ۋاز كەچكەنلەر، دەرۋىشلەر:
 زۇھد ئەھلىن قويكى، ھەرچەند نۇش ئېتەر كەۋسەر سۇيىن،
 بىردەمى ھەم بولسە بولغىل رىئىدى دەرد تاشام ئىلە
 — ئەرشى.

زۇھد ئەيلەمەك - تەقۋادار بولماق، تائەت - ئىبادەت قىلماق:
 قۇربى ھەقدىن ئىزدەسەڭ ئىلمۇ ئەمەل زۇھد ئەيلەگىل،
 دەۋلەتى دۇنياۋۇ ئۇقبا سىيم ئىلە زەردىن ئەمەس.
 — شەۋقى.

زۇھد تارۇ پۇدى - پەرھىزكارلىق، سوپىلىققا دالالەت قىلغۇچى
 ئەسۋابلار:

زۇھد شىۋە - تائەت - ئىبادەتنى ئادەت قىلغۇچى، تەقۋادار:
 سەن شەيخ زۇھ شىۋە، مەن رىئىدى ئىشق پىنشە،
 كەۋسەر ساڭا مۇسەللەم، سەھبا ماڭا مۇبارەك.
 — تەجەللى.

زۇھد فۇرۇش - تائەت - ئىبادىتىنى، تەقۋادارلىقىنى سۈيىمىستېمال
 قىلغۇچى؛ رىياكار سوپى:
 زۇھدۇ تائەت - تەقۋادارلىق ۋە ئىبادەت:
 كۆرمەسەم يۈزۈڭ، ئەي جان، رەقۇ ئۇستىخانلار بولۇر خەشەك،
 تەرك ئولۇر بۇ ۋەجھىدىن كىم ھەمە زۇھدۇ تائەت.
 — موللا بىلال.

زۇھدۇ تەقۋا - ئىبادەت ۋە تەقۋادارلىق:
 زۇھدۇ تەقۋايۇ سەلاھ - زاھىدلىق، تەقۋادارلىق ۋە دىيانەت:
 تا تېرىكسەن تەڭرى يادىنى ئۇنۇتما بىر دەمى،
 ئەيلەگىل پىشە بۇ يولدا زۇھدۇ تەقۋايۇ سەلاھ.
 — ئابىد قوھۇلى.

زۇھدۇ رىيا - زاھىدلىق ۋە ساختىپەزلىك، ساختا تەقۋادارلىق:
 تەۋبە قىل زۇھدۇ رىيايمغە بۇرۇنراق، ھافىزا،

بەسكى ئاچماسدا ئىشىكنى بۇ كېچە مەيخانەغە.

— ھافىز شىرازى.

زۇھد ئېلى — زاھىدلار، تەقۋادارلار:

مەيۇ مەيخانەنىڭ دائىم رەۋاجى مەندىن ئولغاندىن،

رىياۋۇ زۇھد ئېلى فەرياد ئەيلەپ دادخاھمىدۇر.

— ئەرشى.

زۇھدى بەكەمال — كامالەتكە يەتكەن تەقۋادار؛

زۇھدى پارسا — يامان ئىشلاردىن ساقلىنىپ تائەت بىلەنلا مەشغۇل

بولۇش؛

ئەتاۋۇ فەزلىك ئەگەر ئەلگە بولماسا، يا زەب،

يېرىق ئاندا فايىمدەسى زۇھدى پارسالغىنىڭ.

— گۇمنام.

زۇھدى رىيا — بالغان سوپىلىق، ساختا تەقۋادارلىق؛

نېتەي بۇ زۇھدى رىيانى مەسجىدى ئىچىرە مۇدام،

بارىپ سەنەمكەدەگە زىكرى رەببەنا قىلايمىن.

— ئەرشى.

[ظەرى] (ئە) چۈش ۋاقتى، قىيام ۋاقتى؛

زۇھر

زۇھر رەكەتاتى — چۈش ۋاقتى ئوقۇلىدىغان ناماز رەكەتلىرى.

[زەرە] (پ) چولپان يۇلتۇز، زۆھرە، ۋېنېرا؛

زۇھرە

بۇ سۆز ئەنگىز مەنى ئەفسانە پەرداز،

نەۋادا زۇھرەيۇ زۇھراغا دەمساز.

— لۇتفى.

زۇھرە جەبىن — زۆھرە يۇلتۇزىدەك جۇلالىنىپ تۇرغان چىرايلىق يۈزە

جامال؛ جۇلالىنىپ تۇرغان، زۆھرە يۇلتۇزىدەك؛

ئەي زۇھرە جەبىن ماھ پەيكەر،

يوقدۇر ساڭا ھۇسنىدە بەرابەر.

— مەشھۇرى.

زۇھرەۋۇ ئاي — زۆھرە يۇلتۇزى ۋە ئاي؛

سېنىڭ بەزمىڭدە، ئەي سۇلتانى خۇبان،

ئاياقچى مېھرۇ ساقى زۇھرەۋۇ ئاي.

— سەيىد ئەھمەد.

[زەرەۋەش] (پ) زۆھرە، چولپان كەبى؛ چىرايلىق، پارلاق؛

زۇھرەۋەش

ئۇدۇ سەنىدەل بىلە ياساپ ئاڭا چەك،

زۇھرەۋەش چالماغ ئەيلەبان ئاھەڭ.

— نەۋائى.

[زەماد] (ئە) [بىرلىكى: زاھىد] [زاھىتلار، «زاھىد» قا قاراڭ؛

زۇھىباد

ھەيىقى يۈز ھەيىقى ئۇمر ئۆتتى ئىبادەت قىلماي،
 زۇھھاد سەر چەشمەسىدە ھېچ تەھارەت قىلماي.
 — مەشھۇرى.

زۇھھاد كۇش — زاھىدلارنىڭ قاتىلى، زاھىدلارنى ئۆلتۈرگۈچى:
 تاپمىپ ئاتەشگاھ ئىشقىن ئەھلى ھۇش،
 پارسا سوزەندەيۇ زۇھھاد كۇش.
 — نەۋائى.

زۇھۇر

[ظەھر] (ئە) كۆرۈنۈش، پەيدا بولۇش:

خۇشا، ھۇسنۇك زۇھۇرى مەسجىدۇ مەيخانەدە پەيدا،
 بولۇپدۇر ئىشقىدا ھەيرانۇ بىخۇد ھۇئىمىنۇ تەرسا.
 — ئەرشى.

زۇھۇر ئەتمەك — كۆرۈنمەك، نامايان بولماق، بىلىنمەك، پەيدا بولماق:
 ھەرگىز سەلانىنى ئالى مىقدار مۇلازىمەتنى خاتىرىمىغە
 خۇتۇر قىلمايدۇر ئېردى ۋە خەۋاقىنى سىپپەر ئىقتىدار
 تەمەنناسى باتىنىمدا زۇھۇر ئەتمەيدۇر ئېردى.
 — قىدىرخان يەركەندى.

زۇھۇرغە كەلمەك — پەيدا بولماق، ۋۇجۇدقا كەلمەك:

زۇھۇر قىلماق — «زۇھۇر ئەتمەك» كە قاراڭ:

زۇھۇرى بىدائىت — دەسلەپ پەيدا بولۇش، تۇنجى كۆرۈنۈش.

[زواله] زۇۋۇلا (خېمىرنىڭ راسلانغان بىر بۆلۈكى):

زۇۋالە

... خادىملىرى سۇفراسىدە ئاي گىردەسى ۋە قۇياش
 قۇرسى ئىمكىكى فەتىر ۋە تەبىئاخلىرى تەختەسىدە كەھكەشان
 شەكلى ئۇ سەپكەن بىر زۇۋالە خەتىر.
 — نەۋائى.

زۇئىم

[زعم] (ئە) گۇمان، شۈبھە.

[ذى] (ئە) ساھىب، ئېگە، «زۇ» غا قاراڭ:

زى

زى ھەيات — ھايات ئىگىسى؛ جانلىق، تىرىك:

زى ھەيات ئۆلمەك ئۇچۇندۇر ئاقىبەت،

بۇيىلە تەھقىق ئەتتى ئەھلى مەئرىفەت.

— نەۋائى.

زىبەس

[زى بس] (پ) بەس، كۇپايە، بولدى:

نېگە يادىدا ئەرشى، روزگارنىڭ بولماسۇن تىرە،

زىبەسكىم دەھر ئارا ئانداق كۆزۇ قاشى قارا يوقتۇر.

— ئەرشى.

ئەبەس گەرچە يۈرۈرمەن ئاھ ئۇرۇپ ئىشقىڭدا قان يىغلاپ،

زىبەس مەھبۇبىلار ئىچىرە سېنىڭدەك بىۋەقا يوقتۇر.
— ئەرشى.

زىبەك

[زىبەك] (ئە) سىماب.

زىبە

[زىبە] (ئە) سوبۇش، بوغۇزلاش؛ قۇربان قىلىش؛

زىبە بولماق — ئۆلتۈرۈلمەك، سوبۇلماق؛

زىبە قىلماق — ئۆلتۈرمەك، قۇربان قىلماق.

زىج

[زىج] (ئە) ئاسترونومىيە جەدۋىلى؛ تەقۋىم؛

چۇ بەخت ئەختەرى سەئىد ئولمادى نەسۇد، ئەيكىم،

سىمپېر زىجىنى ھەل قىلغالى رەسەد قىلدىڭ.

— نەۋائى.

زىج بىتماق — ئاسترونومىك جەدۋەل تۈزۈمەك.

[دى جان] (پ + ئە) جانلىق نەرسىلەر، جانلىقلار، جان، ھايات
ئىمگىلىرى؛

زىجان

تەڭرىنىڭ رەھمەتكە زىجانغە،

ئەنبىيا مېھرى ياخشى ئىنسانغە.

— ن. زىيائى.

[زىد] (ئە) قارشى، قارىمۇ قارشى؛ ئەكسى؛

زىد

بەسكى، قىلدىڭ زىددىمە ئەغيارىمە كۆپ ئىلتىفات،

كۆزلەردىن ياشنى لەئلى بەدەخشان ئەيلەدىڭ.

— قەلەندەر.

زىد تۆرت زىد — بىر — بىرىگە قارىمۇ قارشى تۆت ئۇنسۇر (تۇپراق،
سۇ، ھاۋا، ئوت).

[زىد] (ئە) «زىد» كە قاراڭ.

زىدد

[زىدىن] (ئە) قارىمۇ قارشىلىق، ئىككى قارىمۇ قارشى ئېلىمېنت؛

زىددەين

ھەمىشە تا ئەناسىر تۆرت زىددەين،

قىلۇر تەركىبى ئىنساننى مۇۋاپىق.

— نەۋائى.

[زىدىت] (ئە) قارشىلىق، قارىمۇ قارشىلىق، كېلىشەلمەسلىك، زىددىيەت.

زىددىيەت

[زىر] (پ) 1، ئاست، بېرەر نەرسىنىڭ تېگى، ئاستى؛

زىر

مەسىسى ۋۇجۇدۇڭنى سېنىڭ زىر قىلۇر،

زەرگەرى ھەققانى چۇ مەنزەر قىلۇر.

— زەلىلى.

2، مۇزىكىدا ئەڭ ئىنچىكە، يېقىملىق ئاۋاز، نازۇك تاۋۇش؛

ھەقىقەت ئەھلى ئەئىدى ئەتمەيمىن فەھىم ئەيلەگەي بىردەك،

مۇغەننى ئەرغەنۇن ئارىنى ئەچچە زىرۇ بەم چەكتى.

— ئەرشى.

3 < سېگىش، ئولتۇرۇش، ئۆزلىشىش:

سۇھبەتى ئالىم كۆكۈلگە زىر ئېتەر،
ئول كىشى ھەق بۇيرۇغانى تېز ئېتەر.
— خەراياتى.

زىرۇ بەم — ئەڭ ئىنچىكە ۋە ئەڭ بوم، ئازۇك تاۋۇش:
چالدى مەگەر مۇغەننىيلەر نەغمەنى ئەرغەنۇنى ئىشىق،
پىر مۇغان ئىشىكىدىن كەلدى سەدايى زىرۇ بەم.
— زەلىلى.

زىرۇ زەبەر — ئاستىن — ئۈستۈن؛ ئاغدۇرۇلغان، تىنچىسىز:
زىرۇ زەبەر خەتگىنىڭ مەزمۇنىدىن بىلۈرمەن،
ھەر ھەرفىدۇر رىسالە، ھەر نۇكتەسى رىۋايەت.
— زەلىلى.

زىرۇ زەبەر قىلماق — ئاستىن — ئۈستۈن قىلماق؛ مەغلۇپ قىلماق،
خارۇزار قىلماق:

نە مۇشكىلىدۇر، مۇسۇلمانلار، ئىشىتمەسدۇر پەرىزادىم،
فېغانۇ نالەدىن ئالەمنى گەر زىرۇ زەبەر قىلسام.
— قەلەندەر.

زىرۇ زەبەر ئولماق — ئاستىن — ئۈستۈن بولماق؛ تۈرلۈك ھالەتلەرنى
بېشىدىن كەچۈرمەك؛ ئېغىر ئەھۋالغا چۈشمەك، قاتتىق ئازابنى
باشتىن كەچۈرمەك؛

زىرى تۇراب — تۇپراق ئاستىدا:

بۇ سەھرا شەھەر ئەھلى زىرى تۇراب،
بولۇپ ئەردەۋىل شەھرى خاكى تۇراب.
— موللا شاكىر.

زىرى خاك — توپا ئاستىدا:

دۇئا بىرلە ئەيلەك ئۇلارنى ھەلاك،
ھەممە قەۋمى بەد قاغۇسى زىرى خاك.
— موللا شاكىر.

زىرى نىگىن — بىراۋنىڭ قول ئاستىدىكى، قارام، تەۋە.

[زراعت] (ئە) تېرىقچىلىق، دېھقانچىلىق؛ زىرائەت:

زىرائەت ئىشىدا رىيازەت قىلىپ،
رىيازەت ئىشىدا زىرائەت قىلىپ.
— غەرىبى.

[زىرە] (پ) «زىر» گە قاراڭ:

ئانىڭ ھەربىر سۆزى كەلدى قۇلاقىمغە بولۇپ زىرە،
بۇ كۆڭلۈم دەر بەدەر ئىزدەر تاپاتالىماي قاين كەتتى.
— موللا سالىھ.

زىرائەت

زىرە

زىردەست [زىر دست] (پ) تەۋە، قارام، بىراۋنىڭ قول ئاستىدا ياشىغۇچى؛ بىراۋ-
نىڭ قول ئاستىدىكى؛ مەغلۇپ، زەئىپ:

تاكى بەردى، ئەي قەلەندەر، لۇتقىدىن جامى مۇراد،
تالىمنىڭ زىردەستى چەرخى گەردۇندۇر بۇ كۈن.
— قەلەندەر.

زىردەست قىلماق — ئۆزىگە بويسۇندۇرماق، تەۋە قىلماق، مەغلۇپ ۋە
مەھكۇم قىلماق؛

زىردەست ئولماق — تەۋە بولماق، مەغلۇب ۋە مەھكۇم بولماق،
بويسۇنماق.

زىرە [زىرە] (پ) 1، زىرە، ھالقا؛ 2، ساۋۇت، تۆمۈردىن ئىشلەنگەن
ئۇرۇش كىيىمى؛

زىرە قىلغان كېرەك ئىسلام بىدىن ئەھلىغە،
ئاشىقى جانبازنىڭ ئىستىق سەلاھى ئۆزگەدۇر.
— گۇمناھ.

زىرە ئۆزى زىرە — زەنجىر، ھالقا — ھالقا.

[زىرە بوش] (پ) ساۋۇت كىيىمى؛

بۇ گەز نەۋرۇز غەيرەتىدىن ئۇرۇپ چۈش،
ئاچمىغان بىلە بولدى زىرەپۇش.
— لۇتقى.

زىرەگەر [زىرەگەر] (پ) 1، زىرە، ھالقا ياسىغۇچى، زەرگەر؛ 2، ساۋۇت، تۆمۈر
كىيىم ياسىغۇچى.

[زىرە] (پ) ھايات، تىرىكلىك؛

زىرە قىلماق — ياشىماق، تىرىكچىلىك قىلماق؛

نە ئۇچۇنكى، ھەرگىز نەقىس مۇرادى بىلە زىرە
قىلمايدۇرمەن.

— نەۋائى.

[زىرە] (پ) سەت، خۇنۇك، يامان؛

كى تەقدىر ئۆزىگە بولمايدۇر بىتىلگەن سەرنەۋىشت ئىچىرە،
قارىغان چاغدا ئەل ئاغزىدا قالدۇم ئىچىرە زىرە ئىچىرە
— موللا سالىھ.

زىرە خۇي — خۇي سەت، خۇي يامان؛

بىر دىرەم بەرسە ساڭا بىر زىرە خۇي،
دېمەگەن يۇسۇف مەسەللىك خۇي روي.
— ئەھمەدى.

زىرە روي — چىرايى سەت، كۆرۈشمىز، سۆرۈن تەلەت؛

كۆردى كىم ئالەمدە مۇنداق قاتلى يەكتا ساۋۇق،

زىشت رويۇ تۇندۇ سەخت بىھەمتا ساۋۇق.

— ئەرشى.

زىفاق

[زىفاق] (ئە) توي، نىكاھ:

زىفاق كېچەسى ئەسھابىغە بۇيۇردىلەركى، ...

— نەۋائى.

زىكر

[ذىكر] (ئە) سۆزلەش، تىلغا ئېلىش، بايان قىلىش؛ شەرھلەش:

يۇزۇڭنى كۆرمەگەننى كۆز دېمەسمەن،

سېنىڭ زىكرىڭ ئەمەسنى سۆز دېمەسمەن.

— خىرقەتى.

يارى ئەلنىڭ تىلىنىڭ زىكرى ئول گۈلچېرە بولۇپدۇر،

مەگەركىم ئول پەردىغە خىزر، پەيغەمبەر نەزەر قىلدى.

— قەلەندەر.

زىكر ئايتماق — خۇدانىڭ نامىنى تەكرارلىماق، تىلغا ئالماق، ئەسلىمەك؛

زىكر ئايتقىل، شۇكرى ئايتقىل، يىغلاغىل شەۋقى مەدام،

بارچە ئەنزا رۇزى مەھشەردە گۇۋاھ بولدى، دەرىغ.

— شەۋقى.

زىكر ئەتمەك — سۆزلىمەك، تىلغا ئالماق، بايان قىلماق؛

زىكر ئەيلەمەك — «زىكر ئەتمەك» كە قاراڭ:

جامۇمەي ئىسمىمىن چۇدا زىكر ئەيلەمەك مەرغۇب ئەمەس،

زىكرىنى ئەيلەر كىشى بىر ھەرقى ئىملە قىلغاي ئەدا.

— ئەرشى.

زىكر بولماق — تىلغا ئېلىنماق، بايان قىلماق؛

زىكر قىلماق — تىلغا ئالماق، بايان قىلماق، ئەسلىمەك؛ يازماق؛

زىكرى بالى — زىكر — سانا قولى، ئەستىلىك، خىمال قاننى:

بىكىتمەس دىلرە باسى زىكرى بالىن،

ئەگەر ئىستەر دىلئارامى جەمالىن.

— خىرقەتى.

زىكرى جەھر — ئاشكارا سۆزلەش، ئاشكارا تىلغا ئېلىش؛

زىكرى زەبان — زىكر — سانا تىلى، زىكرى زۇۋانى:

جەمال شاھى جەھان ۋەسلىدىن ئۇمىد ئەتسەڭ،

مۇدام زىكرى زەبان دانە دان قىل، ئەي ھاقىمىز.

— شەۋقى.

زىكرى مەھبۇب — يارىنىڭ زىكرى، مەھبۇبىنىڭ خىمالى:

ئەللاھ ئەللاھ دەپ گۇناھ دەردىڭ دەۋاسىن ئىزدەگىل،

زىكرى مەھبۇب بارچە ئىللەتكە دەۋا بولدى، دەرىغ.

— شەۋقى.

زىكرى ھەق - تەڭرىنىڭ زىكرى، خىيالى؛
شەۋقى ھالىڭىغە رۇجۇ قىل بولماغىل ئەفسانە گۈي،
ئىشقى بىرلەن زىكرى ھەقدىن ئۆزگەسى پۇركار ئەمەس.
- شەۋقى.

زىل

[ظل] (ئە) ساپە؛ ھامىي؛

تەۋانايى بەدەن ھەم قۇۋۋەتى دىل،
چىرايلىغ سۈرەتۇ رەۋشەن چىرايى زىل.
- ناقىس.

زىلى رەفئەت - مېھرىبانلىق سايمىسى؛
زىلى شەفەت - رەھىمدىللىك، شەپقەت ھامىيلىقى؛
زىلى ھەق - «زىلى ئىلاھ» قا قاراڭ؛
زىلى ئىقبال - بەخت ئىگىسى؛
زىلى ئىلاھ - 1، خۇدانىڭ سايمىسى؛ خۇدانىڭ ھامىيلىقى؛ 2، پادىشاھ؛
شەھرىيارى بار ئىدى شاھلارگە شاھ،
ئالەم ئەھلى باشىدە زىلى ئىلاھ.
- نەۋائى.

زىلال

زىللى ئىلاھىي - «زىلى ئىلاھ» قا قاراڭ.
[زلال] (ئە) تىنىق، تازا، «زۇلال» غا قاراڭ؛
زىلال ۋەترەئى زىلالى ھەيات - پاك ھايات تامەچىسى؛
زىلالى سافىي - مەنالىق، مېغىزلىق گەپ.

زىلزلە

[زىزلە] (ئە) قىممىرلاش، تىترەش، زىلزلە؛
رۇزى مەھشەر زىلزلە تۈشكەندە ئالەم ئەھلىگە،
كۆز تۇتار سەندىن شەفائەت ئەنپەياۋۇ ئەۋلىيا.
- زەلىلى.

زىلقەندە

[ذى القندە] (ئە) «زۇلقەندە» گە قاراڭ.

زىل

[ظل] (ئە) «زىل» گە قاراڭ؛

زىللى ئاتىفەت - «زىللى رەفئەت» كە قاراڭ؛
تانۇماس ئەسلى ئۆز سىفەتلەرىنى،
بۇ ئۇلۇغ زىللى ئاتىفەتلەرىنى.

- ن. زىيائى.

زىللى جاھ - مەرتىۋە سايمىسى، كۈلەڭگىسى؛ ئۇلۇغۋارلىق؛

زىللى رەھئەت - مېھرىبانلىق، شەپقەت سايمىسى؛

زىللى ئىقبال - بەخت، ئىقبال سايمىسى؛

زىللى ئىلاھ - خۇدانىڭ سايمىسى؛ پادىشاھ؛

[ذلت] (ئە) خارلىق، تۆۋەنلىك، پەسلىك؛

زىللەت

قايى دىلىغە ئىرادەڭ تۈشتى قويدى لالە يەڭلىغ دىل،
كىشى سادىق ئەمەس ئىشقىڭدا زىللەت يەتتى خالىڭدىن.
- گۈمناھ.

- زىللۇللاھ [ظال الله] (ئە) خۇدانىڭ سايىمىسى؛ پادىشاھ؛
 يانە مۇنداغ دېدى ھەبىبى ئىلاھ،
 شاھلار بارەسىدە زىللۇللاھ.
 — ن. زىيائى.
- زىلپىچچە [ذى الحجہ] (ئە) «زۇلپەججە» گە قاراڭ.
 [زىمام] (ئە) 1 < يۈگەن، تىزگىن؛ 2 < ئىختىيار؛
 زىمامى خىيال — خىيال تىزگىنى، پىكىر يۈگىنى؛
 كېتىپدۇر قولىدىن زىمامى خىيال،
 بولۇپدۇر ئاڭا ئارزۇيى ۋىسال.
 — ئا. نىزارى، ن. زىيائى.
- زىمان [ضمان] (ئە) كېپىل؛ كېپىللىك؛ كېپىل بولۇش؛
 چۇ شەھ خەلق رىزىقىغە بولمىش زىيان،
 ئېرۇر ئارتۇق ئۆكسۈك يېتىۋرمەك يامان.
 — نەۋائى.
- زىمە [ذمہ] (ئە) مەسئۇلىيەت، مەجبۇرىيەت، بۇرچ؛ قەرز؛
 ئەمما ئەل زىمەسىدە ئېردى ۋە ئون مىڭنى
 ئەلگە كەچتى ۋە ئون مىڭنى ئالدى.
 — نەۋائى.
- زىمىن [ضمن] (ئە) 1 < تارا، ئوتتۇرا، ئىچ؛ ئارىسىدا، ئوتتۇرىسىدا، ئىچىدە؛
 2 < مەقسەت، ئىستەك.
- زىن [زين] (پ) ئىگەر؛
 كى ئەكسەر كۈنلەرى رەخىش ئەپلەبان زىن،
 ئالىپ كۆپ نەۋجەۋانى ئىلىقەت ئايىمىن.
 — ناقىس.
- ۋەلەددىن رىزا بولماسا ۋالىدەين،
 تاپالماس قىيامەت فەزاسىدە زەين.
 — ئا. نىزارى، ن. زىيائى.
- زىن پوش — يوپۇق، ئىگەرنىڭ يوپۇقى؛
 ئالىپ كەلدى مىنمەك ئۇچۇن ياخشى ئات،
 كى زەررىنە، زىن پوش ئىدى قاتمۇ قات.
 — ئا. نىزارى.
- زىنا [زنا] (ئە) جىنسىي ئالاقە (ھارام، قانۇنسىز مۇناسىۋەت).
 [زىندان] (پ) 1 < قاماقخانا؛
 كى زىندان ئىچىدە گۈنەھكارلار،
 كۆپ ئېردى ئىچىدە تەبەھكارلار.
 — ئا. نىزارى، ن. زىيائى.
- 2 < قاراڭغۇلۇق، قاراڭغۇ جاي، زىندان؛
 ئىككىنچى دەفتە پادىشاھغە ئەرز قىلىپ چاھغە

تاشلاڭلار دەپ بۇيرۇغانىدا، زىنداندا ئىتنىڭ ۋە فادارلىقى بىرلە روزگار كەچۈرۈپ، يەنە بىر پەرىۋەش سەئىيى بىرلە چاھدىن خەلاس بولۇپ، خاجە باشدىن ئۆتكەن ۋاقىتەلەرنى مەلىكەگە تەئىزنى قىلغانى.

— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

3. غەم، قايغۇ:

كۆز ئاقارىپ سىزغۇدەك بولدى كۆزىنىڭ مەردۇمى،
گەرچە ئەيىشى - راھەتتىنى مېھنەتنى زىندان قىلىپ.
— موللا سالىھ.

زىندان ئەھلى - مەھبۇسلار.

زىندانى

[زندانى] (پ) قامالغان، مەھبۇس:

چىن دەپ كەلسە، ئانى ئەمدى،

ئەيىلەي كۆكسۈمدە زىندانى.

— نەۋائى.

زىندە

[زىندە] (پ) تىرىك، جانلىق، ھاياتلىق:

ئايدى: ئەي مەردى خۇدا خۇب كەلدىڭىز،

بولدى ئۇچ يۈز يىل بىلىڭىڭىم، زىندە بىز.

— زەلىلى.

مۇنچە كىم زىندەلەرگە بەردى جان،

ئانى ئۆلتۈرمەيمىنكى قويدى ئەمان.

— ن. زىيائى.

زىندە پىلى - ھەيۋەتلىك پىل كەبى زور؛

زىندە پىلى دەمان - گەۋدىلىك، زور پىل، ھەيۋەتلىك پىل؛

زىندە دىل - دىلى روشەن، شاد، دىلىدا كىرى يوق، خۇش چاقچاق؛

زىندە قىلىماق - تىرىلدۈرمەك، ھاياتلىق بەرمەك؛

كىشىنى يوق ئەتمەك ئەگەرچە يەسىر،

ۋەلې زىندە قىلىماق ئېرۇر كۆپ بەسىر.

— ئا. نىزارى.

زىندەئى پۇش - ياتلىق، تىرىكلىك كىيىمى، لىباسى:

زاھىرەن كەلدى گەرچە زەندەئى پۇش،

قىلمەققەت ئەمىرى زىندەئى پۇش.

— ن. زىيائى.

زىندەئى جاۋىد - ئەبەدىي تىرىك.

[زىندكار] (پ) تىرىكلىك، ھاياتلىق، ياشناش:

زىندەكار

پادىشاھلار زىكرىدە كىم، ئەگەر ئادىل بولسە، تەدالەت

جۇيبارىدىن لەب تەشەنلەرنى سىيراب ئېتىر، ۋە گەر دادخاھلىق

مۇددەئاسىغە ئۆزى ئامىل بولسە، لەئافەت سەرشارىدىن

قۇرۇغان شەجەرلەرگە زىندەكارلىق ھاسىل قىلۇر.

— ن. زىيائى

- زىندەگان [زندگان] (پ) «زىندەگانى» غا قاراڭ:
كى تەھسىلى ۋۇجۇھى زىندەگانلىغ،
زەرۇرە تىدۇر كىشىكىم بولسە جانلىغ،
— ناقس.
- زىندەگانىي [زندگانی] (پ) ھايات، ئۆمر، تىرىكلىك، تىرىكلىككە دائىر:
زۇلمەتكە سەۋادى گەر نىشانى ئېردى،
مەزمۇن ئاڭا ئابى زىندەگانىي ئېردى.
— نەۋائى.
- زىندىق [زندیق] (ئە) دىنىسىز، خۇداسىز، مۇناپىق:
ھەر كىشىكىم ئەھلى سىدىق، سىددىق بولۇر،
ھەر كىشىكىم ئەھلى جەھل زىندىق بولۇر.
— خەراباتى.
- زىندىقە [زنديقه] (ئە) خۇداسىز، دىنىسىز ئايال:
مانىي نەققاشنىڭ مىللەتىكىم زىندىقە ئېردى،
ئانىڭ زەمانىدە شائېپ بولدى.
— نەۋائى.
- زىنھار [زينهار] (ئە) 1 < زىنھار، ئەسلا، ھەرگىز، ھېچ:
ئۆزۈڭنى شاد تۇتقىل، غەم يېمە دۇنيا ئۈچۈن زىنھار،
كى، بىردەم غەم يېمەككە ئەرزىمەس دۇنيايىي فەرسۇدە.
— بابىر.
- 2 < ئىلتىجا، ئىلتىماس، يېنىلىپ سوراڭ:
زىنھار، ئەي مۇسافىر، شام ئولدى بىر دۇئا قىل،
رەددى بەلا دېدىلەر ھەر سۇھبەتى خۇدايى.
— زەلىلى.
- 3 < ئېھتىيات بولۇش، ئاگاھ بولۇش؛ دىققەت، ھۇشيار:
ھۇشيار بولۇپ بارما بەياپان سارى دەۋرىش،
بۇ ۋادەدە زىنھار.
يول كۆرگۈزۈر ئەلنىڭ ئۇنى ئاۋاز جەرەسىدۇر،
چۇن سەيھەئى دۇلدۇل.
— زەلىلى.
- 4 < ئەلۋەتتە، چوقۇم:
ئۇنىڭ كويىدا قولۇڭنى دەفن ئەيلەگىل زىنھار،
كۆيۈپ فىزاق ئوتىدا مەھزۇن ئۆلدى، ئەي ئەھباب.
— مەھزۇن.
- زىنھارۇ زىنھار — زادى، ھەرگىز:
ئايا، سەيدى سەنەملەر مەشرەبىندە،

- تەمەدۇ تۇتما ۋەفا زىنھارۇ زىنھار.
— سەيىمىد ئەھمەد.
- زېھ [زە] (پ) 1 < ئاپىرىن، تەھسىن؛ 2 < كاماننىڭ يېمى، كىرىچى؛ 3 < قىرغاق، ساھىل، چەت؛ جىمىك؛
زېھ ئاتماق — 1 < ئاپىرىن ئېيىتماق، تەھسىن ئوقۇماق؛ 2 < كاماندىن ئوق ئۆزەك، ئاتماق؛
زېھ قىلماق — كاماننىڭ يېمىنى تارتماق.
- زېھاق [زەق] (ئە) 1 < قىمىرلاش، ئۆمۈلەش؛ 2 < ئارۇزدا بىر بەھر (ۋەزىن) نىڭ بۆلەكلىرىدە بولىدىغان ئۆزگىرىش؛
ئانىڭ شەرھى بۇدۇركى، ئول دېۋاندا
ھەر غەزەل باشىدا ئول غەزەل نە بەھردە ۋە
نە ۋەزىندە ئېركەن ۋە ئەركانغە قايسى زېھاق
كىرىپ، نە نەۋدۇ تەغەيپۇر تاپقاندىن بىتكەيلەر.
— نەۋائى.
- زېھاقات [زەق] (ئە) «زېھاق» نىڭ كۆپلۈكى، «زېھاق» قا قاراڭ.
زېھىن [زەن] (ئە) زېھىن؛
زېھىنۇ فىكىرى — زېھىن ۋە فىكىرى. ئەقىل — ھوش؛
راست يولدىن كىشىكى قىلدى خۇرۇج،
زېھىنۇ فىكىرى ھەۋاغە ئەتسە ئۇرۇج.
— ن. زىيائى.
- زېھىنى سالەم — ساغلام زېھىن.
- زېھى [زەى] (پ) 1 < ياخشى، ئوبىدان، جايىمدا، 2 < گۈزەل، يېقىنلىق، كۆڭۈلگە ياقىدىغان؛ 3 < خۇددى، ئۆزى؛ تولىمۇ، ئەڭ؛ 4 < قانداق، قانداقچە، ھەقىقەتەن؛
زېھىكىم ئەنئىبەر ئەفشان كاكۇلۇڭ دەفئى خۇمار ئەيلەپ،
خىيالىڭ خىلۋەتمىدە روزۇشەب ۋەقتىمنى قىلمىش چاغ.
— شەۋقى.
- زېھى ئازاد — تولىمۇ ئازادە، ئاجايىپ ئەركىن؛
زېھى ئازاد تەبىئۇ ئېرىمىش سەبۇرى دوستلار بەسى،
غەربۇ خاكسار ئاشىق پەژمۇردەھال ئەسرو.
— سەبۇرى.
- زېھى دەۋا — ئاجايىپ داۋا، ياخشى دارا، تولىمۇ شىپالىق؛
رىزا، قەزاغە بەلاسىغە سەبىرى كەلتۈرگىل،
كى ھەمچۇ يۇنۇسۇ ئەيىۋۇب زېھى دەۋا ئۇچرار.
— شەۋقى.
- زېھى دەۋلەتلى — نەقەدەر دۆلەتلىك، نېمچە دېگەن بەختلىك؛
زېھى دەۋلەتلى ئاشىقىم سېنىڭ بىرلە قىلۇر ئىشرەت،
نە ئىشرەت، ئىشرەتى جەننەت، نە جەننەت، جەننەتى گەۋھەر.
— سەيىفى سەرايى.

زىيى سائىل - ئاجايىپ نىلەنچى، بەختلىك سايىمى؛
 ھەق تەرەقدىن ھەرنەكىم ئىزدەپ تاپىق بەخشىش ئەتە،
 ئەي زىيى سائىل، زىيى بازىل، زىيى رىقئەت نىھاج.
 - شەۋقى.

زىيى شەفاۋەت - قانداق بەختسىزلىك؛
 زىيى غافىل - غاپىل، غەپلەتتە قالغان كىشى؛
 زىيى غەباۋەت - قانداق ئەخمەقلىق؛
 زىيى لۇتقى - ئاجايىب ياخشىلىق، ئاجايىب مەرھەمەت؛
 زىيى لۇتقۇڭ نىسىمدىن ئاچىلىمىش بىر گۈلى رەئنا،
 تەرەننۇم چەكىتلىرىكىم ھەر تەرەقدىن بۇلبۇلى شەيدىدا.
 - شەۋقى.

زىيى ئىشرەت - نەقەدەر ئىشرەت، قانداق راھەت؛
 زىيى ئىشرەت سېنىڭ ئۆسۈرۈك كۆرۈڭگە،
 كى گۈلزار ئىچرە خۇش مەجلىس تۈزۈپىدۇر.
 - ئەتائى.

[زىور] (پ) بېزەك، زىننەت؛

زىۋەر

بۇ زىۋەر بىرلە يۈزىڭ گەنجى قارۇن،
 كېلىۋر قانچە كىشىگە ئانچە ئىغلاس.
 - ئەرشى.

زىۋەر بەرەك - بېزەتمەك؛ بېزەتمەك؛
 زىۋەر تاپماق - بېزەتمەك، ياسانماق؛
 زىۋەر كۆرگۈزمەك - چىرايلىق كۆرۈنمەك.

زىيا

[زىيا] (ئە) نۇر، يورۇقلۇق؛ روشەنلىك؛ پارلاق؛
 مۇھەببەت پەيزىدىن يەتكۈر دەمادەم تىپرە كۆڭلۈمگە،
 كۆڭۈلدىن غەپىرى زىكىرىن ئەيلەگەي ئول نۇر زىيا پەيدىدا.
 - ئابد قۇمۇلى.

زىيا ئەيلەمەك - نۇرلاندۇرماق، يورۇتماق، روشەن قىلماق؛
 مېنى بۇ بەلادىن رەھا ئەيلەگىل،
 مۇكەددەر دىلىمنى زىيا ئەيلەگىل.
 - ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

زىيا تۇتماق - يورۇتماق؛

زىيائى چەشم - كۆز روشەنلىكى؛

نەھاجەت ھەججى ئەكبەر كاشقەر ئىچرە مەزارىم بار،
 زىيائى چەشمىمە خاكى دەردىن سۇرمە زارىم بار.
 - گۇمنام.

[زىباد] (پ) ئارتۇق، كۆپ؛

زىياد

بولۇپ ئول كىشىدىن كۆڭۈل ئانچە شاد،
 كى ئىشنام قىلدىم ئەدەددىن زىياد.
 - ئا. نىزارى، ن. زىيائى.

- زىياد ئەتمەك - ئارتتۇرماق، كۆپەيتتۈرمەك؛
زىياد قىلماق - «زىياد ئەتمەك» گە قاراڭ.
- زىيادە [ئە] ئارتىش، كۆپەيتىش؛ ئارتۇق، كۆپ، ئارتۇقچە، ئارتقان؛
زىيادە خۇش بولۇپ گەلدى يەقىنراق،
سەلام ئەتتى ئاڭا سۇلتانى ئافاق.
- ناقىس.
- زىيادە ئەتمەك - «زىيادە ئەيلەمەك» گە قاراڭ؛
زىيادە ئەيلەمەك - كۆپەيتمەك، ئارتتۇرماق.
- زىيادەت [زىيادەت] (ئە) «زىيادە» گە قاراڭ؛
بولغان سارى زىيادە زىيادەت تەلەپ قىلۇر،
تويىماس مۇرادى ھەر نەچچە بولسا مۇيەسسەرى.
- سەبۇرى.
- زىيادەت بولماق - ئارتماق، كۆپەيتىمەك.
زىيارەت [زىيارەت] (ئە) بىرەر شەخس ياكى بىرەر مەشھۇر جايىنى بېرىپ
كۆرۈش، زىيارەت؛
زىيارەتكە سەبەبدۇر نىيەتنى كۇبراغە شۇكر ئەتمەك،
بەسەندەست «ئۇمىدەتۇن مۇزىنەتۇن رەببۇن» غە فۇرمەزكۇر.
- شەۋقى.
- زىيارەتگاھ [زىيارەتگاھ] (ئە + پ) زىيارەت جايى، ئاۋاپ قىلىنىدىغان مەشھۇر ئورۇن،
زىيارەتگاھ؛
قويۇپ تۇغ - ئەلەملەر مەزارەتگاھ،
بولۇپ ئىشقى ئېلىگە زىيارەتگاھ.
- ئا. نىزارى.
- زىيارەتچى [زىيارەتچى] (ئە + پ) روشەنلىك، نۇر چاچقۇچى، يورۇتقۇچى؛
گەھ يەسىر ئۆزە بۇ بەرق ئىنىب تېز،
زۇلمەتقە ئەشپىئەسى زىيارەتچىز.
- نەۋائى.
- زىيافەت [زىيافەت] (ئە) مېھماندارچىلىق، مېھمان كۈتۈش، زىياپەت؛
بۇ بېچارەلەرغە مېھماندەت كېرەك،
بۇ ئەۋۋارەلەرگە زىيافەت كېرەك.
- ئا. نىزارى، ن. زىيائى.
- زىيان [زىيان] (پ) زەرەر، چىقىم، زىيان؛
بۇ تەدبىر بىرلە تاپارسەن ئەمان،
سېنى كۆرسە ھەركىم يەتۈرمەس زىيان.
- ئا. نىزارى، ن. زىيائى.
- زىيان قىلماق - زەرەر، زىيان كەلتۈرمەك.
زىيان بۇد [زىيان بۇد] (پ) زىيان - زەرەر؛
نە ئەۋۇ ئىش بىرلە تاپتى دىن ئىشى سۇد،

نە ئىشىدىن ئاخىرەت تاپتى زىيان - بۇدە.
- نەۋائى.

زىيانزەدە [زىيان زدە] (پ) زىيان كۆرگەن، زىيان تارتقان؛
فاسىق ۋە خەمبار زىيانزەدە ۋە زىيانكار.
- نەۋائى.

زىيانكار زىيان
زىيان [زىيانكار] (پ) زىيان يەتكۈزگۈچى، بۇزغۇنچى.
[ضياغ] (ئە) 1، يوقىتىش؛ يوقىلىش، نابۇت بولۇش؛
قەرقەنى ئاتەشنى بىلە ساقى نەۋبەھار ئىشىق،
دەۋرى تەسەلسۇل ئەيلەمەڭ يەتكۈچە سىنىماسۇن زىيان.
- زەلىلى.

2، مۈلۈكلەر؛ تېرىلغۇ يەرلەر، «زەيئە» گە قاراڭ؛
ۋە ئول خەلىلغە دېدىكىم، گۇۋاھ بولۇڭكىم،
ھەر نېمە مەندىن باردۇر زىيان ۋە ئەملاكىدىن،
بارىن ۋەقى قىلدىم.
- نەۋائى.

زىيىپ [زىب] (پ) 1، بېزەك، زىننەت:

بۇ ئالەم زىيىمىدىن بولغىل مۇجەررەد،
فەنا ئەھلى قىلىپدۇرلار ئانى رەد.
- ئەرشى.

2، كۆرك، ھۈسن، چىراي؛ 3، پەرداز بېرىش؛ ئۆزىنى ياخشى
كۆرسىتىش؛ 4، گۈزەل؛ گۈزەللىك؛
ۋەرەق ھۈسن ئەھلى زىيىمغە تازۇتقان گۈلئۇزارىمىدۇر،
ئەمەس كىرىمىك كۆزۈم ئەترافى ئۆزۈرە رەشكى خارىمىدۇر.
- گۇمناڧ.

زىيىپ ئەنگىمىز - گۈزەللىكى بەرق ئۇرۇپ تۇرغان. گۈزەللىكى ئاپئاشكارا؛
زىيىپ ئەنگىمىز شۇخى تۈركىيەلەرنى،
كۆرۈپ رەشك ئەيلەگەي خۇبانى كابۇل.
- زەلىلى.

زىيىپ ئەھلى - گۈزەللەر؛
زىيىپ بەرەك - زىننەتلىمەك، بېزىنىمەك، گۈزەللەشتۈرمەك؛

زىيىپ بېرىپ باشىدە مولۇن تۇماغ،
چېھەرە مۇنەۋۋەر گەۋھەرى شەب چەراغ.

- زەلىلى.

زىيىپ تاپماق - بېزەلمەك، زىننەتلەنمەك؛

زىيىپ تۇتماق - «زىيىپ تاپماق» قا قاراڭ؛

زىيىپۇ ئارايىمىش - «زىيىپۇزەين» گە قاراڭ؛

زىيىپۇ زەيىن - زىيىپۇ زىننەت ۋە پەرداز؛

زىيىپۇ زىۋەر - «زىيىپۇ زەين» گە قاراڭ؛

سەن لەتافەت سۈيى بىرلە يۇغرىۋلۇپدۇر سەن تەمام،
ئۆزگەلەرنىڭ ھۇسنى بولسا زىيىبۇ زىننەتتىن لەتىق.
— ئاتاىي.

زىيىبۇ زىننەت — «زىيىبۇ زەين» گە قاراڭ؛

.....

زىيىبۇ زىننەت، خەتتى خالىڭىدىن تاپىپ سەھنى چەمەن،
— ئەرشى.

زىيىبۇ فەر — بېزەك ۋە ھەشەم، بېزەك — ھەشەم؛

فەرق ئۆتتى مەگەر بۇدۇر تېنىدىن ھېچ ئەسەر قىلماس،
يۈزىن كۆرگەندە خۇرشىدى جەھانغە زىيىبۇ فەر قىلماس.
— قەلەندەر.

زىيىبۇ ئالەم — ئالەم بېزىكى، ھۇسنى؛

زىيىبۇ ئەفاق — سۆزلەر بېزىكى؛

زىيىبۇ بەر — زىيىبۇ زىننەت، ھەشەمەت، سۆلەت؛

گەرد پەيما ھەم بولالماي سۇرئەتنىڭ چاغى قەمەر،
مىزبان مېھمانلىغىڭگە بەردى چەندەن زىيىبۇ فەر.
— ئەرشى.

زىيىبۇ تاجۇتەخت — تاجۇتەخت بېزىكى

زىيىبۇ تارەك — سەللە، كۇلاھ (باش كىيىم) بېزىكى؛

زىيىبۇ دىۋانى مەلاھەت — گۈزەللىك دىۋانىنىڭ زىننىتى، بېزىكى؛

مۆكەررەر مىسرەئىكىم، زىيىبۇ دىۋانى مەلاھەتدۇر،
ئىكى فەرخۇندە بىسىمىلاھ قاشىڭدىن ئىبارەتدۇر.
— مەشھۇرى.

زىيىبۇ ئۇزار — چىرايىنى، يۈزنى بېزەش، پەرداز.

[زىيا] (پ) 1، بېزەكلىك، زىننەتلىك، قىممەت باھا؛

تەرىقى نەقىشەندى ئاڭلادىم زىيىبا رەۋىشلىكىدۇر،
كۆڭۈل مەستى ئىلاھى ئەل كۆزىدە پارسا بولماق.
— زەلىلى.

ئەي جەھانى ھۇسنى زىيىبالىق نىقابىڭ ئاستىدە،

دىلرەبائى ئاتى دەۋلەتلىق رىكابتىڭ ئاستىدە.

— لۇتىقى.

2 < گۈزەل، چىرايلىق؛ مەشۇقە، مەھبۇبە؛

باغ ئارا سەرۋى سەنەۋبەر قەددى گەر مەژزۇن ئېرۇر،

نەۋ نىھالى قامەتنىڭ يەڭلىغ ۋەلى زىيىبا ئىدەس.

— ئەرشى.

جانىمە ئوت سالىدى ئول رۇخسارەئى زىيىبا يەنە،

كۆڭلىمە ئول زۇلفى بولدى ماپەئى سەۋدا يەنە.

— بابىر.

زىيىبا ئەرۋىش — گۈزەل كېلىنى، كېلىنچەك؛

زىيىبا

چۈن سەرامەد كەلدى ئەرلىكىدە خۇرۇس،
ھەق ئاڭا بەردى نەچە زىيىبا ئەرۇس.
— نەۋائى.

زىيىبا بولماق — گۈزەل، چىرايلىق بولماق؛ ياراشماق؛
زىيىبا جەبىن — گۈزەل چېھرىلىك، چىرايى گۈزەل؛
كىمكى كۆردى ئاي يۈزۈڭنى، ئەي مەھى زىيىبا جەبىن،
تشلەدى بارماقلىرىنى قىلىدى يۈزىڭ ئافەرىن.
— قەلەندەر.

زىيىبا چېھىر — خۇش چىراي، خۇشروى، گۈزەل، قاملاشقان؛
زىيىبا خۇي — خۇش ئەخلاق، خۇي — مەجەزى ياخشى؛
دەر ئېردى؛ ئەي رەفمىقى زىيىبا خۇي،
بولما مەندىن بۇ سۆزگە پاسۇخچوي.
— نەۋائى.

زىيىبا سەرىشت — گۈزەل تەبىئەتلىك، ياخشى خۇلقلۇق؛
زىيىبا گۇي — ئاتىق، سۆزمەن، سۆزگە ئۇستا؛
زىيىبالار — 1 < گۈزەللەر؛ گۈزەللىكلەر؛ ئاجايىمباتلار؛
مەخلۇقات زىيىبالارى يوقلۇق خىلئەتتىدىن بارلىق
سەھراسىدە ئەربەدە ئاغاز قىلمايدۇر ئېردىلەر.
— ئەرشى.

2 < يۇلتۇزلار:

شام زىيىبالەرى قىلىپ زاھىر،
تۇن شەبىستانىدە بولۇپ سايىمىر.
— نەۋائى.

زىيىبايى تەخت — تەختكە ياراشقان، شاھ بولۇشقا مۇناسىپ.
[زىبال] (پ) ئىسزەتلىك، شەرەپلىك؛ مۇبارەك؛
بۇ ئىشىغە ھەدىس ھەم ئېرۇر شاھى ھال،
كىم سابىت ئېرۇر كۈللى ئەمىرن زىيىبال.
— نەۋائى.

زىيىبال

[زىبىندە] (پ) لايىمىق، مۇناسىپ، ياراشقان؛ كېلىشكەن؛
دەۋرى يۈزۈڭ ئۆزى ئەنئەرىن خەت،
زىيىبەندە نە قۇدرەتى خۇدادۇر.
— زەللى.

زىيىبەندە

زىيىبەندە ئى تاجۇ ئەۋرەك — تاجۇ تەختكە ياراشقان.
[زىبىت] (ئە) زىننەت، بېزەك؛

زىيىبەت

خالكىم مەھبۇبلارنىڭ ھۇسنىگە زىيىبەت ئېرۇر،
بولماسا رەڭگى قارا ئول ھۇسن ئاچمىلماس بەھار.
— تەجەللى.

زىيىبەت ئەفزا — بېزەك بەرگۈچى، زىننەت قىلغۇچى؛

زىيىنەت ئەفزايى - «زىيىنەت ئەفزاي» غا قاراڭ:
... ئەرز قىلۇر كىم، ئول چاغكى، خۇراسانى جەننەت
نشان تەختى كۇراگانلىق رەۋاجى بىرلە زىيىنەت ئەفزاي
ۋە گوراگان فەرقى جەھانبايلىق تاجى بىرلە فەلەك فەرساي
ئېردى.

— قەدىرخان يەركەندى.
زىيىنەت ئەيىلەمەك - «زىيىنەت بەرمەك» كە قاراڭ؛

زىيىنەت بەرمەك - بېزىمەك، زىيىنەتلىمەك؛
ھۇسنىغە زىيىنەت بېرىپ قىلدى يۈرەكنى لەختە قان،
تۆكتى قانم ساھىبى لۇئۇئى مەرجانىمغە ئاپت.
— خۇشھال غەرىبى.

زىيىنەت تاپماق - بېزەلمەك، زىيىنەتلىنمەك؛
زىيىنەت فەزايى - بېزىتىلگەن، زىيىنەتلىنەن;
زىيىنەت باغ - باغنىڭ زىيىنەتلى، باغنىڭ گۈزىلى؛ قىزىل گۈل؛
سەبا ئايدى ئاڭا، ئەي زىيىنەت باغ،
ساڭا قۇل تاپقالى جاندا ئىدى داغ.
— خىرقەتى.

زىيىنەت دۇنيايى دۇن - مەككەر دۇنيانىڭ زىيىنەتلى، ھەيلىگەر جاھان
نىڭ پەردازلىرى؛

بولماغاي ھەرگىز گەدالەر ئەل ئالىندا ئېتىبار،
زىيىنەت دۇنيايى دۇنى، ئەي قەلەندەر، زەر كېلىپ.
— قەلەندەر.

زىيىنەت گۈلشەن - گۈلشەننىڭ گۈزەللىكى، گۈلشەننىڭ كۆركى؛
دامەنى سەھرا دېمەسلەر لالەزارى بولماسا،
زىيىنەت گۈلشەن بېرۇرمۇ سەبەزارى بولماسا.
— زەلىلى.

زىيىنەت ھۇرى پەرى - ھۇر - پەرىلەرنىڭ زىيىنەتلى؛
تېشىلەپ ئىلكىنى تەماشقا قىلغۇچە رەسۋالىغىم،
زىيىنەت ھۇرى پەرى ئول ھۇسنى گۈلزارىمغە باق.
— گۇمنام.

* * *

ز

[زالە] (پ) 1 < ھۆلۈك، شەبىنەم؛ يامغۇر، مۆلۈدۈر، يامغۇر سىمان
مۇز پارچىلىرى؛

تەۋەھۇمدا باغرىم بولۇپ لالەدەك،
ئاقار ئېردى كۆزدىن ياشم ژالەدەك.
— ئا. نىزارى، ن. زىيائى.
ئەۋاڭدەك نىشانە ئورنىغە باشن تۇتار ئەرشى،

ئەگەر ئىشقىڭ ھەۋاسىدىن ياغار ھەر ژالە تاش ئولسۇن.
— ئەرشى.

ژالە ھىجران — ئايرىلىش ئازابى، جۇدالىق مۆلدۇرى؛
ھەۋايى ئىشقىدىن باشمىغە ياققان ژالە ھىجراندۇر،
كى بۇ بارانغا ئاھىم گەردى بادى چۇنكى قالقاندۇر.
— ئا. نىزارى.

2. ياش، كۆز يېشى، ياش تامچىلىرى؛ ياش ئۇنچىلىرى؛
دېدى: كۆزدىن تۆكەرسەن دۇررى ژالە،
دېدى: ئىشقىڭ تېگمىدۇر ئاھۇ نالە.
— خىرقەتى.

ژالە ئى ناپ — يالتىراق مۆلدۇر، مۇز پارچىلىرى.
[زىف] (پ) چوڭقۇر، تېرەن؛ ئۇزۇن، ئۇزاق، بىپايان؛
قايۇ قەترە سۇۋ بەلكى دەريايى زەرفى،
كى قىلمىش ئاڭا ھەق دەۋاتىمنى زەرفى.
— ئەرشى.
دەريايى زەرفى — چوڭقۇر ۋە بىپايان دەريا؛ دېگمىز؛
يانە بەردىلەر جىلۋە جامى شىگەرفى،
تولا مەيدىن ئانداقكى دەريايى زەرفى.
— نەۋائى.

ژەرفى

[زىدە] (پ) «جەندە» گە قاراڭ؛
قامەتڭ سەۋداسىدىن بولغاچ قەلەندەر سەۋرىكىم،
باشىدا شەكلى كۈلەھ، بەرگىدىن ئولدى ژەندەسى.
— ئەرشى.

ژىندە

[زىيان] (پ) غەزەپلىك، قەھرىلىك، دەھشەتلىك، قورقۇنچلۇق؛
قەھرىدىن ئەر شىرى ژەيان كۆردى بىيىم،
ئۇردى باشىن ئۇي سۈتى ئىچكەن يەتىم.
— نەۋائى.

ژەيان

شەرە ژەيان — قەھرىلىك شىر، قورقۇنچلۇق مەخلۇق؛
ئىشقى كويىدە ئەگەر شىرى ژەياندۇر ئىتدۇر،
تاڭ يوق ئەر فەخرۇ مۇباھات ئىلە بۇ نۇقتە سۈرەي.
— نەۋائى.

قىلىپ ۋەھمە ئاندىن ھەمە مەردەمان،

قاچمىيان دەۋۇدام، شىرى ژەيان.

— ئا. نىزارى.

[زولىدە] (پ) پەرىشان، غەش؛ چۇۋۇق، چۇۋۇلغان، چېچىلغان،
يېپىلغان؛

زولىدە

زولىدە مو — چېچى يېپىق، چۇۋۇق، پاخماق چاچ؛

ھويى بۇ زولىدە مولازدىن چۇ دىلىگىر ئولماگىز،

زاھىر ئولماس زىيىنەتى شەھرى، قەلەندەر بولماسا.

— زەلىلى.

نەۋائى تۇغۇلغانلىقىنىڭ 550 يىللىقى خاتىرىلەندى

«بۇلاق» ژۇرنىلى نەھرىر بۆلۈمى ۋە «تارىم» ژۇرنىلى نەھرىر بۆلۈمى بىرلىكتە 1991 - يىلى 9 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ئاپتونۇم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىر - لەشمىسىنىڭ زالىدا شەرق شېئىرىيىتىنىڭ ئاجايىپ گۈلتاچىلىرىدىن بىرى بولغان ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر، شائىر مەۋلانا ئەلىشىر نەۋائى تۇغۇلغانلىقىنىڭ 550 يىللىقىنى داغدۇشلىق بىلەن خاتىرىلدى. بۇ يىغىنغا ئۈرۈمچىدىكى ئالىم، مۇتەخەسسەس، يازغۇچى - شائىر ۋە سەنئەتكارلار قاتناشتى. يىغىندا رەخمىتۇللا جارى، ئىمىن تۇرسۇن قاتارلىق يولداش - لار نەۋائى ھەققىدىكى تەتقىقات ماقالىلىرىنى ئوقۇپ ئۆتتى. مەھەممىن يۈسۈپ، رەخمى قاسىم، بوغدا ئابدۇللا قاتارلىق يولداشلار نەۋائى غەزەللىرىنى ۋە نەۋائىغا بېغىشلانغان شېئىرلارنى دىكلاماتسىيە قىلدى.

بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ مائارىپ، پەن - مەدەنىيەت ئورگىنى ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر شائىر ئەلىشىر نەۋائىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن 1991 - يىلىنى «دۇنيا نەۋائى يىلى» قىلىپ بەلگىلىدى. شۇنىڭ بىلەن دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئەلىشىر نە - ۋائى تۇغۇلغانلىقىنىڭ 550 يىللىقى تۈرلۈك شەكىللەردە خاتىرىلەندى.

نەۋائى شەرق خەلقىنى ئەدەبىياتىدىكى ئۇلۇغ ناھايىدە ئۇ ئۇيغۇر ئەدەبى - ياتىدىمۇ پەخىرلىك ئورۇنغا ئىگە. ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىنى نەۋائىسىز تەسەۋۋۇر قى - لىش ھۆكۈم ئەمەس. ئۇ 15 - ئەسىردىن بۇيانقى مەشھۇر ئەدىب - شائىرلىرىمىزنىڭ ئىجادىيىتىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى.

يىغىندا قەييۇم تۇردى، شۇكۇر يالقىن، ئىبراھىم مۇتەئى، مۇھەممەت تۇرسۇن - باھاۋىدىن قاتارلىق يولداشلار ئىختىيارى سۆز قىلىپ، نەۋائىنىڭ مەدەنىيەت مەراس - لىرىنى ئۆگىنىش، ئۇنى داۋاملىق نەشىر قىلىپ، نەۋائى ئۈستىدىكى تەتقىقاتنى كۈ - چەيتىشنى تەلەپ قىلدى.

ئاخىرىدا شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى يېقىندا نەشىر قىلغان نەۋائى - نىڭ «خەمسە» سىنى يىغىنغا سوۋغا قىلدى. نەۋائى غەزەللىرى سېلىنغان «12 مۇ قام» دىن پارچىلار ئورۇنلاندى. بۇ يىغىنغا جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ مائاۋىن رەئىسى، «تارىم» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى مۇھەممەت شا - ۋۇدۇن رىياسەتچىلىك قىلدى.

چۈرئەت كامىل

